

ÚSTAVA EU

Čtenářsky přívětivé vydání

Drahý čtenáři,

toto je konečné znění Smlouvy o Ústavě pro Evropu, jak bylo schváleno hlavami států a vlád v pátek dne 18. června, potom upraveno a oficiálně podepsáno na římském Kapitolu v pátek dne 29. října 2004.

Návrh Ústavy EU jsme čtenářům zpřehlednili pomocí následujících zásahů:

- podtržením nejdůležitějších slov, aby mohli zněním Ústavy snadno procházet,
- komentářem a křížovými odkazy po okraji, které jim pomáhají pochopit obsah,
- rozsáhlým rejstříkem, který jim umožní snadno najít potřebný článek,
- **jasnými symboly** příslušného rozhodovacího postupu: * je vyslechnut názor Evropského parlamentu (EP) , ** EP může navrhnout a zamítnout změny, *** je požadován souhlas EP, U = jednomyslnost v Radě, X = kvalifikovaná většina v Radě, XX = rozšířená kvalifikovaná většina,
- **tučný znak * a X označuje NOVÉ postupy v porovnání se Smlouvou z Nice,**
- čísla uváděná v kulatých závorkách jsou čísla článků pokrývajících stejné téma ve Smlouvě z Nice. I stejná slova mohou mít různý obsah, protože mnohé nové horizontální články v Ústavě mohou změnit význam článků.

Bude-li Ústava přijata, může být jednomyslným rozhodnutím Evropské rady změněn požadavek na jednomyslnost na kvalifikovanou většinu a zvláštní postup na řádný legislativní postup dle čl. III-396.

Toto vydání (v elektronické formě) je bezplatně k dispozici pro nekomerční využití. Je možné si je v několika jazycích stáhnout z www.euabc.com. Stáhněte si je tedy prosím do svého počítače, umístěte na svou domovskou stránku a zašlete komukoli, kdo by mohl mít zájem.

Tento dokument je založen na oficiálním dokumentu¹, který vypracoval Konvent a prošel třemi koly změn: nejdříve přes právní službu Rady², pak přes hlavy států a vlád³ členských států a potom znovu přes právní odborníky členských států a právní službu Rady. Přiložili jsme rovněž Alternativní zprávu, která byla předložena hlavám států a vlád Konventem pro budoucnost Evropy.

Chtěl bych poděkovat svým mnohým inteligentním spolupracovníkům a zvláště pak někdejšímu úředníkovi Komise, Johnu Fitzmauriceovi a zpravodaji Evropského parlamentu pro účely Ústavy, Richardu Corbettovi za jeho četné a cenné korekce; byl bych potěšen, kdybych obdržel náměty na další zlepšení dokumentu.

12. prosince 2004

© Jens-Peter Bonde

Telefon: +32 2 28 45 167/ +45-4449 0251

Email: jbonde@europarl.eu.int

www.bonde.dk / www.bonde.com / www.euabc.dk / www.euabc.com

¹ Lze najít na <http://european-convention.eu.int>

² Viz dokument IGC 50/03 http://ue.eu.int/igc/doc_register.asp?content=DOC&lang=EN a http://ue.eu.int/cms3_applications/Applications/igc/doc_register.asp?lang=EN&cmsid=576

³ IGC 81/04, 85/04 a 87/04 lze najít na <http://ue.eu.int>

OBSAH

<u>PREAMBULE</u>	6
<u>ČÁST I</u>	11
HLAVA I: VYMEZENÍ A CÍLE UNIE	11
HLAVA II: ZÁKLADNÍ PRÁVA A OBČANSTVÍ UNIE	13
HLAVA III: PRAVOMOCI UNIE	14
HLAVA IV: ORGÁNY A INSTITUCE UNIE	18
<i>KAPITOLA I – INSTITUCIONÁLNÍ RÁMEC</i>	18
<i>KAPITOLA II – OSTATNÍ ORGÁNY A PORADNÍ INSTITUCE UNIE</i>	25
HLAVA V: VÝKON PRAVOMOCÍ UNIE	27
<i>KAPITOLA I – SPOLEČNÁ USTANOVENÍ</i>	27
<i>KAPITOLA II – ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ</i>	30
<i>KAPITOLA III – POSÍLENÁ SPOLUPRÁCE</i>	34
HLAVA VI: DEMOKRATICKÝ ŽIVOT UNIE	35
HLAVA VII: FINANCE UNIE	38
HLAVA VIII: UNIE A JEJÍ SOUSEDÉ	40
HLAVA IX: ČLENSTVÍ V UNII	40
<u>ČÁST II: LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD UNIE</u>	43
PREAMBULE	43
HLAVA I – DŮSTOJNOST	43
HLAVA II – SVOBODY	44
HLAVA III – ROVNOST	47
HLAVA IV – SOLIDARITA	49
HLAVA V – OBČANSKÁ PRÁVA	51
HLAVA VI – SOUDNICTVÍ	53
HLAVA VII – OBECNÁ USTANOVENÍ UPRAVUJÍCÍ VÝKLAD A POUŽITÍ LISTINY	54
<u>ČÁST III: POLITIKY A FUNGOVÁNÍ UNIE</u>	57
HLAVA I – OBECNĚ POUŽITELNÁ USTANOVENÍ	57
HLAVA II – ZÁKAZ DISKRIMINACE A OBČANSTVÍ	58

HLAVA III – VNITŘNÍ POLITIKY A ČINNOST	60
<i>KAPITOLA I – VNITŘNÍ TRH</i>	60
Oddíl 1 - Vytvoření a fungování vnitřního trhu	60
Oddíl 2 - Volný pohyb osob a služeb	61
Pododdíl 1 - Pracovníci	61
Pododdíl 2 – Svoboda usazování	63
Pododdíl 3 – Svoboda poskytování služeb	66
Oddíl 3 - Volný pohyb zboží	67
Pododdíl 1 – Celní unie	67
Pododdíl 2 – Celní spolupráce	68
Pododdíl 3 – Zákaz množstevních omezení	68
Oddíl 4 - Kapitál a platby	69
Oddíl 5 - Pravidla hospodářské soutěže	71
Pododdíl 1 – Pravidla vztahující se na podniky	71
Pododdíl 2 – Podpory poskytované členskými státy	74
Oddíl 6 - Daňová ustanovení	76
Oddíl 7 - Společná ustanovení	78
<i>KAPITOLA II – HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ POLITIKA</i>	80
Oddíl 1 - Hospodářská politika	81
Oddíl 2 - Měnová politika	86
Oddíl 3 - Institucionální ustanovení	90
Oddíl 4 - Ustanovení týkající se členských států, jejichž měnou je euro	91
Oddíl 5 - Přejícná ustanovení	92
<i>KAPITOLA III – POLITIKY V DALŠÍCH OBLASTECH</i>	97
Oddíl 1 - Zaměstnanost	97
Oddíl 2 - Sociální politika	99
Oddíl 3 - Hospodářská, sociální a územní soudržnost	105
Oddíl 4 - Zemědělství a rybolov	107
Oddíl 5 - Životní prostředí	111
Oddíl 6 - Ochrana spotřebitele	113
Oddíl 7 - Doprava	113
Oddíl 8 - Transevropské sítě	116
Oddíl 9 - Výzkum a technologický rozvoj a vesmír	118

Oddíl 10- Energetika	121
KAPITOLA IV – PROSTOR SVOBODY, BEZPEČNOSTI A PRÁVA	122
Oddíl 1 - Obecná ustanovení	122
Oddíl 2 - Politiky týkající se kontrol na hranicích, azylu a přistěhovalectví	124
Oddíl 3 - Soudní spolupráce v občanských věcech	127
Oddíl 4 - Soudní spolupráce v trestních věcech	128
Oddíl 5 - Policejní spolupráce	132
KAPITOLA V – OBLASTI, VE KTERÝCH UNIE MŮŽE VÉST PODPŮRNOU, KOORDINAČNÍ NEBO DOPLŇKOVOU ČINNOST	134
Oddíl 1 - Veřejné zdraví	134
Oddíl 2 - Průmysl	135
Oddíl 3 - Kultura	136
Oddíl 4 - Cestovní ruch	137
Oddíl 5 - Všeobecné vzdělávání, mládež, sport a odborné vzdělávání	138
Oddíl 6 - Civilní ochrana	140
Oddíl 7 - Správní spolupráce	140
HLAVA IV – PŘIDRUŽENÍ ZÁMOŘSKÝCH ZEMÍ A ÚZEMÍ	141
HLAVA V – VNĚJŠÍ ČINNOST UNIE	143
KAPITOLA I – OBECNĚ POUŽITELNÁ USTANOVENÍ	143
KAPITOLA II – SPOLEČNÁ ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKA	145
Oddíl 1 - Společná ustanovení	145
Oddíl 2 - Společná bezpečnostní a obranná politika	151
Oddíl 3 - Finanční ustanovení	153
KAPITOLA III – SPOLEČNÁ OBCHODNÍ POLITIKA	154
HLAVA IV – SPOLUPRÁCE S TŘETÍMI ZEMĚMI A HUMANITÁRNÍ POMOC	156
Oddíl 1 - Rozvojová spolupráce	156
Oddíl 2 - Hospodářská, finanční a technická spolupráce s třetími zeměmi	157
Oddíl 3 - Humanitární pomoc	158
KAPITOLA V – OMEZUJÍCÍ OPATŘENÍ	159
KAPITOLA VI – MEZINÁRODNÍ SMLOUVY	159
KAPITOLA VII – VZTAHY UNIE K MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM A TŘETÍM ZEMĚM A DELEGACE UNIE	162
KAPITOLA VIII – PROVÁDĚNÍ DOLOŽKY SOLIDARITY	163

HLAVA VI – FUNGOVÁNÍ UNIE	163
<i>KAPITOLA I – INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ</i>	163
Oddíl 1 - Orgány	163
Pododdíl 1 – Evropský parlament	164
Pododdíl 2 – Evropská rada	167
Pododdíl 3 – Rada ministrů	167
Pododdíl 4 – Evropská komise	168
Pododdíl 5 – Soudní dvůr Evropské unie	170
Pododdíl 6 – Evropská centrální banka	180
Pododdíl 7 – Účetní dvůr	181
Oddíl 2 - Poradní instituce Unie	183
Pododdíl 1 – Výbor regionů	183
Pododdíl 2 – Hospodářský a sociální výbor	184
Oddíl 3 - Evropská investiční banka	185
Oddíl 4 - Ustanovení společná orgánům, institucím a jiným subjektům Unie	186
<i>KAPITOLA II – FINANČNÍ USTANOVENÍ</i>	190
Oddíl 1 - Víceletý finanční rámec	190
Oddíl 2 - Roční rozpočet Unie	191
Oddíl 3 - Plnění rozpočtu a absolutorium	194
Oddíl 4 - Společná ustanovení	195
Oddíl 5 - Boj proti podvodům	196
<i>KAPITOLA III – POSÍLENÁ SPOLUPRÁCE</i>	197
HLAVA VII: SPOLEČNÁ USTANOVENÍ	200
<u>ČÁST IV: OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ</u>	204
ALTERNATIVNÍ ZPRÁVA	211
TABULKA EKVIVALENCÍ	215
KVALIFIKOVANÁ VĚTŠINA V RADĚ	226
REJSTŘÍK	228

Zvýrazněné údaje a poznámky po okraji, symboly X a * nejsou součástí návrhu Ústavy

Signatáři z

- Rakouska
- Belgie
- Kypru
- České republiky
- Dánska
- Estonska
- Finska
- Francie
- Řecka
- Německa
- Maďarska
- Irsko
- Itálie
- Lotyšska
- Litvy
- Lucemburska
- Malty
- Nizozemska
- Polska
- Portugalska
- Slovenska
- Slovinska
- Španělska
- Švédska
- Spojeného království

(Rumunsko, Bulharsko a Turecko spolupodepsaly smlouvu s ohledem na svůj uznaný statut kandidátů)

Návrh na zmínku o křesťanských tradicích odmítnut

Právní kontinuita

Externí překlad

NÁVRH ÚSTAVY EU

- Čtenářsky přívětivé vydání
PREAMBULE

JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGIČANŮ, PREZIDENT ČESKÉ REPUBLIKY, JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA DÁNSKA, PREZIDENT SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, PREZIDENT ESTONSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT ŘECKÉ REPUBLIKY, JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠPANĚLSKA, PREZIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENTKA IRSKA, PREZIDENT ITALSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT KYPERSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENTKA LOTYŠSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT LITEVSKÉ REPUBLIKY, JEHO KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVÉVODA LUCEMBURSKA, PREZIDENT MAĎARSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT REPUBLIKY MALTA, JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKA, SPOLKOVÝ PREZIDENT RAKOUSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT POLSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT PORTUGALSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENT REPUBLIKY SLOVINSKO, PREZIDENT SLOVENSKÉ REPUBLIKY, PREZIDENTKA FINSKÉ REPUBLIKY, VLÁDA ŠVÉDSKÉHO KRÁLOVSTVÍ, JEJÍ VELIČENSTVÉ KRÁLOVNA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNI A SEVERNÍHO IRSKA,

INSPIRUJÍCE se evropským kulturním, náboženským a humanistickým odkazem, ze kterého vzešly všeobecné hodnoty nedotknutelných a nezadatelných práv lidských bytostí, demokracie, rovnosti, svobody a právního státu,

PŘESVĚDČENÍ, že po bolestných zkušenostech nyní již sjednocená Evropa je odhodlána pokračovat v nastoupené cestě civilizace, pokroku a prosperity pro blaho všech svých obyvatel, a to i těch nejzranitelnějších a nejpotřebnějších; že chce zůstat světadílem otevřeným kultuře, poznání a společenskému pokroku; že si přeje prohlubovat ve svém veřejném životě demokratičnost a transparentnost a usilovat o mír, spravedlnost a solidaritu na světě,

PŘESVĚDČENÍ, že národy Evropy, třebaže zůstávají hrdé na svou

*Evropských
společenství*

identitu a národní historii, jsou odhodlány překonat své dřívější rozpory a ve stále užším svazku vytvářet svůj společný osud,

JISTI si tím, že Evropa, „jednotná v rozmanitosti“, jim poskytuje nejlepší možnosti k tomu, aby při zachování práv každého jedince a s vědomím své odpovědnosti vůči budoucím generacím a této planetě mohli pokračovat ve velkém dobrodružství, které z ní činí mimořádný prostor pro naději lidstva,

ODHODLÁNI pokračovat v práci dosažené v rámci smluv o založení Evropských společenství a Smlouvy o Evropské unii při zajištění kontinuity *acquis communautaire*,

VDĚČNI členům Evropského konventu za to, že vypracovali návrh této Ústavy ve jménu občanů a států Evropy,

*Seznam 25 hlav států,
předsedů vlád a
ministrů zahraničí*

*(Rumunsko, Bulharsko
a Turecko podepsaly
závěrečný akt jako
kandidátské země)*

JMENOVALI SVÉ ZPLNOMOCNĚNÉ ZÁSTUPCE, JIMIŽ JSOU:
ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ,

Guy VERHOFSTADT
předseda vlády

Karel DE GUCHT
ministr zahraničních věcí

ZA PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY,
Stanislav GROSS

předseda vlády
Cyril SVOBODA

ministr zahraničních věcí
ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU DÁNSKA,

Anders Fogh RASMUSSEN
předseda vlády

Per Stig MØLLER
ministr zahraničních věcí

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO,
Gerhard SCHRÖDER

spolkový kancléř
Joseph FISCHER

spolkový ministr zahraničních věcí a vicekancléř
ZA PREZIDENTA ESTONSKÉ REPUBLIKY,

Juhan PARTS
předseda vlády

Kristiina OJULANDOVÁ
ministřyně zahraničních věcí

ZA PREZIDENTA ŘECKÉ REPUBLIKY,
Kostas KARAMANLIS

předseda vlády
Petros G. MOLYVIATIS

ministr zahraničních věcí

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE ŠPANĚLSKA,
José Luis RODRÍGUEZ ZAPATERO
předseda vlády
Miguel Angel MORATINOS CUYAUBÉ
ministr zahraničních věcí a spolupráce
ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY,
Jacques CHIRAC
prezident
Jean-Pierre RAFFARIN
předseda vlády
Michel BARNIER
ministr zahraničních věcí
ZA PREZIDENTKU IRSKA,
Bertie AHERN
předseda vlády (Taoiseach)
Dermot AHERN
ministr zahraničních věcí
ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY,
Silvio BERLUSCONI
předseda vlády
Franco FRATTINI
ministr zahraničních věcí
ZA PREZIDENTA KYPERSKÉ REPUBLIKY,
Tassos PAPADOPOULOS
prezident
George IACOVOU
ministr zahraničních věcí
ZA PREZIDENTKU LOTYŠSKÉ REPUBLIKY,
Vaira VĪĶE-FREIBERGOVÁ
prezidentka
Indulis EMSIS
předseda vlády
Artis PABRIKS
ministr zahraničních věcí
ZA PREZIDENTA LITEVSKÉ REPUBLIKY,
Valdas ADAMKUS
prezident
Algirdas Mykolas BRAZAUSKAS
předseda vlády
Antanas VALIONIS
ministr zahraničních věcí
ZA JEHO KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODU
LUCEMBURSKA,

Jean-Claude JUNCKER
předseda vlády, státní ministr
Jean ASSELBORN

místopředseda vlády, ministr zahraničních věcí a přistěhovalectví
ZA PREZIDENTA MAĎARSKÉ REPUBLIKY,
Ferenc GYURCSÁNY
předseda vlády
László KOVÁCS
ministr zahraničních věcí
ZA PREZIDENTA REPUBLIKY MALTA,
The Hon Lawrence GONZI
předseda vlády
The Hon Michael FRENDÓ
ministr zahraničních věcí
ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA,
Dr. J.P. BALKENENDE
předseda vlády
Dr. B.R. BOT
ministr zahraničních věcí
ZA SPOLKOVÉHO PREZIDENTA RAKOUSKÉ REPUBLIKY,
Dr. Wolfgang SCHÜSSEL
spolkový kancléř
Dr. Ursula PLASSNIKOVÁ
spolková ministryně zahraničních věcí
ZA PREZIDENTA POLSKÉ REPUBLIKY,
Marek BELKA
předseda vlády
Włodzimierz CIMOSZEWICZ
ministr zahraničních věcí
ZA PREZIDENTA PORTUGALSKÉ REPUBLIKY,
Pedro Miguel DE SANTANA LOPES
předseda vlády
António Victor MARTINS MONTEIRO
ministr zahraničních věcí a portugalských komunit v zahraničí
ZA PREZIDENTA REPUBLIKY SLOVINSKO,
Anton ROP
předseda vlády
Ivo VAJGL
ministr zahraničních věcí
ZA PREZIDENTA SLOVENSKÉ REPUBLIKY,
Mikuláš DZURINDA
předseda vlády
Eduard KUKAN
ministr zahraničních věcí

ZA PREZIDENTKU FINSKÉ REPUBLIKY,
Matti VANHANEN
předseda vlády
Erkki TUOMIOJA

ministr zahraničních věcí
ZA VLÁDU ŠVÉDSKÉHO KRÁLOVSTVÍ
Göran PERSSON
předseda vlády
Laila FREIVALDSOVÁ
ministřyně zahraničních věcí
ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ
VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA,
The Rt. Hon Tony BLAIR
předseda vlády
The Rt. Hon Jack STRAW
Státní tajemník pro zahraniční věci a Britské společenství národů,
KTERÍ se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a
náležité formě, dohodli na těchto ustanoveních:

ČÁST I
HLAVA I:
VYMEZENÍ A CÍLE UNIE

Založení Unie

Článek I-1:
Založení Unie

Je založena jak občany, tak státy

1. Odrážejíc vůli občanů a států Evropy vytvářet společnou budoucnost, zakládá tato Ústava Evropskou unii, jíž členské státy svěřují pravomoci k dosažení společných cílů. Unie koordinuje politiky členských států zaměřené na dosažení těchto cílů a vykonává komunitárním způsobem pravomoci, které jí členské státy svěřují.

Členské státy svěřují Unii pravomoci

Je otevřena všem evropským státům, které sdílejí její hodnoty

2. Unie je otevřena všem evropským státům, které ctí její hodnoty a zavazují se je společně podporovat.

Hodnoty Unie

Článek I-2:
Hodnoty Unie

Důstojnost, svoboda, volnost, demokracie, rovnost, právní stát, lidská práva a práva menšin

Unie je založena na hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin. Tyto hodnoty jsou společné členským státům ve společnosti vyznačující se pluralismem, nepřipustností diskriminace, tolerancí, spravedlností, solidaritou a rovností žen a mužů.

Cíle Unie

Článek I-3:
Cíle Unie

Podpora míru, hodnot a blahobytu

1. Cílem Unie je podporovat mír, své hodnoty a blahobyt svých obyvatel.

Právo, neexistence vnitřních hranic, vnitřní trh, hospodářská soutěž

2. Unie poskytuje svým občanům prostor svobody, bezpečnosti a práva bez vnitřních hranic a vnitřní trh s volnou a nenarušenou soutěží.

Udržitelný rozvoj, růst, cenová stabilita, společenský pokrok, plná zaměstnanost, ochrana životního prostředí, vědecký a technický pokrok, boj proti sociálnímu

3. Unie usiluje o udržitelný rozvoj Evropy, založený na vyváženém hospodářském růstu a na cenové stabilitě, vysoce konkurenceschopném sociálně tržním hospodářství směřujícím k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku, s vysokým stupněm ochrany a zlepšování kvality životního prostředí. Podporuje vědecký a technický pokrok. Bojuje proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci, podporuje sociální spravedlnost a ochranu, rovnost žen a mužů, mezigenerační solidaritu a ochranu práv dítěte.

<p>vyloučení, podpora sociální spravedlnosti, rovnost mužů a žen, mezi- generační solidarita, ochrana dětí, respektování různorodosti a kulturního dědictví</p>	<p>Podporuje hospodářskou, sociální a územní soudržnost a solidaritu mezi členskými státy.</p> <p>Respektuje svou <u>bohatou kulturní a jazykovou různorodost</u> a dbá na <u>zachování a rozvoj evropského kulturního dědictví</u>.</p>
<p>Podpora hodnot a zájmů Unie v okolním světě</p>	<p>4. Ve svých vztazích s <u>okolním světem</u> Unie <u>zastává a podporuje své hodnoty a zájmy</u>. Přispívá k míru, bezpečnosti, udržitelnému rozvoji této planety, k solidaritě a vzájemné úctě mezi národy, volnému a spravedlivému obchodování, vymýcení chudoby a k ochraně lidských práv, především práv dítěte a k přísnému dodržování a k rozvoji mezinárodního práva, zejména k dodržování zásad Charty Organizace spojených národů.</p>
<p>Meze činnosti Unie</p>	<p>5. Unie sleduje své cíle <u>vhodnými prostředky</u> na základě <u>pravomocí</u>, které jsou jí Ústavou svěřeny.</p>
<p>Zákaz diskriminace a „čtyři svobody“ - pohybu osob, zboží, služeb a kapitálu, svoboda usazování</p>	<p style="text-align: center;">Článek I-4: <u>Základní svobody a zákaz diskriminace</u></p> <p>1. Uvnitř Unie je v souladu s Ústavou zaručen <u>volný pohyb osob, služeb, zboží a kapitálu</u>, jakož i <u>svoboda usazování</u>.</p>
<p>Zákaz diskriminace dle státní příslušnosti</p>	<p>2. V oblasti působnosti Ústavy, aniž jsou dotčena její zvláštní ustanovení, je <u>zakázána jakákoli diskriminace na základě státní příslušnosti</u>.</p>
<p>Vztahy mezi Uní a členskými státy</p>	<p style="text-align: center;">Článek I-5: <u>Vztahy mezi Uní a členskými státy</u></p>
<p>Rovnost členských států před Ústavou. Je respektována jejich národní identita</p>	<p>1. Unie <u>ctí rovnost členských států</u> před Ústavou a jejich <u>národní identitu</u>, která spočívá v jejich <u>základních politických a ústavních systémech</u>, včetně místní a regionální samosprávy. Respektuje <u>základní funkce států</u>, zejména ty, které souvisejí se zajištěním územní celistvosti, udržením veřejného pořádku a ochranou národní bezpečnosti.</p>
<p>Členské státy Unii pomáhají při uplatňování práva Unie</p>	<p>2. Podle zásady <u>loajální spolupráce</u> se <u>Unie a členské státy</u> navzájem respektují a pomáhají si při plnění úkolů vyplývajících z Ústavy.</p>
<p>Členské státy plní povinnosti Unie</p>	<p>Členské státy <u>učiní</u> veškerá vhodná obecná i zvláštní <u>opatření k plnění závazků</u>, které vyplývají z <u>Ústavy</u> nebo jsou důsledkem činnosti orgánů Unie.</p>

<p>...a neohrozí cíle Unie</p>	<p>Členské státy usnadňují Unii plnění jejích úkolů a <u>zdrží se</u> všech opatření, jež by mohla <u>ohrozit</u> dosažení <u>cílů</u> Unie.</p>
<p>Přednost práva Unie: Veškeré právo Unie má přednost před právem členských států a jejich ústavami, podle Soudního dvora EU – proti čemuž některé členské státy s odvoláním na vlastní ústavy namítají</p>	<p>Článek I-6: <u>Právo Unie</u></p>
<p>Právní subjektivita (tři pilíře mizí)</p>	<p>Ústava a <u>právo přijímané orgány Unie</u> při výkonu jí svěřených pravomocí mají <u>přednost před právem členských států</u>.</p>
<p>Smlouvy s třetími zeměmi ve všech oblastech</p>	<p>Článek I-7: <u>Právní subjektivita</u></p>
<p>Symboly Unie</p>	<p>Unie má <u>právní subjektivitu</u>.</p>
<p>- Vlajka - Hymna - Heslo - Měna - Den Evropy</p>	<p>Článek I-8: Symboly Unie</p>
<p>OBČANSTVÍ UNIE</p>	<p>Článek I-8: Symboly Unie</p>
<p>Základní práva Zahrnutá v Listině základních práv</p>	<p>HLAVA II: ZÁKLADNÍ PRÁVA A OBČANSTVÍ UNIE</p>
<p>Přistoupení k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv se nedotkne nadřazenosti práva Unie</p>	<p>Článek I-9: <u>Základní práva</u></p>
<p>Základní práva se stávají obecnými zásadami práva Unie</p>	<p>1. Unie uznává práva, svobody a zásady obsažené v <u>Listině základních práv</u>, která tvoří část II.</p> <p>X***/XX***/2. Unie přistoupí k <u>Evropské úmluvě o ochraně lidských práv</u> a základních svobod. Přistoupení k této úmluvě <u>se nedotkne pravomocí Unie</u> vymezených Ústavou.</p> <p>3. <u>Základní práva</u>, která jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a která vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, <u>tvoří obecné zásady práva Unie</u>.</p>
	<p>Článek I-10:</p>

Občanství EU

*Dvojí občanství:
členského státu a Unie*

*Práva a povinnosti
občanů Unie:*

*- volný pohyb a pobyt
na území Unie*

*- volit a být volen ve
všech obecních a EP
volbách*

*- diplomatická ochrana
ve všech členských
státech*

*- používat kterýkoli
jazyk Unie a ve stejném
jazyce obdržet odpověď*

*(Práva a povinnosti
stanovené v této Ústavě
mají přednost před
právem členských států,
viz článek I-6)*

PRAVOMOCI Unie

Základní zásady

*Zásady určující
pravomoci Unie:*

***Svěření:** právo Unie
musí mít právní základ
v Ústavě, jinak náležejí
pravomoci členským
státům*

***Subsidiarita:** Unie
jedná, jen když může
být cílů „dosaženo lépe*

Občanství Unie

1. Každá osoba, která má státní příslušnost členského státu, je občanem Unie. Občanství Unie doplňuje občanství členského státu, nenahrazuje je.

2. Občané Unie mají práva a povinnosti stanovené Ústavou. Mají:

(a) právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států;

(b) právo volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu a v obecních volbách v členském státě, v němž mají své bydliště, za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu;

(c) na území třetí země, kde členský stát, jehož jsou státními příslušníky, nemá své zastoupení, právo na diplomatickou a konzulární ochranu kterýmkoli členským státem za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu;

(d) petiční právo k Evropskému parlamentu, právo obracet se na evropského veřejného ochránce práv a právo obracet se na orgány a poradní instituce Unie v jednom z jazyků Ústavy a obdržet odpověď ve stejném jazyce.

Tato práva se vykonávají za podmínek a v mezích stanovených Ústavou a prostřednictvím opatření přijatých na jejím základě.

HLAVA III: PRAVOMOCI UNIE

Článek I-11 Základní zásady

1. Vymezení pravomocí Unie se řídí zásadou svěření pravomocí. Výkon těchto pravomocí se řídí zásadami subsidiarity a proporcionality.

2. Podle zásady svěření pravomocí jedná Unie v mezích pravomocí svěřených jí v Ústavě členskými státy pro dosažení cílů v ní uvedených. Pravomoci, které nejsou Ústavou Unii svěřeny, náležejí členským státům.

3. Podle zásady subsidiarity jedná Unie v oblastech, které nespádají do její výlučné pravomoci, pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni

na úrovni Unie“

Zásada subsidiarity je vymezena v příloženém protokolu – vnitrostátní parlamenty dbají na dodržování

Proporcionalita:

„nepřekročit, co je nezbytné“

Druhy pravomocí

Výlučná pravomoc

Členské státy mohou vykonávat legislativní činnost jen když jsou k tomu zmocněny EU nebo provádějí-li akty EU

Sdílená pravomoc

Legislativní činnost mohou vykonávat členské státy i Unie, ale právo Unie pravomoc členských států potlačuje

Koordinace

hospodářských politik členských států

Zahraniční,

bezpečnostní a

obranná politika

Podpůrná opatření

Členské státy vykonávají legislativní činnost, Unie koordinuje a přijímá podpůrné právní akty

ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Orgány Unie uplatňují zásadu subsidiarity v souladu s Protokolem o používání zásad subsidiarity a proporcionality. Vnitrostátní parlamenty dbají na dodržování uvedené zásady v souladu s postupem uvedeným v tomto protokolu.

4. Podle zásady proporcionality nepřekročí obsah ani forma činnosti Unie rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Ústavy.

Orgány Unie uplatňují zásadu proporcionality v souladu s Protokolem o používání zásad subsidiarity a proporcionality.

Článek I-12:

Druhy pravomocí

1. Svěřuje-li v určité oblasti Ústava Unii výlučnou pravomoc, může pouze Unie vytvářet a přijímat právně závazné akty a členské státy tak mohou činit pouze tehdy, jsou-li k tomu Uní zmocněny nebo provádějí-li akty Unie.

2. Svěřuje-li v určité oblasti Ústava Unii pravomoc sdílenou s členskými státy, mohou v této oblasti vytvářet a přijímat právně závazné akty Unie i členské státy. Členské státy vykonávají svou pravomoc v rozsahu, v jakém ji Unie nevykonala nebo se ji rozhodla přestat vykonávat.

3. Členské státy koordinují svou hospodářskou politiku a politiku zaměstnanosti v souladu s úpravou uvedenou v části III, k jejímuž stanovení má pravomoc Unie.

4. Unie má pravomoc vymezovat a provádět společnou zahraniční a bezpečnostní politiku včetně postupného vymezení společné obranné politiky.

5. V některých oblastech a za podmínek stanovených Ústavou má Unie pravomoc provádět činnosti, jimiž podporuje, koordinuje nebo doplňuje činnosti členských států, aniž by přitom v těchto oblastech nahrazovala jejich pravomoc. Právně závazné akty Unie přijaté na základě části III, které se týkají těchto oblastí, nesmějí harmonizovat právní předpisy členských států.

Zákaz harmonizace

*Zvláštní právní základy
v části III*

Výlučná pravomoc

- *celní unie*
- *pravidla hospodářské
soutěže pro vnitřní trh*
- *měnová politika pro
země eurozóny*
- *biologické mořské
zdroje*
- *obchodní politika*

- *mezinárodní smlouvy
dotýkající se vnitřní
pravomoci*

Sdílená pravomoc

*Obecné pravidlo: když
nejde o výlučnou
pravomoc nebo
podpůrnou činnost, jde
o sdílenou pravomoc*

*Neúplný seznam
sdílených pravomocí,
kdy právo Unie
potlačuje národní
pravomoc*

6. Rozsah a způsob výkonu pravomocí Unie určují ustanovení části III týkající se jednotlivých oblastí.

Článek I-13:
Oblasti výlučné pravomoci

1. Unie má výlučnou pravomoc v těchto oblastech:

- a) celní unie;
- b) stanovení pravidel hospodářské soutěže nezbytných pro fungování vnitřního trhu;
- c) měnová politika pro členské státy, jejichž měnou je euro;
- d) zachování biologických mořských zdrojů v rámci společné politiky rybolovu;
- e) společná obchodní politika.

2. Ve výlučné pravomoci Unie je rovněž uzavření mezinárodní smlouvy, pokud je její uzavření stanoveno legislativním aktem Unie nebo je nezbytné k tomu, aby Unie mohla vykonávat svou vnitřní pravomoc, nebo pokud její uzavření může ovlivnit společná pravidla či změnit jejich rozsah.

Článek I-14
Oblasti sdílené pravomoci

1. Unie sdílí pravomoc s členskými státy, pokud jí Ústava svěřuje pravomoc, která se netýká oblastí uvedených v článcích I-13 a I-17.

2. Sdílená pravomoc se uplatňuje v těchto hlavních oblastech:

- a) vnitřní trh;
- b) sociální politika, pokud jde o hlediska vymezená v části III;
- c) hospodářská, sociální a územní soudržnost;
- d) zemědělství a rybolov, vyjma zachování biologických mořských zdrojů;
- e) životní prostředí;
- f) ochrana spotřebitele;
- g) doprava;
- h) transevropské sítě;
- i) energetika;
- j) prostor svobody, bezpečnosti a práva;

<p><i>Oblasti, v nichž Unie nemůže bránit členským státům v legislativní činnosti</i></p>	<p>k) společné otázky bezpečnosti v oblasti veřejného zdraví, pokud jde o hlediska vymezená v části III.</p>
<p><i>Rozvojová spolupráce a humanitární pomoc</i></p>	<p>3. Unie má pravomoc vyvíjet činnost v oblasti <u>výzkumu, technologického rozvoje a vesmíru</u>, zejména <u>vymezovat a provádět programy</u>, avšak výkon této pravomoci <u>nesmí členským státům bránit</u> ve výkonu jejich pravomoci.</p> <p>4. Unie má pravomoc <u>vyvíjet činnost a vést společnou politiku</u> v oblasti <u>rozvojové spolupráce a humanitární pomoci</u>, avšak výkon této pravomoci <u>nesmí členským státům bránit</u> ve výkonu jejich pravomoci.</p>
<p>Koordinace hospodářských politik</p>	<p style="text-align: center;">Článek I-15 <u>Koordinace hospodářských politik a politik zaměstnanosti</u></p>
<p><i>Zvláštní pravidla pro země eurozóny I-14.1c; III-185f; III-194f</i></p>	<p>1. Členské státy <u>koordinují své hospodářské politiky</u> v rámci Unie. Za tímto účelem <u>přijme Rada ministrů opatření</u>, zejména <u>hlavní směry</u> těchto politik.</p>
<p><i>- pro země mimo eurozónu I-30.4</i></p>	<p><u>Zvláštní ustanovení</u> se vztahují na ty členské státy, jejichž měnou je <u>euro</u>.</p>
<p><i>Opatření k zajištění koordinace politik zaměstnanosti</i></p>	<p>2. Unie přijímá opatření <u>ke koordinaci politik zaměstnanosti</u> členských států, zejména vymezením směrů těchto politik.</p>
<p><i>Koordinace sociálních politik</i></p>	<p>3. Unie <u>může dávat podněty</u> pro <u>zajištění koordinace sociálních politik</u> členských států.</p>
<p>Zahraniční a bezpečnostní politika</p>	<p style="text-align: center;">Článek I-16 <u>Společná zahraniční a bezpečnostní politika</u></p>
<p><i>Unie má pravomoc ve všech oblastech zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky</i></p>	<p>1. Pravomoc Unie v otázkách společné zahraniční a bezpečnostní politiky se vztahuje na <u>všechny oblasti zahraniční politiky</u> a všechny otázky týkající se bezpečnosti Unie, včetně <u>postupného vymezení společné obranné politiky</u>, která by mohla <u>vést ke společné obraně</u>.</p>
<p><i>Loajalita a vzájemná solidarita. Členské státy se zdrží jednání proti zájmům Unie</i></p>	<p>2. <u>Členské státy</u> aktivně a bezvýhradně podporují společnou <u>zahraniční a bezpečnostní politiku</u> Unie v duchu <u>loajality a vzájemné solidarity</u> a respektují činnost Unie v této oblasti. <u>Zdrží se jakéhokoli jednání, které je v rozporu se zájmy Unie</u> nebo <u>může snižovat účinnost jejího působení</u>.</p>
<p>Podpůrná činnost</p>	<p style="text-align: center;">Článek I-17: <u>Oblasti podpůrné, koordinační a doplňkové činnosti</u></p>
	<p>Unie má pravomoc vyvíjet podpůrnou, koordinační a doplňkovou činnost. Oblasti této činnosti na evropské úrovni jsou</p>

Oblasti podpůrné činnosti

- a) ochrana a zlepšování lidského zdraví;
- b) průmysl;
- c) kultura;
- d) cestovní ruch;
- e) všeobecné vzdělávání, mládež, sport a odborné vzdělávání;
- f) civilní ochrana;
- g) správní spolupráce.

Doložka flexibility

Článek I-18:
Doložka flexibility

Pravomoci Unie mohou být rozšířeny na základě jednomyslnosti v Radě a souhlasu EP. Ratifikace vnitrostátními parlamenty nebo referendum nejsou nutné

U****

1. Ukáže-li se, že k dosažení některého z cílů stanovených Ústavou je nezbytná určitá činnost Unie v rámci politik vymezených v části III a Ústava k této činnosti neposkytuje nezbytné pravomoci, přijme Rada ministrů na návrh Evropské komise a po obdržení souhlasu Evropského parlamentu jednomyslně vhodná opatření.

Vnitrostátní parlamenty jsou předem informovány

2. V rámci postupu pro kontrolu zásady subsidiarity podle čl. I-11(3) upozorní Evropská komise vnitrostátní parlamenty členských států na návrhy založené na tomto článku.

Bez harmonizace, když to Ústava zakazuje

3. Opatření založená na tomto článku nesmějí harmonizovat právní předpisy členských států v případech, kdy Ústava tuto harmonizaci vylučuje.

ORGÁNY

**HLAVA IV:
ORGÁNY A INSTITUCE UNIE**

Kapitola I – Institucionální rámec

Jednotný institucionální rámec pro všechny oblasti spolupráce (už bez

Článek I-19:
Orgány Unie

1. Unie má institucionální rámec, jehož cílem je:
- podporovat její hodnoty,

<p><i>pilířů)</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - <u>sledovat její cíle,</u> - <u>sloužit jejím zájmům,</u> zájmům jejích <u>občanů</u> a zájmům <u>členských států,</u> - <u>zajišťovat soudržnost, účinnost a kontinuitu jejích politik a činností.</u>
<p><i>Orgány Unie...</i></p>	<p>Tento institucionální rámec tvoří:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Evropský parlament, - Evropská rada, - Rada ministrů (dále jen „Rada“), - Evropská komise (dále jen „Komise“), - Soudní dvůr Evropské unie.
<p><i>...jednají v mezích Ústavy. Loajální spolupráce</i></p>	<p>2. Každý orgán <u>jedná v mezích působnosti svěřené mu Ústavou</u> a v <u>souladu s postupy a podmínkami</u> v ní uvedenými. Orgány <u>mezi sebou loajálně spolupracují.</u></p>
<p><i>Evropský parlament</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek I-20: <u>Evropský parlament</u></p>
<p><i>- společně vykonává legislativní činnost, provádí kontrolu a volí předsedu Komise na základě návrhu předsedů vlád</i></p>	<p>1. Evropský <u>parlament vykonává společně s Radou legislativní a rozpočtovou funkci.</u> Vykonává funkce <u>politické kontroly</u> a <u>konzultace</u> v souladu s podmínkami stanovenými Ústavou. <u>Volí předsedu Komise.</u></p>
<p><i>Max. 750 členů EP, místa přidělena poměrným sestupným způsobem. Minimum 6 míst, maximum 96 míst</i></p>	<p>2. Evropský parlament se skládá ze zástupců občanů Unie. Jejich počet nesmí překročit <u>sedm set padesát.</u> Zastoupení občanů je zajištěno poměrným sestupným způsobem, přičemž je stanovena minimální hranice <u>šesti členů na členský stát.</u> Žádnému členskému státu nesmí být přiděleno více než <u>devadesát šest míst.</u></p>
<p><i>Členové EP voleni na 5 let v přímých volbách</i></p>	<p><i>U***</i> Evropská rada přijme z podnětu Evropského parlamentu a s jeho <u>souhlasem jednomyslně evropské rozhodnutí,</u> kterým stanoví složení Evropského parlamentu, při dodržení zásad uvedených v prvním pododstavci.</p> <p>3. Členové Evropského parlamentu jsou voleni na <u>dobu pěti let</u> ve <u>všeobecných a přímých volbách svobodným a tajným hlasováním.</u></p>
<p><i>Předseda EP a předsednictvo</i></p>	<p>4. Evropský parlament volí ze svých členů <u>předsedu</u> a předsednictvo.</p>
<p><i>Evropská rada</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek I-21 <u>Evropská rada</u></p>
<p><i>Předsedové vlád na „vrcholné schůzce Unie“</i></p>	<p>1. Evropská rada dává Unii nezbytné podněty pro její rozvoj a vymezuje <u>její obecné politické směry a priority.</u> Nevykonává legislativní funkci.</p>

Členové Evropské rady	2. Evropskou radu tvoří hlavy států nebo <u>předsedové vlád členských států společně s jejím předsedou a předsedou Komise</u> . Jejího jednání se účastní <u>ministr zahraničních věcí Unie</u> .
Čtvrtletní zasedání	3. Evropská rada <u>zasedá každé tři měsíce</u> ; svolává ji její předseda. Vyžaduje-li to pořad jednání, <u>mohou členové Evropské rady rozhodnout, že každému z nich bude nápomocen některý ministr</u> a v případě předsedy Komise některý člen Komise. <u>Vyžaduje-li to situace, svolá předseda mimořádné zasedání</u> Evropské rady.
Předseda může svolat další zasedání	
Rozhodnutí konsensem, nikoli jednomyslně jako nyní	4. Nestanoví-li Ústava jinak, rozhoduje Evropská rada <u>konsensem</u> .
Předseda	<p style="text-align: center;">Článek I-22: <u>Předseda Evropské rady</u></p>
Předsedové vlád volí předsedu na 2½ roku - může být zvolen dvakrát po sobě	1. Evropská rada <u>volí svého předsedu kvalifikovanou většinou</u> na dobu <u>dva a půl roku s tím, že může být zvolen dvakrát po sobě</u> . V případě překážky nebo závažného pochybení může Evropská rada stejným postupem jeho <u>funkční období ukončit</u> .
Úkoly předsedy	2. Předseda Evropské rady: a) <u>předsedá</u> Evropské radě a <u>vede její jednání</u> , b) ve <u>spolupráci s předsedou Komise</u> a na <u>základě práce Rady pro obecné záležitosti zajišťuje přípravu a kontinuitu</u> jednání Evropské rady, c) usiluje o usnadnění <u>soudržnosti a konsensu</u> uvnitř Evropské rady, d) po každém zasedání Evropské rady předkládá <u>zprávu</u> Evropskému parlamentu.
Zastupování Unie v okolním světě v záležitostech týkajících se společné zahraniční a bezpečnostní politiky	Předseda Evropské rady zajišťuje na své úrovni a v této funkci <u>vnější zastupování</u> Unie v záležitostech týkajících se společné zahraniční a bezpečnostní politiky, aniž jsou dotčeny pravomoci ministra zahraničních věcí Unie.
Žádná vnitrostátní funkce	3. Předseda Evropské rady <u>nesmí zastávat žádnou vnitrostátní funkci</u> .
Rada ministrů	<p style="text-align: center;">Článek I-23 <u>Rada ministrů</u></p>
- legislativní funkce - vymezuje a koordinuje politiku	1. Rada <u>vykonává společně s Evropským parlamentem legislativní a rozpočtovou funkci</u> . Vykonává <u>funkce vymezování politik a koordinace</u> v souladu s podmínkami stanovenými Ústavou.

Státní úředníci, často ve funkci ministra, mohou také zavazovat členský stát

Kvalifikovaná většina, od 80. let se nepoužívá institut „lucemburského kompromisu - veta“

Složení Rady

Různá složení

Rada pro obecné záležitosti

*- koordinuje Radu
- připravuje zasedání Evropské rady*

Rada pro zahraniční věci vytváří vnější činnost EU podle daných směrů

Další složení přijatá kvalifikovanou většinou

COREPER – připravuje práci Rady

Rada zasedá veřejně, když projednává a hlasuje o legislativě – požadavek se nevztahuje na četné pracovní skupiny

Předsednictví v různých složeních Rady rotuje. Radě pro zahraniční věci trvale předsedá ministr zahraničních věcí (I-28.3)

2. Rada se skládá z jednoho zástupce každého členského státu na ministerské úrovni zmocněného zavazovat vládu členského státu, který zastupuje, a vykonávat hlasovací právo.

3. Nestanoví-li Ústava jinak, rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou.

Článek I-24: Složení Rady ministrů

1. Rada zasedá v různých složeních.

2. Rada pro obecné záležitosti zajišťuje soudržnost prací jednotlivých složení Rady.

Ve spojení s předsedou Evropské rady a Komisí připravuje zasedání Evropské rady a zajišťuje jejich návaznost.

3. Rada pro zahraniční věci vytváří vnější činnost Unie podle strategických směrů vymezených Evropskou radou a zajišťuje soudržnost činnosti Unie.

XX 4. Evropská rada přijme kvalifikovanou většinou evropské rozhodnutí, kterým stanoví seznam dalších složení Rady.

5. Výbor stálých zástupců vlád členských států odpovídá za přípravu prací Rady.

6. Rada zasedá veřejně, pokud projednává návrh legislativního aktu a hlasuje o něm. Za tímto účelem je každé zasedání Rady rozděleno na dvě části, kdy první je určena k projednávání legislativních aktů Unie a druhá k nelegislativním činnostem.

XX 7. Předsednictví jednotlivých složení Rady, s výjimkou složení pro zahraniční věci, zajišťují zástupci členských států v Radě na základě systému rovné rotace v souladu s podmínkami stanovenými evropským rozhodnutím Evropské rady. Evropská rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

Kvalifikovaná většina:

Do 2009: 232 z 321 hlasů z většiny členských států a 62% obyvatelstva EU

- 1. 55% členských států, nejméně 15 členských států.**
- 2. 65% obyvatelstva Unie.**
- 3. K zablokování nejméně 4 členské státy**

Rozšířená

kvalifikovaná většina, když nejde o návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí. 72% členských států, 65% obyvatelstva EU. Vrcholné schůzky – kvalifikovaná většina (běžně konsensus). Předseda nehlasuje.

Evropská komise

Role:

- podporuje obecné zájmy EU
- dohlíží na uplatňování práva Unie
- plní rozpočet
- vnější zastupování

Monopol na iniciativu

Pětileté období

Externí překlad

Článek I-25

Vymezení kvalifikované většiny v Evropské radě a v Radě

1. Kvalifikovaná většina je vymezena jako nejméně 55% členů Rady, tvořených nejméně patnácti z nich a zastupujících členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva Unie.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně čtyři členové Rady, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

2. Odchylně od odstavce 1, pokud Rada nerozhoduje na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72% členů Rady zastupujících členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva Unie.

3. Odstavce 1 a 2 se vztahují na Evropskou radu, pokud rozhoduje kvalifikovanou většinou.

4. V Evropské radě se její předseda a předseda Komise neúčastní hlasování.

Článek I-26

Evropská komise

1. Komise podporuje obecný zájem Unie a k tomuto účelu činí vhodné podněty. Zajišťuje uplatňování Ústavy a opatření přijatých orgány na jejím základě. Pod kontrolou Soudního dvora Evropské unie dohlíží na uplatňování práva Unie. Plní rozpočet a řídí programy. Vykonává koordinační, výkonné a řídicí funkce v souladu s podmínkami stanovenými Ústavou. S výjimkou společné zahraniční a bezpečnostní politiky a dalších případů uvedených v Ústavě zajišťuje vnější zastupování Unie. Činí podněty k přijímání jednoletých a víceletých programů Unie s cílem dosáhnout interinstitucionálních dohod.

2. Nestanoví-li Ústava jinak, mohou být legislativní akty Unie přijaty pouze na návrh Komise. Ostatní akty se přijímají na návrh Komise, pokud tak Ústava stanoví.

3. Funkční období Komise je pětileté.

Kritéria prokomisaře

Do r. 2014 po jednom komisaři za členský stát

Po r. 2014 budou mít komisaře jen 2/3 členských států, pokud Evropská rada jednomyslně tento počet nezmění

Rovná rotace

Maximálně jedno období bez komisaře

Komise odráží demografickou a zeměpisnou různorodost

Nezávislost

Vyslovení nedůvěry, EP může vyslovit nedůvěru jen celé Komisi, nikoli jednotlivým členům. Také ministr zahraničních věcí Unie musí odstoupit.

Předseda Komise

Hlavy států a vlád jej kvalif. většinou navrhnou

4. Členové Komise jsou vybíráni podle celkové způsobilosti a evropanství z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti.

5. První Komise jmenovaná podle Ústavy se skládá z jednoho státního příslušníka z každého členského státu, včetně jejího předsedy a ministra zahraničních věcí Unie, který je jedním z jejích místopředsedů.

U 6. Od konce funkčního období Komise uvedené v odstavci 5 se Komise včetně předsedy a ministra zahraničních věcí skládá z takového počtu členů, který odpovídá dvěma třetinám počtu členských států, nerozhodne-li Rada jednomyslně o změně tohoto počtu.

Členové Komise jsou vybíráni ze státních příslušníků členských států na základě systému rovné rotace mezi členskými státy. Tento systém se stanoví evropským rozhodnutím přijatým jednomyslně Evropskou radou na základě těchto zásad:

(a) členské státy jsou s ohledem na pořadí a dobu působení svých státních příslušníků jako členů Komise naprosto rovnocenní; v důsledku toho rozdíl mezi celkovými počty funkčních období vykonávaných státními příslušníky jakýchkoli dvou členských států nesmí být nikdy vyšší než jedna;

(b) s výhradou písmene (a) je každá následující Komise složena tak, aby uspokojivým způsobem odrážela demografickou a zeměpisnou různorodost všech členských států.

7. Komise vykonává své funkce zcela nezávisle. Aniž je dotčen čl. I-28(2), členové Komise nevyžadují ani nepřijímají pokyny od žádné vlády, orgánu, instituce ani jiného subjektu. Zdrží se jakéhokoli jednání neslučitelného s povahou své funkce nebo plněním svých úkolů.

8. Komise je jako sbor odpovědná Evropskému parlamentu. V souladu s článkem III-340 může Evropský parlament navrhnout vyslovení nedůvěry Komisi. V případě přijetí tohoto návrhu členové Komise kolektivně odstoupí ze svých funkcí a ministr zahraničních věcí Unie odstoupí ze své funkce v Komisi.

Článek I-27

Předseda Evropské komise

XX***

1. S přihlédnutím k volbám do Evropského parlamentu a po náležitých konzultacích navrhne Evropská rada kvalifikovanou většinou Evropskému parlamentu kandidáta na funkci předsedy Komise. Tohoto kandidáta zvolí

- EP schválí **většinou svých členů**

- při neschválení bude do 1 měsíce navržen nový kandidát

Členové Komise

- Rada a předseda

Komise přijmou seznam komisařů

- EP schválí **prostou většinou**

- Evropská rada je jmenuje **kvalif. většinou**

Předseda Komise rozhoduje o směrech a vnitřní organizaci, jmenuje místopředsedy a odvolává členy

Ministr zahraničních věcí může být odvolán, jen když s tím souhlasí Evropská rada

Ministr zahraničí EU
Volen hlavami států a vlád **kvalifikovanou většinou**, se souhlasem předsedy Komise

Úkoly ministra zahraničních věcí

Předseda Radě pro zahraniční věci

Dvě funkce

Externí překlad

Evropský parlament většinou hlasů všech svých členů. Nezíská-li potřebnou většinu, navrhne Evropská rada do jednoho měsíce kvalifikovanou většinou nového kandidáta, který bude zvolen Evropským parlamentem stejným postupem.

2. Rada společnou dohodou se zvoleným předsedou přijme seznam dalších osob, které navrhuje jmenovat členy Komise. Budou vybráni na základě návrhů členských států v souladu s kritérii uvedenými v čl. I-26(4)4 a (6), druhém pododstavci.

Předseda, ministr zahraničních věcí Unie a ostatní členové Komise podléhají jako sbor schválení Evropským parlamentem. Na základě tohoto schválení jmenuje Evropská rada Komisi kvalifikovanou většinou.

3. Předseda Komise:

(a) vymezuje směry, v jejichž rámci Komise plní své úkoly;

(b) rozhoduje o vnitřní organizaci Komise, aby zajistil soudržnost, výkonnost a kolegiální její činnosti;

(c) jmenuje místopředsedy, kromě ministra zahraničních věcí Unie, z řad členů Komise.

Člen Komise odstoupí, pokud jej k tomu předseda vyzve. Ministr zahraničních věcí Unie odstoupí postupem podle čl. I-28(1), pokud jej k tomu předseda vyzve.

Článek I-28:

Ministr zahraničních věcí Unie

XX***

1. Evropská rada jmenuje se souhlasem předsedy Komise kvalifikovanou většinou ministra zahraničních věcí Unie. Evropská rada může jeho funkční období stejným postupem ukončit.

2. Ministr zahraničních věcí Unie vede společnou zahraniční a bezpečnostní politiku Unie. Přispívá svými návrhy k vytváření této politiky a provádí ji jako zmocněnec Rady. Stejně jedná i v oblasti společné bezpečnostní a obranné politiky.

3. Ministr zahraničních věcí Unie předsedá Radě pro zahraniční věci.

4. Ministr zahraničních věcí Unie je jedním z místopředsedů Komise. Zajišťuje soudržnost vnější činnosti Unie. V rámci Komise odpovídá za

Ministr zahraničí je také místopředsedou Komise a členem Komise pro vnější vztahy

Soudní dvůr EU

Soudní dvůr a Tribunál (v současnosti soud prvního stupně)

Po jednom soudci z každého členského státu plus generální advokáti jmenovaní na základě vzájemné dohody vlád členských států

Pravomoci Soudního dvora
- rozhoduje o žalobách
- o předběžných otázkách
- v ostatních případech

Centrální banka EU

ECB řídí Evropský systém centrálních bank (ESCB) a měnovou politiku, spolu

úkoly, které jí přísluší v oblasti vnějších vztahů a za koordinaci dalších hledisek vnější činnosti Unie. Při plnění těchto úkolů v Komisi, a pouze pro tyto úkoly, podléhá ministr zahraničních věcí Unie postupům, které upravují fungování Komise, v rozsahu, v jakém je to slučitelné s odstavci 2 a 3.

Článek I-29 Soudní dvůr Evropské unie

1. Soudní dvůr Evropské unie se skládá ze Soudního dvora, Tribunálu a specializovaných soudů. Zajišťuje dodržování práv při výkladu a provádění Ústavy.

Členské státy stanoví prostředky nezbytné k zajištění účinné právní ochrany v oblastech pokrytých právem Unie.

2. Soudní dvůr se skládá z jednoho soudce z každého členského státu. Jsou mu nápomocni generální advokáti.

Tribunál se skládá z nejméně jednoho soudce z každého členského státu.

Soudci a generální advokáti Soudního dvora a soudci Tribunálu jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a které splňují požadavky článků III-355 a III-356. Jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let. Soudci a generální advokáti mohou být jmenováni opakovaně.

3. Soudní dvůr Evropské unie rozhoduje v souladu s částí III:
(a) o žalobách podaných členským státem, orgánem nebo fyzickými či právníckými osobami,
(b) na žádost vnitrostátních soudů o předběžných otázkách týkajících se výkladu práva Unie nebo platnosti aktů přijatých orgány,
(c) v ostatních případech uvedených v Ústavě.

Kapitola II:

Ostatní orgány a poradní instituce Unie

Článek I-30 Evropská centrální banka

1. Evropská centrální banka a národní centrální banky tvoří Evropský systém centrálních bank. Evropská centrální banka a národní centrální

s národními
centrálními bankami

banky členských států, jejichž měnou je euro, tvoří Eurosystem a řídí měnovou politiku Unie.

Prvořadým cílem je
cenová stabilita

2. Evropský systém centrálních bank je řízen rozhodovacími orgány Evropské centrální banky. Prvořadým cílem Evropského systému centrálních bank je udržovat cenovou stabilitu. Aniž je dotčen tento cíl, podporuje obecné hospodářské politiky v Unii se záměrem přispět k dosažení jejích cílů. Plní všechny ostatní úkoly centrální banky v souladu s částí III a se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

ECB má právní
subjektivitu, pouze ona
vydává euro a musí být
nezávislá

3. Evropská centrální banka je orgánem. Má právní subjektivitu. Pouze ona může povolovat vydávání eura. Je nezávislá při výkonu svých pravomocí a správě svých financí. Orgány, instituce a jiné subjekty Unie, jakož i vlády členských států respektují tuto nezávislost.

Členské státy, které
nepřijaly euro, si
ponechají v měnových
otázkách své pravomoci

4. Evropská centrální banka přijímá opatření nezbytná k plnění svých úkolů podle článků III-185 až III-191 a III-196 a za podmínek stanovených statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky. V souladu s těmiž články si členské státy, jejichž měnou není euro, a jejich centrální banky ponechávají své pravomoci v měnové oblasti.

ECB je konzultována ke
každému návrhu
z oblasti její působnosti

5. Evropská centrální banka je v oblastech spadajících do její působnosti konzultována ke každému návrhu aktu Unie a ke každému návrhu úpravy na vnitrostátní úrovni a může předkládat stanoviska.

ECB = Evropská
centrální banka
ESCB = celý systém
centrálních bank

6. Rozhodovací orgány Evropské centrální banky, jejich složení a způsob fungování jsou vymezeny v člancích III-382 a III-383 a ve statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Účetní dvůr

Článek I-31:
Účetní dvůr

1. Účetní dvůr je orgánem. Provádí kontrolu účetnictví Unie.

Úkoly

2. Přezkoumává účetnictví všech příjmů a výdajů Unie a přesvědčuje se o řádnosti finančního řízení.

Po jednom členu za
členské státy –
naprosto nezávislý

3. Skládá se z jednoho státního příslušníka každého členského státu. Jeho členové vykonávají své funkce naprosto nezávisle v obecném zájmu Unie.

Poradní instituce

Článek I-32
Poradní instituce Unie

Výbor regionů, Hosp. a sociální výbor	1. Evropskému parlamentu, Radě a Komisi jsou nápomocny <u>Výbor regionů a Hospodářský a sociální výbor</u> , které plní poradní funkce.
Členové Výboru regionů	2. <u>Výbor regionů</u> se skládá ze zástupců <u>regionálních a místních samosprávných celků</u> , kteří buď <u>mají volební mandát v některém regionálním nebo místním samosprávném celku</u> , nebo jsou <u>politicky odpovědní volenému shromáždění</u> .
Členové Hospodářského a sociálního výboru	3. <u>Hospodářský a sociální výbor</u> se skládá ze <u>zástupců organizací zaměstnavatelů, zaměstnanců a dalších subjektů zastupujících občanskou společnost</u> , zejména v <u>sociálněhospodářské, občanské, profesní a kulturní oblasti</u> .
Zástupci v poradních institucích musí být zcela nezávislí	4. Členové Výboru regionů a Hospodářského a sociálního výboru <u>nejsou vázáni žádnými příkazy</u> . Vykonávají svou funkce <u>zcela nezávisle v obecném zájmu Unie</u> .
Složení vymezeno v čl. III-386 až III-392	5. Pravidla týkající se <u>složení těchto výborů</u> , jmenování jejich členů, jejich pravomocí a fungování jsou <u>vymezena v článcích III-386 až III-392</u> .

Rada pravidelně přezkoumává pravidla

Rada pravidelně přezkoumává pravidla uvedená v odstavcích 2 a 3, která se týkají jejich složení, aby zohlednila hospodářský, sociální a demografický vývoj v Unii. K tomuto účelu přijímá Rada na návrh Komise evropská rozhodnutí.

VÝKON PRAVOMOCÍ

HLAVA V: VÝKON PRAVOMOCÍ UNIE

Kapitola I:

Společná ustanovení

Článek I-33: Právní akty Unie

Právní akty

Zákony, rámcové zákony, nařízení, rozhodnutí, doporučení a stanoviska

Zákon: závazný v celém rozsahu, přímo použitelný

Rámcový zákon: závazný, pokud jde o výsledek, členské státy provádějí

Nařízení se nyní

1. Pro výkon pravomocí Unie využívají orgány v souladu s částí III jako právní nástroje evropské zákony, evropské rámcové zákony, evropská nařízení, evropská rozhodnutí, doporučení a stanoviska.

2. Evropský zákon je legislativní akt s obecnou působností. Je závazný v celém rozsahu a přímo použitelný ve všech členských státech.

Evropský rámcový zákon je legislativní akt, který je závazný pro každý členský stát, kterému je určen, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků pro dosažení výsledků se ponechává vnitrostátním orgánům.

používá k provádění legislativních aktů. Je buď závazné v celém rozsahu, nebo jen pokud se týká výsledku, jehož má být dosaženo

Rozhodnutí: rovněž závazné v celém rozsahu, ale jen pro ty, kterým je určeno

Doporučení a stanoviska: nejsou závazná

Kompletní seznam právních nástrojů

Legislativní postup
Obecné pravidlo v čl. III-396 = X**

- Komise navrhne
- Rada rozhodne kvalif. většinou, EP většinou hlasů svých členů

Někdy přijímá zákony jen Rada nebo EP – za účasti druhého orgánu

Ve zvláštních případech může návrh podat skupina členských států nebo EP

Nelegislativní akty

„Nařízení“ a „rozhodnutí“ jsou určena k přenesení pravomoci nebo k provádění

Evropské nařízení je nelegislativní akt s obecnou působností určený k provádění legislativních aktů a některých ustanovení Ústavy. Může být buď závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech, nebo být závazné pro každý členský stát, kterému je určeno, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků pro dosažení výsledků se ponechává vnitrostátním orgánům.

Evropské rozhodnutí je nelegislativní akt, který je závazný v celém rozsahu. Pokud jsou v něm uvedeni ti, jimž je určeno, je závazné pouze pro ně.

Doporučení a stanoviska nejsou závazná.

2. Posuzují-li Evropský parlament a Rada návrh legislativního aktu, zdrží se přijetí aktů, které příslušný legislativní postup pro danou oblast nestanoví.

Článek I-34 Legislativní akty

1. Evropské zákony a rámcové zákony přijímají společně Evropský parlament a Rada na návrh Komise řádným legislativním postupem podle článku III-396. Nedospějí-li tyto dva orgány k dohodě, není dotčným akt přijat.

2. Ve zvláštních případech uvedených v Ústavě přijímá evropské zákony a rámcové zákony Evropský parlament za účasti Rady nebo Rada za účasti Evropského parlamentu zvláštními legislativními postupy.

3. Ve zvláštních případech uvedených v Ústavě mohou být evropské zákony a rámcové zákony přijímány z podnětu členských států nebo Evropského parlamentu, na doporučení Evropské centrální banky nebo na žádost Soudního dvora Evropské unie nebo Evropské investiční banky.

Článek I-35 Nelegislativní akty

1. Evropská rada přijímá evropská rozhodnutí v případech uvedených v Ústavě.

2. Rada a Komise, zejména v případech uvedených v člácích I-36 a I-37, a Evropská centrální banka ve zvláštních případech uvedených v Ústavě přijímají evropská nařízení a evropská rozhodnutí.

Rada, Komise a ECB mohou přijímat rozhodnutí, nařízení a doporučení

Nařízení v přenesené pravomoci

Komise může být zmocněna k legislativní činnosti týkající se nepodstatných prvků (co je nepodstatné?)

*Akt, kterým se přenáší na Komisi legislativní pravomoc, rovněž výslovně stanoví, jak se toto přenesení zrušuje:
- EP nebo Rada se rozhodnou přenesení zrušit
- EP nebo Rada mohou nařízení zablokovat*

Kvalifikovaná většina v Radě nebo absolutní většina v EP

Prováděcí akty

Loajální provádění členskými státy

Když jsou nezbytné jednotné podmínky, mohou provádět Komise a Rada

3. Rada přijímá doporučení. Rozhoduje na návrh Komise ve všech případech, kdy má podle Ústavy přijmout akt na návrh Komise. V oblastech, ve kterých je pro přijetí aktu Unie požadována jednomyslnost, rozhoduje jednomyslně. Komise a ve zvláštních případech uvedených v Ústavě Evropská centrální banka přijímají doporučení.

Článek I-36:

Evropská nařízení v přenesené pravomoci

X**

1. Evropskými zákony a evropskými rámcovými zákony lze na Komisi přenést pravomoc přijímat evropská nařízení v přenesené pravomoci, kterými se doplňují nebo pozměňují některé prvky zákona či rámcového zákona, které nejsou podstatné.

Evropské zákony a rámcové zákony výslovně vymezí cíle, obsah, rozsah a dobu trvání přenesení pravomoci. Podstatné prvky dané oblasti jsou vyhrazeny evropským zákonům nebo rámcovým zákonům a nesmějí tedy být předmětem přenesení pravomoci.

2. Evropské zákony a rámcové zákony výslovně stanoví podmínky pro přenesení pravomoci, které mohou být tyto:

(a) Evropský parlament nebo Rada mohou rozhodnout o zrušení přenesení pravomoci,

(b) evropské nařízení v přenesené pravomoci může vstoupit v platnost pouze tehdy, nevysloví-li ve lhůtě stanovené evropským zákonem nebo rámcovým zákonem Evropský parlament nebo Rada žádné námitky.

Pro účely písmen (a) a (b) se Evropský parlament usnává většinou hlasů všech svých členů a Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

Článek I-37:

Prováděcí akty

X**

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná vnitrostátní právní opatření k provedení právně závazných aktů Unie.

2. Jsou-li pro provedení právně závazných aktů Unie nezbytné jednotné podmínky, svěří tyto akty prováděcí pravomoci Komisi nebo ve zvláštních, náležitě odůvodněných případech a v případech uvedených v článku I-40 Radě.

Pravidla pro kontrolu členských států nad prováděcími akty

3. Pro účely odstavce 2 evropský zákon předem stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.

Prováděcí nařízení a rozhodnutí

4. Prováděcí akty Unie mají formu evropských prováděcích nařízeních nebo evropských prováděcích rozhodnutí.

Článek I-38:

Zásady společné právním aktům Unie

*Orgány rozhodnou podle pravidel a zásady proporcionality
Akt obsahuje důvody, na nichž je založen*

1. Neuvádí-li Ústava druh aktu, který má být přijat, zvolí jej orgány pro jednotlivé případy v souladu s platnými postupy a se zásadou proporcionality uvedenou v článku I-11.
2. Právní akty musí obsahovat odůvodnění a odkazovat na návrhy, podněty, doporučení, žádosti nebo stanoviska požadovaná Ústavou.

Článek I-39:

Vyhlášení a vstup v platnost

Zákony musí být podepsány předsedy přijímajících orgánů

1. Evropské zákony a rámcové zákony přijaté řádným legislativním postupem podepisuje předseda Evropského parlamentu a předseda Rady.

V ostatních případech je podepisuje předseda orgánu, který je přijal.

Vstup v platnost, jak je v zákonu stanoveno, nebo dvacet dnů po vyhlášení

Evropské zákony a rámcové zákony se vyhlašují v Úředním věstníku Evropské unie a vstupují v platnost dnem, který je v nich stanoven, jinak dvacátým dnem po vyhlášení.

Nařízení a rozhodnutí bez jmenovitého určení vstupují také v platnost 20 dnů po vyhlášení

2. Evropská nařízení a evropská rozhodnutí, v kterých není uvedeno, komu jsou určena, podepisuje předseda orgánu, který je přijal.

Evropská nařízení a evropská rozhodnutí, v kterých není uvedeno, komu jsou určena, se vyhlašují v Úředním věstníku Evropské unie a vstupují v platnost dnem, který je v nich stanoven, jinak dvacátým dnem po vyhlášení.

Ostatní rozhodnutí nabývají účinku oznámením

3. Ostatní evropská rozhodnutí, která nejsou uvedena v odstavci 2, se oznamují těm, jimž jsou určena a nabývají účinku tímto oznámením.

Kapitola II:

Zvláštní ustanovení

Článek I-40:

Společná zahraniční a

bezpečnostní politika

- solidarita mezi členskými státy
- určení společných zájmů
- sbližování činností

Evropská rada určí zájmy a cíle Unie a přijme rozhodnutí

Ministři zahraničí mohou rovněž přijímat rozhodnutí

Sdílená odpovědnost za provádění politiky

Členské státy se navzájem konzultují, než podniknou kroky na mezinárodní scéně

Vzájemná solidarita mezi členskými státy

Jednomyslnost, pokud není uvedeno jinak v části III, členské státy a ministr zahraničních věcí Unie předkládají návrhy.

Zákony a rámcové zákony vyloučeny

Evropská rada může jednomyslnost změnit na kvalifikovanou většinu

EP je konzultován a informován

Zvláštní ustanovení týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky V zásadě U*, výjimečně X*, X**

1. Evropská unie vede společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, založenou na rozvoji vzájemné politické solidarity mezi členskými státy, na určení otázek obecného zájmu a na stále se zvyšujícím sbližování činností členských států.

2. Evropská rada určí strategické zájmy Unie a stanoví cíle její společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Rada tuto politiku vypracovává v rámci strategických směrů stanovených Evropskou radou v souladu s částí III.

3. Evropská rada a Rada přijímají nezbytná evropská rozhodnutí.

4. Společnou zahraniční a bezpečnostní politiku provádí ministr zahraničních věcí Unie a členské státy za využití vnitrostátních prostředků a prostředků Unie.

5. S cílem vymezit společný přístup vedou členské státy v Evropské radě a v Radě vzájemně konzultace o všech otázkách obecného zájmu týkajících se společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Dříve než členský stát podnikne jakékoli kroky na mezinárodní scéně nebo přijme jakýkoli závazek, který by mohl mít dopad na zájmy Unie, vede v Evropské radě nebo v Radě konzultace s ostatními členskými státy. Sbližováním činností zajišťují členské státy, že je Unie schopná prosazovat své zájmy a hodnoty na mezinárodní scéně. Členské státy jsou mezi sebou solidární.

6. Evropská rada a Rada přijímají v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky evropská rozhodnutí jednomyslně, s výjimkou případů uvedených v části III. Rozhodují z podnětu členského státu, na návrh ministra zahraničních věcí Unie nebo na návrh tohoto ministra s podporou Komise. Evropské zákony a rámcové zákony jsou vyloučeny.

7. Evropská rada může jednomyslně přijmout evropské rozhodnutí o tom, že Rada bude v případech jiných než uvedených v části III rozhodovat kvalifikovanou většinou.

8. Evropský parlament je pravidelně konzultován k hlavním hlediskům a základním volbám společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Je informován o jejím vývoji.

Obranná politika

*Operativní schopnost:
vojenské i civilní
prostředky.*

*Lze použít mimo EU
k udržení míru,
předcházení konfliktům
a pro mezinárodní
bezpečnost*

*O společné obraně je
rozhodováno
jednomyslně. Za
nezbytnou může být
považována ratifikace
členskými státy*

*Je respektována
zvláštní povaha
obránných politik
některých členských
států*

*- neutrální státy
- NATO*

*Povinnost dát EU
k dispozici vojenské
kapacity ke splnění
dohodnutých cílů.
Součástí společné
obránné politiky mohou
být mnohonárodní síly*

*Postupné
zdokonalování
vojenských kapacit*

*Evropská obranná
agentura*

*Rozhodnutí o
bezpečnostní a obranné
politice přijímána
jednomyslně*

Úkoly Unie může

Článek I-41:

Zvláštní ustanovení týkající se společné bezpečnostní a obranné politiky
U*

1. Společná bezpečnostní a obranná politika je nedílnou součástí společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Zajišťuje Unii operativní schopnost, která se opírá o civilní a vojenské prostředky. Unie je může použít pro mise vedené mimo území Unie k udržení míru, předcházení konfliktům a posílení mezinárodní bezpečnosti v souladu se zásadami Charty Organizace spojených národů. Plnění těchto úkolů je založeno na využití kapacit poskytnutých členskými státy.

2. Společná bezpečnostní a obranná politika zahrnuje postupné vymezení rámce společné obranné politiky Unie. Ta povede ke společné obraně, jakmile o tom Evropská rada jednomyslně rozhodne. V tomto případě doporučí členským státům přijetí takového rozhodnutí v souladu s jejich ústavními předpisy.

Politika Unie podle tohoto článku se nedotýká zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států a uznává závazky některých členských států uskutečňujících svou společnou obranu v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy, které vyplývají ze Severoatlantické smlouvy, a je v souladu se společnou bezpečnostní a obrannou politikou vytvořenou v tomto rámci.

3. Pro provádění společné bezpečnostní a obranné politiky dávají členské státy Unii k dispozici civilní a vojenské kapacity, aby přispěly k plnění cílů vymezených Radou. Členské státy, které mezi sebou ustavily mnohonárodní síly, je mohou rovněž dát k dispozici společné bezpečnostní a obranné politice.

Členské státy se zavazují, že budou své vojenské kapacity postupně zdokonalovat. Zřídí se agentura pro oblast rozvoje obranných kapacit, výzkumu, pořizování a vyzbrojování (Evropská obranná agentura), aby bylo možno určovat operativní potřeby, podporovat opatření k jejich uspokojování, přispívat k určení a případně k provádění všech účelných opatření pro posílení výrobní a technologické základny v oblasti obrany, podílet se na vymezení evropské politiky kapacit a vyzbrojování a napomáhat Radě při hodnocení zlepšování vojenských kapacit.

4. Evropská rozhodnutí týkající se společné bezpečnostní a obranné politiky včetně těch, která se týkají zahájení mise podle tohoto článku, přijímá Rada jednomyslně na návrh ministra zahraničních věcí Unie nebo z podnětu některého členského státu. Ministr zahraničních věcí Unie může případně společně s Komisí navrhnout, aby byly využity vnitrostátní prostředky i nástroje Unie.

provádět skupina členských států

Nově: v rámci Unie může probíhat strukturovaná spolupráce

Doložka o vzájemné pomoci – pro VŠECHNY členské státy v případě ozbrojeného napadení

To se nedotýká závazků NATO

EP je konzultován a informován

Justice a vnitřní věci

Prostředky k vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva
- přijímání zákonů
- vzájemné uznávání soudních rozhodnutí
- spolupráce ve vnitřní bezpečnosti mezi všemi orgány

- operativní spolupráce všech služeb

Vnitrostátní parlamenty se podílejí na politické kontrole Europolu a Eurojustu

5. K zachování hodnot Unie a službě jejím zájmům může Rada v rámci Unie pověřit provedením mise skupinu členských států. Provádění této mise se řídí článkem III-310.

6. Členské státy, jejichž vojenské kapacity splňují kritéria a které přijaly v této oblasti přísnější závazky s ohledem na vedení těch nejnáročnějších misí, naváží v rámci Unie stálou strukturovanou spolupráci. Tato spolupráce se řídí článkem III-312. Nedotýká se ustanovení článku III-309.

7. Pokud se členský stát stane na svém území obětí ozbrojeného napadení, poskytnou mu ostatní členské státy pomoc a podporu všemi prostředky, které jsou v jejich moci, v souladu s článkem 51 Charty Organizace spojených národů. Tím není dotčena zvláštní povaha bezpečnostní a obranné politiky některých členských států.

Závazky a spolupráce v této oblasti jsou v souladu se závazky v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy, která zůstává pro ty členské státy, které jsou jejími členy, základem jejich společné obrany a fórem pro její provádění.

8. Evropský parlament je pravidelně konzultován k hlavním hlediskům a základním volbám společné bezpečnostní a obranné politiky. Je informován o jejím vývoji.

Článek I-42

Zvláštní ustanovení týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva

X** (obecné pravidlo)

1. Unie vytváří prostor svobody, bezpečnosti a práva:

(a) přijímáním evropských zákonů a rámcových zákonů určených, je-li to nutné, ke sblížení právních předpisů členských států v oblastech uvedených v části III,

(b) podporou vzájemné důvěry mezi příslušnými orgány členských států, zejména na základě vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí,

(c) operativní spoluprací příslušných orgánů členských států včetně policie, celních orgánů a dalších orgánů specializovaných na předcházení trestným činům a jejich odhalování.

2. Vnitrostátní parlamenty se mohou v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva podílet na mechanismech hodnocení uvedených v článku III-260. Jsou zapojeny do politické kontroly činnosti Europolu a do hodnocení činnosti Eurojustu podle článků III-276 a III-273.

Zde mají členské státy a
Komise právo podnětu

3. Členské státy mají právo podnětu v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech podle článku III-264.

Doložka k terorismu

Členské státy a Unie
zasáhnou společně
proti terorismu a
v případě přírodní nebo
člověkem způsobené
pohromy

Odvracení
Ochrana

Pomoc: v případě
teroristického útoku

Pomoc: v případě
pohromy

Viz článek III-329

Posílená spolupráce

Může se navázat
v oblastech sdílené
pravomoci a podpůrné
činnosti
Lze pro to využívat
orgánů Unie.

Podpora cílů a
integrace Unie

Článek I-43:

Doložka solidarity

X*/U*

1. Pokud je některý členský stát cílem teroristického útoku nebo obětí přírodní nebo člověkem způsobené pohromy, jednají Unie a její členské státy společně v duchu solidarity. Unie uvede do pohotovosti veškeré nástroje, které má k dispozici, včetně vojenských prostředků poskytnutých členskými státy, aby:

(a) – odvrátila teroristickou hrozbu na území členských států;

- chránila před případným teroristickým útokem demokratické instituce a civilní obyvatelstvo;

- poskytla členskému státu pomoc na jeho území, pokud o to požádají jeho politické orgány, v případě teroristického útoku;

(b) poskytla členskému státu pomoc na jeho území, pokud o to požádají jeho politické orgány, v případě přírodní nebo člověkem způsobené pohromy.

2. Prováděcí pravidla k tomuto článku jsou uvedena v článku III-329.

Kapitola III:

Posílená spolupráce

Článek I-44

Posílená spolupráce

X***/U* (k povolení)

X/XX/U (všech členských států k účasti na už existující posílené spolupráci)

1. Členské státy, které si v rámcí nevýlučné pravomoci Unie přejí mezi sebou navázat posílenou spolupráci, se mohou v mezích a za podmínek uvedených v tomto článku a v článcích III-416 až III-423 obracet na její orgány a vykonávat tyto pravomoci při použití příslušných ustanovení Ústavy.

Posílená spolupráce je zaměřena na to, aby podporovala cíle Unie, chránila její zájmy a posilovala její proces integrace. Tato spolupráce je kdykoli otevřena všem členským státům v souladu s článkem III-418.

Jen jako poslední prostředek

Musí se účastnit 1/3 členských států

Jen zúčastněné státy se podílejí na hlasování a jsou započteny do určení jednomyslnosti a kvalifikované většiny

Kvalifikovanou většinu tvoří 55% členských států představujících 65% obyvatelstva EU. Blokační menšinu 35% plus 1 členský stát

Na vědomí: 72% členských států a 65% obyvatelstva, když Rada rozhoduje z vlastního podnětu. Rozhodnutí zavazují jen zúčastněné státy. Přistupující země nemusí přijmout rozhodnutí učiněná v rámci posílené spolupráce

DEMOKRATICKÝ ŽIVOT

Rovnost

Zásada rovnosti všech občanů Unie

Zásada zastupitelské demokracie

2. Evropské rozhodnutí o povolení posílené spolupráce přijme Rada až jako poslední prostředek, pokud shledá, že cílů této spolupráce nelze dosáhnout v přiměřené lhůtě Unii jako celkem, a za podmínky, že se jí zúčastní nejméně jedna třetina členských států. Rada rozhoduje postupem podle článku III-419.

3. Jednání Rady se mohou účastnit všichni její členové, avšak na hlasování se podílejí pouze členové Rady zastupující členské státy zúčastněné na posílené spolupráci.

K jednomyslnosti je třeba pouze hlasů zástupců zúčastněných členských států.

Kvalifikovaná většina je vymezena jako nejméně 55% členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva těchto států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35% obyvatelstva zúčastněných členských států a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

Odchylně od třetího a čtvrtého pododstavce, pokud Rada nerozhoduje na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, je požadovaná kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72% členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva těchto států.

4. Akty přijaté v rámci posílené spolupráce zavazují pouze zúčastněné členské státy. Nepokládají se za *acquis*, které musí být přijato státy kandidujícími na přistoupení k Unii.

**HLAVA VI:
DEMOKRATICKÝ ŽIVOT UNIE**

Článek I-45:

Zásada demokratické rovnosti

Ve všech svých činnostech dodržuje Unie zásadu rovnosti svých občanů, kterým se dostává ze strany jejích orgánů, institucí a jiných subjektů stejně pozornosti.

Článek I-46:

Zásada zastupitelské demokracie

1. Fungování Unie je založeno na zastupitelské demokracii.

EP zastupuje občany přímo

2. Občané jsou na úrovni Unie přímo zastoupeni v Evropském parlamentu.

Zástupci v radách jsou odpovědní svým vnitrostátním parlamentům nebo občanům

Členské státy jsou zastoupeny v Evropské radě svými hlavami států nebo předsedy vlád a v Radě svými vládami, kteří jsou demokraticky odpovědní buď svým vnitrostátním parlamentům, nebo svým občanům.

Co nejotevřeněji a co nejbližše občanům

3. Každý občan má právo podílet se na demokratickém životě Unie. Rozhodnutí jsou přijímána co nejotevřeněji a co nejbližše občanům.

Evropské politické strany utvářejí evropské vědomí

4. Politické strany na evropské úrovni přispívají k utváření evropského politického vědomí a k vyjadřování vůle občanů Unie.

Participativní demokracie

Článek I-47
Zásada participativní demokracie

Právo diskutovat o názorech s orgány

X**

1. Orgány dávají vhodnými způsoby občanům a reprezentativním sdružením možnost projevovat a veřejně si vyměňovat své názory na všechny oblasti činností Unie.

Cesty k dialogu s občanskou společností

2. Orgány udržují otevřený, transparentní a pravidelný dialog s reprezentativními sdruženími a s občanskou společností.

Komise konzultuje se všemi dotčenými stranami

3. Za účelem zajištění soudržnosti a transparentnosti činností Unie vede Komise s dotčenými stranami rozsáhlé konzultace.

Občanská iniciativa - možnost požádat Komisi o podání návrhu - milion signatářů - Komise může odmítnout - podrobná pravidla kvalifikovanou většinou

4. Nejméně jeden milion občanů Unie pocházejících z podstatného počtu členských států se může ujmout iniciativy a vyzvat Komisi, aby v rámci svých pravomocí předložila vhodný návrh k otázkám, k nimž je podle mínění těchto občanů nezbytné přijetí právního aktu Unie pro účely provedení Ústavy. Postup a podmínky požadované pro tuto občanskou iniciativu, včetně minimálního počtu členských států, z nichž musí tito občané pocházet, stanoví evropský zákon.

Sociální dialog

Článek I-48:
Sociální partneři a samostatný sociální dialog

Unie uznává a podporuje samostatný sociální dialog

S přihlédnutím k různorodosti vnitrostátních systémů Unie uznává a podporuje úlohu sociálních partnerů na své úrovni. Usnadňuje mezi nimi dialog, přičemž uznává jejich samostatnost.

Trojstranná sociální vrcholná schůzka pro růst a zaměstnanost přispívá

Veřejný ochránce práv

Volení EP, přijímá, přezkoumává a podává zprávy o stížnostech na nesprávný úřední postup

Transparentnost
„co nejotevřeněji“

Legislativní činnost probíhá veřejně – nevztahuje se na pracovní skupiny, kde je přijímána většina rozhodnutí

Právo na přístup k dokumentům ...

...podle předpisů, které EP a Rada přijaly na základě zákona

Každý orgán stanoví svá vlastní specifická pravidla

Osobní údaje

Ochrana osobních údajů

Zpracovávání osobních údajů pod kontrolou nezávislého orgánu

k sociálnímu dialogu.

Článek I-49:
Evropský veřejný ochránce práv

Evropský veřejný ochránce práv volený Evropským parlamentem přijímá stížnosti týkající se nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie za podmínek stanovených Ústavou. Stížnosti přezkoumává a podává o nich zprávu. Evropský veřejný ochránce práv vykonává svou funkci zcela nezávisle.

Článek I-50:

Transparentní jednání orgánů, institucí a jiných subjektů Unie

X**

1. S cílem podpořit řádnou správu a zajistit účast občanské společnosti jednají orgány, instituce a jiné subjekty Unie co nejotevřeněji.

2. Evropský parlament, jakož i Rada při projednávání návrhu legislativního aktu a hlasování o něm zasedají veřejně.

3. Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má za podmínek uvedených v části III právo na přístup k dokumentům orgánů, institucí a jiných subjektů Unie bez ohledu na použitý nosič.

Evropský zákon stanoví obecné zásady a omezení, které z důvodu veřejného nebo soukromého zájmu upravují výkon práva na přístup k těmto dokumentům.

4. Každý orgán, instituce nebo jiný subjekt stanoví v souladu s evropským zákonem uvedeným v odstavci 3 ve svém jednacím řádu zvláštní ustanovení o přístupu ke svým dokumentům.

Článek I-51:
Ochrana osobních údajů

X**

1. Každý má právo na ochranu osobních údajů, které se jej týkají.

2. Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví pravidla o ochraně fyzických osob při zpracovávání osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a členskými státy, pokud vykonávají činnosti spadající do oblasti působnosti práva Unie, a pravidla o volném pohybu těchto údajů. Dodržování těchto pravidel podléhá kontrole nezávislými orgány.

Církev, uznává se jejich postavení podle vnitrostátních právních předpisů – zakazuje se ale diskriminace mezi křesťany, muslimy či ateisty

EU dialog s církvemi a dalšími

FINANCE

Rozpočet EU

Rozpočet Unie zahrnuje všechny příjmy a výdaje

Vyrovnaný rozpočet

Výdaje rozpočtu schváleny zákonem

Uskutečnění výdajů je podmíněno penězi v rozpočtu a právním aktem

Unie si musí být jista, že může financovat přijímané akty v rámci limitu vlastních zdrojů

Zásada řádného finančního řízení

Pravidla pro boj proti podvodům

Článek I-52:

Postavení církví a nekonfesních organizací

1. Unie uznává a nepředjímá postavení, které podle vnitrostátních právních předpisů mají církev a náboženská sdružení či společenství v členských státech.
2. Unie stejným způsobem uznává postavení, které podle vnitrostátních právních předpisů mají filozofické a nekonfesní organizace.
3. Unie udržuje otevřený, transparentní a pravidelný dialog s těmito církvemi a organizacemi, přičemž uznává jejich identitu a jejich osobitý přínos.

HLAVA VII: FINANCE UNIE

Článek I-53:

Rozpočtové a finanční zásady

- U*
1. Pro každý rozpočtový rok musí být veškeré příjmy a výdaje Unie předběžně vyčísleny a zahrnuty do rozpočtu Unie v souladu s částí III.
  2. Rozpočet musí být vyrovnaný co do příjmů a výdajů.
  3. Výdaje v rozpočtu jsou povoleny na dobu ročního rozpočtového období v souladu s evropským zákonem podle článku III-412.
  4. Uskutečnění výdajů zapsaných v rozpočtu vyžaduje předchozí přijetí právně závazného aktu Unie, který stanoví právní základ pro její činnost a pro uskutečnění odpovídajících výdajů v souladu s evropským zákonem podle článku III-412, s výjimkou případů stanovených tímto zákonem.
  5. K zajištění rozpočtové kázně nepřijme Unie žádné akty, které by mohly mít citelný dopad na rozpočet, aniž by byla poskytnuta záruka, že výdaje vyplývající z těchto aktů mohou být financovány v rámci limitu pro vlastní zdroje Unie a v souladu s víceletým finančním rámcem podle článku I-55.
  6. Rozpočet je plněn v souladu se zásadou řádného finančního řízení. Členské státy a Unie spolupracují, aby zajistily využívání položek zapsaných v rozpočtu v souladu s touto zásadou.
  7. V souladu s článkem III-412 bojují Unie a členské státy proti podvodům a jiným protiprávním jednáním poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie.

Článek I-54

	<u>Vlastní zdroje Unie</u>
<i>Unie si zajistí dostatečné zdroje</i>	<i>U*/X***</i> 1. Unie si zajistí prostředky nezbytné pro dosažení svých <u>cílů</u> a pro úspěšné vedení svých politik.
<i>Unie je financována z vlastních zdrojů</i>	2. Aniž jsou dotčeny jiné příjmy, je rozpočet Unie <u>plně financován z vlastních zdrojů</u> .
<i>Zákon stanoví limity zdrojů Unie a kategorie rozpočtu, je ale schvalován všemi členskými státy</i>	<i>U*</i> 3. Evropský <u>zákon Rady</u> stanoví <u>ustanovení týkající se systému vlastních zdrojů</u> Unie. V této souvislosti může <u>zřídit nové kategorie vlastních zdrojů</u> nebo zrušit stávající kategorie. <u>Rada</u> rozhoduje <u>jednomyslně</u> po <u>konzultaci</u> s Evropským <u>parlamentem</u> . Tento zákon vstoupí v platnost až <u>po schválení členskými státy</u> v souladu s jejich <u>ústavními předpisy</u> .
<i>Podrobná pravidla kvalif. většinou v Radě a po souhlasu EP</i>	<i>X***</i> 4. Evropský <u>zákon Rady</u> stanoví <u>prováděcí opatření</u> pro systém vlastních zdrojů Unie, pokud je tak stanoveno evropským zákonem přijatým na základě odstavce 3. Rada rozhoduje po obdržení <u>souhlasu</u> Evropského <u>parlamentu</u> .
	Článek I-55 <u>Víceletý finanční rámec</u>
<i>Víceletý finanční rámec stanoví roční horní hranice každé kategorie výdajů</i>	<i>U***/U</i> 1. <u>Víceletý finanční rámec</u> zajišťuje řádný vývoj výdajů Unie a v rámci limitu jejich vlastních zdrojů. V souladu s článkem III-402 <u>stanoví</u> výši <u>ročních horních hranic</u> položek závazků podle <u>kategorie</u> výdajů.
<i>Jednomyslnost v Radě a souhlas EP daný většinou hlasů jeho členů</i>	<i>U***</i> 2. Víceletý finanční rámec stanoví evropský <u>zákon Rady</u> . Rada rozhoduje <u>jednomyslně</u> po obdržení <u>souhlasu</u> Evropského <u>parlamentu</u> , který se usnáší <u>většinou hlasů všech svých členů</u> .
<i>Rozpočet uznává víceletý finanční rámec</i>	3. <u>Roční rozpočet Unie</u> je <u>v souladu</u> s <u>víceletým finančním rámcem</u> .
<i>Evropská rada může jednomyslnost změnit na kvalif. většinu – doložka „Passarelle“</i>	<i>U</i> 4. <u>Evropská rada</u> může <u>jednomyslně</u> přijmout evropské rozhodnutí, které Radě umožní při přijímání evropského zákona Rady uvedeného v odstavci 2 rozhodovat <u>kvalifikovanou většinou</u> .
<i>EP a Rada stanoví</i>	Článek I-56: Rozpočet Unie <i>X**</i>

<i>rozpočet</i>	Evropský zákon stanoví roční rozpočet Unie v souladu s článkem III-404.
SOUSEDÉ	HLAVA VIII UNIE A JEJÍ SOUSEDÉ
	Článek I-57: Unie a její <u>sousedé</u>
<i>Politika vůči sousedním státům</i>	1. Unie rozvíjí se zeměmi <u>ve svém sousedství zvláštní vztahy</u> s cílem vytvořit prostor prosperity a dobrých sousedských vztahů, založený na hodnotách Unie a vyznačující se úzkými a mírovými vztahy spočívajícími na spolupráci.
<i>Dohody EU se sousedními státy: - vzájemná práva - společná činnost - konzultace</i>	2. Pro účely odstavce 1 může Unie s dotyčnými zeměmi <u>uzavírat zvláštní dohody</u> . Tyto dohody mohou obsahovat <u>vzájemná práva a povinnosti</u> , jakož i možnost vyvíjet <u>společnou činnost</u> . Jejich provádění podléhá <u>pravidelným konzultacím</u> .
ČLENSTVÍ V EU	HLAVA XI: ČLENSTVÍ V UNII
<i>Podmínky členství</i>	Článek I-58: Kritéria a postup pro <u>přistoupení k Unii</u>
<i>Uznávání hodnot Unie (čl. I-2)</i>	<i>U***</i> 1. Unie je <u>otevřená všem evropským státům</u> , které <u>uznávají její hodnoty</u> uvedené v <u>článku I-2</u> a zavazují se k jejich společné podpoře.
<i>Zájemce o členství musí: - zaslat žádost Radě - informovat EP a vnitrostátní parlamenty. Jednomyslné rozhodnutí v Radě, souhlas EP daný většinou hlasů všech jeho členů</i>	2. Každý evropský stát, který si přeje stát se členem Unie, může podat <u>svou žádost Radě</u> . O této žádosti je <u>informován Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty</u> . Rada rozhoduje <u>jednomyslně po konzultaci s Komisí</u> a po obdržení <u>souhlasu Evropského parlamentu</u> , který se usnáší většinou hlasů všech svých členů. Podmínky a pravidla přijetí jsou předmětem <u>dohody mezi členskými státy a kandidátským státem</u> . Tato dohoda podléhá ratifikaci všemi smluvními <u>státy</u> v souladu s jejich ústavními předpisy.
<i>Pozastavení práv</i>	Článek I-59: <u>Pozastavení určitých práv</u> vyplývajících z členství v Unii

Se souhlasem EP může Rada 4/5 většinou stanovit, že členský stát znamená hrozbu porušení hodnot Unie (doložka *lex-Rakousko*)

Pravidelné přezkoumávání

Se souhlasem EP může Evropská rada rozhodnout jednomyslně, že **hrozí trvalé a závažné porušení hodnot Unie**

Rada může kvalif. většinou pozastavit určitá práva členského státu, včetně hlasovacích práv

Členský stát je dále vázán povinnostmi

Pozastavení může být zrušeno kvalifikovanou většinou

Sankcionovaný členský stát nehlasuje. Zdržení se hlasování se nezapočítává

Vymezení rozšířené kvalifikované většiny

Pro pozastavení

Externí překlad

XX*** 1. Z odůvodněného podnětu jedné třetiny členských států, z odůvodněného podnětu Evropského parlamentu nebo na návrh Komise může Rada přijmout evropské rozhodnutí o tom, že existuje zřejmé nebezpečí, že některý členský stát závažně poruší hodnoty uvedené v článku I-2. Rada rozhoduje většinou čtyř pětín svých členů po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.

Před přijetím tohoto rozhodnutí vyslechne Rada daný členský stát a může stejným způsobem podat tomuto státu doporučení.

Rada pravidelně přezkoumává, zda důvody, které jí k takovému rozhodnutí vedly, stále trvají.

U*** 2. Z podnětu jedné třetiny členských států nebo na návrh Komise může Evropská rada přijmout evropské rozhodnutí o tom, že došlo k závažnému a trvajícím porušení hodnot uvedených v článku I-2 ze strany členského státu, poté co daný členský stát vyzve, aby se k této věci vyjádřil. Evropská rada rozhoduje jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.

X/XX 3. Bylo-li učiněno zjištění uvedené v odstavci 2, může Rada kvalifikovanou většinou přijmout evropské rozhodnutí, kterým se pozastavují určitá práva vyplývající pro dotýčný členský stát z použití Ústavy, včetně hlasovacích práv člena Rady zastupujícího tento stát. Rada přitom přihledne k možným důsledkům takového pozastavení pro práva a povinnosti fyzických a právnických osob.

V každém případě je tento stát nadále vázán povinnostmi, které pro něj vyplývají z Ústavy.

XX 4. Rada může kvalifikovanou většinou přijmout evropské rozhodnutí, kterým změní nebo zruší opatření přijatá podle odstavce 3, jestliže se změní situace, která vedla k přijetí těchto opatření.

5. Pro účely tohoto článku se člen Evropské rady nebo Rady zastupující dotýčný členský stát neúčastní hlasování a dotýčný členský stát se nezapočítává při stanovení jedné třetiny nebo čtyř pětín členských států podle odstavců 1 a 2. To, že se osobně přítomní nebo zastoupení členové zdrží hlasování, nebrání přijetí evropských rozhodnutí uvedených v odstavci 2.

Pro přijímání evropských rozhodnutí uvedených v odstavcích 3 a 4 je kvalifikovaná většina vymezena jako nejméně 72% členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva těchto států.

Rozhoduje-li Rada poté, co přijala rozhodnutí o pozastavení hlasovacích

hlasovacích práv může být potřebná rozšířena kvalifikovaná většina

práv podle odstavce 3, kvalifikovanou většinou na základě ustanovení Ústavy, je kvalifikovaná většina vymezena jako v druhém pododstavci, nebo rozhoduje-li rada na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie, jako nejméně 55% členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva těchto států. V posledním případě musí blokační menšinu tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35% obyvatelstva zúčastněných členských států a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

EP: 2/3 většina odevzdaných hlasů a většina jeho členů

6. Pro účely tohoto článku se Evropský parlament usnází dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů, které představují většinu všech jeho členů.

Vystoupení

Článek I-60:

Dobrovolné vystoupení z Unie

Každý členský stát může vystoupit z Unie

XX***

1. Každý členský stát se v souladu se svými ústavními předpisy může rozhodnout z Unie vystoupit.

Dohoda o vystoupení mezi Radou a členským státem

- kvalif. většinou v Radě

- a se souhlasem EP

2. Členský stát, který se rozhodne vystoupit, oznámí svůj záměr Evropské radě. S ohledem na pokyny Evropské rady Unie sjedná a uzavře s tímto státem dohodu o podmínkách jeho vystoupení, s přihlédnutím k rámci jeho budoucích vztahů s Uní. Tato dohoda se sjedná v souladu s článkem III-325(3). Jménem Unie ji uzavře Rada, která rozhoduje kvalifikovanou většinou po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.

Stát může vystoupit po 2 letech, i když nebude dohoda uzavřena

3. Tato Ústava přestane být pro dotýčný stát použitelná dnem, ke kterému vstoupí v platnost dohoda o vystoupení, nebo nedojde-li k tomu, dva roky po oznámení podle odstavce 2, nerozhodne-li Evropská rada jednomyslně po dohodě s dotýčným členským státem o prodloužení této lhůty.

Vystupující stát se nepodílí na jednáních

4. Pro účely odstavců 2 a 3 se člen Evropské rady nebo Rady, kteří zastupuje vystupující členský stát, nepodílí na jednáních ani evropských rozhodnutích Rady nebo Evropské rady, která se jej týkají.

Rozšířená kvalifikovaná většina (72% - 65%)

Kvalifikovaná většina je vymezena jako nejméně 72% členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva těchto států.

Nové přistoupení postupem jako u nových členů

5. Pokud stát, který z Unie vystoupil, požádá o nové přistoupení, podléhá tato žádost postupu podle článku I-58.

ČÁST II LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV EVROPSKÉ UNIE

PREAMBULE

Hodnoty a cíle Unie

Národy Evropy, vytvářející mezi sebou stále těsnější unii, se rozhodly sdílet mírovou budoucnost založenou na společných hodnotách.

Unie, vědoma si svého duchovního a morálního dědictví, se zakládá na nedělitelných a všeobecných hodnotách lidské důstojnosti, svobody, rovnosti a solidarity; spočívá na zásadách demokracie a právního státu. Do středu své činnosti staví jednotlivce tím, že zavádí občanství Unie a vytváří prostor svobody, bezpečnosti a práva.

Unie přispívá k zachování a rozvíjení těchto společných hodnot při rozmanitosti kultur a tradic národů Evropy, národní identity členských států a uspořádání jejich veřejné moci na státní, regionální a místní úrovni; usiluje o podporu vyváženého a udržitelného rozvoje a zajišťuje volný pohyb osob, služeb, zboží a kapitálu, jakož i svobodu usazování.

Cílem je posílit ochranu základních práv

K tomuto účelu je nezbytné posílit ochranu základních práv s ohledem na společenský vývoj, sociální pokrok a vědeckotechnologický rozvoj zřetelnějším vyjádřením těchto práv v podobě listiny.

Při respektování pravomocí a úkolů Unie i zásady subsidiarity potvrzuje tato listina práva, která vyplývají především z ústavních tradic a mezinárodních závazků společných členským státům, z Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, ze sociálních chart přijatých Unií a Radou Evropy a z judikatury Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva. Tuto listinu budou v této souvislosti soudy Unie a členských států vykládat s náležitým zřetelem na vysvětlení vyhotovená pod vedením prezidia Konventu, jež vypracovalo tuto listinu, a doplňná pod vedením prezidia Evropského konventu.

Uplatňování těchto práv s sebou nese odpovědnost a povinnosti jak ve vztahu k druhým tak ve vztahu k lidskému společenství a budoucím generacím.

V důsledku toho uznává Unie práva, svobody a zásady, které jsou vyhlášeny níže.

HLAVA I:

	<p style="text-align: center;">DŮSTOJNOST</p> <p style="text-align: center;">Článek II-61: <u>Lidská důstojnost</u></p> <p>Lidská důstojnost je <u>nedotknutelná</u>. Musí být <u>respektována a chráněna</u>.</p> <p style="text-align: center;">Článek II-62: <u>Právo na život</u></p> <p>1. <u>Každý má právo na život</u>.</p> <p>2. <u>Nikdo nesmí být odsouzen k trestu smrti ani popraven</u>.</p> <p style="text-align: center;">Článek II-63: Právo na <u>nedotknutelnost lidské osobnosti</u></p> <p>1. Každý má právo na to, aby byla respektována jeho <u>fyzická a duševní nedotknutelnost</u>.</p> <p>2. V lékařství a biologii se musí dodržovat zejména:</p> <p>(a) svobodný a informovaný <u>souhlas</u> dotčené <u>osoby</u> poskytnutý zákonem stanoveným způsobem,</p> <p>(b) zákaz <u>eugenických praktik</u>, zejména těch, jejichž cílem je výběr lidských jedinců,</p> <p>(c) zákaz využívat <u>lidské tělo</u> a jeho části jako takové jako <u>zdroj finančního prospěchu</u>,</p> <p>(d) zákaz <u>reprodukčního klonování lidských bytostí</u>.</p> <p style="text-align: center;">Článek II-64: Zákaz <u>mučení a nelidského či ponižujícího zacházení</u> anebo <u>trestu</u></p> <p><u>Nikdo nesmí být mučen</u> ani podroben <u>nelidskému</u> či <u>ponižujícímu zacházení</u> anebo <u>trestu</u>.</p> <p style="text-align: center;">Článek II-65: Zákaz <u>otroctví a nucené práce</u></p> <p>1. <u>Nikdo nesmí být držen v otroctví nebo nevolnictví</u>.</p> <p>2. Od <u>nikoho</u> se nesmí vyžadovat, aby vykonával <u>nucené nebo povinné práce</u>.</p> <p>3. <u>Obchod s lidmi je zakázán</u>.</p> <p style="text-align: center;">HLAVA II</p>
<p><i>Respektování a ochrana lidské důstojnosti</i></p>	
<p><i>Právo na život</i></p>	
<p><i>Zákaz trestu smrti</i></p>	
<p><i>Fyzická a duševní nedotknutelnost osoby</i></p>	
<p><i>V lékařství:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>souhlas osoby</i> - <i>zákaz výběru osob eugenickými praktikami</i> - <i>zákaz finančního prospěchu z lidského těla</i> - <i>zákaz reprodukčního klonování lidských bytostí</i>	
<p><i>Zákaz mučení nebo ponižujícího zacházení nebo trestu</i></p>	
<p>- <i>zákaz otroctví</i></p>	
<p>- <i>zákaz nucené práce</i></p>	
<p>- <i>zákaz obchodu s lidmi</i></p>	

Právo na:

SVOBODY

Článek II-66:

Právo na svobodu a bezpečnost

- *svobodu a bezpečnost*

Každý má právo na svobodu a osobní bezpečnost.

Článek II-67:

Respektování soukromého a rodinného života

- *soukromý a rodinný život, obydlí a komunikace*

Každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a komunikace.

Článek II-68:

Ochrana osobních údajů

- *ochrana osobních údajů*
- *volný přístup k osobním údajům*

1. Každý má právo na ochranu osobních údajů, které se jej týkají.

2. Tyto údaje musí být zpracovány poctivě, k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem. Každý má právo na přístup k údajům, které o něm byly shromážděny a má právo na jejich opravu.

Pod nezávislou kontrolou

3. Na dodržování těchto pravidel dohlíží nezávislý orgán.

Článek II-69:

Právo uzavřít manželství a právo založit rodinu

Manželství a rodina

- *manželství chráněno vnitrostátním zákonem*

Právo uzavřít manželství a založit rodinu je zaručeno v souladu s vnitrostátními zákony, které upravují výkon těchto práv.

Článek II-70:

Svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání

Svoboda:

- *myšlení*
- *svědomí*
- *náboženského vyznání*

1. Každý má právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání. Toto právo zahrnuje svobodu změnit své náboženské vyznání nebo přesvědčení, jakož i svobodu projevovat své náboženské vyznání nebo přesvědčení sám nebo společně s jinými, ať veřejně nebo soukromě, bohoslužbou, vyučováním, prováděním úkonů a zachováváním obřadů.

- *odmítnout z důvodu svědomí*

2. Právo odmítnout vykonávat vojenskou službu z důvodu svědomí se uznává v souladu s vnitrostátními zákony, které upravují výkon tohoto práva.

Článek II-71:

Svoboda projevu a informací

Svoboda projevu

- *informace*

1. Každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky bez

	zasahování veřejné moci a <u>bez ohledu na hranice</u> .
- pluralita sdělovacích prostředků	2. Svoboda a <u>pluralita sdělovacích prostředků</u> musí být respektována.
	Článek II-72: Svoboda <u>shromažďování a sdružování</u>
- shromažďování	1. Každý má právu na svobodu <u>pokojného shromažďování</u> a na svobodu sdružovat se s jinými na všech úrovních, zejména pokud jde o <u>záležitosti politické, odborové či občanské</u> , což zahrnuje právo každého zakládat na ochranu svých zájmů odbory a <u>vstupovat do nich</u> .
- sdružování	
- odbory	
- politické strany na úrovni EU	2. <u>Politické strany</u> na úrovni Unie přispívají k <u>vyjadřování</u> politické vůle <u>občanů Unie</u> .
	Článek II-73: Svoboda <u>umění a věd</u>
- umění	Umělecká tvorba a vědecké bádání nesmějí být omezovány. Akademická svoboda musí být respektována.
- věda	
Právo na:	Článek II-74: Právo na <u>vzdělání</u>
- přístup ke vzdělání	1. Každý má <u>právo na vzdělání</u> a přístup k <u>odbornému a dalšímu vzdělávání</u> .
- bezplatnou povinnou školní docházku	2. Toto právo zahrnuje možnost <u>bezplatné povinné školní docházky</u> .
V rámci vnitrostátních zákonů mají rodiče právo zajišťovat vzdělání svých dětí	3. Svoboda <u>zakládat vzdělávací zařízení</u> při náležitém respektování <u>demokratických zásad</u> a právo <u>rodičů zajišťovat vzdělání a výchovu svých dětí</u> ve shodě s jejich <u>náboženským, světonázorovým a pedagogickým přesvědčením</u> musí být respektovány v souladu s <u>vnitrostátními zákony</u> , které upravují jejich výkon.
	Článek II-75: Právo svobodné <u>volby povolání</u> a právo <u>pracovat</u>
- pracovat	1. Každý má <u>právo pracovat</u> a vykonávat svobodně <u>zvolené nebo přijaté povolání</u> .
- pohybu pracovníků, usadit se a poskytovat služby	2. Každý občan Unie může svobodně <u>hledat zaměstnání, pracovat, usadit se nebo poskytovat služby v kterémkoli členském státě</u> .
- občané třetích zemí mají stejné pracovní	3. Občané <u>třetích zemí</u> , kteří jsou <u>oprávněni pracovat</u> na území členských států, mají právo na pracovní <u>podmínky rovnocenné</u> pracovním

<i>podmínky jako občané Unie</i>	podmínkám občanů Unie.
	Článek II-76: <u>Svoboda podnikání</u>
<i>- podnikat</i>	Svoboda <u>podnikání</u> se uznává v souladu s právem Unie a vnitrostátními zákony a zvyklostmi.
Vlastnictví	Článek II-77: <u>Právo na vlastnictví</u>
<i>Právo vlastnit, užívat a nakládat s majetkem</i>	1. Každý má právo <u>vlastnit zákonně nabytý majetek, užívat jej, nakládat s ním</u> a odkazovat jej. Nikdo nesmí být <u>zbaven svého majetku s výjimkou veřejného zájmu</u> , v případech a za podmínek, které stanoví zákon, a při poskytnutí <u>spravedlivé náhrady</u> v přiměřené lhůtě. Užívání majetku může rovněž být upraveno zákonem v míře nezbytné z hlediska obecného zájmu.
<i>Vyvlastnění možné jen s poskytnutím spravedlivé náhrady</i>	
<i>Duševní vlastnictví</i>	2. <u>Duševní vlastnictví je chráněno.</u>
Azyl:	Článek II-78: <u>Právo na azyl</u>
<i>Unie uznává Ženevskou úmluvu o uprchlících</i>	Právo na azyl je zaručeno <u>při dodržování Ženevské úmluvy</u> ze dne 28. července 1951 a Protokolu ze dne 31. ledna 1967 týkajícího se právního postavení uprchlíků a v souladu s Ústavou.
Vystěhování, vyhoštění a vydání	Článek II-79: <u>Ochrana v případě vystěhování, vyhoštění nebo vydání</u>
<i>- zákaz hromadného vyhoštění</i>	1. <u>Hromadné vyhoštění je zakázáno.</u>
<i>- zákaz vyhoštění při hrozbě mučení nebo trestu smrti</i>	2. <u>Nikdo nesmí být vystěhován, vyhoštěn ani vydán</u> do státu, v němž mu hrozí <u>vážné nebezpečí</u> , že by mohl být vystaven <u>trestu smrti, mučení</u> nebo jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu.
	HLAVA III: ROVNOST
Zásada rovnosti	Článek II-80: <u>Rovnost před zákonem</u>
	<u>Před zákonem jsou si všichni rovni.</u>

Zákaz diskriminace na základě:

pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politických názorů, národnostní menšiny, majetku, narození, zdravotního postižení, věku, sexuální orientace

- státní příslušnosti

Respektování kulturní, náboženské a jazykové rozmanitosti

Rovnost mužů a žen

Zvláštní výhody pro nedostatečně zastoupené pohlaví jsou povoleny (pozitivní diskriminace)

Práva dítěte

Ochrana a péče Svobodné vyjadřování názorů

Prvořadým hlediskem je nejvlastnější zájem dítěte

Článek II-81:
Zákaz diskriminace

1. Zakazuje se jakákoli diskriminace založená zejména na pohlaví, rase, barvě pleti, etnickém nebo sociálním původu, genetických rysech, jazyku, náboženském vyznání nebo přesvědčení, politických názorech či jakýchkoli jiných názorech, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotním postižení, věku nebo sexuální orientaci.

2. V oblasti působnosti Ústavy a aniž jsou dotčena její zvláštní ustanovení se zakazuje jakákoli diskriminace na základě státní příslušnosti.

Článek II-82:
Kulturní, náboženská a jazyková rozmanitost

Unie respektuje kulturní, náboženskou a jazykovou rozmanitost.

Článek II-83:
Rovnost žen a mužů

Rovnost žen a mužů musí být zajištěna ve všech oblastech včetně zaměstnání, práce a odměny za práci.

Zásada rovnosti nebrání zachování nebo přijetí opatření poskytujících zvláštní výhody ve prospěch nedostatečně zastoupeného pohlaví.

Článek II-84:
Práva dítěte

1. Děti mají právo na ochranu a péči nezbytnou pro jejich blaho. Mohou svobodně vyjadřovat své názory. V záležitostech, které se jich dotýkají, se k těmto názorům musí přihlížet s ohledem na jejich věk a vyspělost.

2. Při všech činnostech týkajících se dětí, ať už uskutečňovaných veřejnými orgány nebo soukromými institucemi, musí být nejvlastnější zájem dítěte prvořadým hlediskem.

<i>Právo na styk s oběma rodiči</i>	3. Každé dítě má právo udržovat pravidelné <u>osobní vztahy</u> a přímý styk s oběma <u>rodiči</u> , <u>ledaže</u> by to bylo v <u>rozporu</u> s jeho <u>zájmy</u> .
Práva starších osob	Článek II-85: Práva <u>starších osob</u>
<i>Důstojný a nezávislý život</i>	Unie uznává a respektuje práva <u>starších osob</u> na to, aby vedly <u>důstojný</u> a <u>nezávislý</u> život a <u>podílely se na společenském a kulturním životě</u> .
<i>Zdravotně postižené osoby</i>	Článek II-86: <u>Začlenění osob se zdravotním postižením</u>
<i>Právo na začlenění do normálního života společnosti</i>	Unie uznává a respektuje právo osob se zdravotním postižením na <u>opatření</u> , jejichž cílem je <u>zajistit jejich nezávislost, sociální a profesní začlenění</u> a jejich <u>účasť</u> na životě <u>společnosti</u> .
SOLIDARITA	HLAVA IV: SOLIDARITA
	Článek II-87: Právo pracovníka na <u>informování</u> a na <u>projednávání</u> v podniku
<i>Právo pracovníků na informování a projednávání</i>	Pracovníci nebo jejich zástupci musí mít na vhodných úrovních zaručeno právo na <u>včasné informování</u> a <u>projednávání</u> v případech a za podmínek, které stanoví právo Unie a vnitrostátní právní předpisy a zvyklosti.
Kolektivní vyjednávání	Článek II-88: Právo na <u>kolektivní vyjednávání</u> a <u>akce</u>
<i>Právo na stávku</i>	Pracovníci a zaměstnavatelé či jejich příslušné organizace mají v souladu s právem Unie a vnitrostátními předpisy a zvyklostmi právo sjednat a uzavírat na vhodných úrovních <u>kolektivní smlouvy</u> a v případě konfliktu zájmů <u>vést kolektivní akce na obranu svých zájmů</u> , včetně <u>stávky</u> .
Služby zaměstnanosti	Článek II-89: Právo na <u>přístup ke službám zaměstnanosti</u>
	Každý má právo na bezplatné služby zaměstnanosti.
	Článek II-90: Ochrana v případě <u>neoprávněného propuštění</u>
<i>Ochrana před neoprávněným propuštěním</i>	Každý pracovník má v souladu s právem Unie a s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi právo na <u>ochranu před neoprávněným propuštěním</u> .

Pracovní podmínky

Zdraví, bezpečnost a důstojnost pracovníka

Doba odpočinku a placená dovolená

Zákaz dětské práce

Minimální věk pro zaměstnávání je stejný jako minimální věk pro ukončení povinné školní docházky

Ochrana dětí před vykořisťováním

Soulad rodinného a pracovního života

Ochrana rodiny před propuštěním v těhotenství, placená mateřská dovolená, dovolená obou rodičů

Sociální zabezpečení

Sociální zabezpečení v mezích práva Unie

Právo na sociální zabezpečení

Právo na sociální

Článek II-91:

Slušné a spravedlivé pracovní podmínky

1. Každý pracovník má právo na pracovní podmínky respektující jeho zdraví, bezpečnost a důstojnost.
2. Každý pracovník má právo na stanovení maximální přípustné pracovní doby, na denní a týdenní odpočinek a na každoroční placenou dovolenou.

Článek II-92:

Zákaz dětské práce a ochrana mladých lidí při práci

Zaměstnávání dětí se zakazuje. Minimální věk pro přijetí do zaměstnání nesmí být nižší než věk pro ukončení povinné školní docházky, aniž jsou dotčena pravidla, která jsou příznivější pro mladé lidi a omezené výjimky.

Mladí lidé přijatí do práce musí práci vykonávat za podmínek odpovídajících jejich věku a být chráněni před hospodářským vykořisťováním a před jakoukoli prací, která by mohla ohrozit jejich bezpečnost, zdraví nebo tělesný, duševní, mravní nebo sociální rozvoj nebo narušit jejich vzdělávání.

Článek II-93:

Rodina a pracovní život

1. Rodina požívá právní, hospodářské a sociální ochrany.
2. V zájmu zachování souladu mezi rodinným a pracovním životem má každý právo na ochranu před propuštěním z důvodu spojeného s mateřstvím a právo na placenou mateřskou dovolenou a na rodičovskou dovolenou po narození nebo osvojení dítěte.

Článek II-94:

Sociální zabezpečení a sociální pomoc

1. Unie uznává a respektuje nárok na přístup k dávkám sociálního zabezpečení a k sociálním službám zajišťujícím ochranu v takových případech, jako je mateřství, nemoc, pracovní úraz, závislost nebo stáří, jakož i v případě ztráty zaměstnání, podle pravidel stanovených právem Unie a vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.
2. Každý, kdo oprávněně pobývá a pohybuje se uvnitř Evropské unie, má nárok na dávky sociálního zabezpečení a na sociální výhody v souladu s právem Unie a vnitrostátními předpisy a zvyklostmi.
3. Za účelem boje proti sociálnímu vyloučení a chudobě Unie uznává a

*pomoc a pomoc
v oblasti bydlení
poskytovanou těm,
kteří nemají dostatečné
prostředky*
**Právo na zdravotní
péči**

*Vysoký stupeň, nikoli
„nejvyšší“ stupeň
ochrany zdraví*

*Přístup ke službám
obecného
hospodářského zájmu
v mezích práva Unie*

Životní prostředí

*Vysoká, nikoli
„nejvyšší“ úroveň
ochrany*

Ochrana spotřebitele

„Vysoká úroveň“

respektuje právo na sociální pomoc a pomoc v oblasti bydlení, jejichž cílem je zajistit důstojnou existenci pro všechny, kdo nemají dostatečné prostředky, v souladu s pravidly stanovenými právem Unie a vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.

Článek II-95:
Ochrana zdraví

Každý má právo na přístup k preventivní zdravotní péči a na obdržení lékařské péče za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi. Při vymezování a provádění všech politik a činností Unie je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.

Článek II-96:
Přístup ke službám obecného hospodářského zájmu

Unie v souladu s Ústavou a s cílem podpořit sociální a územní soudržnost Unie uznává a respektuje přístup ke službám obecného hospodářského zájmu tak, jak je stanoven vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.

Článek II-97:
Ochrana životního prostředí

Vysoká úroveň ochrany životního prostředí a zvyšování jeho kvality musí být začleněny do politik Unie a zajištěny v souladu se zásadou udržitelného rozvoje.

Článek II-98:
Ochrana spotřebitele

V politikách Unie je zajištěna vysoká úroveň ochrany spotřebitele.

HLAVA V: OBČANSKÁ PRÁVA

Volby do EP

*Volit a být volen ve
volbách do EP v zemi,
kde žijete*

Přímé a tajné hlasování

**Právo volit a být volen
v obecních volbách**

Článek II-99:
Právo volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu

1. Každý občan Unie má právo volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu v členském státě, v němž má bydliště, za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu.

2. Členové Evropského parlamentu jsou voleni v přímých a všeobecných volbách svobodným a tajným hlasováním.

Článek II-100:
Právo volit a být volen v obecních volbách

- nevztahuje se na celostátní volby

Každý občan Unie má právo volit a být volen v obecních volbách v členském státě, v němž má bydliště, za stejných podmínek jako státní příslušník tohoto státu.

Řádná správa

Článek II-101:

Právo na řádnou správu

Nestranné, spravedlivé a v přiměřené lhůtě provedené vyřízení

1. Každý má právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány, institucemi a jinými subjekty Unie řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě.

Právo zahrnuje:

- být vyslechnut
- mít přístup k osobním spisům
- důvody rozhodnutí

2. Toto právo zahrnuje především:

- a) právo každého být vyslechnut před přijetím jemu určeného individuálního opatření, které by se jej mohlo nepříznivě dotknout;
- b) právo každého na přístup ke spisu, který se jej týká, při respektování oprávněných zájmů důvěrnosti a profesního a obchodního tajemství;
- c) povinnost správních orgánů odůvodňovat svá rozhodnutí.

Právo na náhradu škod způsobených Uní

3. Každý má právo na to, aby mu Unie v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států nahradila škodu způsobenou jejími orgány nebo jejími zaměstnanci při výkonu jejich funkce.

Písemně se obracet na orgány v kterémkoli jazyce Unie a obdržet odpověď ve stejném jazyce

4. Každý se může písemně obracet na orgány Unie v jednom z jazyků Ústavy a musí obdržet odpověď ve stejném jazyce.

Přístup k dokumentům

Článek II-102

Právo na přístup k dokumentům

(pokud to zákony Unie nezakazují nebo neomezují)

Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo na přístup k dokumentům orgánů, institucí a jiných subjektů Unie bez ohledu na použitý nosič.

Veřejný ochránce práv

Článek II-103:

Evropský veřejný ochránce práv

- Vyšetřuje nesprávné úřední postupy (viz také článek I-49 o veřejném ochránci práv)

Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo obracet se na evropského veřejného ochránce práv v případě nesprávného úředního postupu orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, s výjimkou Soudního dvora Evropské unie při výkonu jeho soudních pravomocí.

Petice k EP

Článek II-104:

Petiční právo

*Občané EU mají
petiční právo k EP*

Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má petiční právo k Evropskému parlamentu.

Volný pohyb a pobyt

Článek II-105:
Volný pohyb a pobyt

*- právo všech občanů
Unie*

1. Každý občan Unie má právo volně se pohybovat a pobývat na území členských států.

*Státním příslušníkům
třetích zemí může být
přiznáno stejné právo*

2. Volný pohyb a pobyt může být v souladu s Ústavou přiznán státním příslušníkům třetích zemí oprávněně pobývajícím na území členského státu.

*Ochrana
diplomatickými sbory
všech členských států*

Článek II-106:
Diplomatická a konzulární ochrana

Každý občan Unie má na území třetí země, kde členský stát, jehož je státním příslušníkem, nemá své zastoupení, právo na diplomatickou nebo konzulární ochranu kterýmkoli členským státem za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu.

Soudní práva

HLAVA VI: SOUDNICTVÍ

Přístup k:

Článek II-107:

Právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces

- účinné nápravě

Každý, jehož práva a svobody zaručené právem Unie byly porušeny, má za podmínek stanovených tímto článkem právo na účinné prostředky nápravy před soudem.

- nestrannému soudu

- právní obhajobě

Každý má právo, aby jeho věc byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, předem zřízeným zákonem. Každému musí být umožněno poradit se, být obhajován a být zastupován.

- právní pomoci

Bezplatná právní pomoc je poskytnuta všem, kdo nemají dostatečné prostředky, pokud je to nezbytné k tomu, aby jim byl zajištěn skutečný přístup ke spravedlnosti.

Článek II-108:

<u>Presumpce nevinny a právo na obhajobu</u>	
<i>Presumpce nevinny</i>	1. Každý obviněný <u>se považuje za nevinného</u> , dokud jeho vina nebyla prokázána zákonným způsobem.
<i>Právo na obhajobu</i>	2. Každému obviněnému je zaručeno respektování <u>práv na obhajobu</u> .
Zásada zákonnosti	Článek II-109: Zásady <u>zákonnosti</u> a <u>přiměřenosti</u> trestných činů a trestů
<i>Zákaz zpětné účinnosti</i>	1. Nikdo nesmí být odsouzen za jednání nebo opomenutí, které v době, <u>kdy bylo spácháno, nebylo</u> podle vnitrostátního nebo mezinárodního práva <u>trestným činem</u> . Rovněž <u>nesmí</u> být uložen <u>trest přísnější</u> , než jaký bylo možno uložit v době <u>spáchání trestného činu</u> . Pokud poté, co již byl trestný čin spáchán, stanoví zákon mírnější trest, uloží se tento mírnější trest.
<i>Nedotýká se případů trestných podle obecných zásad</i>	2. Tento článek nebrání souzení a potrestání za jednání nebo opomenutí, které v době, kdy bylo spácháno, bylo <u>trestné podle obecných zásad</u> uznávaných mezinárodním společenstvím.
<i>Trest úměrný činu</i>	3. Výše <u>trestu</u> nesmí být <u>nepřiměřená</u> trestnému <u>činu</u> .
<i>Trestně stíhatelný jen jednou za stejný čin</i>	Článek II-110: Právo <u>nebýt dvakrát</u> trestně <u>stíhán</u> nebo trestán za stejný trestný čin
<i>Zákaz opětovného potrestání za čin, za který již byl odsouzen nebo osvobozen</i>	<u>Nikdo</u> nesmí být <u>stíhán</u> nebo <u>potrestán</u> v trestním řízení za čin, <u>za který již</u> byl v Unii osvobozen nebo odsouzen konečným trestním rozsudkem podle zákona.
VÝKLAD LISTINY	HLAVA VII: OBECNÁ USTANOVENÍ UPRAVUJÍCÍ VÝKLAD A POUŽITÍ LISTINY
Rozsah:	Článek II-111 <u>Oblast použití</u>
<i>Listina se vztahuje na orgány, instituce a jiné subjekty Unie a na členské státy, pokud provádějí právo Unie</i>	1. Ustanovení této listiny jsou při dodržení zásady subsidiarity <u>určena orgánům, institucím a jiným subjektům</u> Unie a dále <u>členskými státy</u> , výhradně pokud <u>uplatňují právo Unie</u> . Respektují proto práva, dodržují zásady a podporují jejich uplatňování v souladu se svými pravomocemi, při zachování mezí pravomocí, které jsou Unii svěřeny v dalších částech Ústavy.

Listina neupravuje ani nevytváří žádné nové pravomoci či úkoly EU

2. Tato listina nerozšiřuje oblast působnosti práva Unie nad rámec pravomocí Unie, ani nevytváří žádnou novou pravomoc či úkol pro Unii, ani nemění pravomoc a úkoly stanovené v dalších částech Ústavy.

Článek II-112:

„Rozsah a výklad práv a zásad“

Omezení práv je možné jen v případě obecného zájmu a stanovení zákonem. Podstata těchto práv musí zůstat nedotčená.

1. Každé omezení výkonu práva a svobod uznaných touto listinou musí být stanoveno zákonem a respektovat podstatu těchto práv a svobod. Při dodržování zásady proporcionality mohou být omezení zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.

Práva jsou zaručena v mezích této smlouvy

2. Práva uznaná touto listinou, jež jsou podrobněji upravena v dalších částech Ústavy, jsou vykonávána za podmínek a v mezích v nich stanovených.

Výklad podle Úmluvy o ochraně lidských práv – Unie ale může poskytnout širší ochranu

3. Pokud tato listina obsahuje práva odpovídající právům zaručeným Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, jsou smysl a rozsah těchto práv stejné jako ty, které jim přikládá uvedená úmluva. Toto ustanovení nebrání tomu, aby právo Unie poskytovalo širší ochranu.

Podle společných ústavních tradic členských států

4. Pokud tato listina uznává základní práva, která vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, musí být tato práva vykládána v souladu s těmito tradicemi.

Zásady mohou být prováděny Unií. Zákonnost aktů Unie může být zkoumána soudem

5. Ustanovení této listiny, která obsahují zásady, mohou být prováděna akty přijímanými orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a akty členských států, provádějí-li právo Unie, při výkonu jejich pravomocí. Před soudem se jich lze dovolávat pouze pro účely výkladu a kontroly zákonnosti těchto aktů.

Plně se přihlíží k vnitrostátním právním předpisům a zvyklostem

6. K vnitrostátním právním předpisům a zvyklostem musí být plně přihlíženo tak, jak je to stanoveno v této listině.

Vysvětlení lze použít k výkladu (Prohlášení č. 12)

7. Soudy Unie a členských států náležitě přihlížejí k vysvětlením vypracovaným jako pomůcka pro výklad Listiny základních práv.

Článek II-113:

Úroveň ochrany

*Listina může být
vykládána jen ve
prospěch zvýšení
úrovně lidských práv*

Žádné ustanovení této listiny nesmí být vykládáno jako omezení nebo narušení lidských práv a základních svobod, které v oblastí své působnosti uznávají právo Unie, mezinárodní právo a mezinárodní smlouvy, jejichž stranou je Unie nebo všechny členské státy, včetně Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a ústavy členských států.

Článek II-114:
Zákaz zneužití práv

*Nesmí být vykládáno ke
zmaření práv a svobod
zaručených touto
listinou*

Žádné ustanovení této listiny nesmí být vykládáno tak, jako by dávalo jakékoli právo vyvíjet činnost nebo dopustit se činu zaměřeného na zmaření kteréhokoli z práv a svobod uznaných v této listině, nebo na jejich omezení ve větším rozsahu, než tato listina stanoví.

V části III najdete
náplň dřívějších politik
Společenství.
**Mohou být změněny
jednomyslným
rozhodnutím**

**OBECNÉ ZÁSADY
PRO VŠECHNY
POLITIKY**

*Soudržnost různých
politik*

*Odstranění nerovnosti,
podpora rovnosti*

**Sociální ochrana musí
brát v potaz:**

- *zaměstnanost,*
- *sociální ochranu,*
- *sociální vyloučení,*
- *všeobecné a odborné
vzdělávání,*
- *lidské zdraví*

Boj proti diskriminaci

**Životní prostředí a
udržitelný rozvoj**

Ochrana spotřebitele

ČÁST III

POLITIKY A FUNGOVÁNÍ UNIE

**HLAVA I
OBECNĚ POUŽITELNÁ USTANOVENÍ**

Článek III-115 (nový)

Unie zajišťuje soudržnost mezi jednotlivými politikami a činnostmi podle této části s přihlédnutím ke všem svým cílům a souladu se zásadou svěřených pravomocí.

Článek III-116 (ex článek 3(2) TEC = Smlouvy o ES)

Při všech činnostech uvedených v této části usiluje Unie o odstranění nerovností mezi ženami a muži a podporuje rovnost mezi nimi.

Článek III-117 (nový)

Při vymezování a provádění politik a činností podle této části přihlíží Unie k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a vysokou úrovní všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví.

Článek III-118 (nový)

Při vymezování a provádění politik a činností podle této části se Unie zaměřuje na boj proti diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

Článek III-119 (ex článek 6 TEC)

Požadavky na ochranu životního prostředí musí být zahrnuty do vymezení a provádění politik a činností uvedených v této části, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje.

Článek III-120 (ex článek 153(2) TEC)

Dobré životní podmínky zvířat

Zahrnuty do všech politik.

Musí být respektovány

- náboženské obřady,
- kulturní tradice,
- regionální dědictví (např. býčí zápasy)

Služby obecného zájmu

Sdílená odpovědnost Unie a členských států

Zákon přijatý kvalif. většinou vymezuje zásady

OBČANSTVÍ

Zákaz diskriminace podle státní příslušnosti

- pravidla stanovená zákonem

Opatření proti diskriminaci

Jednomyslnost v Radě, EP dává souhlas

Pobídková opatření, bez harmonizace, kvalifikovanou většinou

Požadavky vyplývající z ochrany spotřebitele budou brány v úvahu při vymezování a provádění jiných politik a činností Unie.

Článek III-121 (Protokol o ochraně a dobrých životních podmínkách zvířat)

Při vymezování a provádění politik Unie v oblastech zemědělství, rybolovu, dopravy, vnitřního trhu, výzkumu a technologického rozvoje a vesmíru zohledňují Unie a členské státy plně požadavky na dobré životní podmínky zvířat jako vnímajících bytostí, přičemž respektují právní a správní předpisy a zvyklosti členských států, které se týkají náboženských obřadů, kulturních tradic a regionálního dědictví.

Článek II-122 (ex článek 16 TEC)

XX**

Aniž jsou dotčeny články I-5, III-166, III-167 a III-238 a s ohledem na místo, které zaujímají služby obecného hospodářského zájmu jako služby, jimž všichni v Unii přičítají určitou hodnotu, a na jejich význam při podpoře sociální a územní soudržnosti, pečují Unie a členské státy v rámci svých pravomocí a v oblasti působnosti Ústavy o to, aby zejména hospodářské a finanční zásady a podmínky pro fungování těchto služeb umožňovaly naplnění jejich úkolů. Tyto zásady a podmínky stanoví evropský zákon, aniž je dotčena pravomoc členských států poskytovat, zadávat či financovat tyto služby v souladu s Ústavou.

**HLAVA II
ZÁKAZ DISKRIMINACE A OBČANSTVÍ**

Článek III-123 (ex článek 12 TEC)

X**

Zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti podle čl. I-4(2) lze upravit evropským zákonem nebo rámcovým zákonem.

Článek III-124 (ex článek 13 TEC)

U***/X**

U*** 1. Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení Ústavy a v rámci pravomocí svěřených Unii Ústavou lze evropským zákonem nebo rámcovým zákonem Rady stanovit nezbytná opatření k boji proti diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Rada rozhoduje jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.

X** 2. Odchylně od odstavce 1 lze evropským zákonem nebo rámcovým zákonem stanovit základní zásady pobídkových opatření Unie na podporu činností, které členské státy podnikají za účelem přispění k uskutečňování

<p>a řádným legislativním postupem</p>	<p>cílů uvedených v odstavci 1, a tato opatření vymezit, <u>s vyloučením harmonizace jejich právních předpisů.</u></p>
<p>Volný pohyb a pobyt</p>	<p>Článek II-125 (ex článek 18 TEC)</p>
<p><i>Nemůže-li Unie dosáhnout cílů z čl. I-10, mohou být jednomyslným rozhodnutím její pravomoci rozšířeny</i></p>	<p><i>X**/U*</i> <i>X**</i> 1. Ukáže-li se k usnadnění výkonu práva každého občana Unie volně se pohybovat a pobývat podle čl. I-10(2)(a) <u>činnost Unie jako nezbytná a nestanoví-li Ústava pro takovou činnost nezbytné pravomoci, lze k tomuto účelu stanovit opatření evropským zákonem nebo rámcovým zákonem.</u></p>
<p><i>Vztahuje se to na:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - pasy - průkazy totožnosti - povolení k pobytu - sociální zabezpečení	<p><i>U*</i> 2. Ke stejnému účelu jako účelu uvedenému v odstavci 1, nestanoví-li k tomu Ústava nezbytné pravomoci, lze opatření týkající se <u>cestovních pasů, průkazů totožnosti, povolení k pobytu a dalších obdobných dokladů,</u> jakož i opatření týkající se sociálního zabezpečení nebo sociální ochrany stanovit evropským <u>zákonem</u> nebo <u>rámcovým zákonem</u> Rady. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.</p>
<p>Volební pravidla</p>	<p>Článek III-126 (ex článek 19 TEC)</p>
<p><i>Jednomyslnost v Radě</i></p>	<p><i>U*</i> <u>Podrobnou úpravu</u> výkonu práva každého občana Unie <u>volit a být volen v obecních volbách</u> a ve volbách do Evropského parlamentu podle čl. I-10(2)(b) v členském státě, v němž má bydliště a jehož není jeho státním příslušníkem, stanoví evropský <u>zákon</u> nebo <u>rámcový zákon</u> Rady. Rada rozhoduje <u>jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.</u> Tato úprava může stanovit <u>výjimky tam, kde je to odůvodněno zvláštními obtížemi některého členského státu.</u></p>
<p><i>EP konzultován</i></p>	
<p><i>Odchytky členských států</i></p>	<p>Výkonem práva volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu není dotčen čl. III-330(1) a opatření přijatá k jeho provedení.</p>
<p>Diplomatická ochrana</p>	<p>Článek III-127 (ex článek 20 TEC)</p>
	<p><i>X*</i> Členské státy přijmou nezbytná ustanovení k zajištění <u>diplomatické a konzulární ochrany</u> občanů Unie ve třetích zemích podle čl. I-10(2)(c).</p>
<p><i>Stanoví evropský zákon, jednomyslně přijatý v Radě po konzultaci EP</i></p>	<p>Členské státy zahájí mezinárodní jednání potřebná pro zajištění této ochrany.</p>
<p>Jazyky</p>	<p>Opatření nezbytná pro usnadnění této ochrany lze stanovit evropským zákonem Rady. Rada rozhoduje po <u>konzultaci s Evropským parlamentem</u></p>
	<p>Článek III-128 (ex článek 21 TEC)</p>
<p><i>Úřední jazyky Unie: ty, které jsou uvedeny v čl. IV-448.1</i></p>	<p><u>Jazyky,</u> v nichž má podle čl. I-10(2)(d) každý občan Unie právo obracet se na její orgány a instituce a obdržet v nich odpověď, jsou ty, které jsou <u>uvedeny v čl. IV-448(1).</u> Orgány a instituce podle čl. I-10(2)(d) jsou ty,</p>

kteřé jsou uvedeny v čl. I-19(1), druhém pododstavci a v člancích I-30, I-31 a I-32 a rovněž evropský veřejný ochránce práv.

Článek III-129 (ex článek 22)

U***

Zpráva o vývoji občanství Unie každé tři roky

Komise podá zprávu o používání článku I-10 této hlavy Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru každé tři roky. Tato zpráva přihlédne k vývoji Unie.

Nová občanská práva: jednomyslnost v Radě, souhlas EP, schválení členskými státy

Na základě této zprávy a aniž jsou dotčena ostatní ustanovení Ústavy, lze evropským zákonem nebo rámcovým zákonem Rady doplnit práva uvedená v článku I-10. Rada rozhoduje jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu. Tento zákon nebo rámcový zákon vstoupí v platnost po schválení členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy.

HLAVA III VNITŘNÍ POLITIKY A ČINNOSTI

KAPITOLA I

VNITŘNÍ TRH

ODDÍL 1

VYTVOŘENÍ A FUNGOVÁNÍ VNITŘNÍHO TRHU

Článek III-130 (ex články 14 a 15 TEC)

X

Vnitřní trh

1. Unie přijme opatření určená k vytvoření nebo zajištění fungování vnitřního trhu v souladu s příslušnými ustanoveními Ústavy.

Prostor bez vnitřních hranic umožňující volný pohyb

2. Vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb osob, služeb, zboží a kapitálu v souladu s Ústavou.

*Rada rozhoduje na základě nařízení a rozhodnutí přijatých kvalifikovanou většinou
Možnost dočasných výjimek z pravidel vnitřního trhu*

3. Rada na návrh Komise přijímá evropská nařízení nebo rozhodnutí, která stanoví obecné zásady a podmínky nezbytné k zajištění vyváženého pokroku ve všech dotyčných odvětvích.

4. Při přípravě návrhů směřujících k dosažení cílů stanovených v odstavcích 1 a 2 vezme Komise v úvahu úsilí, jež budou muset vynaložit některá hospodářství, která se liší stupněm vývoje, při vytváření vnitřního trhu, a může navrhnout vhodná opatření.

Výjimky mohou narušovat co nejméně

Pokud budou mít tato opatření podobu výjimek, musí být dočasná a mohou narušovat fungování vnitřního trhu co nejméně.

	Článek III-131 (ex článek 297 TEC)
<i>Vnitřní nepokoje</i>	Členské státy vzájemně konzultují společné kroky, které mají zabránit tomu, aby fungování vnitřního trhu bylo dotčeno opatřeními, která by byl některý členský stát nucen učinit v případě vážných <u>vnitřních nepokojů</u> ohrožujících veřejný pořádek, v případě <u>války</u> nebo vážného mezinárodního napětí vytvářejícího nebezpečí války, anebo proto, aby dostál závazkům, jež přijal za účelem udržení míru a mezinárodní bezpečnosti.
<i>Válka</i>	
	Článek III-132 (ex článek 298 TEC)
<i>Jestliže opatření naruší hospodářskou soutěž, Komise a členský stát je prozkoumá</i>	Povedou-li opatření přijatá v případech uvedených v člancích III-131 a III-436 k <u>narušení podmínek hospodářské soutěže</u> na vnitřním trhu, <u>prozkoumá Komise</u> spolu se zúčastněným členským státem, jak by tato opatření mohla být přizpůsobena pravidlům stanoveným Ústavou.
<i>Zneužití se předloží přímo Soudnímu dvoru</i>	Odchylně od postupu stanoveného v člancích III-360 a III-361 může Komise nebo kterýkoli členský stát <u>předložit věc přímo Soudnímu dvoru</u> , pokud se Komise nebo členský stát domnívá, že jiný členský stát zneužívá oprávnění stanovených v člancích III-131 a III-436. <u>Soudní dvůr rozhodne v neveřejném zasedání.</u>
	<u>ODDÍL 2</u>
	<u>VOLNÝ POHYB OSOB A SLUŽEB</u>
	Pododdíl 1: Pracovníci
<i>Pracovníci</i>	Článek III-133 (ex článek 39 TEC)
<i>Volný pohyb pracovníků</i>	1. Pracovníci mají právo <u>volně se pohybovat</u> uvnitř Unie.
<i>Zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti</i>	2. Mezi pracovníky členských států je <u>zakázána jakákoli diskriminace</u> na základě státní příslušnosti, pokud jde o <u>zaměstnávání, odměnu za práci</u> a jiné pracovní podmínky.
<i>...nejde-li o veřejný pořádek, bezpečnost či zdraví</i>	3. S výhradou <u>omezení</u> odůvodněných <u>veřejným pořádkem</u> , veřejnou <u>bezpečností</u> a ochranou veřejného <u>zdraví</u> mají pracovníci právo:
<i>Právo: - přijímat nabídky</i>	(a) <u>ucházet se</u> o skutečně <u>nabízená</u> pracovní místa;
<i>- volně se pohybovat</i>	(b) <u>pohybovat se</u> za tím účelem <u>volně</u> na území členských států;
Externí překlad	

- <i>pobývat</i>	(c) <u>pobývat</u> v některém z členských států <u>za účelem výkonu zaměstnání</u> v souladu s právními a správními předpisy, jež upravují zaměstnávání vlastních státních příslušníků;
- <i>zůstat v nové zemi, za podmínek přijatých Komisí</i>	(d) <u>zůstat</u> na území členského státu po ukončení zaměstnání za podmínek, které budou předmětem <u>evropských nařízení</u> přijatých Komisí.
<i>Neplatí pro veřejnou správu</i>	4. Tento článek <u>se nepoužije</u> pro zaměstnání ve <u>veřejné správě</u> .
<i>Volný pohyb pracovníků regulován kvalifikovanou většinou</i>	<p style="text-align: center;">Článek III-134 (ex článek 40 TEC)</p> <p>X**</p> <p>Opatření nezbytná k uskutečnění <u>volného pohybu pracovníků</u> tak, jak je vymezen v článku III-133, stanoví evropský <u>zákon nebo rámcový zákon</u>. Přijme se po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem.</p>
<i>Cíle:</i>	Evropský zákon nebo rámcový zákon mají za cíl zejména:
- <i>spolupráce služeb zaměstnanosti</i>	(a) zajistit úzkou <u>spolupráci</u> mezi vnitrostátními <u>službami zaměstnanosti</u> ;
- <i>odstranění administrativních hranic mezi státy</i>	(b) <u>odstranit</u> ty <u>administrativní postupy</u> a praxi, jakož i lhůty pro přístup pracovníků k volným pracovním místům, vyplývající buď z vnitrostátních právních předpisů, nebo z dohod dříve uzavřených mezi členskými státy, jejichž zachování by bylo překážkou liberalizace <u>pohybu pracovníků</u> ;
- <i>odstranění lhůt, které brání svobodné volbě pracovního místa</i>	(c) <u>odstranit</u> všechny takové <u>lhůty</u> a jiná omezení stanovená vnitrostátními právními předpisy nebo dohodami dříve uzavřenými mezi členskými státy, které kladou pro pracovníky jiných členských států jiné <u>podmínky svobodné volby pracovního místa</u> než pracovníkům vlastním;
- <i>vytvoření nadnárodních kontaktů mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem</i>	(d) vytvořit vhodný mechanismus, jež by umožňoval propojení mezi <u>nabídkou a poptávkou na trhu pracovních sil</u> a usnadňovat jejich vyrovnávání způsobem, který by vylučoval vážné ohrožení životní úrovně a zaměstnanosti v různých regionech a odvětvích průmyslu.
<i>Výměna mladých pracovníků</i>	<p style="text-align: center;">Článek III-135 (ex článek 41)</p> <p>Členské státy <u>budou</u> v rámci <u>společného programu</u> podporovat <u>výměnu mladých pracovníků</u>.</p>
<i>Sociální ochrana</i>	<p style="text-align: center;">Článek III-136 (ex článek 42 TEC)</p>
<i>Sociální ochrana migrujících pracovníků a osob na nich</i>	<p>X**</p> <p>1. V oblasti <u>sociálního zabezpečení</u> stanoví opatření nezbytná k uskutečnění volného pohybu pracovníků evropský <u>zákon nebo rámcový zákon</u>, a to vytvořením systému, který migrujícím <u>zaměstnancům</u> a</p>

<p><i>závislých kvalif. většinou</i></p>	<p><u>osobám samostatně výdělečně činným</u>, jakož i osobám na nich závislým zajistí:</p>
<p><i>Doby práce v různých zemích slouží pro výpočet dávek</i></p>	<p>(a) <u>započtení všech dob získaných</u> podle právních předpisů jednotlivých členských států pro účely vzniku a zachování nároků na dávky, jakož i výpočet jejich výše;</p>
<p><i>Systém vyplácení dávek</i></p>	<p>(b) <u>vyplácení dávek</u> osobám s bydlištěm na území členských států.</p>
<p>Nouzové pozastavení: <i>jestliže se návrh dotkne celkové finanční rovnováhy, může být věc předána Evropské radě, která do čtyř měsíců může:</i></p>	<p>2. Domnívá-li se člen Rady, že by se <u>návrh evropského zákona</u> nebo <u>rámcového zákona</u> podle odstavce 1 <u>dotkl základních aspektů jeho systému sociálního zabezpečení</u>, včetně oblasti působnosti, nákladů nebo finanční struktury, nebo by se výrazně <u>dotkl finanční rovnováhy</u> tohoto systému, může požádat, aby se záležitostí <u>zabývala Evropská rada</u>. V takovém případě se postup podle článku III-396 pozastaví. Po projednání Evropská rada <u>do čtyř měsíců</u> od tohoto pozastavení:</p>
<p><i>- vrátit návrh zpět Radě</i></p>	<p>(a) <u>vrátí návrh zpět Radě</u>, která ukončí pozastavení postupu podle článku III-396, nebo</p>
<p><i>- požádat Komisi o předložení nového návrhu</i></p>	<p>(b) <u>požádá Komisi o předložení nového návrhu</u>; v tom případě se původně navržený akt považuje za nepřijatý.</p>
<p>Svoboda usazování</p>	<p>Pododdíl 2: Svoboda usazování</p>
<p><i>Zákaz omezování svobody usazování, samostatně výdělečné činnosti a řízení podniků</i></p>	<p>Článek III-137 (ex článek 43 TEC)</p> <p>V rámci tohoto pododdílu jsou <u>zakázána omezení svobody usazování</u> pro státní příslušníky jednoho členského státu na území státu druhého. Stejně tak jsou zakázána omezení při zřizování zastoupení, poboček nebo dceřiných společností státními příslušníky jednoho členského státu na území druhého státu.</p>
<p><i>Rámcový zákon</i></p>	<p>Státní příslušníci jednoho členského státu mají právo na přístup k <u>samostatně výdělečným činnostem</u> a na jejich výkon na území jiného členského státu, jakož i na <u>zřizování a řízení podniků</u>, zejména společností ve smyslu čl. III-142 druhého pododstavce, za podmínek stanovených pro vlastní státní příslušníky právem země usazení, nestanoví-li oddíl 4 týkající se kapitálu a plateb jinak.</p> <p>Článek III-138 (ex článek 44 TEC)</p> <p>X**</p> <p>1. Opatření pro zavedení svobody usazování v určitém oboru činnosti stanoví evropský <u>rámcový zákon</u>. Přijme se po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem.</p>

	<p>2. Evropský parlament, Rada a Komise plní úlohy, které pro ně vyplývají z odstavce 1, přičemž zejména:</p> <p>(a) zpravidla <u>se přednostně zabývají</u> takovými obory činnosti, v nichž svoboda usazování zvláště významně přispívá k rozvoji výroby a obchodu;</p> <p>(b) zajišťují <u>úzkou spolupráci</u> mezi příslušnými orgány státní správy členských států, aby se informovaly o konkrétní situaci v různých oborech činnosti uvnitř Unie;</p> <p>(c) <u>odstraňují administrativní postupy</u> a praxi, které vyplývají z vnitrostátních právních předpisů nebo z dohod uzavřených dříve mezi členskými státy a jejichž další zachování by bylo překážkou svobody usazování;</p>
<i>Zůstat na území</i>	<p>(d) <u>zajišťují, aby pracovníci</u> jednoho členského státu, kteří jsou zaměstnáni na území jiného členského státu, <u>mohli na tomto území zůstat</u> za účelem výkonu samostatně výdělečné činnosti, splňují-li podmínky, které by museli splňovat, kdyby do tohoto státu vstupovali s úmyslem takovou činnost zahájit;</p>
<i>Nabývání nemovitostí omezeno čl. III-227(2) – zemědělství</i>	<p>(e) umožňují státním příslušníkům jednoho členského státu nabývat a užívat <u>nemovitosti</u> na území jiného členského státu, pokud to není v rozporu se zásadami stanovenými v čl. III-227(2);</p>
<i>Odstraňování omezení v určitých oborech činnosti</i>	<p>(f) <u>postupně odstraňují omezení</u> svobody usazování v každém oboru činnosti, který přichází v úvahu, a to jak pokud jde o podmínky zřizování zastoupení, poboček nebo dceřiných společností na území členského státu, tak pokud jde o podmínky vstupu zaměstnanců mateřského podniku na řídicí nebo dozorčí místa těchto zastoupení, poboček nebo dceřiných společností;</p>
<i>Ochrana zájmů členských států</i>	<p>(g) v míře nezbytné k dosažení jejich rovnocennosti <u>koordinují záruky</u>, které jsou pro <u>ochranu zájmů společníků</u> i třetích osob vyžadovány v členských státech od společností ve smyslu článku III-142 druhého pododstavce, s cílem dosáhnout toho, aby tyto záruky byly po celé Unii stejné;</p>
<i>Zákaz narušování podporami ze strany členských států</i>	<p>(h) kontrolují, zda podmínky usazování <u>nejsou narušovány podporami</u> poskytovanými členskými státy.</p>
	<p style="text-align: center;">Článek III-139 (ex článek 45 TEC)</p>
	<p>X**</p>
<i>Orgány veřejné moci vyloučeny</i>	<p>Tento pododdíl se v členských státech <u>nevztahuje</u> na činnosti, které jsou v dotyčném členském státě spjaty, i když jen příležitostně, s výkonem <u>veřejné moci</u>.</p>

Další výjimky možné na základě zákona Evropský zákon nebo rámcový zákon může některé činnosti vyloučit z použitelnosti ustanovení tohoto pododdílu.

Článek III-140 (ex článek 46 TEC)

Zvláštní režim pro cizí státní příslušníky z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany veřejného zdraví

X**

1. Tento pododdíl a opatření přijatá na jeho základě nevyklučují užití těch ustanovení právních a správních předpisů, které stanoví zvláštní režim pro cizí státní příslušníky z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany veřejného zdraví.

Koordinace cestou legislativního postupu

2. Evropský rámcový zákon koordinuje vnitrostátní předpisy podle odstavce 1.

Samostatně výdělečná činnost

Článek III-141 (ex článek 47 TEC)

Cíl: usnadnit samostatně výdělečné činnosti cestou:

X**/X**

1. Evropský rámcový zákon usnadňuje přístup osob k samostatně výdělečným činnostem a jejich výkonu. Má za cíl:

- vzájemného uznávání diplomů

(a) vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci;

- koordinace předpisů

(b) koordinaci právních a správních předpisů členských států týkajících se přístupu k samostatně výdělečným činnostem a jejich výkonu.

Koordinace v oblasti lékařských a farmaceutických povolání

2. Pokud jde o povolání lékařská, ostatní zdravotnická a farmaceutická, bude postupné odstraňování omezení záviset na koordinaci podmínek pro výkon těchto povolání v jednotlivých členských státech.

Článek III-142 (ex článek 48 TEC)

Se společnostmi se zachází stejně jako s fyzickými osobami

Se společnostmi založenými podle práva některého členského státu, jež mají své sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní provozovnu uvnitř Unie, se pro účely tohoto pododdílu zachází stejně jako s fyzickými osobami, které jsou státními příslušníky členských států.

„Společnostmi nebo firmami“ se rozumějí společnosti nebo firmy založené podle občanského nebo obchodního práva včetně družstev a jiné právnické osoby veřejného nebo soukromého práva s výjimkou neziskových organizací.

Článek III-143 (ex článek 294 TEC)

Zákaz diskriminace

X**

Členské státy poskytnou státním příslušníkům ostatních členských států

jiných státních příslušníků, pokud se týká investic

zacházení stejné jako vlastním státním příslušníkům, pokud jde o jejich finanční účast ve společnostech ve smyslu čl. III-142 druhého pododstavce; ostatní ustanovení Ústavy tím nejsou dotčena.

Volný pohyb služeb

Pododdíl 3:
Volný pohyb služeb

Článek III-144 (ex článek 49 TEC)

Omezení jsou zakázána

X**

V rámci tohoto pododdílu jsou zakázána omezení volného pohybu služeb uvnitř Unie pro státní příslušníky členských států, kteří jsou usazeni v jiném státě Unie, než se nachází příjemce služby.

Práva mohou být kvalifikovanou většinou rozšířena na státní příslušníky třetích zemí

Evropský zákon nebo rámcový zákon může rozšířit použitelnost tohoto pododdílu na poskytovatele služeb, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a kteří jsou usazeni uvnitř Unie.

Vymezení „služeb“

Článek III-145 (ex článek 50 TEC)

Služby za úplatu, které nespádají pod volný pohyb zboží, kapitálu a osob

Za „služby“ se pro účely Ústavy pokládají výkony poskytované zpravidla za úplatu, pokud nejsou upraveny ustanoveními o volném pohybu osob, zboží a kapitálu.

Vymezení zahrnuje:

„Služby“ zahrnují zejména:

- průmyslové činnosti

(a) činnosti průmyslové povahy;

- obchodní činnosti

(b) činnosti obchodní povahy;

- řemesla

(c) řemeslné činnosti;

- svobodná povolání

(d) činnosti v oblasti svobodných povolání.

Za stejných podmínek, jaké platí pro vlastní státní příslušníky

Aniž je dotčen pododdíl 2 týkající se svobody usazování, může poskytovatel služby za účelem jejího poskytnutí dočasně provozovat svou činnost v členském státě, kde je služba poskytována, za stejných podmínek, jaké tento stát ukládá svým vlastním státním příslušníkům.

Článek III-146 (ex článek 51 TEC)

Doprava

1. Volný pohyb služeb v oblasti dopravy je upraven kapitolou III oddílem 7 o dopravě.

Bankovníctví a pojišťovnictví

2. Liberalizace bankovních a pojišťovacích služeb, které jsou spojeny s pohybem kapitálu, se uskuteční v souladu s liberalizací pohybu kapitálu.

Článek III-147 (ex článek 52 TEC)

Liberalizace řádným

X**

1. Evropský rámcový zákon stanoví opatření pro liberalizaci určitého typu

<i>legislativním postupem</i>	<p><u>služeb</u>. Přijme se po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem.</p> <p>2. Evropský rámcový zákon uvedený v odstavci 1 se zpravidla přednostně týká těch služeb, které mají přímý vliv na výrobní náklady nebo jejichž liberalizace přispívá ke směně zboží.</p> <p>Článek III-148 (ex článek 53 TEC)</p>
<i>Možnost přijetí opatření rychlejším tempem</i>	<p>Členské státy usilují o dosažení <u>liberalizace služeb ve větší míře, než jsou povinny</u> na základě evropského rámcového zákona přijatého podle čl. III-147(1), pokud jim to dovolí jejich celková hospodářská situace, jakož i situace v příslušném hospodářském odvětví.</p>
<i>Doporučení</i>	<p>Za tím účelem <u>podává Komise</u> příslušným členským státům <u>doporučení</u>.</p> <p>Článek III-149 (ex článek 54 TEC)</p>
<i>Zákaz diskriminace podle státní příslušnosti</i>	<p>Dokud nebudou odstraněna omezení volného pohybu služeb, <u>uplatňují</u> je členské státy na všechny poskytovatele služeb podle čl. III-144 prvního pododstavce, <u>bez rozdílu státní příslušnosti</u> nebo místa pobytu.</p> <p>Článek III-150 (ex článek 55 TEC)</p> <p>Pro otázky upravené tímto pododdílem se použijí články III-139 až III-142.</p>
<i>Volný pohyb zboží</i>	<p style="text-align: center;"><u>ODDÍL 3</u></p> <p style="text-align: center;"><u>VOLNÝ POHYB ZBOŽÍ</u></p>
<i>Celní unie</i>	<p style="text-align: center;">Pododdíl 1: <u>Celní unie</u></p>
<i>Zákaz cel a všech poplatků s rovnocenným účinkem</i>	<p>Článek III-151 (ex články 23/24/25/26/27 TEC)</p>
<i>Společný celní sazebník</i>	<p>X</p> <p>1. Unie zahrnuje <u>celní unii</u>, která pokrývá veškerý obchod se zbožím a která zahrnuje jak <u>zákaz</u> vývozních a dovozních cel a všech <u>poplatků s rovnocenným účinkem</u> mezi členskými státy, tak i přijetí společného celního sazebníku ve vztahu ke třetím zemím.</p> <p>2. Odstavec 4 a pododdíl 3 o zákazu množstevních omezení se týkají <u>výrobků, které pocházejí z členských států</u>, jakož i těch výrobků pocházejících ze <u>třetích zemí</u>, které jsou v členských státech <u>ve volném oběhu</u>.</p> <p>3. Za výrobky ve <u>volném oběhu</u> se v členských státech pokládají ty výrobky, které pocházejí z <u>třetích zemí</u>, u kterých byly v tomto členském</p>
<i>Výrobky z třetích zemí jsou ve „volném oběhu“, jakmile jsou uvnitř Unie</i>	

Veškerá cla mezi členskými státy jsou zakázána

Rada rozhoduje o celním sazebníku kvalif. většinou

Komise musí:

- podporovat obchod

- zvyšovat konkurenceschopnost

*- zajišťovat zásobování
- zabránit narušení podmínek soutěže*

*- vyvarovat se poruch v hospodářství
- rozšířit spotřebu*

Celní spolupráce

Celní spolupráce na základě legislativního postupu

Množstevní omezení

Zákaz množstevních omezení nebo opatření rovnocenného účinku

Výjimky:

- mravnost

- veřejný pořádek

- veřejná bezpečnost

- ochrana zdraví a

státě splněny dovozní náležitosti a zaplacená cla a poplatky s rovnocenným účinkem a u kterých nedošlo k plnému ani částečnému navrácení těchto cel a poplatků.

4. Dovozní a vývozní cla a poplatky s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázány. Tento zákaz se vztahuje také na cla fiskální povahy.

5. Rada na návrh Komise přijme evropská nařízení nebo rozhodnutí, jež stanoví sazby společného celního sazebníku.

6. Při plnění úkolů, které jí byly svěřeny na základě tohoto článku, Komise vychází:

(a) z nutnosti podporovat obchod mezi členskými státy a třetími zeměmi;

(b) z vývoje podmínek hospodářské soutěže uvnitř Unie, pokud a) tento vývoj vede ke zvýšení konkurenceschopnosti podniků;

(c) z požadavků zásobování Unie surovinami a b) polotovary, přičemž Komise dbá, aby mezi členskými státy nedošlo k narušení podmínek hospodářské soutěže u konečných výrobců;

(d) z nutnosti vyvarovat se vážných poruch v hospodářství členských států a zajistit racionální rozvoj výroby a rozšíření spotřeby v Unii.

Pododdíl 2:

Celní spolupráce

Článek III-152 (ex článek 135 TEC)

X**

V mezích oblasti působnosti Ústavy stanoví evropský zákon nebo rámcový zákon opatření k posílení celní spolupráce mezi členskými státy a mezi členskými státy a Komisí.

Pododdíl 3:

Zákaz množstevních omezení

Článek III-153 (ex články 28 a 29 TEC)

Množstevní omezení dovozu i vývozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázána.

Článek III-154 (ex článek 30 TEC)

Článek III-153 nevyklučuje zákazy nebo omezení dovozu, vývozu nebo tranzitu odůvodněné veřejnou mravností, veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí a zvířat, ochranou rostlin,

života lidí, zvířat nebo rostlin, národních pokladů, průmyslového a obchodního vlastnictví

Státní monopoly

Členské státy vylučují diskriminaci

(Článek platí rovněž nepřímo)

Členské státy se zdrží zavedení nových opatření, která by byla v rozporu s těmito zásadami

Zvláštní pravidla pro monopoly zabývající se zemědělskými produkty

Volný pohyb kapitálu

Zákaz omezení – jak mezi členskými státy, tak mezi nimi a třetími zeměmi

Omezení vůči třetím zemím, která existovala do 1993, jsou zákonná

ochranou národního kulturního pokladu, jenž má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo ochranu průmyslového a obchodního vlastnictví. Tyto zákazy nebo omezení však nesmějí sloužit jako prostředky svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy.

Článek III-155 (ex článek 31 TEC)

1. Členské státy upraví státní monopoly obchodní povahy tak, aby byla vyloučena jakákoli diskriminace mezi státními příslušníky členských států, pokud jde o podmínky nákupu a odbytu zboží.

Tento článek se vztahuje na každý subjekt, jehož prostřednictvím členský stát právně nebo fakticky, přímo nebo nepřímo kontroluje, řídí nebo významně ovlivňuje dovoz nebo vývoz mezi členskými státy. Tato ustanovení platí i pro monopoly, jež stát svěřuje jiným subjektům.

2. Členské státy se zdrží zavádění jakéhokoli nového opatření, které by bylo v rozporu se zásadami stanovenými v odstavci 1 nebo které by omezovalo dosah článků týkajících se zákazu cel a množstevních omezení mezi členskými státy.

3. V případě státního monopolu obchodní povahy, s nímž je spjata úprava, jež má usnadňovat odbyt nebo zhodnocení zemědělských produktů, musí být pravidla stanovená tímto článkem používána tak, aby byly zajištěny rovnocenné záruky zaměstnanosti a životní úrovně dotyčných producentů.

ODDÍL 4

KAPITÁL A PLATBY

Článek III-156 (ex článek 56 TEC)

V rámci tohoto oddílu jsou zakázána omezení pohybu kapitálu a plateb mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi.

Článek III-157 (ex článek 57 TEC)

X**/U*

1. Článkem III-156 není dotčeno používání žádných omezení vůči třetím zemím, která existovala ke dni 31. prosince 1993 podle vnitrostátního práva nebo práva Unie ve vztahu k pohybu kapitálu do nebo ze třetích zemí, zahrnujícího přímé investice včetně investic do nemovitostí, usazování, poskytování finančních služeb či přijetí cenných papírů na kapitálové trhy. S ohledem na omezení existující ve vnitrostátních právních řádech Estonska a Maďarska je odpovídajícím dnem 31. prosinec

Cíl: volný pohyb do a z třetích zemí v co nejvyšší míře

Liberalizace cestou legislativního postupu

Jakýkoli krok zpět vyžaduje jednomyslnost v Radě

Daně a dohled

Daňový systém může rozlišovat podle místa bydliště a místa investice

Členské státy mohou učinit veškerá opatření, aby zabránily porušování daňových zákonů

Zákaz omezení práva usazování

Zákaz svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování

Komise nebo Rada mohou prohlásit daňová opatření proti třetím zemím za zákonná

Rada rozhoduje jednomyslně

1999.

X** 2. Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření týkající se pohybu kapitálu do a ze třetích zemí, zahrnujícího přímé investice, včetně investic do nemovitostí, usazování, poskytování finančních služeb či přijetí cenných papírů na kapitálové trhy.

Evropský parlament a Rada usilují o dosažení cíle volného pohybu kapitálu mezi členskými státy a třetími zeměmi v co nejvyšší míře, aniž jsou dotčena ostatní ustanovení Ústavy.

U* 3. Odchylně od odstavce 2 lze opatření, která v oblasti liberalizace pohybu kapitálu do třetích zemí či z nich představují v právu Unie krok zpět, stanovit pouze evropským zákonem nebo rámcovým zákonem Rady. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

Článek III-158 (ex článek 58 TEC)

U

1. Článkem II-156 není dotčeno právo členských států:

(a) uplatňovat příslušná ustanovení svých daňových předpisů, které rozlišují mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště a podle místa, kde je jejich kapitál investován;

(b) učinit všechna nezbytná opatření, jež by zabránila porušování vnitrostátních právních předpisů, zejména v oblasti zdanění a obezřetného dohledu nad finančními institucemi, nebo stanovit postupy pro ohlašování pohybu kapitálu pro účely správní či statistické, nebo učinit opatření odůvodněná veřejným pořádkem či veřejnou bezpečností.

2. Tímto oddílem není dotčena použitelnost omezení práva usazování, pokud jsou slučitelná s Ústavou.

3. Opatření a postupy uvedené v odstavcích 1 a 2 nesmějí představovat ani prostředek svévolné diskriminace, ani zastřené omezování volného pohybu kapitálu a plateb ve smyslu článku II-156.

4. Nebude-li přijat evropský zákon nebo rámcový zákon podle čl. III-157(3), může Komise nebo, nepřijme-li Komise evropské rozhodnutí do tří měsíců od žádosti dotčeného členského státu, Rada přijmout evropské rozhodnutí o tom, že omezující daňová opatření přijatá členským státem vůči jedné nebo několika třetím zemím se považují za slučitelná s Ústavou, pokud jsou odůvodněná některým z cílů Unie a jsou slučitelná s řádným fungováním vnitřního trhu. Rada rozhoduje jednomyslně na žádost členského státu.

Výjimečná ochranná opatření týkající se EMU – max. trvání: 6 měsíců

Rada rozhoduje kvalif. většinou

V boji proti terorismu je zmrazení finančních prostředků, aktiv a výhod přijatelné – zákony přijímány běžným legislativním postupem. Provedení: Rada rozhoduje kvalif. většinou

Nezbytné právní záruky

Hospodářská soutěž

Zákaz:

- dohod mezi podniky
- rozhodnutí sdružení
- jednání ve vzájemné shodě

- určování cen

- omezení tržních mechanismů

Článek III-159 (ex článek 59 TEC)

X

Pokud pohyby kapitálu do či ze třetích zemí za výjimečných okolností způsobují nebo hrozí způsobit vážné poruchy fungování hospodářské a měnové unie, může Rada na návrh Komise přijmout evropské nařízení nebo rozhodnutí, kterým se na dobu nepřekračující šest měsíců zavádí ochranná opatření vůči třetím zemím, jsou-li taková opatření naprosto nezbytná. Rozhoduje po konzultaci s Evropskou centrální bankou.

Článek III-160 (nový)

X**

Je-li to nezbytné pro dosažení cílů uvedených v článku III-257, pokud jde o předcházení a boj proti terorismu a souvisejícím činnostem, vymezí evropský zákon rámec správních opatření týkajících se pohybu kapitálu a plateb, jako je zmrazení peněžních prostředků, finančních aktiv nebo hospodářských výhod, které náležejí fyzickým nebo právnickým osobám, skupinám nebo nestátním útvarům, jsou jimi vlastněny nebo je mají v držbě.

K provedení evropského zákona uvedeného v prvním pododstavci přijme Rada na návrh Komise evropská nařízení nebo rozhodnutí.

Akty uvedené v tomto článku musí obsahovat nezbytná ustanovení o právních zárukách.

ODDÍL 5

PRAVIDLA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Pododdíl 1:

Pravidla vztahující se na podniky

Článek III-161 (ex článek 81 TEC)

1. S vnitřním trhem jsou neslučitelné, a proto zakázané, veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž cílem nebo výsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, zejména ty, které:

(a) přímo nebo nepřímo určují nákupní nebo prodejní ceny a jiné obchodní podmínky;

(b) omezují nebo kontrolují výrobu, odbyt, technický rozvoj nebo investice;

- rozdělení trhů	(c) <u>rozdělují trhy</u> nebo zdroje zásobování;
- <i>diskriminačního zacházení s obchodními partnery</i>	(d) uplatňují vůči obchodním partnerům <u>rozdílné podmínky při plnění stejné povahy</u> , čímž jsou někteří partneři znevýhodněni v hospodářské soutěži;
- <i>požadování dalších a irelevantních plnění</i>	(e) podmiňují uzavření smluv tím, že druhá strana přijme <u>další plnění</u> , která ani věcně, ani podle obchodních zvyklostí <u>s předmětem těchto smluv nesouvisejí</u> .
<i>Činnosti v rozporu s tímto článkem jsou neplatné od počátku...</i>	2. Dohody nebo rozhodnutí zakázané podle tohoto článku jsou <u>neplatné od počátku</u> .
<i>...ledaže :</i>	3. Odstavec 1 však může být prohlášen za neúčinný pro: <ul style="list-style-type: none"> - <u>dohody</u> nebo kategorie dohod <u>mezi podniky</u>, - <u>rozhodnutí</u> nebo kategorie rozhodnutí <u>sružení podniků</u> a - <u>jednání ve vzájemné shodě</u> nebo jejich kategorie,
- <i>zlepšují výrobu a distribuci zboží</i>	kteří přispívají ke zlepšení výroby nebo distribuce výrobků anebo k <u>podpoře technického či hospodářského pokroku</u> , přičemž vyhrazují spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z toho vyplývajících, a které:
- <i>podporují technický a hospodářský pokrok a nevedou k</i>	(a) neukládají příslušným podnikům <u>omezení</u> , jež <u>nejsou</u> k dosažení těchto cílů <u>nezbytná</u> ;
- <i>zbytečným omezením</i>	(b) <u>neumožňují</u> těmto podnikům <u>vyloučit hospodářskou soutěž</u> ve vztahu k podstatné části výrobků tímto dotčených.
- <i>možnosti vyloučit hospodářskou soutěž</i>	
Zneužívání dominantního postavení je zakázáno	Článek III-162 (ex článek 82 TEC)
<i>Formy zneužívání:</i>	S vnitřním trhem je neslučitelné, a proto <u>zakázané</u> , aby jeden nebo více podniků <u>zneužívaly dominantního postavení na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části, pokud to může ovlivnit obchod mezi členskými státy</u> .
	Takové zneužívání může zejména spočívat:
- <i>nepřiměřené ceny</i>	(a) v přímém nebo nepřímém vynucování <u>nepřiměřených</u> nákupních nebo prodejních <u>cen</u> anebo jiných nerovných obchodních podmínek;
- <i>nekalé omezování</i>	(b) <u>v omezování</u> výroby, <u>odbytu</u> nebo technického rozvoje na úkor spotřebitelů;
- <i>rozdílné podmínky u</i>	(c) v uplatňování <u>rozdílných podmínek</u> vůči obchodním partnerům při plnění stejné povahy, čímž jsou někteří partneři znevýhodňováni

stejných plnění	v hospodářské soutěži;
-další a irelevantní plnění	(d) v podmiňování uzavření smluv tím, že druhá strana přijme <u>další plnění</u> , která ani věcně, ani podle obchodních zvyklostí s předmětem těchto smluv nesouvisejí.
Způsob rozhodování	Článek III-163 (ex článek 83 TEC)
Nářízení přijatá kvalifikovanou většinou v Radě	X* Rada přijme na návrh Komise evropská <u>nařízení</u> k provedení zásad uvedených v článcích III-161 a III-162. Rada rozhoduje po <u>konzultaci</u> s Evropským parlamentem.
Cíl nařízení:	Cílem těchto opatření je zejména:
- zajistit dodržování prostřednictvím pokut	(a) <u>zajistit dodržování</u> zákazů uvedených v čl. III-161(1) a v článku III-162 stanovením <u>pokut a penále</u> ;
- účinný dozor	(b) určit prováděcí pravidla k čl. III-161(3) s přihlédnutím k nutnosti <u>zajistit účinný dozor</u> při co největším zjednodušení správní kontroly;
- zjednodušení správy	(c) <u>vymezit</u> v případě potřeby <u>rozsah uplatňování článků</u> III-161 a III-162 v jednotlivých hospodářských odvětvích;
- vymezit rozsah hosp. soutěže	(d) <u>vymezit úlohy Komise a Soudního dvora</u> Evropské unie při provádění ustanovení uvedených v tomto pododstavci;
- vymezit úlohu Komise a Soudního dvora EU	(e) vymezit <u>poměr mezi právními předpisy členských států</u> na jedné straně a ustanoveními tohoto <u>pododdílu</u> a evropskými nařízeními přijatými na základě tohoto článku na straně druhé.
- vymezit vztah mezi právními předpisy členských států a Unie	Článek III-164 (ex článek 84 TEC)
Členské státy rozhodují až do přijetí nařízení	Dokud nenabudou platnosti evropská nařízení přijatá podle článku III-163, rozhodují o přípustnosti dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě a o zneužívání dominantního postavení na vnitřním trhu orgány <u>členských států</u> v souladu se svým vnitrostátním právem a ustanoveními článku III-161, zejména odstavce 3 a článku III-162.
	Článek III-165 (ex článek 85 TEC)
Komise dbá na provádění zásad:	1. Aniž je dotčen článek III-164, <u>dbá Komise</u> na provádění <u>zásad</u> stanovených v článcích III-161 a III-162. Na žádost členského státu nebo z úřední povinnosti a v součinnosti s příslušnými orgány členských států, které jí budou nápomocny, <u>vyšetřuje případy</u> domnělého porušení uvedených zásad. Zjistí-li, že k porušení došlo, <u>navrhne prostředky vhodné</u> k jeho odstranění.
- vyšetřováním případů	
- předkládáním návrhů	

- přijetím
odůvodněného
rozhodnutí, kterým se
konstatuje porušení

Komise přijímá
nařízení o dohledu a
správě

Také státní monopoly
musí dodržovat
pravidla hospodářské
soutěže...
...pokud to nebrání
plnění jejich úkolů

Komise přijímá
nařízení a rozhodnutí

Státní podpory

Zákaz státní podpory
ovlivňující obchod mezi
členskými státy

Povoleny jsou:

- sociální podpory
jednotlivcům

- náhrady v případě
mimořádných událostí
a přírodních pohrom

- podpory pro východní
Německo (může být

2. Trvá-li porušení podle odstavce 1 i nadále, Komise přijme odůvodněné evropské rozhodnutí, kterým konstatuje porušení zásad. Komise může své rozhodnutí zveřejnit a zmocnit členské státy, aby přijaly potřebná opatření k nápravě, jejichž podmínky a podrobnosti Komise určí.

3. Komise může přijmout evropská nařízení týkající se kategorií dohod, o nichž Rada přijala evropské nařízení podle čl. III-163 druhého pododstavce písm. (b).

Článek III-166 (ex článek 86 TEC)

1. Pokud jde o veřejné podniky a podniky, kterým členské státy přiznávají zvláštní nebo výlučná práva, tyto státy nepřijmou ani neponechají v platnosti opatření odporující Ústavě, zejména čl. I-4(2) a článkům III-161 až III-169.

2. Podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají ustanovením Ústavy, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto ustanovení nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Unie.

3. Komise dohlíží na provádění tohoto článku a přijímá podle potřeb vhodná evropská nařízení nebo rozhodnutí.

Pododdíl 2:

Státní podpory poskytované členskými státy

Článek III-167 (ex článek 87 TEC)

1. Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Ústava jinak.

2. S vnitřním trhem jsou slučitelné:

(a) podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům za podmínky, že se poskytují bez diskriminace na základě původu výrobků;

(b) podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi;

(c) podpory poskytované hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo postižených rozdělením Německa, pokud jsou potřebné

<p><i>zrušeno kvalif. většinou 5 let po vstupu Ústavy v platnost)</i></p>	<p>k vyrovnání hospodářských znevýhodnění způsobených tímto rozdělením. <u>Pět let po vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost může Rada na návrh Komise přijmout evropské rozhodnutí, jímž se toto písmeno zruší.</u></p>
<p><i>Mohou být povoleny:</i></p> <p><i>- podpory na rozvoj oblastí nacházející se ve zvláštní situaci</i></p>	<p>3. Za <u>slučitelné s vnitřním trhem</u> mohou být považovány:</p> <p>(a) podpory, které mají <u>napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností</u>, jakož i rozvoji regionů uvedených v článku III-424 s ohledem na jejich strukturální, hospodářskou a sociální situaci;</p>
<p><i>- na podporu projektů společného evropského zájmu</i></p>	<p>(b) podpory, které mají <u>napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu</u> nebo nepravít vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu;</p>
<p><i>- na určité hospodářské činnosti a oblasti, bez dotčení obchodních podmínek</i></p>	<p>(c) podpory, které mají usnadnit <u>rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí</u>, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem;</p>
<p><i>- na kulturu a kulturní dědictví, bez dotčení obchodních podmínek</i></p>	<p>(d) podpory určené na pomoc <u>kultuře a zachování kulturního dědictví</u>, jestliže neovlivní podmínky obchodu a hospodářské soutěže v míře odporující společnému zájmu;</p>
<p><i>- jiné výjimky, schválené Radou kvalif. většinou</i></p>	<p>(e) jiné kategorie podpor, které určí evropská <u>nařízení nebo rozhodnutí přijatá Radou</u> na návrh Komise.</p>
	<p>Článek III-168 (ex článek 88 TEC)</p>
<p><i>Komise neustále zkoumá podpory členských států</i></p>	<p><i>U</i></p> <p>1. <u>Komise</u> ve spolupráci s členskými státy <u>neustále zkoumá</u> režimy podpor existující v těchto státech. Navrhuje jim vhodná opatření, která vyžaduje postupný rozvoj nebo fungování vnitřního trhu.</p>
<p><i>Komise může přijmout rozhodnutí požadující zrušení podpory</i></p>	<p>2. Zjistí-li <u>Komise</u> poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek, že podpora poskytovaná některým státem nebo ze státních prostředků <u>není slučitelná s vnitřním trhem</u> podle článku III-167 nebo že <u>je zneužívána</u>, přijme evropské rozhodnutí o tom, že dotyčný členský stát ve lhůtě stanovené Komisí takovou podporu <u>zruší</u> nebo upraví.</p>
<p><i>Případy mohou být předloženy Soudnímu dvoru EU</i></p>	<p><u>Nepodrobí-li se dotyčný členský stát</u> tomuto evropskému rozhodnutí ve stanovené lhůtě, může Komise nebo jiný zainteresovaný členský stát, odchýlně od článků III-360 a III-361, předložit věc přímo <u>Soudnímu dvoru</u> Evropské unie.</p>
<p><i>Státy mohou požádat</i></p>	<p><u>Rada</u> může na žádost členského státu jednomyslně <u>přijmout</u> evropské</p>

Radu o prohlášení jejich podpor za zákonné

Touto žádostí se zmíněný postup na tři měsíce pozastaví

Komise musí být informována a dát svůj souhlas se zamýšlenou podporou

Členský stát čeká na konečné rozhodnutí

Komise přijímá nařízení

Rada přijme nařízení kvalifikovanou většinou

Daňová ustanovení

Zákaz diskriminačního zdanění - včetně nepřímých daní

Při vývozu: navracené daně ne vyšší než částka vnitrostátních

rozhodnutí o tom, že podpora, kterou tento stát poskytuje nebo hodlá poskytnout, má být odchylně od článku III-167 nebo od evropských nařízení podle článku III-169 považována za slučitelnou s vnitřním trhem, odůvodňují-li takové rozhodnutí mimořádné okolnosti. Zahájila-li již Komise ve věci této podpory řízení podle prvního pododstavce tohoto odstavce, bude podáním žádosti příslušného členského státu Radě uvedené řízení pozastaveno až do vyjádření Rady.

Nevyjádří-li se však Rada do tří měsíců po podání této žádosti, rozhodne věc Komise.

3. Komise musí být členskými státy včas informována o záměru poskytnout nebo upravit podpory, aby mohla podat svá vyjádření. Má-li za to, že takový záměr není s ohledem na článek III-167 slučitelný s vnitřním trhem, zahájí neprodleně řízení podle odstavce 2 tohoto článku. Dotyčný členský stát neprovede zamýšlená opatření, dokud Komise v tomto řízení nepřijme konečné rozhodnutí.

4. Komise může přijmout evropská nařízení týkající se kategorií státních podpor, u kterých Rada podle článku III-169 dala možnost vyjmout je z řízení uvedeného v odstavci 3 tohoto článku.

Článek III-169 (ex článek 89 TEC)

X*

Rada může na návrh Komise přijmout evropská nařízení pro použití článků III-167 a III-168 a zejména stanovit podmínky, za nichž se použije čl. III-168(3), jakož i vymezit druhy podpor, které jsou vyňaty z řízení podle uvedeného odstavce. Rada rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.

ODDÍL 6

DAŇOVÁ USTANOVENÍ

Článek III-170 (ex články 90, 91 a 92 TEC)

1. Členské státy nepodrobí přímo ani nepřímo výrobky jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí.

Členské státy nepodrobí dále výrobky jiných členských států vnitrostátnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům.

2. Pokud jsou výrobky vyvezeny na území některého členského státu, nesmí být navracení vnitrostátních daní vyšší než vnitrostátní daně,

daní

*Rada může kvalif.
většinou schválit
dočasné výjimky*

kterým byly výrobky přímo nebo nepřímo podrobeny.

3. Osvobození od daně a navracení daní při vývozu do jiných členských států s výjimkou daně z obratu, spotřebních a ostatních nepřímých daní, jakož i vyrovnávací poplatky při dovozu z členských států jsou přípustné pouze tehdy, pokud by zamýšlená ustanovení na omezenou dobu předem schválilo evropské rozhodnutí přijaté Radou na návrh Komise.

Nepřímé daně

*Nepřímé daně jsou
harmonizovány na
základě jednomyslného
rozhodnutí Rady*

Článek III-171 (ex článek 93 TEC)

U*

Evropský zákon nebo rámcový zákon Rady stanoví opatření k harmonizaci právních předpisů týkajících se daní z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní, pokud je tato harmonizace nezbytná pro vytvoření nebo fungování vnitřního trhu a zabránění narušení hospodářské soutěže. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem.

Harmonizace

Sbližování zvláštních zákonů k vnitřnímu trhu

Zákony a rámcové zákony k vnitřnímu trhu, přijaté běžným legislativním postupem – kvalifikovanou většinou

Nevztahuje se na:

- daně
- pohyb osob
- práva zaměstnanců

Vysoká úroveň ochrany zdraví, bezpečnosti, životního prostředí, spotřebitele, nikoli ale „nejvyšší“ úroveň

Záruka ochrany životního prostředí

Ponechání si lepších pravidel pro:

- životní prostředí
- pracovní prostředí

Zavedení lepších pravidel pro:

- životní prostředí
- pracovní prostředí
- zvláštní problémy státu po harmonizaci

Komise rozhoduje, zda je opatření:

- diskriminační
- zastřeně omezující obchod

ODDÍL 7

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek III-172 (ex článek 95 TEC)

X**

1. Není-li v Ústavě stanoveno jinak, použije se tento článek k dosažení cílů uvedených v článku III-130. Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření ke sbližování právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření nebo fungování vnitřního trhu. Přijme se po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na ustanovení o daních, ustanovení týkající se volného pohybu osob, ani na ustanovení týkající se práv a zájmů zaměstnanců.

3. Komise bude ve svých návrzích předkládaných podle odstavce 1, týkajících se zdraví, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a ochrany spotřebitele, vycházet z vysoké úrovně ochrany a přihlédne přitom zejména k novému vývoji založenému na vědeckých poznatcích. V rámci svých pravomocí usilují o dosažení tohoto cíle též Evropský parlament a Rada.

4. Pokládá-li členský stát po přijetí harmonizačního opatření prostřednictvím evropského zákona nebo rámcového zákona nebo prostřednictvím evropského nařízení Komise za nezbytné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku III-154 nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí, oznámí je Komisi spolu s důvody pro jejich ponechání.

5. Aniž je dotčen odstavec 4, pokládá-li členský stát po přijetí harmonizačního opatření prostřednictvím evropského zákona nebo rámcového zákona nebo prostřednictvím evropského nařízení Komise za nezbytné zavést vnitrostátní předpisy opírající se o nové vědecké důkazy vztahující se k ochraně životního nebo pracovního prostředí, z důvodu zvláštního problému tohoto členského státu, který se objeví po přijetí

harmonizačního opatření, oznámí zamýšlené předpisy Komisi spolu s důvody pro jejich zavedení.

6. Komise do šesti měsíců po oznámení podle odstavců 4 a 5 přijme evropské rozhodnutí, kterým schválí nebo zamítne dotyčné vnitrostátní předpisy poté, co prověří, zda neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušují fungování vnitřního trhu.

<p>- překážkou fungování vnitřního trhu</p>	<p>Nerozhodne-li Komise v této lhůtě, <u>považují se vnitrostátní předpisy uvedené v odstavcích 4 a 5 za schválené.</u></p>
<p>Prodloužení lhůty o šest měsíců</p>	<p>Je-li to opodstatněné <u>složitostí věci a není-li to nebezpečné pro lidské zdraví</u>, může Komise oznámit dotyčnému členskému státu, že se lhůta uvedená v tomto odstavci <u>prodlužuje o další dobu až šesti měsíců.</u></p>
<p>Je-li schválena odchylka členského státu od harmonizace, může ji Komise navrhnout pro všechny</p>	<p>7. Je-li členský stát oprávněn podle odstavce 6 zachovat nebo zavést vnitrostátní předpisy, které se odchyľují od harmonizačního opatření, <u>přezkoumá Komise neprodleně, zda má navrhnout přizpůsobení tohoto opatření.</u></p>
<p>Zdraví není zahrnuto do předchozí tzv. záruky ochrany životního prostředí</p>	<p>8. Upozorní-li členský stát na určitý problém <u>veřejného zdraví</u> v některé oblasti, která byla předmětem harmonizačních opatření, uvědomí o něm Komisi, která <u>neprodleně přezkoumá, zda nenavrhne odpovídající opatření.</u></p>
<p>Předloží se přímo Soudnímu dvoru EU, jestliže členský stát zneužívá pravomoci</p>	<p>9. Odchylně od postupu podle článků III-360 a III-361 může Komise nebo kterýkoli členský stát předložit <u>věc přímo Soudnímu dvoru</u> Evropské unie, domnívá-li se, že jiný členský stát zneužívá pravomoci stanovené v tomto článku.</p>
<p>Ochranná doložka pod kontrolou Unie</p>	<p>10. Harmonizační opatření uvedená v tomto článku zahrnují ve vhodných případech <u>ochrannou doložku</u>, která zmocňuje členské státy přijmout z jednoho nebo více <u>důvodů neekonomické povahy</u> uvedených v článku III-154 <u>prozatímní opatření, která podléhají kontrolnímu postupu Unie.</u></p>
<p>Sbližování zákonů</p>	<p>Článek III-173 (ex článek 94 TEC)</p>
<p>Zákony mohou být sbližovány na základě jednomyslnosti v Radě, pokud neexistuje zvláštní právní základ</p>	<p>U* Aniž je dotčen článek III-172, stanoví evropský <u>rámcový zákon Rady</u> opatření ke <u>sbližování právních a správních předpisů členských států</u>, která mají přímý vliv na vytvoření nebo fungování <u>vnitřního trhu</u>. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem.</p>
<p>Narušená hospodářská soutěž</p>	<p>Článek III-174 (ex článek 96 TEC)</p>
<p>Narušení odstraní rámcový zákon</p>	<p>X** Zjistí-li Komise, že existující rozdíly mezi právními a správními předpisy členských států <u>narušují podmínky hospodářské soutěže</u> na vnitřním trhu a vyvolávají narušení, které je nutno odstranit, konzultuje dotyčné členské státy.</p>
<p>Narušení odstraní rámcový zákon</p>	<p>Nevede-li tato konzultace ke shodě, stanoví nezbytná opatření k odstranění <u>daného narušení evropský rámcový zákon</u>. Mohou být přijata jakákoli jiná vhodná opatření uvedená v Ústavě.</p>

Povinnost konzultovat s Komisí možné narušení hospodářské soutěže

Článek III-175 (ex článek 97 TEC)

1. Jsou-li důvody k obavám, že přijetí nebo změna právního a správního předpisu členského státu může vyvolat narušení ve smyslu článku III-174, zahájí členský stát, který přijetí nebo změnu zamýšlí, konzultace s Komisí. Komise po konzultaci s členskými státy doporučí příslušným členským státům vhodná opatření, aby k danému narušení nedošlo.

2. Jestliže stát, který hodlá přijmout nebo změnit vnitrostátní předpisy, nevyhoví doporučení Komise, které je mu určeno, nelze od jiných členských států požadovat, aby podle článku III-174 změnil své vnitrostátní předpisy za účelem odstranění tohoto narušení. Jestliže členský stát, který nedbal doporučení Komise, vyvolá narušení pouze ke své vlastní újmě, článek III-174 se nepoužije.

Duševní vlastnictví

Článek III-176 (nový)

Zákony a rámcové zákony přijaté kvalif. většinou v Radě zajistí jednotnou ochranu práv duševního vlastnictví

X**/U*

X** V rámci vytváření nebo fungování vnitřního trhu stanoví evropský zákon nebo rámcový zákon opatření o vytvoření evropských práv duševního vlastnictví, které zajistí jednotnou ochranu práv duševního vlastnictví v Unii a o zavedení centralizovaného režimu pro vydávání povolení, koordinaci a kontrolu na úrovni Unie.

Pravidla pro používání jazyků se stanoví jednomyslně

U* Evropský zákon Rady stanoví pravidla pro používání jazyků ve vztahu k evropským právům duševního vlastnictví. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA A HMU

KAPITOLA II

HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ POLITIKA

Koordinace hospodářství

Článek III-177 (ex článek 4 TEC)

U*

Pro účely článku I-3 zahrnují činnosti členských států a Unie za podmínek stanovených Ústavou zavedení hospodářské politiky, která je založena na úzké koordinaci hospodářských politik členských států, na vnitřním trhu a na vymezení společných cílů a která je prováděna v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží.

Otevřené tržní

<i>hospodářství</i>	Souběžně s tím zahrnují tyto činnosti za podmínek a v souladu s postupy stanovenými v Ústavě <u>jednotnou měnu</u> – euro, jakož i vymezení a provádění <u>jednotné měnové a devizové politiky</u> , jejímž prvořadým cílem je udržovat <u>cenovou stabilitu</u> a aniž je dotčen tento cíl, podporovat obecné hospodářské politiky v Unii v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží.
<i>Měnová politika a zavedení jednotné měny je součástí hospodářské politiky</i>	
<i>Stabilní ceny</i>	Tyto činnosti členských států a Unie zahrnují dodržování následujících hlavních zásad: <u>stabilní ceny</u> , <u>zdravé veřejné finance</u> a <u>měnové podmínky a stabilní platební bilance</u> .
<i>Zdravé veřejné finance</i>	
	ODDÍL 1
	<u>HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA</u>
	Článek III-178 (ex článek 98 TEC)
<i>Cíl: otevřená tržní hospodářství s volnou soutěží</i>	Členské státy směřují své hospodářské politiky tak, aby v rámci hlavních směrů uvedených v čl. III-179(2) přispívaly k dosahování cílů Unie ve smyslu článku I-3. Členské státy a Unie jednají v souladu s hlavními směry stanovenými v článku III-179(2) a ve shodě se zásadou <u>otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží</u> , čímž je podporováno efektivní umístování zdrojů, jakož i ve shodě se zásadami stanovenými v článku III-177.
<i>Koordinace hospodářské politiky</i>	Článek III-179 (ex článek 99 TEC)
	X/X**
	1. Členské státy považují své <u>hospodářské politiky</u> za věc <u>společného zájmu</u> a <u>koordinují je</u> v rámci Rady v souladu s článkem III-178.
<i>Hlavní směry přijaty kvalif. většinou v Radě jako nezávazné doporučení</i>	X 2. Rada na doporučení Komise vypracuje návrh <u>hlavních směrů hospodářských politik</u> členských států a Unie a podá o tom <u>zprávu Evropské radě</u> .
	<u>Evropská rada</u> na základě zprávy Rady projedná <u>závěry o hlavních směrech</u> hospodářských politik členských států a Unie. Na základě těchto závěrů <u>přijme Rada doporučení</u> , ve kterém budou tyto hlavní směry stanoveny. O svém doporučení informuje Evropský parlament.
<i>Rada sleduje na základě zpráv Komise hospodářství členských států</i>	3. K zajištění <u>užší koordinace</u> hospodářských politik a <u>trvalé konvergence</u> hospodářské výkonnosti členských států <u>sleduje Rada</u> na základě zpráv předkládaných Komisí hospodářský vývoj v každém členském státě a v Unii, jakož i soulad hospodářských politik s hlavními směry uvedenými v odstavci 2 a pravidelně provádí celkové hodnocení.
	Pro účely tohoto <u>mnohostranného dohledu</u> poskytují členské státy Komisi

Jsou-li hlavní směry porušeny, vydá Komise varování a Rada může na základě kvalif. většiny:
- vydat doporučení
- zveřejnit je

K hlasu dotyčného členského státu se nepřihlíží

Zpráva pro Evropský parlament

Pravidla pro dohled na základě kvalif. většiny

Vzniknou-li při zásobování vážné obtíže, mohou být přijata opatření

Možnost poskytnutí finanční pomoci v případech mimořádných událostí nebo přírodních pohrom

informace o důležitých opatřeních v oblasti své hospodářské politiky, jakož i další informace, které považují za nezbytné.

X 4. Zjistí-li se na základě postupu uvedeného v odstavci 3, že hospodářské politiky členského státu nejsou v souladu s hlavními směry uvedenými v odstavci 2 nebo že by mohly ohrozit řádné fungování hospodářské a měnové unie, může se Komise na dotyčný členský stát obrátit s varováním. Rada může na doporučení Komise podat dotyčnému členskému státu nezbytná doporučení. Rada může na návrh Komise rozhodnout o zveřejnění svých doporučení.

V rámci tohoto odstavce Rada při rozhodování nepřihlíží k hlasu člena Rady zastupujícího dotyčný členský stát.

Kvalifikovaná většina je vymezena jako nejméně 55% ostatních členů Rady zastupujících členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva zúčastněných členských států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik těchto ostatních členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35% obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

5. Předseda Rady a Komise podají Evropskému parlamentu zprávu o výsledcích mnohostranného dohledu. Předseda Rady může být vyzván, aby vystoupil před příslušným výborem Evropského parlamentu, jestliže Rada svá doporučení zveřejnila.

X** 6. Evropský zákon může stanovit podrobná pravidla pro postup při mnohostranném dohledu podle odstavců 3 a 4.

Článek III-180 (ex článek 100 TEC)

X*

X 1. Aniž jsou dotčeny jiné postupy stanovené v Ústavě, může Rada na návrh Komise přijmout evropské rozhodnutí, které stanoví opatření přiměřená hospodářské situaci, zejména když vzniknou závažné obtíže v zásobování určitými výrobky.

X 2. Nastanou-li členskému státu z důvodu přírodních pohrom nebo mimořádných událostí, které nemůže ovlivnit, obtíže nebo je-li z téhož důvodu vážně ohrožen závažnými obtížemi, může Rada na návrh Komise přijmout evropské rozhodnutí, jímž dotyčnému členskému státu za určitých podmínek poskytne finanční pomoc Unie. Předseda rady o rozhodnutí informuje Evropský parlament.

<p><i>Zákaz pro národní banky a centrální banku poskytovat jiným úvěrovým institucím možnost přečerpání</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-181 (ex článek 101 TEC)</p> <p>1. Evropské centrální bance nebo centrálním bankám členských států (dále jen „národní centrální banky“) se zakazuje poskytovat <u>možnost přečerpání</u> bankovních účtů nebo jakýkoli jiný typ úvěru orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie, ústředním vládám, regionálním nebo místním orgánům nebo jiným veřejnoprávním orgánům, jiným veřejnoprávním subjektům nebo podnikům veřejného práva členských států. Rovněž je zakázán přímý nákup jejich dluhových nástrojů Evropskou centrální bankou nebo národními centrálními bankami.</p> <p>2. Odstavec 1 <u>se nepoužije na úvěrové instituce ve veřejném vlastnictví, kterým národní centrální banky a Evropská centrální banka v souvislosti s poskytováním peněžních prostředků centrálními bankami poskytují stejné zacházení jako soukromým úvěrovým institucím.</u></p>
<p><i>Zákaz zvýhodnění půjček</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-182 (ex článek 102 TEC)</p> <p>Zakazují se jakákoli opatření a ustanovení, která nejsou odůvodněna obezřetným dohledem a která umožňují orgánům, institucím či jiným subjektům Unie, ústředním vládám, regionálním nebo místním orgánům nebo jiným veřejným orgánům, jiným veřejnoprávním subjektům nebo veřejným podnikům členských států <u>zvýhodněný přístup k finančním institucím.</u></p>
<p><i>Unie nesmí odpovídat za dluhy - s výjimkou vzájemných záruk</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-183 (ex článek 103 TEC)</p> <p>X*</p> <p>1. Unie <u>neodpovídá za závazky</u> ani nepřebírá závazky ústředních vlád, regionálních nebo místních orgánů nebo jiných veřejných orgánů, jiných veřejnoprávních subjektů nebo veřejných podniků kteréhokoli členského státu, aniž jsou dotčeny <u>vzájemné finanční záruky</u> pro společné uskutečňování určitého záměru. <u>Členský stát neodpovídá</u> za závazky ani nepřebírá závazky ústředních vlád, regionálních nebo místních orgánů nebo jiných veřejných orgánů, jiných veřejnoprávních subjektů nebo veřejných podniků jiného členského státu, aniž jsou dotčeny <u>vzájemné finanční záruky</u> pro společné uskutečňování určitého záměru.</p>
<p><i>Podrobnosti stanoví kvalif. většinou Rada</i></p>	<p>2. <u>Rada</u> může na návrh Komise přijmout evropská <u>nařízení</u> nebo <u>rozhodnutí, která upřesní</u> definice pro <u>použití zákazů</u> uvedených v <u>článcích III-181, III-182 a v tomto článku.</u> Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.</p>
<p><i>Nejdůležitější článek o měnové unii</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-184 (ex článek 104 TEC)</p>
<p><i>Vyvarovat se velkých schodků</i></p>	<p>X</p> <p>1. Členské státy se <u>vyvarují nadměrných schodků veřejných financí.</u></p>

Komise sleduje rozpočtovou kázeň

Dvě kritéria:

o 3% může plánovaný nebo skutečný schodek veřejných financí překročit referenční hodnotu, pokud

- podstatně klesá

- překročení bylo výjimečné

překročení 60% celkového veřejného zadlužení... pokud se poměr zadlužení dostatečně snižuje

Referenční hodnoty stanoveny v Protokolu č. 10

Zpráva o nadměrném schodku přihlíží k relevantním faktorům, jako jsou veřejné investiční výdaje a střednědobá situace.

Zpráva Komise o riziku nadměrného schodku

Výbor dává stanovisko ke zprávě

Stanovisko Komise k schodku pro členský stát

Rada rozhoduje na návrh Komise kvalif. většinou, zda je

2. Komise sleduje vývoj rozpočtové situace a výši veřejného zadlužení v členských státech, aby bylo možno zjistit závažné chyby. Zkoumá zejména dodržování rozpočtové kázně na základě těchto dvou kritérií:

(a) zda poměr plánovaného nebo skutečného schodku veřejných financí k hrubému domácímu produktu nepřekračuje doporučovanou hodnotu, ledaže by

i. poměr podstatně a nepřetržitě klesal a dosáhl úrovně, která se blíží doporučované hodnotě, nebo

ii. překročení doporučované hodnoty bylo pouze výjimečné a dočasné a poměr zůstal blízko k doporučované hodnotě;

(b) zda poměr veřejného zadlužení k hrubému domácímu produktu nepřekračuje doporučovanou hodnotu, ledaže se poměr dostatečně snižuje a blíží se uspokojivým tempem k doporučované hodnotě.

Referenční hodnoty jsou stanoveny v Protokolu o postupu při nadměrném schodku.

3. Nesplňuje-li členský stát požadavky podle jednoho nebo žádného z těchto kritérií, Komise vypracuje zprávu. Zpráva Komise přihledne k tomu, zda schodek veřejných financí překračuje veřejné investiční výdaje, jakož i ke všem dalším rozhodujícím faktorům včetně střednědobé hospodářské a rozpočtové situace členského státu.

Komise může také vypracovat zprávu, je-li i přes plnění kritérií toho názoru, že v některém členském státě existuje riziko nadměrného schodku.

4. Hospodářský a finanční výbor zřízený podle článku III-192 vydá stanovisko ke zprávě Komise.

5. Usoudí-li Komise, že v členském státě existuje nebo může vzniknout nadměrný schodek, předloží stanovisko danému členskému státu a informuje o tom Radu.

X 6. Rada na návrh Komise a po zvážení všech případných připomínek, které dotýčný členský stát učiní, rozhodne po celkovém zhodnocení, zda existuje nadměrný schodek. V takovém případě na doporučení Komise

<p><i>schodek nadměrný a přijme pro dotyčný členský stát doporučení</i></p>	<p>Rada bez zbytečného odkladu <u>přijme doporučení</u>, která předá dotyčnému členskému státu, aby tento členský stát mohl do dané lhůty tuto <u>situaci ukončit</u>. S výhradou odstavce 8 nebudou tato doporučení zveřejněna.</p>
<p><i>Dotyčný členský stát nehlasuje – podmínkou je 55% hlasů představujících 65% obyvatelstva</i></p>	<p>V rámci tohoto odstavce Rada <u>při rozhodování nepřihlíží k hlasu</u> člena Rady zastupujícího <u>dotyčný stát</u>.</p> <p><u>Kvalifikovaná většina</u> je vymezena jako <u>nejméně 55%</u> ostatních členů Rady zastupujících členské státy, které představují <u>nejméně 65%</u> obyvatelstva zúčastněných členských států.</p>
<p><i>V případě odstavců 8-11 se rozhoduje kvalif. většinou, bez hlasování dotyčného členského státu</i></p>	<p>Blokační menšinu musí tvořit <u>nejméně tolik těchto ostatních členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35% obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.</u></p> <p>X 7. Rada na doporučení Komise přijme evropská rozhodnutí a <u>doporučení uvedená v odstavcích 8 až 11.</u></p>
<p><i>Kvalif. většina = 55% členů Rady zastupujících 65% obyvatelstva. Blokační menšina = 35% obyvatelstva eurozóny + 1 členský stát</i></p>	<p>Rada <u>při rozhodování nepřihlíží k hlasu</u> člena Rady zastupujícího <u>dotyčný členský stát</u>.</p> <p>Kvalifikovaná většina je vymezena jako <u>nejméně 55%</u> ostatních členů Rady zastupujících členské státy, které představují <u>nejméně 65%</u> obyvatelstva zúčastněných členských států.</p> <p>Blokační menšinu musí tvořit <u>nejméně tolik těchto ostatních členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35% obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.</u></p>
<p><i>Rada může:</i> <i>- zveřejnit doporučení</i></p>	<p>X 8. Přijme-li Rada evropské rozhodnutí o tom, že ve stanovené lhůtě nebyla na její doporučení přijata žádná účinná opatření, <u>může</u> svá doporučení <u>zveřejnit</u>.</p>
<p><i>- uložit opatření</i></p>	<p>X 9. Nenásleduje-li členský stát ani poté doporučení Rady, může Rada přijmout evropské rozhodnutí, kterým vyzve členský stát, aby v určité lhůtě učinil <u>opatření ke snížení schodku, která Rada považuje za nezbytná pro nápravu situace.</u></p>
<p><i>- požádat o zprávy</i></p>	<p>V takovém případě může Rada <u>požádat</u> dotyčný členský stát, aby podle zvláštního harmonogramu předkládal <u>zprávy</u> za účelem posouzení jeho úsilí o nápravu.</p>
<p><i>Pokud se stát nepodřídí, mohou být použita tato opatření:</i></p>	<p>X 10. Pokud se <u>členský stát nepodřídí</u> evropskému rozhodnutí přijatému podle odstavce 9, může Rada <u>rozhodnout</u>, že použije nebo případně zesílí jedno nebo více z <u>následujících opatření:</u></p>

- vyžádání informací (a) požádá dotyčný členský stát, aby před vydáním obligací a jiných cenných papírů zveřejnil dodatečné informace, které Rada určí;
- přehodnocení úvěrových podmínek (b) vyzve Evropskou investiční banku, aby přehodnotila svou úvěrovou politiku vůči dotyčnému členskému státu;
- vyžádání si neúročeného vkladu (c) požádá dotyčný členský stát, aby u Unie uložil neúročený vklad v přiměřené výši, dokud nebude podle názoru Rady nadměrný schodek napraven;
- uložení pokut (d) uloží pokuty v přiměřené výši.

Předseda Rady informuje Evropský parlament o přijatých opatřeních.

Jestliže je problém s nadměrným schodkem vyřešen, opatření se zruší X 11. Rada zruší některá nebo všechna svá opatření uvedená v odstavcích 6, 8, 9 a 10, pokud usoudí, že je nadměrný schodek v dotyčném členském státě napraven. Zveřejnila-li Rada předtím svá doporučení, učiní, jakmile bude zrušeno evropské rozhodnutí podle odstavce 8, veřejné prohlášení, že nadměrný schodek v dotyčném členském státě již neexistuje.

12. Právo podat žalobu podle článků III-360 a III-361 nelze uplatnit v rámci odstavců 1 až 6, 8 a 9.

Protokol č. 10 týkající se schodků 13. Další ustanovení týkající se provádění postupu popsaného v tomto článku jsou stanovena v Protokolu o postupu při nadměrném schodku.

Protokol č. 10 se nahradí evropským zákonem – přijatým jednomyslně Radou U* Evropský zákon Rady stanoví vhodná opatření, která nahradí tento protokol. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou.

Prováděcí pravidla přijme Rada kvalif. většinou X* S výhradou ostatních ustanovení tohoto odstavce přijme Rada na návrh Komise evropská nařízení nebo rozhodnutí, která stanoví blíže podrobnosti a definice k používání tohoto protokolu. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.

ODDÍL 2

MĚNOVÁ POLITIKA

Článek III-185 (ex článek 105 TEC)

U*

Cílem Evropského systému centrálních bank je cenová stabilita 1. Prvořadým cílem Evropského systému centrálních bank je udržovat cenovou stabilitu. Aniž je dotčen tento cíl, podporuje Evropský systém centrálních bank obecné hospodářské politiky v Unii se záměrem přispět

Úkoly ESCB:

- měnová politika

- devizové operace

- správa devizových rezerv

- praktické platební systémy

Vyjma provozních zůstatků v držení vlád

S centrální bankou je třeba konzultovat, když

- akty Unie spadají do její působnosti

-v oblasti její působnosti jsou

přijímány vnitrostátní předpisy

ECB může předložit stanovisko

ESCB musí vykonávat dohled

O finančním dohledu rozhoduje Rada jednomyslně

Výlučné právo povolovat vydávání bankovek

k dosažení jejích cílů, jak jsou vymezeny v článku I-3. Evropský systém centrálních bank jedná ve shodě se zásadami stanovenými v článku III-177 a v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží, čímž podporuje efektivní umístování zdrojů.

2. Evropský systém centrálních bank plní tyto základní úkoly:

(a) vymezuje a provádí měnovou politiku Unie;

(b) provádí devizové operace v souladu s článkem III-326;

(c) drží a spravuje oficiální devizové rezervy členských států;

(d) podporuje plynulé fungování platebních systémů.

3. Ustanovení odstavci 2(c) se nevztahuje na držení a správu devizových provozních zůstatků vládami členských států.

4. Evropská centrální banka je konzultována:

(a) ke všem návrhům aktů Unie v oblasti její působnosti;

(b) vnitrostátními orgány ke všem návrhům právních předpisů v oblasti její působnosti, avšak v mezích a za podmínek stanovených Radou postupem podle čl. III-187(4).

Evropská centrální banka může předkládat stanoviska orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie nebo vnitrostátním orgánům v záležitostech spadajících do oblasti její působnosti.

5. Evropský systém centrálních bank přispívá k řádnému řízení politik, které provádějí příslušné orgány v oblasti obezřetného dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému.

6. Evropský zákon Rady může svěřit Evropské centrální bance zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnému dohledu nad úvěrovými a dalšími finančními institucemi, s výjimkou pojišťovacích podniků. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou.

Článek III-186 (ex článek 106 TEC)

X*

1. Evropská centrální banka má výlučné právo povolovat vydávání eurobankovek v Unii. Tyto bankovky mohou vydávat Evropská centrální banka a národní centrální banky. Bankovky vydávané Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami jsou jedinými bankovkami, které mají v Unii status zákonného platidla.

Vydávání mincí
schvaluje ECB

2. Členské státy mohou vydávat euromince, objem jejich emise však vyžaduje schválení Evropské centrální banky.

Pravidla přijímána
kvalif. většinou Rady

Rada může na návrh Komise přijmout evropská nařízení, která stanoví opatření k sladění nominálních hodnot a technických specifikací mincí určených pro oběh v rozsahu nezbytném k umožnění jejich plynulého oběhu v Unii. Rada rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou.

Organizace

Článek III-187 (ex článek 107 TEC)

X**/X*

Rada guvernérů a
Výkonná rada

1. Evropský systém centrálních bank je řízen rozhodovacími orgány Evropské centrální banky, kterými jsou Rada guvernérů a Výkonná rada.

Statut je stanoven
v Protokolu č. 4

2. Statut Evropského systému centrálních bank je stanoven v Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Ustanovení mohou být
zákonem změněna,
když:

3. Ustanovení článku 5(1), (2) a (3), článků 17 a 18, článku 19(1), článků 22, 23, 24, 26, článku 32(2), (3), (4) a (6), článku 33(1)(a) a článku 36 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky lze změnit evropským zákonem:

- to navrhne Komise

X** (a) buď na návrh Komise a po konzultaci s Evropskou centrální bankou;

- doporučí ECB

X** (b) nebo na doporučení Evropské centrální banky a po konzultaci s Komisí.

Rada přijme opatření

4. Rada přijme evropská nařízení a rozhodnutí o opatřeních podle článku 4, článku 5(4), článku 19(2), článku 20, článku 28(1), článku 29(2), článku 30(4) a článku 34(3) statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem:

- Komise navrhuje,
ECB je konzultována

X* (a) buď na návrh Komise a po konzultaci s Evropskou centrální bankou;

- ECB doporučuje,
Komise je konzultována

XX* (b) nebo na doporučení Evropské centrální banky a po konzultaci s Komisí.

Nezávislost

Článek III-188 (ex článek 108 TEC)

Ani ECB ani národní
centrální banky nesmějí
přijímat od žádného
orgánu pokyny

Při výkonu pravomocí a plnění úkolů a povinností svěřených jim Ústavou a statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nesmějí Evropská centrální banka, žádná národní centrální banka ani žádný člen jejich rozhodovacích orgánů vyžadovat ani přijímat pokyny od orgánů, institucí či jiných subjektů Unie, od žádné vlády členského

	<p>státu ani od jakéhokoli jiného subjektu. <u>Orgány</u>, instituce nebo jiné subjekty Unie a vlády <u>členských států</u> se zavazují zachovávat tuto zásadu a nesnažit se <u>ovlivňovat</u> členy rozhodovacích orgánů Evropské centrální banky či národních centrálních bank při plnění jejich úkolů.</p>
	<p>Článek III-189 (ex článek 109 TEC)</p>
<p><i>Prizpůsobení vnitrostátních právních předpisů</i></p>	<p>Každý členský stát <u>zajistí</u>, aby jeho <u>vnitrostátní právní předpisy</u>, včetně statutu jeho národní centrální banky byly <u>slučitelné</u> s Ústavou a se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.</p>
	<p>Článek III-190 (ex článek 110 TEC)</p>
<p><i>ECB přijímá:</i></p>	<p>X*/XX*</p> <p>1. K plnění úkolů svěřených Evropskému systému centrálních bank, v souladu s Ústavou a za podmínek stanovených statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, Evropská <u>centrální banka přijímá</u>:</p>
<p><i>- nařízení k provádění úkolů</i></p>	<p>(a) evropská <u>nařízení</u> v rozsahu nezbytném pro <u>plnění úkolů</u> vymezených v článku 3(1)(a), článku 19(1), článku 22 nebo článku 25(2) statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky a dále v případech stanovených evropskými nařízeními a rozhodnutími, jež jsou uvedeny v čl. III-187(4);</p>
<p><i>- rozhodnutí k plnění úkolů</i></p>	<p>(b) evropská <u>rozhodnutí</u> nezbytná pro <u>plnění úkolů</u> svěřených Evropskému systému centrálních bank Ústavou a statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky,</p>
<p><i>- doporučení a stanoviska</i></p>	<p>(c) <u>doporučení</u> a <u>stanoviska</u>.</p>
<p><i>ECB může vlastní akty zveřejnit</i></p>	<p>2. Evropská centrální banka může rozhodnout o <u>zveřejnění</u> svých evropských <u>rozhodnutí, doporučení a stanovisek</u>.</p>
<p><i>ECB může ukládat pokuty – podmínky stanoví Rada kvalif. většinou</i></p>	<p>3. Rada přijme postupem podle čl. III-187(4) evropská nařízení, kterými stanoví meze a podmínky, za nichž je Evropská <u>centrální banka</u> zmocněna <u>ukládat</u> podnikům <u>pokuty</u> či penále za neplnění povinností vyplývajících z jejich evropských nařízení a rozhodnutí.</p>
	<p>Článek III-191 (ex článek 123(4) TEC)</p>
<p><i>Opatření pro používání eura přijata legislativním postupem, ECB je konzultována</i></p>	<p>X**</p> <p>Aniž jsou dotčeny pravomoci Evropské centrální banky, stanoví evropský <u>zákon</u> nebo <u>rámcový zákon</u> <u>opatření</u> nezbytná pro <u>používání eura</u> jako jednotné měny. Přijme se po <u>konzultaci</u> s Evropskou <u>centrální bankou</u>.</p>

ODDÍL 3

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

Článek III-192 (ex článek 114(2) až (4) TEC)

Hospodářský a finanční výbor

- podporuje koordinaci politik členských států

- vydává stanoviska

- posuzuje finanční a hospodářskou situaci členských států

- přispívá k přípravě prací Rady

- posuzuje všechna opatření o pohybu kapitálu a volnosti plateb

Členské státy, Komise a ECB jmenují po 2 členech

O složení Hospodářského a finančního výboru rozhoduje Rada

Členské státy s výjimkou

Žádost na Komisi, aby podala doporučení

X*

1. Na podporu koordinace politik členských států v rozsahu potřebném pro fungování vnitřního trhu se zřizuje Hospodářský a finanční výbor.

2. Výbor má tyto úkoly:

(a) vydávat stanoviska na žádost Rady či Komise nebo z vlastního podnětu a předkládat je těmto orgánům;

(b) sledovat hospodářskou a finanční situaci členských států a Unie a pravidelně o ní, zejména o finančních vztazích se třetími zeměmi a mezinárodními institucemi, podávat zprávy Radě a Komisi;

(c) aniž je dotčen článek III-344, přispívat k přípravě prací Rady uvedených v článku III-159, čl. III-179(2), (3), (4) a (6), člancích III-180, III-183, III-184, čl. III-185(6), čl. III-186(2), čl. III-187(3) a (4), člancích III-191, III-196, čl. III-198(2) a (3), článku III-201. čl. III-202(2) a (3) a člancích III-322 a III-326, a plnit další poradní a přípravné úkoly svěřené mu Radou;

(d) posuzovat alespoň jednou ročně situaci v oblasti pohybu kapitálu a volnosti plateb, jak vyplývá z použití Ústavy a z aktů Unie; posuzování se týká všech opatření vztahujících se na pohyb kapitálu a platby; výbor podává zprávu Komisi a Radě o výsledky tohoto posouzení.

Každý členský stát, Komise a Evropská centrální banka jmenují nejvíce po dvou členech výboru.

3. Rada přijme na návrh Komise evropské rozhodnutí, kterým se stanoví podrobná ustanovení týkající se složení Hospodářského a finančního výboru. Rozhoduje po konzultaci s Evropskou centrální bankou a tímto výborem. Předseda Rady informuje o takovém rozhodnutí Evropský parlament.

4. Po dobu existence členských států, na které se vztahuje výjimka podle článku III-197, sleduje výbor nad rámec úkolů podle odstavce 2 měnovou a finanční situaci a všeobecný platební styk těchto členských států a pravidelně o tom podává zprávu Radě a Komisi.

Článek III-193 (ex článek 115 TEC)

XX

V záležitostech upravených v čl. III-179(4), článku III-184 s výjimkou odstavce 13, člancích III-191, III-196, čl. III-198(3) a článku III-326 může

<i>nebo návrh</i>	Rada nebo členský stát <u>požádat Komisi, aby podle potřeby podala doporučení nebo návrh.</u> Komise posoudí žádost a neprodleně předloží své závěry Radě.
Eurozóna	<u>ODDÍL 4</u>
	<u>USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ČLENSKÝCH STÁTŮ, JEJICHŽ MĚNOU JE EURO</u>
	Článek III-194 (nový)
<i>Pro země eurozóny budou přijata doplňková opatření</i>	X 1. K zajištění řádného fungování hospodářské a měnové unie a v souladu s příslušnými ustanoveními Ústavy přijme Rada, v souladu s některým z příslušných postupů uvedených v článcích III-179 a III-184, s výjimkou postupu podle čl. III-184(1)3, <u>opatření týkající se členských států, jejichž měnou je euro, k:</u>
<i>K posílení koordinace jejich rozpočtové kázně Směry hospodářské politiky</i>	(a) posílení koordinace jejich <u>rozpočtové kázně</u> a dohledu nad ní; (b) vypracování <u>směrů hospodářské politiky</u> pro tyto státy, přičemž se dbá na to, aby byly slučitelné se směry přijímanými pro celou Unii a byl nad nimi zajištěn dohled.
<i>Kvalif. většina jen mezi členy eurozóny, 55% těchto členů Rady, představujících 65% obyvatelstva</i>	2. Na hlasování o opatřeních podle odstavce 1 se podílejí pouze členové Rady zastupující členské státy, jejichž měnou je euro. Kvalifikovaná většina je vymezena jako nejméně 55% těchto členů Rady zastupujících členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva zúčastněných států.
<i>Blokační menšina = 35% obyvatelstva eurozóny + 1 členský stát</i>	Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik těchto členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35% obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.
	Článek III-195 (nový)
<i>Protokol č. 12</i>	Pravidla zasedání ministrů členských států, jejichž měnou je euro, jsou stanovena Protokolem o Euroskupině.
<i>Mezinárodní činnost</i>	Článek III-196 (nový)
<i>Rada přijme společný postoj k mezinárodnímu měnovému systému kvalifikovanou většinou</i>	X 1. K zajištění <u>postavení eura v mezinárodním měnovém systému</u> přijme <u>Rada</u> na návrh Komise evropské rozhodnutí, <u>kte</u> <u>ré stanoví společné postoje</u> k otázkám, jež mají zvláštní význam pro hospodářskou a měnovou unii v rámci příslušných mezinárodních finančních institucí a konferencí. Rada rozhoduje po konzultaci s Evropskou centrální bankou.
<i>Kvalifikovaná většina</i>	

pro jednotné zastoupení v mezinárodních organizacích

O zastoupení Rada rozhoduje kvalif. většinou jen za členy eurozóny

2. Rada může na návrh Komise přijmout vhodná opatření pro zajištění jednotného zastoupení v rámci mezinárodních finančních institucí a konferencí. Rada rozhoduje po konzultaci s Evropskou centrální bankou.

3. O opatřeních podle odstavců 1 a 2 hlasují pouze členové Rady zastupující členské státy, jejichž měnou je euro.

Kvalifikovaná většina je vymezena jako nejméně 55% těchto členů Rady zastupujících členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva zúčastněných členských států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik těchto členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35% obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

ODDÍL 5

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek III-197 (ex článek 122(1) a (3) až (5) TEC)

Výjimky pro členské státy, které nemají euro

Na tyto členské státy se nepoužijí ustanovení –

1. Členské státy, o kterých Rada nerozhodla, že splňují nezbytné podmínky pro přijetí eura, jsou dále označovány jako „členské státy, na které se vztahuje výjimka“.

2. Na členské státy, na které se vztahuje výjimka, se nepoužijí tato ustanovení Ústavy:

(a) přijetí těch částí hlavních směrů hospodářských politik, které se obecně týkají eurozóny (čl. III-179(2));

(b) donucovací opatření k nápravě nadměrných schodků (čl. III-184(9) a (10));

(c) cíle a úkoly Evropského systému centrálních bank (čl. III-185(1), (2), (3) a (5));

(d) vydávání eura (článek III-186);

(e) akty Evropské centrální banky (článek III-190);

(f) opatření týkající se užívání eura (článek III-191);

(g) měnové dohody a další opatření vztahující se ke kurzové politice

	<p>(článek III-326);</p> <p>(h) <u>jmenování členů Výkonné rady</u> Evropské centrální banky (čl. III-382(2));</p> <p>i) evropská <u>rozhodnutí</u> stanovící <u>společné postoje</u> k otázkám, které mají zvláštní význam pro hospodářskou a měnovou unii v rámci příslušných <u>mezinárodních finančních institucí</u> a konferencí (čl. III-196(1));</p> <p>j) <u>opatření</u> pro zajištění <u>jednotného zastoupení</u> v rámci mezinárodních finančních institucí a konferencí (čl. III-196(2)).</p> <p>V článcích uvedených v písmenech (a) až (j) se tedy pojmem „členské státy“ rozumí členské státy, jejichž měnou je euro.</p> <p>3. Podle kapitoly IX <u>statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky</u> jsou členské státy, na které se <u>vztahuje výjimka</u> a jejich národní centrální banky vyňaty z práv a povinností v rámci Evropského systému centrálních banky.</p> <p>4. Hlasovací práva členů Rady zastupujících <u>členské státy, na které se vztahuje výjimka, se pozastavují</u> tehdy, <u>jestliže Rada přijímá opatření</u> podle článků vyjmenovaných v odstavci 2 a v těchto případech:</p> <p>(a) <u>doporučení</u> podávaná <u>členským státům</u>, jejichž měnou je <u>euro</u>, v rámci mnohostranného dohledu, včetně programů stability a varování (čl. III-179(4));</p> <p>(b) opatření týkající se <u>nadměrných schodků</u> u členských států, jejichž měnou je euro (čl. III-184(6), (7), (8) a (11)).</p> <p>Kvalifikovaná většina je vymezena jako nejméně 55% ostatních členů Rady zastupujících členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva zúčastněných členských států.</p> <p>Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik těchto ostatních členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35% obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.</p> <p>Článek III-198 (ex články 121, 122(2) a 123(5) TEC)</p> <p>1. Alespoň jednou za dva roky, nebo na žádost členského státu, na který se vztahuje výjimka, <u>podávají Komise a Evropská centrální banka Radě zprávu o pokroku</u> dosaženém členskými <u>státy, na které se vztahuje</u></p>
<p><i>Vynětí těch členských států z ESCB je stanoveno statutem</i></p>	
<p><i>Členské státy s výjimkou nemají v Radě hlasovací právo při jednání o euru... ...zejména při přijímání doporučení v rámci mnohostranného dohledu nebo postupů v případě nadměrného schodku</i></p>	
<p><i>Kvalif. většina = 55% členů Rady zastupujících 65% obyvatelstva</i></p>	
<p><i>Komise a ECB podávají každoroční zprávy o pokroku</i></p>	

<p>členských států, které se chtějí připojit k euru</p>	<p><u>výjimka, při plnění jejich závazků</u> týkajících se uskutečňování <u>hospodářské a měnové unie</u>. Tyto zprávy posuzují také slučitelnost vnitrostátních právních předpisů každého z těchto členských států včetně statutů jejich národních centrálních bank s články III-188 a III-189 a se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky. Zprávy dále posoudí, zda bylo dosaženo vysokého stupně udržitelné konvergence, na základě toho, jak jednotlivé členské státy splnily tato kritéria:</p>
<p>Zprávy posuzují, zda byla splněna tato kritéria:</p>	<p>(a) dosažení <u>vysokého stupně cenové stability</u> patrného z míry inflace, která se blíží míře inflace nejvýše tří členských států, jež dosáhly v oblasti cenové stability nejlepších výsledků;</p>
<p>- cenová stabilita</p>	<p>(b) dlouhodobě udržitelný stav veřejných financí patrný ze stavu veřejných rozpočtů <u>nevykazujících nadměrný schodek</u> ve smyslu čl. III-184(6);</p>
<p>- nikoli nadměrný rozpočtový schodek</p>	<p>(c) <u>dodržování normálního funkčního rozpětí</u> stanoveného mechanismem směnných kurzů Evropského měnového systému po dobu alespoň dvou let, aniž by došlo k devalvaci vůči euru;</p>
<p>- dodržování normálního funkčního rozpětí</p>	<p>(d) <u>stálost konvergence</u> dosažené členským státem, na který se vztahuje výjimka, a jeho účasti v mechanismu směnných kurzů Evropského měnového systému, která se odráží v úrovních dlouhodobých úrokových sazeb.</p>
<p>- stálost konvergence</p>	<p><u>Čtyři kritéria</u> uvedená v tomto odstavci a rozhodující období, po němž mají být respektována, jsou blíže stanovena v <u>Protokolu o kritériích konvergence</u>. Zprávy Komise a Evropské centrální banky také přihlédnou k výsledkům integrace trhů, situaci a vývoji běžného účtu platební bilance a posouzení vývoje nákladů na jednotku pracovní síly a jiných cenových indexů.</p>
<p>4 konvergenční kritéria jsou blíže stanovena v Protokolu č. 11</p>	<p>X 2. Po konzultaci s Evropským parlamentem a <u>rozpravě</u> v <u>Evropské radě</u> přijme <u>Rada</u> na návrh Komise <u>evropské</u> rozhodnutí o tom, které členské státy, na které se vztahuje výjimka, splňují nezbytné podmínky na základě kritérií stanovených v odstavci 1, a pro dotyčné členské státy výjimku zruší.</p>
<p>Rada rozhodne kvalif. většinou, kdo může přistoupit k eurozóně</p>	<p>Rada rozhoduje po obdržení <u>doporučení od kvalifikované většiny</u> svých <u>členů</u> zastupujících členské státy, jejichž měnou je <u>euro</u>. Tito členové rozhodnou do šesti měsíců poté, co Rada obdrží návrh Komise.</p>
<p>Kvalifikovaná většina zemí s eurem doporučí</p>	<p>Kvalifikovaná většina uvedená v druhém pododstavci je vymezena jako nejméně 55% těchto členů Rady zastupujících členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva zúčastněných členských států. Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik těchto členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35% obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě</p>

Eurozóna stanoví jednomyslně směnný kurz, podle nějž euro nahradí měnu nového člena eurozóny

jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

U 3. Bude-li rozhodnuto postupem podle odstavce 2 o zrušení výjimky, přijme Rada na návrh Komise evropská nařízení nebo rozhodnutí, která neodvolatelně stanoví směnný kurz, podle nějž euro nahradí měnu dotyčného členského státu, a další opatření nezbytná pro zavedení eura jako jednotné měny v dotyčném členském státě. Rada rozhoduje jednomyslným usnesením členů zastupujících členské státy, jejichž měnou je euro, a dotyčného členského státu po konzultaci s Evropskou centrální bankou.

Článek III-199 (ex články 123(3) a 117(2) TEC)

Generální rada ECB

1. Po dobu existence členských států, na které se vztahuje výjimka, a aniž je dotčen čl. III-187(1), zřizuje se jako třetí rozhodovací orgán Evropské centrální banky Generální rada Evropské centrální banky uvedená v článku 45 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Vztahy mezi státy, na které se vztahuje výjimka, a ECB

2. Po dobu existence členských států, na které se vztahuje výjimka, Evropská centrální banka ve vztahu k těmto členským státům:

(a) posiluje spolupráci mezi národními centrálními bankami;

(b) posiluje koordinaci měnových politik členských států s cílem zajistit cenovou stabilitu;

(c) dohlíží na fungování mechanismu směnných kurzů;

(d) pořádá konzultace o otázkách, které spadají do působnosti národních centrálních bank a ovlivňují stabilitu finančních institucí a trhů;

(e) vykonává bývalé úkoly Evropské fondu pro měnovou spolupráci, které předtím převzal Evropský měnový institut.

Článek III-200 (ex článek 124(1) TEC)

Směnný kurz je věcí společného zájmu

Každý členský stát, na který se vztahuje výjimka, pokládá svou kurzovou politiku za věc společného zájmu. Přitom zohledňuje zkušenosti získané ze spolupráce v rámci mechanismu směnných kurzů.

Článek III-201 (ex článek 119 TEC)

XX

Když je platební bilance členského státu, na který se vztahuje výjimka, vážně

1. Nastanou-li nebo hrozí-li vážně členskému státu, na který se vztahuje výjimka, obtíže s jeho platební bilancí vyplývající z celkové nerovnováhy jeho platební bilance nebo z typu měny, kterou má k dispozici a mohou-li tyto obtíže zejména ohrozit fungování vnitřního trhu nebo uskutečňování

ohrožena ...

společné obchodní politiky, prozkoumá Komise okamžitě situaci dotyčného státu a opatření, která tento stát s využitím všech prostředků, které má k dispozici, v souladu s Ústavou přijal nebo může přijmout. Komise uvede opatření, jež dotyčnému státu doporučuje.

...může Komise doporučit poskytnutí vzájemné pomoci

Ukáží-li se opatření přijatá členským státem, na který se vztahuje výjimka a opatření navržená Komisí jako nedostatečná k překonání obtíží, které nastaly nebo mohou nastat, Komise po konzultaci s Hospodářským a finančním výborem doporučí Radě poskytnutí vzájemné pomoci a vhodné metody jejího poskytnutí.

Rada může poskytnout vzájemnou pomoc na základě kvalif. většiny

Komise pravidelně informuje Radu o situaci a jejím vývoji.

2. Rada přijme evropská nařízení nebo rozhodnutí, kterými poskytuje takovou vzájemnou pomoc a stanoví její podmínky a podrobnosti. Vzájemná pomoc může mít zejména formu:

(a) dohodnutého postupu ve vztahu k jiným mezinárodním organizacím nebo v jejich rámci, na něž se mohou členské státy, na které se vztahuje výjimka, obrátit;

(b) opatření potřebných k zamezení odklonu obchodu, pokud stát, na který se vztahuje výjimka a který má obtíže, udržuje nebo znovu zavádí množstevní omezení vůči třetím zemím;

(c) poskytnutí omezených úvěrů ostatními členskými státy; k tomu je třeba jejich souhlasu.

Komise rozhodne o zmocnění, Rada může kvalif. většinou rozhodnutí odvolat

3. Neposkytne-li Rada vzájemnou pomoc doporučenou Komisí nebo jsou-li poskytnutá vzájemná pomoc a učiněná opatření nedostatečná, zmocní Komise členský stát, na který se vztahuje výjimka a který má obtíže, aby přijal ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise stanoví.

Rada může takové zmocnění odvolat a měnit podmínky a podrobnosti těchto opatření.

Článek III-202 (ex článek 120 TEC)

XX

V případě náhlé krize mohou členské státy přijmout ochranná opatření

1. Dojde-li k náhlé krizi v platební bilanci a není-li okamžitě přijato evropské rozhodnutí podle čl. III-201(2), může členský stát, na který se vztahuje výjimka, učinit preventivně nezbytná ochranná opatření. Taková opatření směřjí fungování vnitřního trhu narušit pouze v co nejmenší míře a nesmějí překročit rozsah nezbytně nutný pro odstranění náhle vzniklých obtíží.

Komise a ostatní členské státy jsou

2. Komise a ostatní členské státy budou o ochranných opatřeních uvedených v odstavci 1 informovány nejpozději při jejich vstupu

<i>informovány</i>	v platnost. Komise může Radě doporučit poskytnutí vzájemné pomoci podle článku III-201.
<i>Rada rozhoduje kvalif. většinou</i>	3. <u>Rada</u> může na doporučení <u>Komise</u> a po konzultaci s Hospodářským a finančním výborem <u>přijmout</u> evropské rozhodnutí, aby dotýčný členský stát <u>změnil, pozastavil nebo zrušil ochranná opatření</u> uvedená v odstavci 1.

**Kapitola o
zaměstnanosti -
zavedená
Amsterodamskou
smlouvou**

KAPITOLA III

POLITIKY V DALŠÍCH OBLASTECH

ODDÍL 1

ZAMĚSTNANOST

*Koordinovaná strategie
zaměstnanosti
- vysoká úroveň
zaměstnanosti díky
podpoře kvalifikované,
vzdělané a přizpůsobivé
pracovní síly*

Článek III-203 (ex článek 125 TEC)

Unie a členské státy pracují v souladu s tímto oddílem na rozvoji koordinované strategie zaměstnanosti a zejména na podpoře kvalifikace, vzdělání a přizpůsobivosti pracovníků a schopnosti trhů práce reagovat na hospodářské změny, aby dosáhly cílů uvedených v článku I-3.

Článek III-204 (ex článek 126 TEC)

*Členské státy mají svou
pravomoc, ale musí
sledovat cíle Unie*

1. Členské státy přispívají svou politikou zaměstnanosti slučitelnou s hlavními směry hospodářských politik členských států a Unie přijatými podle čl. III-179(2) dosažení cílů uvedených v článku III-203.

*Podporu zaměstnanosti
je třeba koordinovat*

2. Členské státy považují podporu zaměstnanosti za záležitost společného zájmu a sladují své odpovídající činnosti podle článku III-206 v Radě, přičemž přihlížejí k vnitrostátním zvyklostem, které se týkají odpovědnosti sociálních partnerů.

Článek III-205 (ex článek 127 TEC)

*Unie podporuje členské
státy při dosažení
vysoké úrovně
zaměstnanosti*

1. Unie přispívá k dosažení vysoké úrovně zaměstnanosti tím, že podněcuje spolupráci mezi členskými státy a podporuje a případně doplňuje jejich opatření. Uznává přitom pravomoci členských států.

*Ostatní politiky Unie
berou otázku
zaměstnanosti v úvahu*

2. Cíl dosažení vysoké úrovně zaměstnanosti je brán v úvahu při vymezování a provádění politik a činností Unie.

Článek III-206 (ex článek 128 TEC)

*Hlavní zásady
zaměstnanosti pro
členské státy*

1. Na základě společné výroční zprávy Rady a Komise přezkoumává Evropská rada každým rokem stav zaměstnanosti v Unii a přijímá k tomu závěry.

*Rada na základě kvalif.
většiny stanoví
nezávazné hlavní
zásady zaměstnanosti,
slučitelné s hlavními
směry hospodářství*

X* 2. Na základě závěrů Evropské rady stanoví každoročně Rada na návrh Komise hlavní zásady, které berou členské státy v úvahu při své politice zaměstnanosti. Rada rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem, Výborem regionů, Hospodářským a sociálním výborem a Výborem pro zaměstnanost. Tyto hlavní zásady musí být slučitelné s hlavními směry přijatými podle čl. III-179(2).

*Výroční zprávy všech
členských států*

3. Každý členský stát předkládá Radě a Komisi výroční zprávu o hlavních opatřeních, která přijal k provádění své politiky zaměstnanosti s ohledem na hlavní zásady politiky zaměstnanosti uvedené v odstavci 2.

*Rada na základě
doporučení Komise
vydá doporučení pro
členské státy kvalif.
většinou*

X 4. Na základě zpráv uvedených v odstavci 3 a po obdržení stanoviska Výboru pro zaměstnanost prověřuje Rada každoročně provádění politiky zaměstnanosti členských států s ohledem na hlavní zásady zaměstnanosti. Rada přitom může na doporučení Komise přijmout doporučení, která předá členským státům.

*Společná výroční
zpráva*

X 5. Na základě výsledků této prověrky podají Rada a Komise Evropské radě společnou výroční zprávu o situaci zaměstnanosti v Unii a o provádění hlavních zásad zaměstnanosti.

Článek III-207 (ex článek 129 TEC)

*Pobídková opatření se
přijímají na základě
kvalifikované většiny
v Radě*

X**
Evropský zákon nebo rámcový zákon může stanovit pobídková opatření ke spolupráci mezi členskými státy a k podpoře jejich činnosti v oblasti zaměstnanosti prostřednictvím podniků, které mají za cíl rozvíjet výměnu informací a osvědčených zkušeností, poskytovat srovnávací analýzy a poradenství, jakož i podporovat inovační přístupy a vyhodnocovat zkušenosti, zejména využitím pilotních projektů. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a s Hospodářským a sociálním výborem.

Zákaz harmonizace

Evropský zákon nebo rámcový zákon nesmí zahrnovat harmonizaci právních předpisů členských států.

Článek III-208 (ex článek 130 TEC)

*Výbor pro
zaměstnanost*

Prostá většina
Rada přijme prostou většinou evropské rozhodnutí o zřízení Výboru pro zaměstnanost s poradní funkcí k podpoře koordinace politik zaměstnanosti a trhu práce mezi členskými státy. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.

	Výbor má tyto úkoly:
- sleduje	(a) <u>sledovat vývoj stavu zaměstnanosti a politiky zaměstnanosti</u> Unie a členských států;
- podává stanoviska	(b) aniž je dotčen článek III-344, <u>podávat</u> na žádost Rady nebo Komise nebo z vlastního podnětu <u>stanoviska</u> a přispívat k přípravě jednání Rady podle článku III-206.
- konzultuje se sociálními partnery	Výbor při plnění svých úkolů <u>konzultuje se sociálními partnery</u> .

Každý členský stát a Komise jmenují po dvou členech výboru.

ODDÍL 2

SOCIÁLNÍ POLITIKA

Sociální politika

Cíle

Článek III-209 (ex článek 136 TEC)

Růst úrovně zaměstnanosti a životních a pracovních podmínek

Unie a členské státy, vědomy si základních sociálních práv, jak jsou stanovena v Evropské sociální chartě podepsané v Turínu dne 18. října 1961 a v Chartě Společenství základních sociálních práv pracovníků z roku 1989, mají za cíl podporu zaměstnanosti, zlepšování životních a pracovních podmínek tak, aby bylo možno tyto podmínky vyrovnat a přitom udržet jejich zvýšenou úroveň, přiměřenou sociální ochranu, sociální dialog, rozvoj lidských zdrojů za účelem trvale vyšoké zaměstnanosti a boj proti vyloučení.

Činnost Unie bere ohled na rozmanitost vnitrostátních zvyklostí v oblasti smluvních vztahů a přínos konkurenceschopnosti

Za tím účelem Unie a členské státy postupují s přihlédnutím k rozmanitosti vnitrostátních zvyklostí, zejména v oblasti smluvních vztahů a k potřebě udržovat konkurenceschopnost hospodářství Unie.

Sociální harmonizace

Soudí, že takový vývoj bude výsledkem nejen fungování vnitřního trhu, který napomůže harmonizaci sociálních systémů, ale také výsledkem postupů stanovených Ústavou a sblížení právních a správních předpisů členských států.

Článek III-210 (ex článek 137 TEC)

X**/U*

Unie podporuje a doplňuje

1. Za účelem dosažení cílů stanovených v článku III-209 Unie podporuje a doplňuje činnost členských států v těchto oblastech:

*Legislativní postup (kvalif. většina, veto EP) X**
Legislativní postup*

(a) zlepšování především pracovního prostředí tak, aby byly chráněny zdraví a bezpečnost pracovníků;
(b) pracovní podmínky;

(kvalif. většina, veto EP) X**

Jednomyslnost v Radě, konzultován EP, U*

Jednomyslnost v Radě, konzultován EP, U*

Legislativní postup (kvalif. většina, veto EP) X**

Jednomyslnost v Radě, konzultován EP, U*

Jednomyslnost v Radě, konzultován EP, U*

Legislativní postup (kvalif. většina, veto EP) X**

Legislativní postup (kvalif. většina, veto EP) X**

Legislativní postup (kvalif. většina, veto EP) X**

Legislativní postup (kvalif. většina, veto EP) X**

Opatření k podpoře spolupráce přijatá legislativním postupem

Vyloučení harmonizace

Minimální pravidla v písm. (a)-(i), viz výše

(c) sociální zabezpečení a sociální ochrana pracovníků;

(d) ochrana pracovníků při skončení pracovního poměru;

(e) informování pracovníků a konzultace s nimi;

(f) zastupování a kolektivní obrana zájmů pracovníků a zaměstnavatelů včetně spolurozhodování, s výhradou odstavce 6;

(g) podmínky zaměstnávání státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících na území Unie;

(h) zapojení osob vyloučených z trhu práce, aniž je dotčen článek III-283;

(i) rovnost příležitostí mezi ženami a muži na trhu práce a rovné zacházení na pracovišti;

(j) boj proti sociálnímu vyloučení;

(k) modernizace systémů sociální ochrany, aniž je dotčeno písmeno (c).

2. Pro účely odstavce 1 může:

(a) evropský zákon nebo rámcový zákon stanovit opatření k podpoře spolupráce mezi členskými státy prostřednictvím podniků, které mají za cíl zlepšování znalostí, rozvoj výměny informací a osvědčených zkušeností, podporu inovačních přístupů a vyhodnocování zkušeností, s vyloučením harmonizace právních předpisů členských států;

(b) v oblastech uvedených v odstavci 1 písm. (a) až (i) evropský rámcový zákon stanovit minimální požadavky, které uplatní postupně s přihlédnutím ke stávajícím podmínkám a technickým předpisům jednotlivých členských států. Tento rámcový zákon se zdrží ukládání správních, finančních a právních omezení bránících zakládání a rozvoji malých a středních podniků.

Ve všech případech se evropský zákon nebo rámcový zákon přijme po konzultaci s Výborem regionů a s Hospodářským a sociálním výborem.

	<p>U* 3. Odchylně od odstavce 2 přijme Rada evropský <u>zákon</u> nebo <u>rámcový zákon</u> v oblastech uvedených v odstavci 1 písm. (e), (d), (f) a (g), <u>jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem</u>, Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem.</p>
<p><i>Sociální partneři mohou provádět rámcové zákony</i></p>	<p>Rada může na návrh Komise přijmout evropské rozhodnutí o použití řádného legislativního postupu na odstavci 1 písm. (e), (d), (f) a (g). Rozhoduje jednomyslně po konzultaci s evropským parlamentem.</p> <p>4. Členský stát může <u>pověřit sociální partnery</u> na jejich společnou žádost <u>prováděním</u> evropských rámcových zákonů přijatých podle odstavců 2 a 3, nebo případně prováděním evropských nařízení nebo rozhodnutí přijatých v souladu s článkem III-212.</p>
<p><i>Členský stát musí ale zaručit výsledek</i></p>	<p>V takovém případě členský stát zajistí, že nejpozději ke dni, k němuž musí být proveden evropský rámcový zákon nebo k němuž musí být provedeno evropské nařízení nebo evropské rozhodnutí, přijmou sociální partneři formou dohody nezbytná opatření a dotyčný členský stát přijme všechna nezbytná opatření, aby mohl kdykoli <u>zaručit, že výsledků předepsaných tímto rámcových zákonem, nařízením nebo rozhodnutím bude dosaženo.</u></p>
<p><i>Akty Unie:</i></p> <p><i>- se nesmějí dotýkat základních zásad sociálních systémů</i></p> <p><i>- nesmějí bránit vyšším standardům, pokud jsou slučitelné s Ústavou</i></p>	<p>5. Evropské zákony a rámcové zákony přijaté podle tohoto článku:</p> <p>(a) <u>se nedotýkají</u> práva členských států vymezovat <u>základní zásady jejich systému sociálního zabezpečení</u> a nesmějí významně ovlivňovat finanční rovnováhu tohoto systému;</p> <p>(b) <u>nebrání</u> žádnému členskému státu, aby zachovával či zaváděl <u>přísnější ochranná opatření, která jsou slučitelná s Ústavou.</u></p>
<p><i>Odměna za práci, právo sdružovat se, na stávku a na výluku jsou předmětem části II a III-213 písm. (g)</i></p>	<p>6. Tento článek se nevztahuje na <u>odměnu za práci, na právo sdružovat se, na právo na stávku ani na právo na výluku.</u></p>
	<p>Článek III-211 (ex článek 138 TEC)</p>
<p><i>Konzultace mezi sociálními partnery</i></p> <p><i>- před předložením</i></p>	<p>1. Komise <u>podporuje konzultace mezi sociálními partnery na úrovni Unie</u> a přijímá všechna účelná opatření pro usnadnění jejich <u>dialogu</u>, přičemž zajišťuje <u>vyváženou podporu</u> jednajících stran.</p> <p>2. Pro účely odstavce 1 Komise <u>před předložením návrhů</u> z oblasti sociální</p>

návrhů	politiky <u>konzultuje</u> se sociálními partnery otázku možného zaměření akce Unie.
- o obsahu návrhu při předložení	3. Považuje-li Komise po konzultaci podle odstavce 2 akci Unie za účelnou, <u>konzultuje</u> se sociálními partnery <u>obsah</u> zamýšleného návrhu. Sociální partneři předají Komisi své stanovisko, případně doporučení.
Lhůta: 9 měsíců pro dosažení shody podle III-212	4. Při konzultaci podle odstavců 2 a 3 mohou sociální partneři informovat Komisi o svém úmyslu zahájit postup podle čl. III-212(1). Doba trvání tohoto postupu <u>nesmí překročit devět měsíců</u> , nerozhodnou-li se <u>společně</u> dotyční sociální partneři a Komise <u>tuto dobu prodloužit</u> .
Článek III-212 (ex článek 139 TEC)	
Sociální partneři mohou uzavírat na úrovni Unie dohody	1. Pokud si to sociální partneři přejí, může dialog mezi nimi na <u>úrovni Unie</u> vést ke <u>smluvním vztahům</u> , včetně uzavírání <u>dohod</u> .
Provádění: - zvyklosti sociálních partnerů - členské státy - nařízení/rozhodnutí Rady (kvalifikovanou většinou)	X* 2. Dohody uzavřené na úrovni Unie <u>se provádějí</u> buď podle stávajících postupů a zvyklostí <u>sociálních partnerů</u> a členských států, nebo v záležitostech týkajících se článku III-210 na základě společné žádosti podepsaných stran evropským <u>nařízením</u> nebo <u>rozhodnutím</u> přijatým Radou na návrh Komise. Evropský parlament je o tom informován.
V některých případech jednomyslnost	U* Obsahuje-li dotyčná dohoda jedno nebo více ustanovení vztahujících se k některé z oblastí, pro kterou je podle <u>čl. III-210(3)</u> vyžadována jednomyslnost, rozhoduje <u>Rada jednomyslně</u> .
Článek III-213 (ex článek 140 TEC)	
Komise podporuje spolupráci a koordinaci v oblasti:	Za účelem dosažení cílů stanovených v článku III-209 a aniž jsou dotčena jiná ustanovení Ústavy, <u>podporuje</u> Komise <u>spolupráci</u> mezi členskými státy a <u>usnadňuje koordinaci jejich činnosti</u> ve <u>všech oblastech</u> sociální politiky spadajících do tohoto oddílu, zejména v oblastech:
- zaměstnanosti	(a) <u>zaměstnanosti</u> ;
- pracovního práva a pracovních podmínek	(b) <u>pracovního práva</u> a <u>pracovních podmínek</u> ;
- vzdělávání	(c) odborného a dalšího <u>odborného vzdělávání</u> ;
- sociálního zabezpečení	(d) <u>sociálního zabezpečení</u> ;
- ochrany před pracovními úrazy a nemocemi z povolání	(e) ochrany před <u>pracovními úrazy</u> a <u>nemocemi z povolání</u> ;

<i>nemocemi z povolání</i>	
- <i>ochrany zdraví</i>	(f) <u>ochrany zdraví</u> při práci;
- <i>práva sdružovat se a práva kolektivního vyjednávání</i>	(g) <u>práva sdružovat se</u> a práva <u>kolektivního vyjednávání</u> mezi zaměstnavateli a zaměstnanci.
<i>Prostředky:</i>	Za tím účelem Komise v úzké spolupráci s členskými státy vypracovává <u>průzkumy, zaujímá stanoviska a organizuje konzultace</u> o problémech, které vznikají na vnitrostátní úrovni a o problémech, které se týkají mezinárodních organizací, a zejména vyvíjí podněty ve snaze stanovit <u>směry a ukazatele</u> , pořádat výměnu <u>osvědčených zkušeností</u> a připravit nezbytné podklady pro <u>pravidelný dohled a hodnocení</u> . Evropský parlament je plně informován.
- <i>průzkumy</i>	
- <i>stanoviska</i>	
- <i>konzultace</i>	
- <i>směry</i>	
- <i>osvědčená praxe</i>	
- <i>dohled</i>	
- <i>hodnocení</i>	
<i>Rovnost v práci</i>	Článek III-214 (ex článek 141 TEC)
<i>Stejná odměna za rovnocennou práci</i>	X** 1. Každý <u>členský stát</u> <u>zajistí</u> uplatnění zásady <u>stejně odměny</u> žen a mužů za <u>stejnou</u> nebo <u>rovnocennou práci</u> .
<i>Obecné vymezení „odměny“</i>	2. „Odměnou“ ve smyslu tohoto článku <u>se rozumí</u> obvyklá základní či minimální mzda nebo <u>plat a veškeré ostatní odměny</u> , jež zaměstnavatel přímo nebo nepřímo, v hotovosti nebo v naturáliích vyplácí zaměstnanci v souvislosti se zaměstnáním.
<i>Jsou požadovány jednotné metody výpočtu</i>	Rovnost odměňování bez diskriminace na základě pohlaví znamená, že: (a) se odměna za stejnou práci vypočítává při <u>úkolové mzdě</u> podle stejné sazby; (b) <u>časová odměna</u> za práci je stejná na stejném pracovním místě.
<i>Zákon na základě legislativního postupu, konzultace s Hosp. a soc. výborem</i>	3. Evropský <u>zákon</u> nebo <u>rámcový zákon</u> stanoví <u>opatření</u> k uplatnění zásady <u>rovných příležitostí a rovného zacházení</u> pro ženy a muže v otázkách práce a zaměstnanosti včetně zásady stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci. Přijme se po <u>konzultaci</u> s <u>Hospodářským a sociálním výborem</u> .
<i>Zvláštní výhody pro méně zastoupené pohlaví povoleny</i>	4. S ohledem na zajištění úplné rovnosti žen a mužů v profesním životě <u>nebrání</u> zásada rovného zacházení členskému státu zachovat nebo zavést opatření poskytující <u>zvláštní výhody</u> pro usnadnění profesní činnosti <u>méně zastoupeného</u> pohlaví nebo pro předcházení či vyrovnávání nevýhod

	v profesní kariéře.
	Článek III-215 (ex článek 142 TEC)
<i>Placená dovolená</i>	Členské státy se vynasnaží zachovat stávající <u>rovnocennost systémů placené dovolené</u> .
	Článek III-216 (ex článek 143 TEC)
<i>Výroční zpráva Komise o sociální situaci</i>	Komise každoročně vypracuje <u>zprávu</u> o pokroku v dosahování <u>cílů</u> stanovených v článku III-209 a o demografické situaci v Unii. Zprávu předloží Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru.
	Článek III-217 (ex článek 144 TEC)
<i>Výbor pro sociální ochranu</i>	X*
<i>Rada rozhodne prostou většinou</i>	<u>Rada přijme prostou většinou</u> evropské rozhodnutí o zřízení <u>Výboru pro sociální ochranu s poradní funkcí</u> k podpoře spolupráce mezi členskými státy a <u>Komisi</u> v záležitostech sociální ochrany. Rada rozhoduje po <u>konzultaci s Evropským parlamentem</u> .
<i>Úkoly výboru:</i>	Výbor má tyto úkoly:
<i>- sledovat sociální situaci</i>	(a) <u>sledovat sociální situaci</u> a vývoj politik sociální ochrany v členských státech a v Unii;
<i>- podporovat ověřenou praxi</i>	(b) <u>podporovat</u> výměnu informací, zkušeností a <u>ověřené praxe</u> mezi členskými státy a Komisí;
<i>- podávat zprávy, stanoviska</i>	(c) aniž je dotčen článek III-344, vypracovávat na žádost Rady nebo Komise nebo z vlastního podnětu <u>zprávy</u> , zaujímat <u>stanoviska</u> nebo vyvíjet <u>jiné činnosti</u> v oblastech, které spadají do oblasti jeho působnosti.
<i>Do výboru jmenují po dvou členech členské státy a Komise</i>	Při plnění svých úkolů naváže výbor <u>vhodné styky se sociálními partnery</u> . Každý členský stát a Komise <u>jmenují po dvou členech výboru</u> .
	Článek III-218 (ex článek 145 TEC)
<i>Zprávy Komise o vývoji sociální situace pro EP</i>	<u>Výroční zpráva</u> Komise pro Evropský parlament obsahuje <u>zvláštní kapitolu o vývoji sociální situace</u> v Unii.
<i>EP může požádat o další informace</i>	Evropský <u>parlament</u> může <u>Komisi vyzvat</u> , aby vypracovala zprávy o zvláštních problémech týkajících se sociální situace.

Evropský sociální fond podporuje:
- možnosti zaměstnávání pracovníků
- mobilitu pracovníků
- přizpůsobování se pracovníků změnám průmyslu

Fond spravuje Komise za pomoci výboru členských států, odborů a zaměstnavatelů

Provádění prostřednictvím zákona přijatého kvalif. většinou

Sociální a územní soudržnost

Cíle:
- snižování rozdílů
- rozvoj nejvíce znevýhodněných regionů se zvláštní pozorností věnovanou venkovským a postiženým regionům

Strukturální fondy

Prostředky:
- koordinace

Článek III-219 (ex články 146/147/148 TEC)

X**

1. Pro zlepšení možností zaměstnávání pracovníků na vnitřním trhu a tím pro zvyšování životní úrovně se zřizuje Evropský sociální fond, jehož záměrem bude rozšiřovat možnosti zaměstnávání pracovníků a zvyšovat jejich profesní a geografickou mobilitu uvnitř Unie a usnadňovat jejich přizpůsobování se změnám v průmyslu a ve výrobních systémech, zejména odborným vzděláváním a rekvalifikací.

2. Fond spravuje Komise. Komisi je při tom nápomocen výbor, jehož předsedou je člen Komise a jehož členy jsou zástupci vlád, odborových organizací a organizací zaměstnavatelů.

3. Prováděcí opatření týkající se fondu stanoví evropský zákon. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem.

ODDÍL 3

HOSPODÁŘSKÁ, SOCIÁLNÍ A ÚZEMNÍ SOUDRŽNOST

Článek III-220 (ex článek 158 TEC)

Unie za účelem podpory harmonického vývoje rozvíjí a prosazuje činnost vedoucí k posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti.

Unie se především zaměří na snižování rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů a na snížení zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů.

V rámci dotyčných regionů je zvláštní pozornost věnována venkovským oblastem, oblastem postiženým průmyslovým přechodem a regionům, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, jako jsou například nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a ostrovní, přeshraniční a horské regiony.

Článek III-221 (ex článek 159 TEC)

X**

Členské státy provádějí své hospodářské politiky a koordinují je tak, aby dosahovaly cílů uvedených v článku III-220. Tvorba a provádění politik a

<p><i>hospodářských politik členských států</i></p> <p>- <i>strukturální fondy</i></p> <p>- <i>Evropská investiční banka</i></p>	<p>činností Unie a uskutečňování <u>vnitřního trhu</u> <u>přihlíží k těmto cílům</u> a přispívá k jejich dosažení. Unie dále podporuje dosahování těchto cílů prostřednictvím <u>strukturálních fondů</u> (orientační sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, Evropský sociální fond, Evropský fond pro regionální rozvoj), <u>Evropské investiční banky</u> a jiných dostupných finančních nástrojů.</p>
<p><i>Zpráva Komise každé tři roky</i></p>	<p>Komise předkládá <u>každé tři roky</u> Evropskému parlamentu, Radě, Výboru regionů a Hospodářskému a sociálnímu výboru <u>zprávu</u> o pokroku dosaženém při upevňování hospodářské, sociální a územní soudržnosti a o způsobu, jakým k tomu přispěly různé prostředky stanovené v tomto článku. Tato zpráva případně <u>obsahuje vhodné návrhy</u>.</p>
<p><i>Mimo fondy mohou být řádným legislativním postupem stanovena zvláštní opatření</i></p>	<p>Aniž jsou dotčena opatření přijatá v rámci dalších politik Unie, může evropský <u>zákon</u> nebo <u>rámcový zákon</u> stanovit <u>jakákoli zvláštní opatření</u> mimo rámec fondů. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem.</p>
<p>Regionální fond</p>	<p>Článek III-222 (ex článek 160 TEC)</p>
<p>Úkoly</p>	<p>Článek III-223 (ex článek 161 TEC)</p>
<p><i>Úkoly strukturálních fondů vymezí zákon (Rada rozhoduje do r. 2007 jednomyslně)</i></p>	<p><i>nejdříve U***, pak X**</i></p> <p>1. Aniž je dotčen článek III-224, evropský <u>zákon</u> vymezí úkoly, přednostní cíle a organizaci strukturálních fondů, které mohou zahrnovat sdružování fondů, obecná pravidla pro ně použitelná a nezbytná ustanovení pro zajištění jejich účinnosti a pro zajištění koordinace fondů mezi sebou navzájem a s dalšími existujícími finančními nástroji.</p>
<p><i>Fond soudržnosti</i></p>	<p><u>Fond soudržnosti</u> zřízený evropským zákonem poskytne finanční příspěvky na projekty ve sféře <u>životního prostředí a transevropských sítí</u> v oblasti dopravní infrastruktury.</p>
<p><i>První ustanovení o strukturálních fondech a Fondu soudržnosti přijímá Rada jednomyslně</i></p>	<p>Ve všech případech se evropský zákon přijme po konzultaci s Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem.</p> <p>2. <u>První ustanovení o strukturálních fondech</u> a o <u>Fondu soudržnosti</u>, přijatá v návaznosti na ustanovení platná v den podpisu Smlouvy o Ústavě pro Evropu, se stanoví evropským zákonem Rady. Rada rozhoduje jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.</p>

	Článek III-224 (ex článek 162 TEC)
<i>Prováděcí opatření přijme Rada kvalif. většinou</i>	<p>X** <u>Prováděcí opatření</u> týkající se Evropského fondu pro regionální rozvoj stanoví evropský zákon. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem.</p> <p>Ve vztahu k orientační sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu a k Evropskému sociálnímu fondu se použijí článek III-231 a čl. III-219(3).</p>
<i>Zemědělství a rybolov</i>	<p><u>ODDÍL 4:</u></p> <p><u>ZEMĚDĚLSTVÍ A RYBOLOV</u></p>
	Článek III-225 (ex článek 32(1), druhá věta TEC)
<i>Vymezení zemědělství a rybolovu</i>	Unie vymezuje a provádí <u>společnou zemědělskou politiku a společnou politiku rybolovu</u> .
<i>Pojem „zemědělství“ zahrnuje rybolov</i>	<u>„Zemědělskými produkty“</u> se rozumějí produkty <u>rostlinné a živočišné výroby a rybolovu</u> , jakož i <u>výrobky po prvotním zpracování</u> , které mají s těmito produkty přímou souvislost. Odkazy na společnou zemědělskou politiku nebo na zemědělství a užívání <u>výrazu „zemědělský“</u> se rovněž <u>vztahují na rybolov</u> , s ohledem na zvláštní rysy tohoto oboru.
	Článek III-226 (ex článek 32 TEC)
<i>Zemědělství je součástí vnitřního trhu</i>	1. <u>Vnitřní trh se rozšíří na zemědělství</u> a obchod zemědělskými produkty.
<i>Obecná zásada: pravidla vnitřního trhu se vztahují i na zemědělství</i>	2. Pravidla stanovená <u>pro</u> vytváření nebo fungování <u>vnitřního trhu se vztahují i na zemědělské produkty</u> , nestanoví-li články III-227 až III-232 jinak.
	3. Produkty, na něž se vztahují články III-227 až III-232, jsou zahrnuty do seznamu v příloze I.
<i>Společná zemědělská politika (SZP)</i>	4. Fungování a rozvoj vnitřního trhu se zemědělskými produkty musejí být doprovázeny <u>společnou zemědělskou politikou</u> .
	Článek III-227 (ex článek 33 TEC)
<i>Cíle:</i>	1. Cílem společné zemědělské politiky je:
- <i>zvýšit produktivitu</i>	(a) <u>zvýšit produktivitu</u> zemědělství podporou technického pokroku a zajišťováním racionálního rozvoje zemědělské výroby a optimálního využití produkčních činitelů, zejména pracovní síly;
- <i>zajistit slušnou životní</i>	(b) <u>zajistit</u> tak odpovídající <u>životní úroveň zemědělského obyvatelstva</u> , a

<p>úroveň zemědělského obyvatelstva</p> <p>- stabilizovat trhy</p> <p>- zajistit dodávky</p> <p>- zajistit rozumné ceny</p> <p>SZP musí přihlížet k:</p> <p>- zvláštní povaze zemědělské činnosti</p> <p>- provádění úprav postupně</p> <p>- těsným vazbám s hospodářstvím</p>	<p>to zejména zvýšením individuálních příjmů osob pracujících v zemědělství;</p> <p>(c) <u>stabilizovat trhy</u>;</p> <p>(d) zajistit plynulé <u>zásobování</u>;</p> <p>(e) zajistit spotřebitelům dodávky za <u>rozumné ceny</u>.</p> <p>2. Při vypracovávání společné zemědělské politiky a zvláštních metod, které může zahrnovat, se přihlíží:</p> <p>(a) <u>ke zvláštní povaze</u> zemědělské činnosti, vyplývající ze sociální struktury zemědělství a ze strukturálních a přírodních rozdílů mezi různými zemědělskými oblastmi;</p> <p>(b) k nutnosti provádět <u>vhodné úpravy postupně</u>;</p> <p>(c) ke skutečnosti, že v členských státech zemědělství představuje odvětví, které je <u>těsně spjato s celým hospodářstvím</u>.</p> <p>Článek III-228 (ex článek 34 TEC)</p>
<p>Společná organizace trhů (CMO) ...</p> <p>...cestou těchto metod:</p> <p>- pravidla hospodářské soutěže</p> <p>- povinná koordinace</p> <p>- evropská organizace trhu</p>	<p>1. K dosažení cílů stanovených v článku UUU-227 je zřízena <u>společná organizace</u> zemědělských trhů.</p> <p>Tato organizace má v závislosti na dotyčných produktech jednu z <u>těchto forem</u>:</p> <p>(a) <u>společná pravidla hospodářské soutěže</u>;</p> <p>(b) <u>povinná koordinace</u> různých vnitrostátních systémů organizace trhu;</p> <p>(c) <u>evropská organizace trhu</u>.</p>
<p>Prostředky:</p> <p>- regulace cen</p> <p>- podpory</p> <p>- skladování</p> <p>- stabilizace dovozu a vývozu</p> <p>Zákaz diskriminace uvnitř Unie</p>	<p>2. Společná organizace trhů podle odstavce 1 může zahrnovat veškerá opatření potřebná k dosažení cílů stanovených v článku III-227, zejména <u>regulaci cen, subvencování výroby i odbytu různých produktů, skladovací a převodní opatření</u> a společné mechanismy pro <u>stabilizaci dovozu nebo vývozu</u>.</p> <p>Společná organizace trhů se musí omezit na dosažení cílů uvedených v článku III-227 a musí <u>vykloučovat jakoukoli diskriminaci mezi producenty nebo spotřebiteli uvnitř Unie</u>.</p>

Jednotné metody výpočtu cen

Společná cenová politika musí být založena na společných kritériích a jednotných metodách výpočtu.

Záruční fondy

3. Aby společná organizace trhů podle odstavce 1 mohla dosáhnout svých cílů, může být vytvořen jeden nebo více zemědělských orientačních a záručních fondů.

Článek III-229 (ex článek 35 TEC)

Prostředky:

K dosažení cílů uvedených v článku III-227 mohou být v rámci společné zemědělské politiky přijata opatření jako například:

- *koordinace, vzdělávání, výzkum, šíření poznatků*

(a) účinná koordinace úsilí v oblasti odborného vzdělávání, výzkumu a šíření odborných zemědělských poznatků; přitom mohou být společně financovány projekty nebo instituce;

- *podpora spotřeby*

(b) společné opatření na podporu spotřeby určitých produktů.

Článek III-230 (ex článek 36 TEC)

Meze použitelnosti pravidel hospodářské soutěže, předpisy přijímány běžným postupem

X** 1. Oddíl týkající se pravidel hospodářské soutěže se vztahuje na zemědělskou výrobu a obchod zemědělskými produkty pouze v rozsahu, kteřý určí evropský zákon nebo rámcový zákon podle čl. III-231(2), se zřetelem k cílům uvedeným v článku III-227.

Komise navrhne, Rada rozhodne o poskytnutí podpory:

X 2. Rada může na návrh Komise přijmout evropské nařízení nebo rozhodnutí schvalující poskytování podpor:

- *podnikům ve znevýhodněných oblastech*

(a) k ochraně podniků, jež jsou znevýhodněny strukturálními nebo přírodními podmínkami;

- *na programy hospodářského rozvoje*

(b) v rámci programů hospodářského rozvoje.

Článek III-231 (ex článek 37 TEC)

Rozhodovací postup Komise navrhuje

1. Při vypracování a provádění společné zemědělské politiky Komise předkládá návrhy, včetně nahrazení vnitrostátních systémů organizace trhu některou z forem společné organizace trhů uvedenou v čl. III-228(1) a uskutečňování opatření uvedených v tomto oddíle.

Legislativní postup pro organizaci trhů, Rada rozhoduje jen o:

2. Tyto návrhy musí brát v úvahu vzájemnou závislost zemědělských otázek uvedených v tomto oddíle.

X** 2. Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví společnou organizaci zemědělských trhů uvedenou v čl. III-228(1) a ostatní ustanovení nezbytná pro sledování cílů společné zemědělské politiky a společné politiky rybolovu. Přijme se po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem.

- stanovení cen, dávek,
podpor a množstevních
omezení
- přidělu rybolovných
práv

Společná organizace
trhu nahradí
vnitrostátní systémy,
pokud:
- je přihlédnuto k času
potřebnému na úpravy
a specializace

- jsou zajištěny
obdobné podmínky jako
na vnitrostátním trhu

V případě diskriminace
vyrovnávací poplatky

Komise stanoví výši
částky nezbytných
poplatků

X 3. Rada přijme na návrh Komise evropská rozhodnutí nebo nařízení týkající se stanovení cen, dávek, podpor a množstevních omezení a stanovení a přidělení rybolovných práv.

4. V souladu s odstavcem 2 lze vnitrostátní systémy organizace trhu nahradit společnou organizací trhu uvedenou v čl. III-228(1), pokud:

(a) společná organizace poskytne členským státům, které se stavějí proti tomuto opatření a které mají vlastní systém organizace trhu pro příslušnou produkci, rovnocenné záruky zaměstnanosti a životní úrovně příslušných producentů, a to s přihlédnutím k úpravám, které jsou možné a ke stupni s časem vyžadované specializace;

(b) společná organizace trhu zabezpečí obchodu uvnitř Unie podmínky obdobné podmínkám existujícím na vnitrostátním trhu.

5. Bude-li zavedena společná organizace trhu pro určité suroviny před zavedením společné organizace trhů pro odpovídající zpracované produkty, mohou být dané suroviny dovezeny ze zemí mimo Unii, pokud se používají pro zpracované produkty určené pro vývoz do třetích zemí.

Článek III-232 (ex článek 38 TEC)

Jestliže v některém členském státě určitý produkt podléhá vnitrostátnímu systému organizace trhu nebo vnitřní regulaci s rovnocenným účinkem a je-li tím z hlediska soutěžního postavení nepříznivě ovlivněna produkce stejného druhu v jiném členském státě, zavedou členské státy vyrovnávací poplatek při dovozu tohoto produktu z členského státu, v němž taková organizace nebo regulace existuje, ledaže by tento stát zavedl vyrovnávací poplatek při vývozu.

Komise přijme evropská nařízení nebo rozhodnutí, která stanoví výši poplatků v míře nutné k obnovení rovnováhy. Může schválit také použití jiných opatření, jejichž podmínky a podrobnosti sama určí.

*Životní prostředí –
sdílená pravomoc*

ODDÍL 5

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Článek III-233 (ex článek 174 TEC)

*Cíle v oblasti životního
prostředí*

1. Politika Unie v oblasti životního prostředí přispívá k sledování těchto cílů:

(a) udržování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí;

(b) ochrana lidského zdraví;

(c) obezřetné a racionální využívání přírodních zdrojů;

(d) podpora opatření na mezinárodní úrovni, čelících regionálním nebo celosvětovým problémům životního prostředí.

*Vysoká, nikoli ale
„nejvyšší“ úroveň
ochrany. Zásady:
- předběžná opatrnost
- prevence
- znečišťovatel platí*

2. Politika Unie v oblasti životního prostředí je zaměřena na vysokou úroveň ochrany, přičemž přihlíží k rozdílné situaci v jednotlivých regionech Unie. Je založena na zásadách předběžné opatrnosti a prevence, odvracení ohrožení životního prostředí především u zdroje a na zásadě „znečišťovatel platí“.

Ochranná doložka

V této souvislosti obsahují harmonizační opatření odpovídající požadavkům ochrany životního prostředí popřípadě ochrannou doložku, na základě které jsou členské státy oprávněny přijmout z mimoekonomických důvodů ochrany životního prostředí dočasná opatření podléhající kontrolnímu procesu Unie.

Unie přihlédně k:

3. Při přípravě politiky v oblasti životního prostředí přihlédně Unie k:

(a) dostupným vědeckým a technickým údajům;

(b) podmínkám životního prostředí v různých regionech Unie;

(c) možnému prospěchu a nákladům plynoucím z činnosti nebo nečinnosti;

(d) hospodářskému a sociálnímu rozvoji Unie jako celku a vyváženému rozvoji jejích regionů.

*Spolupráce s třetími
zeměmi a
mezinárodními
organizacemi*

4. V rámci svých pravomocí spolupracují Unie a členské státy s třetími zeměmi a příslušnými mezinárodními organizacemi. Podrobnosti spolupráce Unie mohou být předmětem dohod mezi Uníí a dotyčnými

	třetími stranami.
	Prvním pododstavcem není dotčena pravomoc členských států jednat v mezinárodních orgánech a uzavírat mezinárodní smlouvy.
	Článek III-234 (ex článek 175/176 TEC)
	X**/U*
<i>Činnost se stanoví běžným legislativním aktem na základě kvalif. většiny</i>	X** 1. Evropský <u>zákon</u> nebo <u>rámcový zákon</u> stanoví, jakou <u>činnost</u> je třeba vyvíjet, aby bylo dosaženo cílů uvedených v článku III-233. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a s Hospodářským a sociálním výborem.
<i>Jednomyslnost je požadována pro:</i>	U* 2. Odchylně od odstavce 1 a aniž je dotčen článek III-172, přijme Rada <u>jednomyslně</u> evropské zákony nebo <u>rámcové zákony</u> , které stanoví:
<i>- fiskální opatření</i>	(a) ustanovení především <u>fiskální</u> povahy;
	(b) opatření týkající se:
<i>- územní plánování</i>	(i) <u>územního plánování</u> ;
<i>- hospodaření s vodními zdroji</i>	(ii) <u>hospodaření s vodními zdroji</u> nebo týkající se přímo nebo nepřímo dostupnosti vodních zdrojů;
<i>- využívání půdy, bez nakládání s odpady</i>	(iii) <u>využívání půdy</u> , s výjimkou nakládání s odpady;
<i>volba energetických zdrojů a zásobování</i>	(c) opatření významně ovlivňující <u>volbu</u> členského státu mezi různými <u>energetickými zdroji</u> a <u>základní skladbu jeho zásobování energií</u> .
Rada může jednomyslně rozhodnout o použití řádného legislativního postupu na výše uvedené oblasti	<u>Rada může na návrh Komise jednomyslně přijmout evropské rozhodnutí o použití řádného legislativního postupu</u> na oblasti uvedené v prvním pododstavci.
	Ve všech případech rozhoduje Rada po <u>konzultaci</u> s Evropským parlamentem, Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem.
<i>Akční programy: řádný legislativní postup</i>	X** 3. Evropský zákon stanoví obecné <u>akční programy</u> , v nichž určí přednostní cíle, kterých má být dosaženo. <u>Přijme se</u> po konzultaci s Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem.
<i>Politiku v oblasti životního prostředí musí financovat a provádět členské státy</i>	Opatření nezbytná pro provádění těchto programů se přijmou za podmínek odstavce 1 nebo 2, podle povahy věci.
	4. Aniž jsou dotčena určitá opatření přijatá Unií, <u>členské státy zajišťují financování a provádění politiky v oblasti životního prostředí</u> .
<i>Dočasné výjimky, když</i>	5. Zahrnuje-li opatření založené na ustanoveních odstavce 1 <u>náklady</u>

jsou náklady příliš vysoké

- dočasné výjimky

- finanční podpora

Mohou být zachována přísnější vnitrostátní pravidla, pokud jsou slučitelná s Ústavou. Komise musí být informována

Ochrana spotřebitele – sdílená pravomoc

Cíl: vysoká, ale nikoli „nejvyšší“ úroveň ochrany

Jako součást vnitřního trhu

Zvláštní opatření

Legislativní postup na základě kvalifikované většiny

Mohou být zachována přísnější vnitrostátní pravidla, pokud jsou slučitelná s Ústavou. Komise musí být informována

považované orgány členského státu za neúměrné a aniž je dotčena zásada „znečišťovatel platí“, stanoví toto opatření ve vhodné formě:

(a) dočasné výjimky a/nebo

(b) finanční podporu z Fondu soudržnosti.

6. Ochranná opatření přijatá podle tohoto článku nebrání členskému státu zachovávat nebo zavádět přísnější ochranná opatření. Tato opatření musí být slučitelná s Ústavou. Oznamují se Komisi.

ODDÍL 6

OCHRANA SPOTŘEBITELE

Článek III-235 (ex článek 153 (1) a (3)-(5) TEC)

X**

1. K podpoře zájmů spotřebitelů a zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele přispívá Unie k ochraně zdraví, bezpečnosti a hospodářských zájmů spotřebitelů, jakož i k podpoře jejich práva na informace, vzdělávání a práva sdružovat se k ochraně svých zájmů.

2. Unie přispívá k dosažení cílů uvedených v odstavci 1 prostřednictvím:

(a) opatření přijatých podle článku III-65 v rámci vytváření nebo fungování vnitřního trhu;

(b) opatření, která podporují, doplňují a sledují politiku členských států.

3. Opatření uvedená v odst. 2(b) stanoví evropský zákon nebo rámcový zákon. Přijme se po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem.

4. Akty přijaté podle odstavce 3 nebrání členskému státu zachovávat nebo zavádět přísnější ochranná opatření. Tato opatření musí být slučitelná s Ústavou. Oznamují se Komisi.

Dopravní politika – sdílená pravomoc

ODDÍL 7

DOPRAVA

Článek III-236 (ex články 70 a 71 TEC)

X**/X**

1. V oblastech upravovaných tímto oddílem sledují členské státy cíle Ústavy v rámci společné dopravní politiky.

*Legislativní akt se přijme kvalif. většinou v Radě
Pokrývá:*

X** 2. Evropský zákon nebo rámcový zákon provede odstavec 1 s přihlédnutím ke zvláštnostem dopravy. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a s Hospodářským a sociálním výborem.

Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví:

- *mezinárodní dopravu*

(a) společná pravidla pro mezinárodní dopravu do nebo z některého členského státu anebo procházející přes území jednoho nebo několika členských států;

- *dopravní služby*

(b) podmínky, za nichž mohou dopravci, kteří nejsou rezidenty tohoto státu, provozovat dopravu uvnitř některého členského státu;

- *bezpečnost dopravy*

(c) opatření ke zlepšení bezpečnosti dopravy;

- *jiná opatření*

(d) veškerá jiná účelná opatření.

Legislativní akt přihlíží k místním rozdílům

X** 3. Při přijímání evropského zákona nebo rámcového zákona uvedeného v odstavci 2 se přihlíží k případům, kdy by se jeho uplatňování mohlo vážně dotknout životní úrovně a úrovně zaměstnanosti v některých regionech, jakož i využití dopravních zařízení.

Článek III-237 (ex článek 72 TEC)

Přechodný článek

U

- *jednomyslnost požadována pro změnu znevýhodňující dopravce jiných členských států*

Až do přijetí evropského zákona nebo rámcového zákona uvedeného v čl. III-236(2), pokud Rada jednomyslně nepřijme evropské rozhodnutí o udělení výjimky, nesmí žádný členský stát měnit předpisy upravující tuto oblast k 1. lednu 1958 nebo pro přistupující státy ke dni přistoupení způsobem, který by přímo nebo nepřímo znevýhodňoval dopravce jiných členských států ve srovnání s domácími dopravci.

Článek III-238 (ex článek 73 TEC)

Podpory povoleny do určitého limitu

S Ústavou jsou slučitelné podpory, které odpovídají potřebě koordinovat dopravu nebo které představují náhradu za určitá plnění související s pojmem veřejné služby.

Článek III-239 (ex článek 74 TEC)

Je třeba přihlížet k hospodářské situaci

Veškerá opatření v oblasti cen a podmínek dopravy učiněná v rámci

dopraců	Ústavy <u>musí přihlížet k hospodářské situaci dopravců.</u>
	Článek III-240 (ex článek 75 TEC)
	X*
Zákaz diskriminace	1. V dopravě uvnitř Unie je <u>zakázána diskriminace</u> spočívající v tom, že dopravce uplatňuje na dopravu téhož zboží dopravovaného za stejných okolností ceny a dopravní podmínky odlišné v závislosti na zemi původu nebo určení dopravovaného zboží. 2. Odstavec 1 nevylučuje, aby byly přijaty jiné evropské zákony nebo rámcové zákony podle čl. III-236(2).
Podrobná pravidla přijme Rada kvalif. většinou	3. Rada na návrh Komise přijme <u>evropská nařízení nebo rozhodnutí</u> k provedení odstavce 1. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem. Může zejména přijmout evropská nařízení nebo rozhodnutí potřebná k tomu, aby orgány Unie mohly zabezpečit plnění pravidla stanoveného v odstavci 1 a aby mohly zajistit uživatelům dopravy výhody vyplývající z uvedeného ustanovení.
Komise zasáhne proti diskriminaci	4. <u>Komise</u> prozkoumá z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu případy <u>diskriminace</u> uvedené v odstavci 1 a po konzultaci s každým příslušným členským státem vydá v rámci evropských nařízení a rozhodnutí podle odstavce 3 potřebná evropská rozhodnutí.
	Článek III-241 (ex článek 76 TEC)
Vnitrostátní podpora je zakázána, pokud není Komisí povolena	1. V dopravě uvnitř Unie je <u>zakázáno</u> uplatňovat takové ceny a podmínky uložené členským státem, které jakýmkoli způsobem <u>podporují nebo chrání</u> jeden nebo několik určitých podniků nebo průmyslových odvětví, ledaže k tomu dá povolení evropské rozhodnutí přijaté Komisí. 2. <u>Komise prozkoumá</u> z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu ceny a podmínky uvedené v odstavci 1, přihlédne zejména k požadavkům příslušné <u>regionální hospodářské politiky</u> , k potřebám nerozvinutých oblastí a k obtížím oblastí vážně postižených politickými okolnostmi, jakož i k účinkům těchto cen a podmínek na hospodářskou soutěž mezi různými způsoby dopravy.
Komise vydá rozhodnutí Sazebníky vyňat	<u>Komise</u> po konzultaci s každým dotýčným členským státem vydá nezbytná evropská <u>rozhodnutí</u> . 3. Zákaz uvedený v odstavci 1 <u>se netýká sazeb</u> zavedených k zajištění konkurenceschopnosti.
	Článek III-242 (ex článek 77 TEC)

<p><i>Rozumné poplatky za přechod hranic</i></p>	<p><u>Dávky</u> nebo poplatky nezávislé na ceně dopravy účtované dopravcem v souvislosti s <u>přechodem hranic</u> <u>nesmějí přesahovat rozumnou míru</u> stanovenou s přihlédnutím ke skutečným výdajům vynaloženým v souvislosti s tímto přechodem.</p> <p>Členské státy se vynasnaží tyto výdaje snižovat.</p> <p>Komise může k provedení tohoto článku podávat členským státům doporučení.</p>
<p><i>Výjimka kvůli rozdělení Německa</i></p>	<p>Článek III-243 (ex článek 78 TEC)</p> <p>X</p> <p>Ustanovení tohoto oddílu nebrání použití opatření přijatých ve Spolkové republice Německo, pokud jsou nutná k vyrovnání hospodářských nevýhod, jež byly hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky způsobeny <u>rozdělením Německa</u>. <u>Pět let</u> po vstupu Smlouvy o Ústavě pro Evropu v platnost může <u>Rada</u> na návrh Komise přijmout evropské rozhodnutí, jímž <u>se tento článek zruší</u>.</p>
<p><i>Po 5 letech může být kvalif. většinou zrušen</i></p>	<p>Článek III-244 (ex článek 79 TEC)</p>
<p><i>Poradní výbor</i></p>	<p>Při Komisi se zřizuje <u>poradní výbor</u> složený z odborníků jmenovaných vládami členských států. Komise s výborem podle potřeby konzultuje otázky dopravy.</p>
<p><i>Oddíl se vztahuje na dopravu po železnici, silnici a vodních cestách</i></p>	<p>Článek III-245 (ex článek 80 TEC)</p> <p>X**</p> <p>1. Tento oddíl se vztahuje na dopravu po <u>železnicích, silnicích a vnitrozemských vodních cestách</u>.</p>
<p><i>- námořní doprava - letecká doprava</i></p>	<p>2. Evropský zákon nebo rámcový zákon může stanovit vhodná opatření pro dopravu <u>námořní a leteckou</u>. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem.</p>

Transevropské sítě
- sdílená pravomoc

ODDÍL 8

TRANSEVROPSKÉ SÍTĚ

Článek III-246 (ex článek 154 TEC)

<p>Vytváření - <i>dopravních</i> - <i>telekomunikačních</i> - <i>energetických</i> <i>infrastruktur</i></p>	<p>1. Za účelem dosažení cílů uvedených v člancích III-130 a III-220 a s úmyslem umožnit občanům Unie, hospodářským subjektům, jakož i regionálním a místním územním samosprávným celkům plné využití výhod vyplývajících z vytváření prostoru bez vnitřních hranic, přispívá Unie ke <u>zřizování a rozvoji transevropských sítí</u> v oblastech <u>dopravních, telekomunikačních a energetických</u> infrastruktur.</p>
<p><i>Propojení a interoperabilita</i></p>	<p>2. V rámci systému otevřených a konkurenčních trhů bude činnost Unie zaměřena na <u>podporu propojení a interoperability</u> vnitrostátních sítí, jakož i přístupu k nim. Zejména přihledne k potřebě propojit ostrovní, enklávní a okrajové regiony s ústředními regiony Unie.</p>
<p>Článek III-247 (ex článek 155 TEC)</p>	
<p>X**</p>	
<p><i>Prostředky:</i></p>	<p>1. K dosažení cílů uvedených v článku III-246 Unie:</p>
<p>- <i>hlavní směry</i></p>	<p>(a) vymezí soubor <u>hlavních směrů</u> zahrnující cíle, priority a hlavní rysy opatření předpokládaných v oblasti transevropských sítí; tyto hlavní směry určí projekty společného zájmu;</p>
<p>- <i>opatření k zajištění interoperability</i></p>	<p>(b) provede akce, které se případně ukáží nezbytné pro zajištění <u>interoperability</u> sítí, zejména v oblasti harmonizace technických norem;</p>
<p>- <i>projekty</i></p>	<p>(c) může podporovat <u>projekty společného zájmu</u>, které jsou podporovány členskými státy a jsou uvedeny v rámci hlavních směrů podle písmene (a), zejména formou výzkumu jejich proveditelnosti, úvěrových záruk nebo subvencí úrokových sazeb. Unie může také přispět k financování specifických projektů v členských státech v oblasti dopravní infrastruktury prostřednictvím Fondu soudržnosti.</p>
<p>Unie zohlední ve svých opatřeních potenciální ekonomickou životnost podniků.</p>	
<p><i>Řádný legislativní postup s kvalif. většinou</i></p>	<p>2. Evropský <u>zákon nebo rámcový zákon</u> stanoví hlavní směry a další opatření uvedená v odstavci 1. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem.</p>
<p><i>Schválení členským státem</i></p>	<p><u>Hlavní směry</u> a projekty společného zájmu, které se týkají území členského státu, vyžadují <u>schválení</u> dotyčným členským státem.</p>
<p><i>Koordinace mezi členskými státy</i></p>	<p>3. Ve spojení s Komisí <u>koordinují</u> členské státy mezi sebou politiky prováděné na vnitrostátní úrovni, které mohou mít významný vliv na dosahování cílů uvedených v článku III-246. V úzké spolupráci s členskými státy může Komise vyvinout jakékoli užitečné podněty na podporu takové koordinace.</p>
<p><i>Mezinárodní spolupráce</i></p>	<p>4. Unie se může rozhodnout <u>spolupracovat se třetími zeměmi</u> k podpoře projektů společného zájmu a k zajištění interoperability sítí.</p>

Výzkum, technologický rozvoj a vesmír – sdílená pravomoc

Členskými státy se nebrání v jejich vlastní činnosti

Cíle:

*- posílení vědeckých a technologických základů
- podpora výzkumu*

Podporování:

*- podniků
- výzkumných středisek
- vysokých škol
- volného pohybu
výzkumníků*

Prostředky:

- programy

- spolupráce

- šíření informací

- vzdělávání a mobilita

ODDÍL 9

VÝZKUM A TECHNOLOGICKÝ ROZVOJ A VESMÍR

Článek III-248 (ex článek 163 TEC)

1. Činnost Unie má za cíl posilovat její vědecké a technologické základny vytvořením evropského výzkumného prostoru, ve kterém se vědci, vědecké poznatky a technologie volně pohybují a podporovat rozvoj její konkurenceschopnosti, včetně konkurenceschopnosti průmyslu, jakož i podporovat všechny výzkumné činnosti, které jsou z hlediska ostatních kapitol Ústavy pokládány za nezbytné.

2. Pro účely odstavce 1 Unie podporuje podniky včetně malých a středních, výzkumná střediska a vysoké školy v jejich činnosti v oblasti výzkumu a technologického rozvoje vysoké úrovně. Podporuje jejich snahy o vzájemnou spolupráci, zejména tím, že umožňuje vědcům svobodně mezi sebou spolupracovat bez ohledu na hranice a podnikům využívat potenciál vnitřního trhu Unie, a to zvláště zpřístupněním veřejných zakázek v jednotlivých státech, stanovením společných norem a odstraněním právních a daňových překážek této spolupráce.

3. O všech činnostech Unie v oblasti výzkumu a technologického rozvoje, včetně demonstračních projektů, se rozhoduje v souladu s tímto oddílem a jsou v souladu s ním i prováděny.

Článek III-249 (ex článek 164 TEC)

K dosažení cílů uvedených v článku III-248 provádí Unie tyto činnosti, které doplňují činnost členských států:

(a) provádění programů výzkumu, technologického rozvoje a demonstrace za podpory spolupráce s podniky a mezi nimi s výzkumnými středisky a s vysokými školami;

(b) podpora spolupráce se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi v oblasti výzkumu, technologického rozvoje a demonstrací prováděných Uní;

(c) šíření a vyhodnocování výsledků činností v oblasti výzkumu, technologického rozvoje a demonstrace prováděných v Unii;

(d) podpora vzdělávání a mobility výzkumných pracovníků v rámci Unie.

Článek III-250 (ex článek 165 TEC)

<p><i>Koordinace činnosti členských států</i></p> <p>- hlavní směry - osvědčené zkušenosti - dohled - hodnocení</p>	<p>1. Unie a <u>členské státy koordinují</u> své činnosti ve výzkumu a technologickém rozvoji tak, aby zajišťovaly vzájemnou provázanost vnitrostátních politik a politiky Unie.</p> <p>2. V úzkém spojení s členskými státy může Komise vyvinout jakékoli užitečné podněty na podporu koordinace uvedené v odstavci 1, zvláště podněty pro stanovení <u>hlavních směrů a ukazatelů</u>, pořádání výměny <u>osvědčených zkušeností</u> a přípravu podkladů pro pravidelný <u>dohled a hodnocení</u>. Evropský parlament je plně informován.</p>
<p><i>Víceletý rámcový program přijatý legislativním postupem</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-251 (ex článek 166 TEC)</p> <p><i>X**/X*</i></p> <p><i>X**</i> 1. Evropský zákon stanoví víceletý rámcový program vymezující všechny činnosti financované Unií. Přijme se po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem.</p>
<p><i>Program stanoví:</i></p> <p>- cíle</p> <p>- maximální finanční účast</p>	<p>Rámcový program:</p> <p>(a) <u>stanoví vědecké a technologické cíle</u>, kterých má být dosaženo činnostmi stanovenými v článku III-249, jakož i příslušné priority;</p> <p>(b) naznačí hlavní rysy těchto činností;</p> <p>(c) <u>určí nejvyšší celkovou částku a podrobnosti finanční účasti Unie na rámcovém programu</u> a odpovídající podíl na každé z vymezených činností.</p> <p>2. Víceletý rámcový program je přizpůsobován nebo doplňován podle vývoje situace.</p>
<p><i>Zvláštní programy</i></p>	<p><i>X*</i> 3. Evropský zákon Rady stanoví zvláštní programy pro provádění víceletého rámcového programu v rámci každé činnosti. V každém zvláštním programu budou stanoveny podrobnosti jeho provádění, doba jeho trvání a prostředky považované za nezbytné. Úhrn částek, považovaných zvláštními programy za nezbytný, nesmí překročit nejvyšší celkovou částku určenou pro rámcový program a každou</p>
<p><i>Podrobná pravidla stanoví Rada kvalif. většinou na návrh Komise</i></p>	<p>z činností. Tento zákon se přijme po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem.</p> <p><i>X**</i> 4. Jako doplněk k činnostem uvedeným ve víceletém rámcovém programu stanoví evropský zákon nezbytná opatření k uskutečnění evropského výzkumného prostoru. Přijme se po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem.</p>
	<p style="text-align: center;">Článek III-252 (ex článek 167, 168, 169, 170 a ex článek 172 odst. 2 TEC)</p>

<p><i>Evropský zákon nebo rámcový zákon určí:</i></p>	<p>X**</p> <p>1. K provádění víceletého rámcového programu <u>evropský zákon</u> nebo <u>rámcový zákon</u> stanoví:</p> <p>(a) <u>pravidla pro účast</u> podniků, výzkumných středisek a vysokých škol;</p> <p>(b) <u>pravidla pro šíření</u> výsledků výzkumu.</p>
<p><i>- pravidla účasti</i></p>	
<p><i>- pravidla šíření</i></p>	
<p><i>Řádný legislativní postup na základě kvalif. většiny</i> <i>Doplňkové programy jen pro některé členské státy...</i> <i>Jsou stanoveny řádným legislativním postupem s kvalif. většinou</i></p>	<p>Evropský zákon nebo rámcový zákon se přijme po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem.</p> <p>2. Při provádění víceletého rámcového programu lze evropským zákonem stanovit <u>doplňkové programy</u>, jichž se účastní jen některé <u>členské státy</u>, které je s výhradou případné účasti Unie financují.</p> <p>Evropský <u>zákon stanoví pravidla</u> týkající se těchto <u>doplňkových programů</u>, zvláště pokud jde o šíření poznatků a přístup jiných členských států k nim. Přijme se po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a se souhlasem dotčených členských států.</p>
<p><i>Unie se může účastnit na programech prováděných členskými státy</i></p>	<p>3. Při <u>provádění víceletého rámcového programu</u> lze evropským zákonem se souhlasem dotčených členských států stanovit pravidla pro účast na výzkumných a rozvojových programech prováděných několika členskými státy, včetně účasti ve strukturách vytvořených k uskutečnění těchto programů.</p> <p>Evropský zákon se přijme po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem.</p>
<p><i>Mezinárodní spolupráce</i></p>	<p>4. Při provádění víceletého rámcového programu může Unie stanovit pravidla pro spolupráci se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi v oblasti výzkumu, technologického rozvoje a demonstrace prováděných Uní.</p> <p>Podrobnosti této spolupráce mohou být předmětem <u>mezinárodních smluv mezi Uní a dotčenými třetími stranami</u>.</p>
<p><i>Podrobná pravidla přijme Rada kvalif. většinou</i></p>	<p>Článek III-253 (ex článek 171 a 172 odst. 1 TEC)</p> <p>X*</p> <p><u>Rada</u> může na návrh Komise přijmout <u>evropská nařízení</u> nebo rozhodnutí o založení společných podniků nebo jiné struktury nutné k účinnému uskutečnění výzkumných programů, programů technologického rozvoje a demonstrace prováděných Uní. Rada rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem a s Hospodářským a sociálním výborem.</p>

Evropská politika pro oblast vesmíru - ESP
ESP:

- podporuje společné iniciativy
- podporuje výzkum
- koordinuje úsilí

Zákony přijímány kvalifikovanou většinou

Vztahy s Evropskou kosmickou agenturou

Výroční zpráva Komise

Energie

- sdílená pravomoc

- nový článek

Vnitřní trh s energií:

- zajistit fungování trhu s energií

- zajistit bezpečnost dodávek energie

- podporovat nové a obnovitelné zdroje energie

Legislativní akt přijat kvalifikovanou většinou

Tato pravomoc se nedotýká práva členských států na volbu zdroje energie

Článek III-254 (nový)

X**

1. K podpoře vědeckého a technického pokroku, průmyslové konkurenční schopnosti a provádění svých politik vypracuje Unie evropskou politiku pro oblast vesmíru. K tomu účelu může podporovat společné iniciativy, podporovat výzkum a technologický rozvoj a koordinovat nezbytné úsilí pro výzkum a využití vesmíru.

2. Jako příspěvek k dosažení cílů uvedených v odstavci 1 stanoví evropský zákon nebo rámcový zákon nezbytná opatření, která mohou mít podobu evropského kosmického programu.

3. Unie zřídí veškeré účelné vztahy s Evropskou kosmickou agenturou.

Článek III-255 (ex článek 173 TEC)

Na počátku každého roku předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva pojedná zejména o činnostech v oblasti výzkumu, technologického rozvoje a šíření výsledků za uplynulý rok a o pracovním programu pro běžný rok.

ODDÍL 10

ENERGETIKA

Článek III-256 (nový)

X**/U*

1. V rámci vytváření a fungování vnitřního trhu a s přihlédnutím k potřebě chránit a zlepšovat životní prostředí má politika Unie v oblasti energie za cíl:

(a) zajistit fungování trhu s energií;

(b) zajistit bezpečnost dodávek energie v Unii a

c) podporovat energetickou účinnost a úspory energie, jakož i rozvoj nových a obnovitelných zdrojů energie.

X** 2. Aniž je dotčeno použití jiných ustanovení Ústavy, evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření pro dosažení cílů uvedených v odstavci 1. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem.

Evropský zákon nebo rámcový zákon se nedotýká práva členského státu stanovit podmínky pro využívání svých energetických zdrojů, jeho volby mezi různými energetickými zdroji a základní skladby jeho zásobování energií, aniž je dotčen čl. III-234 odst. 2 písm. (c).

*Jednomyslnost
v záležitostech fiskální
povahy*

U* 3. Odchylně od odstavce 2 stanoví opatření podle uvedeného odstavce evropský zákon nebo rámcový zákon Rady, pokud jsou tato opatření především fiskální povahy. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

***Prostor svobody,
bezpečnosti a práva***

KAPITOLA IV

PROSTOR SVOBODY, BEZPEČNOSTI A PRÁVA

ODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek III-257 (ex články 29 TEU = Smlouva o EU a 61 TEC)

Sdílená pravomoc

1. Unie vytváří prostor svobody, bezpečnosti a práva při respektování základních práv a různých právních systémů a tradic členských států.

*Bez kontrol na
vnitřních hranicích
Společná politika
v oblasti azylu,
přistěhovalectví a
kontrol na vnějších
hranicích*

2. Zajišťuje, že na vnitřních hranicích neprobíhá kontrola osob a rozvíjí společnou politiku v oblasti azylu, přistěhovalectví a kontrol na vnějších hranicích, která je založena na solidaritě mezi členskými státy a je spravedlivá vůči státním příslušníkům třetích zemí. Pro účely této kapitoly se s osobami bez státní příslušnosti zachází jako se státními příslušníky třetích zemí.

*Cíl: boj proti zločinu,
rasismu a xenofobii.
Prostředky:
- spolupráce mezi
policejními a soudními
orgány
- vzájemné uznávání
soudních rozhodnutí
- sbližování trestního
práva*

3. Unie usiluje o zajištění vysoké úrovně bezpečnosti prostřednictvím opatření pro předcházení a boj proti trestné činnosti, rasismu a xenofobii prostřednictvím opatření pro koordinaci a spolupráci mezi policejními a soudními orgány a jinými příslušnými orgány, jakož i prostřednictvím vzájemného uznávání soudních rozhodnutí v trestních věcech a je-li to nezbytné prostřednictvím sbližování předpisů trestního práva.

*Vzájemné uznávání
rozhodnutí
v občanských věcech*

4. Unie usnadňuje přístup ke spravedlnosti, zejména zásadou vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí v občanských věcech.

Článek III-258 (nový)

***Strategické směry
- vymezované
Evropskou radou***

Evropská rada vymezuje v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva strategické směry pro legislativní a operativní plánování.

Účast vnitrostátních

Článek III-259 (nový)

parlamentů

- zajistí subsidiaritu při soudní spolupráci v trestních věcech, jakož i policejní spolupráci

Komise a členské státy hodnotí provádění politik podle této kapitoly.

Rada rozhoduje kvalif. většinou po obdržení návrhu Komise

Stálý výbor Rady

Výbor zjišťuje spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti.

Vnitrostátní parlamenty a EP jsou informovány

Nedotýká se odpovědnosti členských států za zákonnost a pořádek

Správní spolupráce na základě nařízení přijatých kvalif. většinou na návrh Komise

Práva mimořádné iniciativy (při soudní a policejní spolupráci):
- buď Komise
- nebo 1/4 členských

Vnitrostátní parlamenty zajistí s ohledem na legislativní návrhy a podněty předkládané v rámci oddílů 4 a 5 dodržování zásady subsidiarity v souladu s Protokolem o používání zásad subsidiarity a proporcionality.

Článek III-260 (nový)

X*

Aniž jsou dotčeny články III-360 až III-362, může Rada na návrh Komise přijmout evropská nařízení nebo rozhodnutí, která stanoví způsob, jakým členské státy ve spolupráci s Komisí postupují při objektivním a nestranném hodnocení toho, jak orgány členských států provádějí politiky Unie podle této kapitoly, zejména pro usnadnění plného uplatňování zásady vzájemného uznávání. O obsahu a výsledcích hodnocení je informován Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty.

Článek III-261 (ex článek 36 TEU)

K zajištění podpory a posílení operativní spolupráce v oblasti vnitřní bezpečnosti uvnitř Unie se v Radě zřizuje stálý výbor. Aniž je dotčen článek III-344, usnadňuje tento výbor koordinaci činnosti příslušných orgánů členských států. Do jednání výboru mohou být zapojeni zástupci dotčených institucí a jiných subjektů Unie. O jednáních je informován Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty.

Článek III-262 (ex článek 33 TEU a ex článek 64 TEC)

Tato kapitola se nedotýká výkonu odpovědnosti členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti.

Článek III-263 (ex článek 66 TEC)

X*

Rada přijme evropská nařízení k zajištění správní spolupráce mezi příslušnými útvary členských států v oblastech uvedených v této kapitole, jakož i mezi těmito útvary a Komisí. Rozhoduje na návrh Komise, s výhradou článku III-264 a po konzultaci s Evropským parlamentem.

Článek III-264 (nový)

Akty uvedené v oddílech 4 a 5 a evropská nařízení uvedená v článku III-263, která zajišťují správní spolupráci v oblastech podle těchto oddílů, se přijímají:

(a) na návrh Komise, nebo

států

(b) z podnětu čtvrtiny členských států.

**Kontroly na hranicích,
azyl a přistěhovalectví**

ODDÍL 2

POLITIKY TÝKAJÍCÍ SE KONTROL NA HRANICÍCH,
AZYLU A PŘISTĚHOVALECTVÍ

- sdílená pravomoc

Článek III-265 (ex článek 62 TEC)

Cíle:

X**/X*

- bez kontrol osob na
vnitřních hranicích

1. Unie rozvíjí politiku s cílem:

- dohled nad vnějšími
hranicemi

(a) zajistit, aby osoby bez ohledu na svou státní příslušnost nebyly kontrolovány při překračování vnitřních hranic;

- integrovaný systém
ochrany vnějších
hranic

(b) zajistit kontrolu osob a účinný dohled nad překračováním vnějších hranic;

Opatření přijímaná
kvalif. většinou:

(c) postupně zavést integrovaný systém ochrany vnějších hranic;

- společná vízová
politika

2. Pro účely odstavce 1 evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření týkající se:

- pravidla pro kontrolu
osob překračujících
vnější hranice

X** (a) společné politiky v oblasti víz a jiných krátkodobých povolení k pobytu;

- pravidla pro
cestování občanů
třetích zemí

X** (b) kontrol, jimž podléhají osoby překračující vnější hranice;

- zavedení
integrovaného systému
ochrany

c) podmínek, za kterých požívají státní příslušníci třetích zemí v Unii po krátkou dobu svobody cestování;

- bez kontrol osob při
překračování vnitřních
hranic

X** (d) veškerých opatření nezbytných pro postupné zavedení integrovaného systému ochrany vnějších hranic;

Bez účinku na
„vymezení“ hranic

X** (e) neprovádění kontrol osob bez ohledu na jejich státní příslušnost při překračování vnitřních hranic.

Azylová politika

3. Tento článek se nedotýká pravomoci členských států k zeměpisnému vymezení jejich hranic podle mezinárodního práva.

Článek III-266 (ex článek 63 body 1 a 2 a ex článek 64(2) TEC)

- *respektování Ženevské úmluvy*

X**/X*

1. Unie vyvíjí společnou politiku týkající se azylu, podpůrné ochrany a dočasné ochrany s cílem poskytnout každému státnímu příslušníkovi třetí země, který potřebuje mezinárodní ochranu, přiměřený status a zajistit dodržování zásady nenavracení. Tato politika musí být v souladu s Ženevskou úmluvou ze dne 28. července 1951 a Protokolem ze dne 31. ledna 1967 o právním postavení uprchlíků a s ostatními příslušnými smlouvami.

Kvalif. většinou přijímané zákony o

X** 2. Pro účely odstavce 1 evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření týkající se společného evropského azylového systému, který obsahuje:

- *jednotném azylovém statusu*

(a) jednotný azylový status pro státní příslušníky třetích zemí platný v celé Unii;

- *jednotném statusu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří potřebují ochranu*

(b) jednotný status podpůrné ochrany pro státní příslušníky třetích zemí, kteří, aniž by získali evropský azyl, potřebují mezinárodní ochranu;

- *společný režim dočasné ochrany vysídlených osob*

(c) společný režim dočasné ochrany vysídlených osob v případě hromadného přílivu;

- *společný postup pro udělování a odnímání azylu*

(d) společný postup pro udělování a odnímání jednotného azylového statusu nebo statusu doplňkové ochrany;

- *určení odpovědnosti za posouzení žádosti o azyl*

(e) kritéria a mechanismy pro určení členského státu odpovědného za posouzení žádosti o azyl nebo doplňkovou ochranu;

- *normy pro příjem žadatelů o azyl*

(f) normy týkající se podmínek pro přijímání žadatelů o azyl nebo podpůrnou ochranu;

- *partnerství s třetími zeměmi pro zvládání přílivů*

(g) partnerství a spolupráci se třetími zeměmi pro zvládání přílivů osob žádajících o azyl nebo podpůrnou či dočasnou ochranu.

*Přijetí dočasných opatření v případě náhlého hromadného přílivu:
Komise navrhne, Rada rozhodne kvalif.*

X* 3. Ocitne-li jeden nebo více členských států ve stavu nouze v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí, může Rada na návrh Komise přijmout evropská nařízení nebo rozhodnutí o dočasných opatřeních ve prospěch dotyčných členských států. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.

většinou

**Společná
přistěhovatelská
politika**

- řízení migračních
toků
- spravedlivé zacházení
- boj proti
nedovolenému
přistěhovaectví

**Řádný legislativní
postup pro:**

- vstup a pobyt
- dlouhodobá víza
- povolení k pobytu
- slučování rodin

- vymezení práv
státních příslušníků
třetích zemí

- vyhoštění a vracení

- boj proti obchodu s
lidmi
- dohody o navracení

**Podpora integrace
uprchlíků, vyloučení
harmonizace**

**Pravomoc členských
států stanovit počet
přistěhovalců z třetích
zemí**

**Členské státy sdílejí
finanční důsledky**

Článek III-267 (ex článek 63 odst. 3 a 4 TEC)

X**

1. Unie vyvíjí společnou přistěhovatelskou politiku, jejímž cílem je ve všech etapách zajistit účinné řízení migračních toků, spravedlivé zacházení pro příslušníky třetích zemí oprávněně pobývajících v členských státech, jakož i předcházení a zesílená opatření pro boj proti nedovolenému přistěhovaectví a obchodu s lidmi.

2. Pro účely odstavce 1 evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření v těchto oblastech:

(a) podmínky vstupu a pobytu a pravidla, podle nichž členské státy udělují dlouhodobá víza a vydávají povolení k pobytu, včetně těch, která jsou udělována a vydávána za účelem slučování rodin;

(b) vymezení práv státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících v členském státě, včetně podmínek upravujících svobodu pohybovat se a pobývat v ostatních členských státech;

(c) nedovolené přistěhovaectví a nedovolený pobyt včetně vyhoštění a vracení osob s neoprávněným pobytem;

(d) boj proti obchodu s lidmi, především s ženami a dětmi.

3. Unie může se třetími zeměmi uzavřít dohody o navracení státních příslušníků třetích zemí, kteří nesplňují nebo již nesplňují podmínky pro vstup, zdržování se nebo pobyt na území některého členského státu, do země původu nebo do země, odkud přicházejí.

4. Evropský zákon nebo rámcový zákon může stanovit opatření pro povzbuzení a podporu činnosti členských států k podpoře integrace státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících na jejich území, s vyloučením harmonizace právních předpisů členských států.

5. Tento článek se nedotýká práva členských států stanovit objem vstupů státních příslušníků třetích zemí přicházejících z třetích zemí na jejich území s cílem hledat tam práci jako zaměstnanci nebo osoby samostatně výdělečně činné.

Článek III-268 (nový)

Politiky Unie podle tohoto oddílu a jejich provádění se řídí zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti mezi členskými státy, a

vyplývající z této kapitoly

Soudní spolupráce v občanských věcech

- vzájemné uznávání rozhodnutí
- sbližování právních předpisů

Řádný legislativní postup na základě kvalif. většiny pro:

- vzájemné uznávání a výkon rozhodnutí

- soudní a mimosoudní písemnosti

- slučitelnost kolizních norem a kompetence

- opatřování důkazů

- přístup ke spravedlnosti

- slučitelnost úpravy občanskoprávního řízení

- alternativní metody urovnávání sporů

- další vzdělávání

Rada rozhoduje o rodinném právu **jednomyslně**,

...pokud Rada **jednomyslně**

to i na finanční úrovni. Kdykoli je to nutné, obsahují akty Unie přijaté podle tohoto oddílu vhodná opatření pro používání této zásady.

ODDÍL 3

SOUDNÍ SPOLUPRÁCE V OBČANSKÝCH VĚCECH

Článek III-269 (ex článek 65 TEC)

X**/U*

1. V občanských věcech s mezinárodním prvkem vyvíjí Unie soudní spolupráci založenou na zásadě vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí. Tato spolupráce může zahrnovat přijímání opatření pro sbližování právních předpisů členských států.

X** 2. Pro účely odstavce 1 evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření, která mají, zejména pokud je to nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu, za cíl zajistit:

(a) vzájemné uznávání a výkon soudních a mimosoudních rozhodnutí mezi členskými státy;

(b) mezinárodní doručování soudních a mimosoudních písemností;

(c) slučitelnost kolizních norem platných v členských státech a předpisů pro řešení kompetenčních sporů;

(d) spolupráci při opatřování důkazů;

(e) účinný přístup ke spravedlnosti;

(f) odstraňování překážek řádného průběhu občanskoprávního řízení, popřípadě podporu slučitelnosti úpravy občanskoprávního řízení v členských státech;

(g) vyvíjení alternativních metod urovnávání sporů;

(h) podporu dalšího vzdělávání soudců a soudních zaměstnanců.

U* 3. Odchylně od odstavce 2 stanoví opatření týkající se rodinného práva s mezinárodním prvkem evropský zákon nebo rámcový zákon Rady. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

U* Rada může na návrh Komise přijmout evropské rozhodnutí určující ta hlediska rodinného práva s mezinárodním prvkem, která mohou být

nerozhodne, že určité aspekty rodinného práva budou schvalovány kvalif. většinou (Passerelle)

Soudní spolupráce v trestních věcech (není-li stanoveno jinak, Komise nebo 1/4 členských států může podle tohoto oddílu předkládat návrhy)

Zásady:

- vzájemné uznávání rozsudků a rozhodnutí
- sblížení právních a správních předpisů

Legislativní postup pro: -pravidla pro zajištění uznávání

- urovnávání kompetenčních sporů

- další vzdělávání

- spolupráci mezi soudními orgány v rámci řízení

Minimální pravidla přijata legislativním postupem

Respektování rozdílů mezi právními tradicemi

Týkají se:

- přípustnosti důkazů

předmětem aktů přijatých řádným legislativním postupem. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

ODDÍL 4:

SOUDNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH

Článek III-270 (ex článek 31(1) a-d TEU)

X**/U*

X** 1. Soudní spolupráce v trestních věcech je v Unii založena na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí a zahrnuje sblížení právních a správních předpisů členských států v oblastech uvedených v odstavci 2 a v článku III-271.

Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření, která mají za cíl:

(a) stanovit pravidla a postupy pro zajištění uznávání všech forem rozsudků a soudních rozhodnutí v celé Unii;

b) předcházet kompetenčním sporům mezi členskými státy a urovnávat je;

(c) napomáhat dalšímu vzdělávání soudců a soudních zaměstnanců;

(d) usnadňovat spolupráci mezi soudními nebo obdobnými orgány členských států v rámci trestního řízení a výkonu rozhodnutí.

X** 2. V rozsahu nezbytném pro usnadnění vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí a policejní a soudní spolupráce v trestních věcech s mezinárodním rozměrem může evropský rámcový zákon stanovit minimální pravidla. Tato pravidla přihlížejí k rozdílům mezi právními tradicemi a systémy členských států.

Týkají se:

(a) vzájemné přípustnosti důkazů mezi členskými státy;

(b) práv osob v trestním řízení;

- práv osob v trestním řízení

- práv obětí

Rada může tuto oblast jednomyslným rozhodnutím rozšířit, po souhlasu EP

Pravidla nebrání v zavedení vyšší ochrany osob

Členský stát může předat návrh zákona Evropské radě, pokud by tím byly porušeny základní právní zásady

Evropská rada

může:

- vrátit návrh zpět Radě
- požádat Komisi nebo skupinu členských států o nový návrh

Jestliže se Evropská rada nedokáže shodnout, může 1/3 států zavést posílenou spolupráci na základě návrhu rámcového zákona

Ostatní země to nemohou blokovat

Vymezení trestných činů a sankcí, minimální pravidla pro trestné činy:

- terorismus,
- obchod s lidmi,
- sexuální

(c) právo obětí trestných činů;

U* (d) dalších zvláštních hledisek trestního řízení, která Rada předem určila v evropském rozhodnutí; při přijímání tohoto rozhodnutí Rada rozhoduje jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.

Přijetí minimálních pravidel podle tohoto odstavce nebrání členským státům zachovat nebo zavést vyšší stupeň ochrany osob.

3. Pokud se člen Rady domnívá, že by se návrh evropského rámcového zákona podle odstavce 2 dotkl základních aspektů jeho systému trestního soudnictví, může požádat, aby se záležitost zabývala Evropská rada. V takovém případě se postup podle článku III-396 pozastaví. Po projednání Evropská rada do čtyř měsíců od tohoto pozastavení:

(a) vrátí návrh zpět Radě, která ukončí pozastavení postupu podle článku III-396, nebo

b) požádá Komisi nebo skupinu členských států, od nichž návrh pochází, o předložení nového návrhu; v tom případě se původně navržený akt považuje za nepřijatý.

4. Pokud do konce období uvedeného v odstavci 3 Evropská rada nejednala nebo pokud do 12 měsíců od předložení nového návrhu podle odst. 3(b) nebyl přijat evropský rámcový zákon a alespoň jedna třetina členských států si přeje navázat posílenou spolupráci na základě dotčeného návrhu rámcového zákona, oznámí to Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

V takovém případě se povolení k zavedení posílené spolupráce podle čl. I-44(2) a III-419(1) považuje za udělené a použijí se ustanovení o posílené spolupráci.

Článek III-271 (31(1)e TEU)

X** 1. Evropský rámcový zákon může stanovit minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v oblastech mimořádně závažné trestné činnosti, která nabývá mezinárodního rozměru z důvodu povahy nebo dopadu těchto trestných činů nebo kvůli zvláštní potřebě potírat ji na společném základě.

vykořisťování,
- *nedovolený obchod s drogami,*
- *praní peněz,*
- *korupce,*
- *padělání platebních prostředků,*
- *počítačová trestná činnost,*
- *organizovaná trestná činnost*
Rada může rozšířit tyto oblasti na základě jednomyslného rozhodnutí

Harmonizace: sblížení trestněprávních předpisů na základě minimálních pravidel pro vymezení trestných činů a sankcí
Členský stát může předat návrh zákona Evropské radě, pokud by tím byly porušeny základní právní zásady

Evropská rada může:
- *vrátit návrh zpět Radě*

- *požádat Komisi nebo skupinu členských států o nový návrh*

Jestliže se Evropská rada nedokáže shodnout, může 1/3 států zavést posílenou spolupráci na základě návrhu rámcového zákona

Ostatní země to nemohou blokovat

Jsou to tyto oblasti trestné činnosti: terorismus, obchod s lidmi a sexuální vykořisťování žen a dětí, nedovolený obchod s drogami, nedovolený obchod se zbraněmi, praní peněz, korupce, padělání platebních prostředků, trestná činnost v oblasti výpočetní techniky a organizovaná trestná činnost.

U*** Na základě vývoje trestné činnosti může Rada přijmout evropské rozhodnutí určující další oblasti trestné činnosti, které splňují kritéria uvedená v tomto odstavci. Rozhoduje jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.

X**, X***, U*, U*** 2. Ukáže-li se, že sblížování trestněprávních předpisů členského státu je nezbytné pro zajištění účinného provádění politiky Unie v oblasti, která byla předmětem harmonizačního opatření, může evropský rámcový zákon stanovit minimální pravidla pro vymezení trestných činů a sankcí v dané oblasti. Přijme se stejným postupem, který byl použit pro přijetí dotčených harmonizačních opatření, aniž je dotčen článek III-264.

3. Pokud se člen Rady domnívá, že by návrh evropského rámcového zákona podle odstavců 1 nebo 2 porušil základní zásady jeho systému trestního soudnictví, může požádat, aby se záležitostí zabývala Evropská rada. V takovém případě se postup podle článku III-396, je-li použitelný, pozastaví. Po projednání Evropská rada do čtyř měsíců od tohoto pozastavení:

a) vrátí návrh zpět Radě, která ukončí pozastavení postupu podle článku III-396, je-li použitelný, nebo

b) požádá Komisi nebo skupinu členských států, od nichž návrh pochází, o předložení nového návrhu; v tom případě se původně navržený akt považuje za nepřijatý.

4. Pokud do konce období uvedeného v odstavci 3 Evropská rada nejednala nebo pokud do 12 měsíců od předložení nového návrhu podle odst. 3(b) nebyl přijat evropský rámcový zákon a alespoň jedna třetina členských států si přeje navázat posílenou spolupráci na základě dotčeného návrhu rámcového zákona, oznámí to Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

V takovém případě se povolí k zavedení posílené spolupráce podle čl. I-44(2) a III-419(1) považuje za udělené a použijí se ustanovení o posílené spolupráci.

<p><i>Zákon na podporu prevence trestné činnosti kvalif. většinou, s vyloučením harmonizace</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-272 (nový)</p> <p>X** Evropský <u>zákon</u> nebo <u>rámcový zákon</u> může stanovit pobídková a <u>podpůrná</u> opatření pro činnost členských států v oblasti <u>předcházení trestné činnosti, s vyloučením harmonizace</u> právních předpisů členských států.</p>
<p>Eurojust</p> <p><i>Koordinace mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním, když se vyžaduje stíhání na společném základě</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-273 (ex článek 31(2) TEU)</p> <p>X** 1. Posláním Eurojustu je podporovat a posilovat <u>koordinaci</u> a spolupráci mezi <u>vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním</u> ve vztahu k závažné trestné činnosti, <u>kteřá se dotýká dvou nebo několika členských států nebo</u> která vyžaduje <u>stíhání na společném základě</u>, a to na základě operací vedených a informací poskytovaných orgány členských států a Europolem.</p>
<p><i>Legislativní akt stanoví úkoly, např.:</i></p>	<p>V této souvislosti evropský zákon vymezí strukturu, fungování, oblast činnosti a úkoly Eurojustu. Tyto <u>úkoly</u> mohou zahrnovat:</p>
<p><i>- zahájení trestních stíhání,</i></p> <p><i>- koordinaci stíhání,</i></p> <p><i>- posílení soudní spolupráce,</i></p> <p><i>- urovnání kompetenčních sporů</i></p>	<p>(a) <u>zahájení trestních vyšetřování</u> a navrhování zahájení <u>stíhání</u>, která vedou příslušné vnitrostátní orgány, zejména pokud jde o trestné činy proti finančním zájmům Unie;</p> <p>(b) koordinaci vyšetřování a stíhání uvedených v písmenu (a);</p> <p>(c) <u>posílení soudní spolupráce</u>, včetně urovnání <u>kompetenčních sporů</u> a úzké spolupráce s Evropskou soudní sítí.</p>
<p><i>Práva EP a vnitrostátních parlamentů se stanoví legislativním postupem</i></p>	<p>Evropský <u>zákon</u> rovněž stanoví způsoby zapojení <u>Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů</u> do hodnocení činnosti Eurojustu.</p>
<p><i>Procesní úkony vykonávají vnitrostátní úředníci</i></p>	<p>2. V rámci stíhání podle odstavce 1 a aniž je dotčen článek III-274, vykonávají <u>procesní úkony v souvislosti se soudním řízením příslušní vnitrostátní úředníci</u>.</p>
<p>Úřad evropského veřejného žalobce... <i>bojuje proti trestným činům</i></p> <p>Je zřízen jednomyslně Radou po souhlasu EP</p>	<p style="text-align: center;">Článek III-274 (nový)</p> <p>U*** 1. <u>Pro boj proti trestným činům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy</u> Unie může evropský zákon Rady vytvořit z Eurojustu Úřad evropského veřejného žalobce. Rada rozhoduje <u>jednomyslně</u> po obdržení <u>souhlasu Evropského parlamentu</u>.</p>

Stíhání trestných činů, které postihují více členských států nebo poškozují finanční zájmy Unie

Pravidla, jimiž se řídí činnost úřadu

Evropská rada může jednomyslně rozšířit pravomoci úřadu, se souhlasem EP

Policejní spolupráce
Není-li stanoveno jinak, Komise

nebo 1/4 členských států může podávat návrhy v rámci tohoto oddílu Policie, celní orgány a specializované jednotky
Úkoly: prevence, odhalování, objasňování

Legislativní akt stanoví opatření týkající se:

- zpracování informací

- vzdělávání a výměny zaměstnanců, prostředků a forenzního výzkumu

- používání společných

2. Úřad evropského veřejného žalobce je případně ve spojení s Europlem příslušný k vyšetřování, stíhání a předvádění před soud pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jak jsou vymezeny evropským zákonem podle odstavce 1. Před příslušnými soudy členských států vykonává v souvislosti s těmito trestnými činy úlohu veřejného žalobce.

3. Evropský zákon uvedený v odstavci 1 vymezení statut Úřadu evropského veřejného žalobce, podmínky pro výkon jeho funkcí, procesní pravidla platná pro jeho činnost, jakož i ta, jimiž se řídí přípustnost důkazů a pravidla použitelná na soudní kontrolu procesních úkonů učiněných při výkonu jeho funkcí.

4. Evropská rada může současně nebo následně přijmout evropské rozhodnutí pozměňující odstavec 1, aby rozšířila pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce tak, aby zahrnovaly boj proti závažné trestné činnosti s mezinárodním rozměrem, a odpovídajícím způsobem pozměňující odstavec 2, pokud jde o pachatele a spolupachatele závažných trestných činů dotýkajících se několika členských států. Evropská rada rozhoduje jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu a po konzultaci s Komisí.

ODDÍL 5

POLICEJNÍ SPOLUPRÁCE

Článek III-275 (ex článek 30 odst. 1 TEU)

X**/U*

1. Unie vyvíjí policejní spolupráci, do níž jsou zapojeny všechny příslušné orgány členských států, včetně policie, celních orgánů a dalších donucovacích orgánů specializovaných na předcházení trestným činům, jejich odhalování a objasňování.

X** 2. Pro účely odstavce 1 může evropský zákon nebo rámcový zákon stanovit opatření týkající se:

(a) shromažďování, uchovávání, zpracovávání, analýzy a výměny příslušných informací;

(b) podpory vzdělávání zaměstnanců, jakož i spolupráce týkající se výměny zaměstnanců, prostředků a forenzního výzkumu;

kriminalistických metod

Operativní spolupráce
stanovená na základě
jednomyslného
rozhodnutí v Radě

(c) společných kriminalistických metod při odhalování závažných forem organizované trestné činnosti.

U* 3. Evropský zákon nebo rámcový zákon Rady může stanovit opatření týkající se operativní spolupráce mezi orgány uvedenými v tomto článku. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

Článek III-276 (ex článek 30(2) TEU)

X**

Europol podporuje a posiluje spolupráci policejních orgánů v boji proti trestné činnosti postihující více členských států

1. Posláním Europolu je podporovat a posilovat činnost policejních orgánů a jiných donucovacích orgánů členských států, jakož i jejich vzájemnou spolupráci při předcházení a boji proti závažné trestné činnosti dotýkající se dvou nebo více členských států, terorismu a těm formám trestné činnosti, které se dotýkají společného zájmu, jenž je předmětem některé politiky Unie.

Legislativní akt týkající se:

2. Evropský zákon vymezí strukturu, fungování, oblast činnosti a úkoly Europolu. Tyto úkoly mohou zahrnovat:

- zpracovávání informací

(a) shromažďování, uchovávání, zpracovávání, analýzu a výměnu informací předávaných zejména orgány členských států nebo třetích zemí či subjektů;

- koordinace, organizace a vedení společných akcí vnitrostátních orgánů

(b) koordinaci, organizaci a vedení vyšetřování a operativních akcí, prováděných společně s příslušnými orgány členských států nebo v rámci společných vyšetřovacích týmů, případně ve spolupráci s Eurojustem.

Role EP a vnitrostátních parlamentů se stanoví legislativním postupem

Evropský zákon rovněž stanoví způsoby kontroly činnosti Europolu Evropským parlamentem, do které jsou zapojeny vnitrostátní parlamenty.

Použití síly ze strany Europolu vyžaduje dohodu dotčených členských států

3. Jakákoli operativní akce Europolu musí být vedena ve spojení a po dohodě s orgány členských států, jejichž území se týká. Používání donucovacích opatření spadá výlučně do pravomoci příslušných vnitrostátních orgánů.

Článek III-277 (ex článek 32 TEU)

Pravidla, která platí pro zásahy orgánů na území jiných členských států.
Rada rozhoduje jednomyslně

U*

Evropský zákon nebo rámcový zákon Rady stanoví podmínky a meze, za nichž mohou příslušné orgány členských států uvedené v člancích III-270 a III-275 zasahovat na území jiného členského státu ve spojení a po dohodě s jeho orgány. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci

*Koordinace činnosti –
přímá harmonizace je
zakázána*

Veřejné zdraví

*Vysoký, nikoli
„nejvyšší“ stupeň
ochrany zdraví*

*Doplnění politik
členských států ...*

*... a podněcování
spolupráce mezi
členskými státy
prostřednictvím:*

iniciativy Komise

- směry
- osvědčené postupy
- dohled
- hodnocení

Spolupráce s třetími

s Evropským parlamentem.

KAPITOLA V

OBLASTI, VE KTERÝCH UNIE MŮŽE VÉST KOORDINAČNÍ, DOPLŇKOVOU NEBO PODPŮRNOU ČINNOST

ODDÍL 1

Veřejné zdraví

Článek III-278 (ex článek 152 TEC)

X**/X**/X

1. Při vymezení a provádění všech politik a činností Unie je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.

Činnost Unie doplňuje politiku členských států a je zaměřena na zlepšování veřejného zdraví, předcházení lidským nemocem a na odstraňování příčin ohrožení tělesného a duševního zdraví. Tato činnost zahrnuje:

(a) boj proti nejzávažnějším nemocem podporou výzkumu jejich příčin, přenosu a jejich předcházení, jakož i zdravotnické informace a zdravotní výchovu;

(b) sledování vážných přeshraničních zdravotních hrozeb, včasné varování před nimi a boj proti nim.

Unie doplňuje činnost členských států zaměřenou na snižování škodlivých účinků drog na zdraví, včetně informačních a preventivních opatření.

2. Unie podněcuje spolupráci mezi členskými státy v oblastech uvedených v tomto článku a případně podporuje jejich činnost. Podněcuje zejména spolupráci mezi členskými státy zaměřenou na zlepšení vzájemného doplňování jejich zdravotních služeb v příhraničních oblastech.

Ve spojení s Komisí koordinují členské státy mezi sebou své politiky a programy v oblastech uvedených v odstavci 1. V úzkém spojení s členskými státy může Komise vyvinout jakékoli užitečné podněty na podporu takové koordinace, zejména podněty s cílem stanovit směry a ukazatele, pořádat výměnu osvědčených postupů a připravit nezbytné podklady pro pravidelný dohled a hodnocení. Evropský parlament je plně informován.

3. Unie a členské státy podporují spolupráci se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi v oblasti veřejného zdraví.

zeměmi

Řádný legislativní postup na základě kvalif. většiny stanoví:

- kvalitu a bezpečnost lidských orgánů a krve, členské státy mohou příslušné standardy zvýšit

- ve veterinární a rostlinolékařské oblasti

- opatření k zajištění vysokých standardů kvality

- přeshraniční hrozby zdraví

Zákony se přijímají kvalif. většinou

Legislativní akt ke zlepšení a ochraně lidského zdraví

Rada přijme doporučení

Je uznávána odpovědnost členských států za zdravotní služby

Průmysl

X** 4. Odchylně od čl. I-12(5) a čl. I-17 (a) a v souladu s čl. I-14(2)(k) přispěje evropský zákon nebo rámcový zákon k dosažení cílů uvedených v tomto článku stanovením těchto opatření, aby bylo možno zohlednit společné otázky bezpečnosti:

(a) opatření k zajištění vysokých standardů kvality a bezpečnosti lidských orgánů a látek lidského původu, jakož i krve a krevních derivátů; tato opatření nebrání členským státům zachovávat nebo zavádět přísnější ochranná opatření;

(b) opatření ve veterinární a rostlinolékařské oblasti, která mají za svůj přímý cíl ochranu veřejného zdraví;

(c) opatření k zajištění vysokých standardů kvality a bezpečnosti léčivých přípravků a zdravotnických prostředků;

(d) opatření týkající se sledování vážných přeshraničních zdravotních hrozeb, včasného varování před nimi a boje proti nim.

Evropský zákon nebo rámcový zákon se přijme po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů.

X** 5. Evropský zákon nebo rámcový zákon může rovněž stanovit pobídková opatření určená k ochraně a zlepšování lidského zdraví a zejména k boji proti nejzávažnějším přeshraničním nemocem, jakož i opatření, která mají za svůj přímý cíl ochranu veřejného zdraví, pokud jde o tabák a zneužívání alkoholu, s vyloučením harmonizace právních předpisů členských států. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem.

X 6. Pro účely tohoto článku může Rada na návrh Komise rovněž přijmout doporučení.

7. Při činnosti Unie je uznávána odpovědnost členských států za stanovení jejich zdravotní politiky a za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče. Odpovědnost členských států zahrnuje řízení zdravotnictví a zdravotní péče, jakož i rozdělování na ně vyčleněných zdrojů. Opatření podle odst. 4(a) se nedotýkají vnitrostátních předpisů o dárcovství nebo lékařském využití orgánů a krve.

ODDÍL 2

PRŮMYSL

Cíl: zajistit konkurenceschopnost průmyslu

Prostředky:

*- směry
- osvědčené postupy
- dohled
- hodnocení*

*Evropský zákon nebo rámcový zákon může stanovit zvláštní opatření
Je vyloučena harmonizace právních předpisů člen. států*

Legislativní postup na základě kvalif. většiny

*Zákaz narušení hospodářské soutěže
Kultura*

Cíl: přispívat k rozkvětu kultur

Článek III-279 (ex článek 157 TEC)

X**

1. Unie a členské státy zajistí, aby existovaly podmínky nezbytné pro konkurenceschopnost průmyslu Unie.

Za tímto účelem a v souladu se systémem volného a konkurenčního trhu se jejich činnost zaměří na:

(a) urychlené přizpůsobování průmyslu strukturálním změnám;

(b) podporu vytváření prostředí příznivého pro rozvoj podnikání v rámci Unie, zejména malých a středních podniků.

(c) podporu prostředí příznivého pro spolupráci mezi podniky;

(d) podporu dokonalejšího využívání průmyslového potenciálu v oblasti inovace, výzkumu a technologického rozvoje.

2. Členské státy navzájem projednávají ve spolupráci s Komisí svou činnost a podle potřeby ji koordinují. Komise může vyvinout jakékoli užitečné podněty na podporu takové koordinace, zejména podněty s cílem stanovit směry a ukazatele, pořádat výměnu osvědčených postupů a připravit nezbytné podklady pro pravidelný dohled a hodnocení. Evropský parlament je plně informován.

3. Unie přispívá k dosažení cílů uvedených v odstavci 1 prostřednictvím politik a činností, které provádí na základě ostatních ustanovení Ústavy. Evropský zákon nebo rámcový zákon může stanovit zvláštní opatření určená na podporu činností, které jsou v členských státech prováděny k dosažení cílů uvedených v odstavci 1, s vyloučením harmonizace právních předpisů členských států. Přijme se po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem.

Tento oddíl nevytváří podklad pro zavádění jakýchkoli opatření Uní, která by mohla vést k narušení hospodářské soutěže a která by obsahovala daňová ustanovení nebo ustanovení týkající se práv a zájmů zaměstnaných osob.

ODDÍL 3

KULTURA

Článek III-280 (ex článek 151 TEC)

X**/X

1. Unie přispívá k rozkvětu kultur členských států a přitom respektuje jejich národní a regionální různorodosti a zároveň zdůrazňuje společné

<i>členských států</i>	<u>kulturní dědictví.</u>
<i>Podněcování spolupráce mezi členskými státy:</i>	2. Činnost Unie je zaměřena na <u>povzbuzování spolupráce</u> mezi členskými státy a v případě potřeby na <u>podporu</u> a doplňování jejich <u>činnosti</u> v těchto oblastech:
- <i>kultura a dějiny</i>	(a) zlepšování znalostí a <u>šíření</u> kultury a dějin evropských národů;
- <i>dědictví</i>	(b) <u>zachování</u> a ochrana <u>kulturního dědictví</u> evropského významu;
- <i>kulturní výměny</i>	(c) nekomerční <u>kulturní výměny</u> ;
- <i>umění, literatura, audiovizuální tvorba</i>	(d) <u>umělecká a literární tvorba</u> , včetně tvorby v audiovizuální oblasti
- <i>mezinárodní spolupráce</i>	3. Unie a členské státy podporují <u>spolupráci</u> v oblasti kultury se <u>třetími zeměmi</u> a s příslušnými mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy.
- <i>integrace kultury do dalších činností</i>	4. Unie ve své činnosti podle ostatních ustanovení Ústavy <u>přihlíží ke kulturním hlediskům</u> , zejména s cílem zachovávat a podporovat rozmanitost svých kultur.
<i>Legislativní podněty: legislativní postup na základě kvalifikované většiny</i>	X** 5. Ve snaze přispět k dosažení cílů uvedených v tomto článku: (a) evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví pobídkové akce, <u>s vyloučením harmonizace právních předpisů</u> členských států. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů;
<i>Rada přijme doporučení</i>	X (b) Rada na návrh Komise přijme <u>doporučení</u> .
Nový oddíl: Cestovní ruch	<u>ODDÍL 4 (nový)</u> <u>CESTOVNÍ RUCH</u> Článek III-281 (nový)
<i>Cíl: podporovat konkureschopný sektor cestovního ruchu</i>	X** 1. Unie <u>doplňuje činnost členských států v oblasti cestovního ruchu</u> , zejména <u>podporou konkureschopnosti podniků</u> Unie v této oblasti.
<i>Prostředky: - vytváření příznivého prostředí - výměna zkušeností</i>	Za tímto účelem je činnost Unie zaměřena na: (a) podporu vytváření příznivého prostředí pro rozvoj podniků v této oblasti; (b) podporu spolupráce mezi členskými státy, zejména výměnou zkušeností.

Legislativní akt přijat v Radě kvalifikovanou většinou, s vyloučením harmonizace

2. Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví zvláštní opatření určená na doplnění činností, které členské státy provádějí k dosažení cílů uvedených v tomto článku, s vyloučením harmonizace právních předpisů členských států.

Všeobecné vzdělávání, odborné vzdělávání, mládež a sport

ODDÍL 5

VŠEOBECNÉ VZDĚLÁVÁNÍ, MLÁDEŽ, SPORT A ODBORNÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Článek III-282 (ex článek 149 TEC)

Cíl: rozvíjet kvalitní vzdělávání

X**/X

1. Unie přispívá k rozvoji kvalitního vzdělávání podporou spolupráce mezi členskými státy a je-li to nezbytné, podporováním a doplňováním činnosti členských států při plném respektování jejich odpovědnosti za obsah výuky a za organizaci vzdělávacích systémů a za jejich kulturní a jazykovou rozmanitost.

Plné respektování odpovědnosti členských států

Podpora sportu

Unie přispívá k podpoře evropských hledisek sportu s přihlédnutím k jeho zvláštní povaze, jeho strukturám založeným na dobrovolné činnosti a jeho společenské a vzdělávací funkci.

Prostředky:

Činnost Unie je zaměřena na:

- evropský rozměr ve vzdělávání

(a) rozvoj evropského rozměru ve vzdělávání, zvláště výukou a šířením jazyků členských států;

- mobilita

(b) podporu mobility studentů a učitelů, také prostřednictvím podpory akademického uznávání diplomů a započítáváním dob studia;

- spolupráce

(c) podporu spolupráce mezi vzdělávacími institucemi;

- výměna

(d) rozvoj výměny informací a zkušeností týkajících se otázek, které jsou společné vzdělávacím systémům členských států;

- výměna mládeže a její účast na demokratickém životě

(e) podporu rozvoje výměn mládeže a pedagogických pracovníků a podporu účasti mladých lidí na demokratickém životě Evropy;

- <i>dálkové vzdělávání</i>	(f) podporu rozvoje <u>dálkového vzdělávání</u> ;
- <i>evropský rozměr sportu podporou:</i> - <i>spravedlnosti a čestnosti</i> - <i>fyzické a mravní integrity</i>	(g) rozvoj evropského rozměru sportu podporou spravedlivého a otevřeného sportovního soutěžení a spolupráce mezi subjekty odpovědnými za sport, jakož i ochranou fyzické a mravní integrity sportovců, obzvláště mladých sportovců.
<i>Spolupráce s třetími zeměmi a organizacemi</i>	2. Unie a členské státy podporují spolupráci v oblasti vzdělávání a sportu se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy.
<i>Prostředky:</i>	3. Ve snaze přispět k dosažení cílů uvedených v tomto článku:
- <i>pobídkové akce na základě kvalifikované většiny, s vyloučením harmonizace</i>	X** (a) Evropský <u>zákon nebo rámcový zákon</u> stanoví <u>pobídkové akce, s vyloučením harmonizace</u> právních předpisů členských států. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem;
- <i>doporučení přijatá Radou</i>	X (b) Rada na návrh Komise přijme <u>doporučení</u> .
Odborné vzdělávání	Článek III-283 (ex článek 150 TEC)
<i>Plné respektování odpovědnosti členských států</i>	X**/X 1. Unie provádí politiku <u>odborného vzdělávání</u> , jež podporuje a <u>doplňuje</u> činnost členských států při <u>plném respektování jejich odpovědnosti</u> za obsah a organizaci odborného vzdělávání.
<i>Cíle:</i>	Činnost Unie je zaměřena na:
- <i>změny v průmyslu</i>	(a) usnadňování <u>adaptace na změny v průmyslu</u> , zejména odborným vzděláváním a rekvalifikací;
- <i>odborné vzdělávání</i>	(b) zlepšování základního a dalšího odborného vzdělávání za účelem usnadnění profesního začlenění a znouzačlenění na trhu práce;
- <i>mobilita</i>	(c) usnadnění <u>přístupu k odbornému vzdělávání</u> , podporu mobility vyučujících a osob vyučovaných v rámci odborné výuky, obzvláště mladých lidí;
- <i>spolupráce</i>	(d) podporu <u>spolupráce</u> v oblasti odborného vzdělávání <u>mezi institucemi odborného vzdělávání</u> či výcviku a podniky;
- <i>výměna</i>	(e) rozvoj <u>výměny informací</u> a zkušeností týkajících se otázek, které jsou společné systémům odborného vzdělávání členských států.

- mezinárodní
spolupráce

Cílů má být dosaženo
prostřednictvím
legislativního aktu
přijátého kvalif.
většinou, s vyloučením
harmonizace

Civilní ochrana

Podpora spolupráce
mezi členskými státy

Cíle:

- předcházení rizikům a
příprava osob

- podpora operativní
spolupráce

- mezinárodní
spolupráce

Legislativní akt přijat
kvalif. většinou v Radě

Správní spolupráce

Právo Unie je
v členských státech věcí

2. Unie a členské státy podporují spolupráci v oblasti odborného vzdělávání se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi.

3. Ve snaze přispět k dosažení cílů uvedených v tomto článku:

X** (a) evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví nezbytná opatření, s vyloučením harmonizace právních předpisů členských států. Přijme se po konzultaci s Výborem regionů a Hospodářským a sociálním výborem;
X (b) Rada na návrh Komise přijme doporučení.

ODDÍL 6

CIVILNÍ OCHRANA

Článek III-284 (nový)

X**

1. Unie podporuje spolupráci mezi členskými státy ve snaze posílit účinnost systémů pro předcházení přírodním nebo člověkem způsobeným pohromám a pro ochranu proti nim.

Činnost Unie je zaměřena na:

(a) podporu a doplňování činností členských států na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, které se týkají předcházení rizikům, přípravy osob zabývajících se civilní ochranou a zásahu v případě přírodních nebo člověkem způsobených pohrom uvnitř Unie;

(b) podporu rychlé a účinné operativní spolupráce uvnitř Unie mezi vnitrostátními útvary civilní ochrany;

(c) napomáhání soudržnosti akcí podnikaných v oblasti civilní ochrany na mezinárodní úrovni.

2. Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření nezbytná jako příspěvek k dosažení cílů uvedených v odstavci 1, s vyloučením harmonizace právních předpisů členských států.

ODDÍL 7

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek III-285 (nový)

X**

1. Účinné provádění práva Unie členskými státy, které má zásadní význam pro řádné fungování Unie, se pokládá za otázku společného zájmu.

společného zájmu

Může podpořit členské státy při provádění práva Unie

Legislativní akt kvalif. většinou v Radě, bez harmonizace

Článek se nedotýká povinnosti členských států provádět právo Unie

OCT – přidružené zámořské země a území

Zvláštní vztahy mezi OCT a Unií

Grónsko: zvláštní úprava

Cíle:
- podpora hospodářského a sociálního rozvoje
- úzké vztahy

- Obchod: s OCT se zachází stejně jako s členským státem ...

... a OCT musí stejně zacházet se všemi členskými státy

- Investice

2. Unie může podpořit úsilí členských států o zlepšení jejich správní kapacity pro provádění práva Unie. Tato činnost může zahrnovat usnadnění výměny informací a státních zaměstnanců, jakož i podporu vzdělávacích programů. Žádný členský stát není povinen této podpory využít. Evropský zákon stanoví k tomuto účelu nezbytná opatření, s vyloučením harmonizace právních předpisů členských států.

3. Tento článek se nedotýká povinnosti členských států provádět právo Unie, ani práv a povinností Komise. Nedotýká se ani ostatních ustanovení Ústavy, jež upravují správní spolupráci mezi členskými státy, jakož i mezi členskými státy a Unií.

HLAVA IV PŘIDRUŽENÍ ZÁMOŘSKÝCH ZEMÍ A ÚZEMÍ

Článek III-286 (ex článek 182 a 188 TEC)

1. K Unii jsou přidruženy mimoevropské země a území, které mají zvláštní vztah k Dánsku, Francii, Nizozemsku a Spojenému království. Tyto země a území (dále jen „země a území“) jsou vyjmenovány v příloze II.

Tato hlava se vztahuje na Grónsko, nestanoví-li jinak zvláštní ustanovení v Protokolu o zvláštní úpravě vztahující se na Grónsko.

2. Účelem přidružení je podporovat hospodářský a sociální rozvoj těchto zemí a území a navazovat úzké hospodářské vztahy mezi nimi a Unií.

Přidružení má sloužit především podpoře zájmů a blahobytu obyvatel těchto zemí a území a tomu, aby byly vedeny k hospodářskému, sociálnímu a kulturnímu rozvoji, o nějž usilují.

Článek III-287 (ex článek 183 TEC)

Přidružení sleduje tyto cíle:

(a) členské státy uplatňují při obchodních stycích se zeměmi a územími stejně zacházení, jaké si vzájemně poskytují na základě Ústavy;

(b) každá země nebo území uplatňuje při svých obchodních stycích s členskými státy a s ostatními zeměmi a územími stejně zacházení, jaké uplatňuje vůči tomu evropskému státu, s nímž udržuje zvláštní vztahy;

(c) členské státy se podílejí na investicích, které vyžaduje postupný rozvoj

<p>- <i>Veřejné soutěže:</i> <i>členské státy i OCT</i> <i>mají stejné podmínky</i></p>	<p>těchto zemí a území;</p> <p>(d) u investic financovaných Uníí je účast na <u>veřejných soutěžích</u> a dodávkách umožněna za stejných podmínek jako všem fyzickým i právnickým osobám, které jsou státními příslušníky členských států nebo zemí a území;</p>
<p><i>Svoboda usazování:</i> <i>zákaz jakéhokoli</i> <i>diskriminačního</i> <i>zacházení se</i> <i>společnostmi a státními</i> <i>příslušníky OCT</i></p>	<p>(e) na <u>právo usazování</u> státních příslušníků a společností ve vztazích mezi členskými státy a zeměmi a územími se vztahují <u>s vyloučením jakékoli diskriminace</u> ustanovení hlavy III kapitoly I oddílu 2 pododdílu 3 o svobodě usazování a postupy v tomto pododdíle stanovené, nestanoví-li akty přijaté podle článku III-291 jinak.</p>
<p>Článek III-288 (ex článek 184 TEC)</p>	
<p><i>Zákaz cel z dovozu</i> <i>zboží z OCT do Unie...</i> <i>... a z dovozu z Unie do</i> <i>OCT</i></p>	<p>1. <u>Cla na zboží</u> pocházející z těchto zemí a území jsou <u>při dovozu do členských států</u> zakázána tak, jak jsou podle Ústavy zakázána cla mezi členskými státy.</p> <p>2. <u>Cla na zboží</u> pocházející <u>z členských států</u> a z ostatních zemí a území jsou <u>při dovozu</u> do každé země nebo území zakázána v souladu s čl. III-151(4).</p>
<p><i>Výjimky</i></p>	<p>3. Země a území však <u>mohou</u> vybírat <u>cla</u>, která jsou nezbytná pro jejich rozvoj a industrializaci, anebo cla fiskální povahy, která tvoří příjem jejich rozpočtu.</p> <p>Cla uvedená v předchozím pododstavci <u>nesmějí přesáhnout úroveň cel na dovoz zboží</u> pocházejícího z členského státu, s nímž příslušná země nebo území udržuje zvláštní vztahy.</p>
<p><i>Zákaz diskriminace</i> <i>mezi dovozy z různých</i> <i>členských států</i></p>	<p>4. Odstavec 2 se nepoužije pro země a území, která z důvodu zvláštních mezinárodních závazků, jimiž jsou vázány, uplatňují nediskriminační celní sazebník.</p> <p>5. Zavedení nebo změna celních sazeb na zboží dovážené do zemí nebo na území nesmí vést ani právně ani fakticky k <u>přímé nebo nepřímé diskriminaci mezi dovozy zboží z různých členských států</u>.</p>
<p>Článek III-289 (ex článek 185 TEC)</p>	
<p><i>Ochranná opatření</i></p>	<p>Pokud by výše celní sazby uplatňované na zboží z třetí země při dovozu do země nebo na území mohla při uplatnění čl. III-288(1) vyvolat <u>odklon obchodu ke škodě některého členského státu</u>, může tento stát požádat Komisi, aby navrhla ostatním členským státům opatření potřebná k <u>nápravě</u> tohoto stavu.</p>
<p>Článek III-290 (ex článek 186 TEC)</p>	

*Volný pohyb
pracovníků*

S výhradou ustanovení týkajících se ochrany zdraví, veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku je volný pohyb pracovníků ze zemí a území v členských státech, jakož i pracovníků z členských států v zemích a na územích upraven akty přijatými v souladu s článkem III-291.

Článek III-291 (ex článek 187 TEC)

U*

*Akty přijímány
jednomyslně Radou*

Na základě zkušeností získaných z přidružení zemí a území k Unii přijme Rada jednomyslně na návrh Komise evropské zákony, rámcové zákony, nařízení a rozhodnutí týkající se podrobností a postupu pro přidružování zemí a území k Unii. Tyto zákony a rámcové zákony se přijmou po konzultaci s Evropským parlamentem.

VNĚJŠÍ ČINNOST

HLAVA V VNĚJŠÍ ČINNOST UNIE

KAPITOLA I

OBECNĚ POUŽITELNÁ USTANOVENÍ

**Obecně použitelná
ustanovení**

Článek III-292 (ex článek 3, odst. 2 a ex článek 11 TEU)

Unie hájí zásady:

- *demokracie*
- *právního státu*
- *lidských práv*
- *základních svobod*
- *lidské důstojnosti*
- *rovnosti*
- *solidarity*
- *mezinárodního práva*
- *partnerství*
- *světových organizací*
- *Organizace spojených národů*

1. Činnost Unie na mezinárodní scéně spočívá na zásadách, které se uplatnily při jejím založení, jejím rozvoji a jejím rozšiřování a které hodlá podporovat v ostatním světě: demokracie, právní stát, univerzálnost a nedělitelnost lidských práv a základních svobod, úcta k lidské důstojnosti, zásady rovnosti a solidarity a dodržování zásad Charty Organizace spojených národů a mezinárodního práva.

Unie usiluje o rozvíjení vztahů a budování partnerství s třetími zeměmi a mezinárodními regionálními nebo světovými organizacemi, které sdílejí zásady uvedené v prvním pododstavci. Podporuje vícestranná řešení společných problémů, především v rámci Organizace spojených národů.

Unie:

- *chrání společné zájmy*
- *upevňuje lidská práva*
- *zachovává mír*

2. Unie vymezuje a vede společné politiky a činnosti a usiluje o dosažení vysokého stupně spolupráce ve všech oblastech mezinárodních vztahů, ve snaze:

(a) chránit své hodnoty, základní zájmy, svou bezpečnost, nezávislost a celistvost;

(b) upevňovat a podporovat demokracii, právní stát, lidská práva a zásady mezinárodního práva;

(c) zachovávat mír, předcházet konfliktům a posilovat mezinárodní bezpečnost v souladu s cíli a zásadami Charty Organizace spojených

- podporuje <u>udržitelný</u> rozvoj	národů, jakož i v souladu se zásadami <u>Helsinského závěrečného aktu</u> a s cíli <u>Pařížské charty</u> , včetně těch, které se týkají vnějších hranic; (d) podporovat <u>udržitelný rozvoj</u> v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti <u>životního prostředí</u> v rozvojových zemích s hlavním cílem vymýcení chudoby;
- usiluje o volný světový trh	(e) povzbuzovat zapojení všech zemí do <u>světové ekonomiky</u> , včetně postupného <u>odstraňování překážek</u> mezinárodního obchodu;
- pomáhá <u>životnímu prostředí</u>	(f) přispívat k vypracování mezinárodních opatření pro ochranu a zlepšení kvality <u>životního prostředí</u> a udržitelné hospodaření se světovými přírodními zdroji, aby se zajistil <u>udržitelný rozvoj</u> ;
- poskytuje <u>humanitární pomoc</u>	(g) <u>pomáhat lidem</u> , zemím a regionům čelícím <u>přírodním nebo člověkem způsobeným pohromám</u> ;
- podporuje <u>globalizaci</u>	(h) podporovat mezinárodní systém založený na <u>posílené mnohostranné spolupráci</u> a na dobrém vládnutí v celosvětovém měřítku.
<i>Unie musí zajišťovat soudržnost mezi různými oblastmi vnější činnosti a ostatními politikami</i>	3. Při vypracování a provádění vnější činnosti v jednotlivých oblastech podle této hlavy, jakož i u vnějších aspektů ostatních politik zachovává Unie zásady a sleduje cíle uvedené v odstavcích 1 a 2. Unie <u>dbá na soudržnost</u> mezi jednotlivými oblastmi své vnější činnosti a mezi těmito oblastmi a <u>svými ostatními politikami</u> . Rada a Komise, jímž je nápomocen <u>ministr zahraničních věcí</u> Unie, <u>zajišťují tuto soudržnost</u> a za tímto účelem spolupracují.
<i>Evropská rada určí zájmy a cíle jednomyslně</i>	Článek III-293 (ex článek 13(2) TEU) U* 1. Na základě zásad a cílů uvedených v článku III-292 určí <u>Evropská rada strategické zájmy a cíle Unie</u> . Evropská rozhodnutí Evropské rady o strategických zájmech a cílech Unie se vztahují na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a na jiné oblasti vnější činnosti Unie. Mohou se týkat <u>vztahů</u> Unie s <u>některou zemí</u> nebo regionem, <u>nebo být zaměřena tematicky</u> . Vymezují jejich <u>trvání</u> a <u>prostředky</u> , které mají poskytnout Unie a členské státy.
<i>Ministr zahraničních věcí a Komise mohou předkládat společné</i>	Evropská rada rozhoduje <u>jednomyslně</u> na doporučení Rady, které Rada přijme způsobem stanoveným pro každou oblast. X/XX/U/X*/XX*/U** Evropská rozhodnutí Evropské rady se provádějí podle postupů stanovených Ústavou. 2. <u>Ministr zahraničních věcí Unie</u> v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky a <u>Komise</u> v ostatních oblastech vnější činnosti

návrhy | mohou Radě předkládat společné návrhy.

Zahraněční politika

KAPITOLA II

SPOLEČNÁ ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKA

ODDÍL 1

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek III-294 (ex články 11 a 12 TEU)

Unie vymezuje a provádí vlastní zahraniční politiku s ...

1. V rámci zásad a cílů své vnější činnosti Unie vymezuje a provádí společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, která zahrnuje všechny oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky.

... podporou členských států

2. Členské státy aktivně a bezvýhradně podporují společnou zahraniční a bezpečnostní politiku v duchu loajality a vzájemné solidarity.

Členské státy nesmí jednat v rozporu se zájmy Unie

Členské státy spolupracují na posilování a rozvoji své vzájemné politické solidarity. Zdrží se jakéhokoli jednání, které je v rozporu se zájmy Unie nebo může snižovat účinnost jejího působení jako soudržné síly v mezinárodních vztazích.

Rada a ministr zahraničí dohlížejí

Rada a ministr zahraničních věcí Unie dbají na dodržování těchto zásad.

Prostředky:
- obecné směry

3. Unie vede společnou zahraniční a bezpečnostní politiku:

Obecné pravidlo U* (a) vymezením obecných směrů;

- rozhodnutí

U/X/XX/U*/X*/XX* (b) přijímáním evropských rozhodnutí vymezujících:

- akce

Obecné pravidlo U* (i) akce, které má Unie provést;

- postoje

Obecné pravidlo U* (ii) postoje, které má Unie zaujmout;

- provádění rozhodnutí

Obecné pravidlo XX* (iii) podrobnosti provádění evropských rozhodnutí uvedených v bodech (i) a (ii);

- spolupráce mezi členskými státy

(c) a posilováním systematické spolupráce mezi členskými státy při provádění jejich politiky.

Evropská rada vymezuje jednomyslně obecné směry zahraniční a obranné politiky

Článek III-295 (ex článek 13 TEU)

U*

1. Evropská rada vymezuje obecné směry společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně věcí souvisejících s obranou.

	<p>Pokud to vyžaduje <u>mezinárodní vývoj</u>, svolá předseda Evropské rady <u>mimořádné zasedání</u> Evropské rady, aby ve vztahu k tomuto vývoji vymezila strategické směry politiky Unie.</p>
<p><i>Rada přijme podrobnější pravidla</i></p>	<p>2. <u>Rada</u> přijme evropská rozhodnutí nezbytná pro vymezení a <u>provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky</u> na základě obecných směrů a strategických směrů vymezených Evropskou radou.</p>
	<p>Článek III-296 (ex články 18 a 26 TEU)</p>
<p><i>Ministr zahraničí: - předsedá Radě pro zahraniční věci - předkládá návrhy - provádí rozhodnutí</i></p>	<p>U*</p> <p>1. <u>Ministr zahraničních věcí</u> Unie, který <u>předsedá Radě pro zahraniční věci</u>, přispívá svými <u>návrhy</u> k vypracování společné zahraniční a bezpečnostní politiky a <u>zajišťuje provádění</u> evropských rozhodnutí přijatých Evropskou radou a Radou.</p>
<p><i>- zastupuje Unii v zahraničních věcech (spolu s předsedou Evropské rady)</i></p>	<p>2. <u>Ministr zahraničních věcí zastupuje Unii</u> v záležitostech společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Jménem Unie vede politický dialog s třetími stranami a vyjadřuje postoj Unie v mezinárodních organizacích a na mezinárodních konferencích.</p>
<p><i>Evropský útvar pro vnější činnost</i></p>	<p>3. Při plnění své funkce se ministr zahraničních věcí Unie opírá o <u>evropský útvar pro vnější činnost</u>. Tento útvar působí ve spolupráci s diplomatickými útvary členských států a skládá se z úředníků příslušných oddělení generálního sekretariátu Rady a Komise, jakož i z vyslaného personálu vnitrostátních diplomatických útvarů. Organizaci a fungování evropského útvaru pro vnější činnost <u>stanoví evropské rozhodnutí Rady</u>. Rada rozhoduje na návrh ministra zahraničních věcí Unie po konzultaci s Evropským parlamentem a po obdržení souhlasu Komise.</p>
	<p>Článek III-297 (ex článek 14 TEU)</p>
<p><i>Rada rozhoduje o mezinárodních operativních akcích...</i></p>	<p>U*</p> <p>1. Vyžaduje-li <u>mezinárodní situace operativní akci</u> Unie, přijme <u>Rada nezbytná evropská rozhodnutí</u>. Tato rozhodnutí stanoví <u>cíle, rozsah a prostředky</u>, které mají být Unii poskytnuty, jakož i <u>podmínky</u> pro provádění akce a je-li to nutné i její <u>trvání</u>.</p>
<p><i>... a přezkoumá rozhodnutí</i></p>	<p>Dojde-li ke <u>změně</u> okolností majících podstatný vliv na záležitost, která je předmětem takového evropského rozhodnutí, <u>přezkoumá</u> Rada zásady a cíle tohoto rozhodnutí a přijme nezbytná evropská rozhodnutí.</p>
<p><i>Rozhodnutí zavazují členské státy</i></p>	<p>2. Evropská rozhodnutí uvedená v odstavci 1 <u>zavazují členské státy</u> při zaujímání postojů a při provádění jejich činnosti.</p>
<p><i>Předběžné konzultace před přijetím vnitrostátního postoje</i></p>	<p>3. Informace o každém <u>vnitrostátním postoji</u> nebo akci, která je plánována podle evropského rozhodnutí uvedeného odstavci 1, oznámí dotčený členský stát s dostatečným předstihem, aby se v případě potřeby</p>

V mimořádných situacích mohou místo Unie jednat členské státy ... ale musí okamžitě informovat Radu

mohly konat předběžné konzultace v Radě. Povinnost předběžného informování se nevztahuje na opatření, která představují pouhé provedení tohoto rozhodnutí na vnitrostátní úrovni.

Rada přijme rozhodnutí

4. V nevyhnutelných případech vyplývajících ze změn situace a nebylo-li evropské rozhodnutí uvedené v odstavci 1 druhém pododstavci přezkoumáno, mohou členské státy s ohledem na obecné cíle tohoto rozhodnutí urychleně přijmout nezbytná opatření. Členský stát přijímající tato opatření o nich okamžitě uvědomí Radu.

5. Nastanou-li při uplatňování evropského rozhodnutí podle tohoto článku větší obtíže, vyrozumí o nich členský stát Radu, která je projedná a hledá vhodné řešení. Taková řešení nesmějí být v rozporu s cíli akce ani nesmějí snižovat její účinnost.

Článek III-298 (ex článek 15 TEU)

U*

Rada přijímá evropská rozhodnutí, která vymezují postoj Unie ke konkrétní otázce zeměpisné nebo tématické povahy. Členské státy zajistí, aby jejich vnitrostátní politiky byly v souladu s postoji Unie.

Návrhy ze strany:

Článek III-299 (ex článek 22 TEU)

*1) členských států
2) ministra zahraničí
3) ministra zahraničí a Komise*

1. Každý členský stát, ministr zahraničních věcí Unie nebo tento ministr s podporou Komise se mohou Rady dotazovat na záležitost týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky a mohou předkládat Radě podněty a návrhy.

Mimořádné zasedání Rady, když je třeba rychlého rozhodnutí

2. V případech vyžadujících rychlé rozhodnutí svolá ministr zahraničních věcí Unie z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu mimořádné zasedání Rady ve lhůtě čtyřiceti osmi hodin a je-li to naprosto nezbytné, ve lhůtě kratší.

Rozhodování

Článek III-300 (ex článek 23 TEU)

Obecné pravidlo: jednomyslnost s konstruktivním zdržením se

U 1. Evropská rozhodnutí podle této kapitoly přijímá Rada jednomyslně.

Zdrží-li se 1/3 členských států představujících 1/3 obyvatelstva EU, je tím rozhodnutí blokováno

Zdrží-li se člen Rady hlasování, může to odůvodnit formálním prohlášením. V takovém případě není povinen provést evropské rozhodnutí, uznává však, že rozhodnutí zavazuje Unii. V duchu vzájemné solidarity se dotyčný členský stát zdrží jakékoli činnosti, která by se mohla dostat do rozporu s činností Unie založené na takovém rozhodnutí nebo jí bránit a ostatní členské státy jeho postoj uznávají. Zastupují-li členové Rady, kteří učinili takové prohlášení, nejméně jednu třetinu

	<p><u>členských států, které představují nejméně jednu třetinu obyvatelstva Unie, není rozhodnutí přijato.</u></p>
<p>Rada rozhoduje kvalif. většinou:</p> <p>- když Evropská rada už předtím vymezila jednomyslně zájmy</p> <p>- když ministr zahraničí podá návrh na žádost Evropské rady</p> <p>- když se provádějí rozhodnutí</p> <p>- když je jmenován zvláštní zástupce</p>	<p>X/XX 2. Odchylně od odstavce 1 rozhoduje <u>Rada kvalifikovanou většinou:</u></p> <p>XX (a) <u>přijímá-li</u> evropské rozhodnutí, které vymezuje akci nebo postoj Unie <u>na základě evropského rozhodnutí Evropské rady</u>, týkajícího se strategických zájmů a cílů Unie podle čl. III-293(1);</p> <p>X (b) přijímá-li evropské rozhodnutí, které vymezuje akci nebo postoj Unie, na návrh, jenž jí předkládá <u>ministr zahraničních věcí Unie na základě zvláštní žádosti</u>, kterou mu <u>Evropská rada</u> předala z vlastního podnětu nebo z podnětu tohoto ministra;</p> <p>XX (c) přijímá-li evropské rozhodnutí, jímž se <u>provádí</u> evropské rozhodnutí vymezující akci nebo postoj Unie;</p> <p>XX (d) přijímá-li evropské rozhodnutí o jmenování <u>zvláštního zástupce</u> podle článku III-302.</p>
<p>Právo veta v zásadních oblastech vnitrostátní politiky</p> <p>Členský stát může věc předat Evropské radě</p>	<p>Prohlásí-li člen Rady, že se <u>ze zásadních důvodů vnitrostátní politiky, které musí uvést, zamýšlí postavit proti přijetí</u> evropského rozhodnutí, které má být přijato <u>kvalifikovanou většinou</u>, <u>hlasování se nekoná</u>. Ministr zahraničních věcí Unie v úzké konzultaci s dotyčným členským státem hledá přijatelné řešení pro tento stát. Pokud je nenajde, může Rada kvalifikovanou většinou požádat, aby byla věc předložena <u>Evropské radě k jednomyslnému evropskému rozhodnutí</u>.</p>
<p>Rozšíření kvalif. většiny na jednomyslnost v Evropské radě</p>	<p>3. V souladu s čl. I-40(7) může <u>Evropská rada jednomyslně</u> přijmout evropské rozhodnutí, jímž stanoví, že Rada rozhoduje <u>kvalifikovanou většinou</u> v jiných případech než uvedených v odstavci 2 tohoto článku.</p>
<p>Kvalif. většinou se nerozhoduje v otázkách obrany</p>	<p>4. Odstavce 2 a 3 se nepoužijí na rozhodnutí související s <u>vojenstvím</u> nebo <u>obranou</u>.</p> <p style="text-align: center;">Článek III-301 (nový)</p>
<p>Ministr zahraničí koordinuje svou činnost se svými kolegy</p>	<p>1. Vymezila-li Evropská rada nebo Rada společný přístup Unie ve smyslu čl. I-40(5), <u>ministr zahraničních věcí Unie a ministři zahraničních věcí členských států koordinují</u> svou činnost v Radě.</p>
<p>Diplomatická zastoupení spolupracují</p>	<p>2. <u>Diplomatická zastoupení</u> členských států a <u>delegace Unie</u> ve třetích zemích a při mezinárodních organizacích mezi sebou <u>spolupracují</u> a přispívají k vytváření a provádění společného přístupu uvedeného v odstavci 1.</p>

	Článek III-302 (ex článek 18(5) TEU)
<i>Rada může jmenovat zvláštního zástupce se zvláštním mandátem</i>	<i>XX</i> Rada může jmenovat na návrh ministra zahraničních věcí Unie <u>zvláštního zástupce</u> pro jednotlivé politické otázky. Zvláštní zástupce vykonává svou funkci <u>pod vedením ministra</u> .
	Článek III-303 (ex článek 24 TEU)
<i>Dohody s třetími zeměmi</i>	<i>U</i> Unie může uzavřít <u>dohody</u> s jedním nebo více státy nebo mezinárodními organizacemi v oblastech spadajících do této kapitoly.
	Článek III-304 (ex článek 21 TEU)
<i>Ministr zahraničí konzultuje a informuje EP o hlavních aspektech a základních volbách Společné zahr. a bezp. politiky a Evropské bezp. a obranné politiky</i>	1. Ministr zahraničních věcí Unie <u>konzultuje</u> a informuje Evropský <u>parlament</u> v souladu s čl. I-40(6) a čl. I-41(7). Zajišťuje, aby názory Evropského parlamentu byly náležitě brány v úvahu. Do informování Evropského parlamentu mohou být zapojeni zvláštní zástupci.
<i>EP může dávat doporučení</i>	2. Evropský <u>parlament</u> může Radě a ministru zahraničních věcí Unie klást dotazy nebo jim <u>dávat doporučení</u> . Dvakrát ročně koná rozpravu o pokroku při provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně společné bezpečnostní a obranné politiky.
	Článek III-305 (ex článek 19 TEU)
<i>V mezinárodních organizacích zastává Unie jednotný postoj</i>	1. Členské státy <u>koordinují</u> svou činnost v <u>mezinárodních organizacích</u> a na mezinárodních konferencích. Na těchto fórech <u>zastávají postoje Unie</u> . <u>Ministr zahraničních věcí Unie zajišťuje organizaci této koordinace</u> . V mezinárodních organizacích a na mezinárodních konferencích, kterých se neúčastní všechny členské státy, <u>zastávají postoje Unie zúčastněné státy</u> .
<i>Když jsou v mezinárodních organizacích zastoupeny jen některé členské státy, informují tyto ostatní</i>	2. V souladu s čl. I-16(2) členské státy zastoupené v mezinárodních organizacích nebo na mezinárodních konferencích, jichž se neúčastní všechny členské státy, <u>informují</u> tyto státy, jakož i ministra zahraničních věcí Unie, o všech otázkách společného zájmu.
<i>Členové Rady bezpečnosti OSN hájí postoje Unie</i>	Členské státy, které jsou současně členy <u>Rady</u> bezpečnosti Organizace spojených národů, <u>harmonizují</u> svůj postup a plně informují ostatní členské státy, jakož i ministra zahraničních věcí Unie. <u>Členské státy, které jsou členy Rady bezpečnosti</u> , budou při výkonu svých funkcí <u>hájit postoje a zájmy Unie</u> , aniž je dotčena jejich odpovědnost podle Charty Organizace

<p><i>Nově: ministr zahraničí přednese postoj Unie v Radě bezpečnosti</i></p>	<p>spojených národů.</p> <p>Vymezila-li Unie postoj k některé otázce, která je na pořadu jednání Rady bezpečnosti Organizace spojených národů, <u>požádají</u> členské státy, které v ní zasedají, aby byl <u>ministr zahraničních věcí Unie</u> vyzván <u>k přednesení postoje Unie</u>.</p>
<p><i>Diplomatická zastoupení spolupracují tak, aby zajistila dodržování a provádění postojů Unie</i></p>	<p>Článek III-306 (ex článek 20 TEU)</p> <p><u>Diplomatická a konzulární zastoupení</u> členských států a <u>delegace Unie</u> ve třetích zemích a na mezinárodních konferencích a jejich zastoupení při mezinárodních organizacích <u>spolupracují</u> tak, aby zajistily dodržování a provádění evropských rozhodnutí, která vymezují postoje a akce Unie přijaté na základě této kapitoly. Prohlubují spolupráci výměnou informací a vypracováváním společných hodnocení.</p> <p>Prispívají k provádění práva evropských občanů na ochranu na území třetí země podle čl. I-10(2)(c) a opatření přijatých podle článku III-127.</p>
<p>Politický a bezpečnostní výbor</p>	<p>Článek III-307 (ex článek 25 TEU)</p>
<p>- sleduje mezinárodní situaci - sleduje plnění</p>	<p><i>U</i></p> <p>1. Aniž je dotčen článek III-344, <u>sleduje Politický a bezpečnostní výbor mezinárodní situaci</u> v oblastech společné zahraniční a bezpečnostní politiky a přispívá k vymezení politik podáváním stanovisek Radě na její žádost, na žádost ministra zahraničních věcí Unie nebo z vlastního podnětu. Sleduje také provádění dohodnutých politik, aniž jsou dotčeny pravomoci ministra zahraničních věcí Unie.</p>
<p>- vykonává politickou kontrolu operací k řešení krizí</p>	<p>2. V rámci této kapitoly <u>vykonává</u> Politický a bezpečnostní výbor pod odpovědností Rady a ministra zahraničních věcí Unie <u>politickou kontrolu a strategické řízení při operacích k řešení krizí</u> podle článku III-309.</p>
<p><i>Rada může zmocnit výbor k přijímání opatření podle vlastního rozhodnutí</i></p>	<p><u>Rada může</u> za účelem operace k řešení krizí a po dobu jejího trvání, jak ji Rada určí, <u>zmocnit</u> výbor <u>k přijímání vhodných opatření</u> týkajících se politické kontroly a strategického řízení operace.</p>
<p><i>Společná zahraniční a bezpečnostní politika se nedotýká pravomocí Unie v jiných oblastech</i></p>	<p>Článek III-308 (ex článek 47 TEU)</p> <p>Provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky se nedotýká uplatňování postupů a rozsahu pravomocí orgánů, které Ústava stanoví pro výkon pravomocí Unie uvedených v člancích I-13 až I-15 a článku I-17.</p>

**Bezpečnostní a
obránná politika**

*Použití civilních a
vojenských prostředků*
- k odzbrojení
- k humanitárním
úkolům
- k vojenské pomoci
- jako bojových sil
- k prevenci konfliktů
- k prosazování míru
- k stabilizaci

*Rada rozhoduje
jednomyslně*

*Rozhodnutí mohou být
prováděna skupinou
členských států*

*Členské státy informují
Radu*

**Evropská obranná
agentura:**

Stejně tak se provádění politiky uvedených v daných člancích nedotýká uplatňování postupů a rozsahu pravomocí orgánů, které Ústava stanoví pro výkon pro výkon pravomocí Unie podle této kapitoly.

ODDÍL 2

SPOLEČNÁ BEZPEČNOSTNÍ A OBRANNÁ POLITIKA

Článek III-309 (ex článek 17 TEU)

1. Mise uvedené v čl. I-41(1), při kterých může Unie použít civilní a vojenské prostředky, zahrnují společné akce v oblasti odzbrojení, humanitární a záchranné mise, poradní a pomocné mise ve vojenské oblasti, mise pro předcházení konfliktům a udržení míru, mise bojových sil k řešení krizí, včetně misí pro prosazování míru a stabilizačních operací po ukončení konfliktů. Všechny tyto mise mohou přispívat k boji proti terorismu, včetně podpory třetích zemí v boji proti terorismu na jejich území.

U 2. Rada přijme evropská rozhodnutí týkající se misí uvedených v odstavci 1, ve kterých vymezí jejich cíle, rozsah a obecné podmínky pro jejich provádění. Ministr zahraničních věcí Unie pod vedením Rady a v úzkém a stálém styku s Politickým a bezpečnostním výborem zajišťuje koordinaci civilních a vojenských hledisek těchto misí.

Článek III-310 (nový)

U

1. V rámci evropských rozhodnutí přijatých podle článku III-309 může Rada svěřit provádění některé mise skupině členských států, které si to přejí a mají pro takovou misi nezbytné kapacity. Tyto členské státy se ve spojení s ministrem zahraničních věcí Unie mezi sebou dohodnou na řízení této mise.

2. Členské státy účastníci se mise informují o vývoji mise pravidelně Radu z vlastního podnětu nebo na žádost jiného členského státu. Členské státy účastníci se mise neprodleně informují Radu v případě, kdy by provedení mise mělo podstatné následky nebo by vyžadovalo změnu cíle, rozsahu nebo podmínek mise stanovených evropským rozhodnutím podle odstavce 1. V takových případech přijme Rada nezbytná evropská rozhodnutí.

Článek III-311 (nový)

XX

1. Agentura pro oblast rozvoje obranných kapacit, výzkumu, pořizování a vyzbrojování (Evropská obranná agentura), zřízená čl. I-41(3) a pod vedením Rady, má za úkol:

<p>- určuje vojenské potřeby</p>	<p>(a) přispívat k <u>určení cílů vojenských kapacit</u> členských států a hodnotit dodržování závazků týkajících se kapacit příslibných členskými státy;</p>
<p>- podporuje harmonizaci operativních potřeb</p>	<p>(b) podporovat <u>harmonizaci operativních potřeb</u> a přijímání účinných a slučitelných akvizičních metod;</p>
<p>- řídí společné programy</p>	<p>(c) navrhopvat mnohostranné <u>projekty</u> pro plnění úkolů <u>z hlediska vojenských kapacit</u> a zajišťovat <u>koordinaci</u> programů prováděných členskými státy a <u>řízení zvláštních programů spolupráce</u>;</p>
<p>- podporuje výzkum v oblasti obranných technologií</p>	<p>(d) <u>podporovat výzkum v oblasti obranných technologií</u>, koordinovat a plánovat společnou výzkumnou činnost a studie technických řešení odpovídajících budoucím operativním potřebám;</p>
<p>- posiluje oblast obrany</p>	<p>(e) přispívat k určování a případně k provádění všech účelných opatření pro <u>posílení průmyslové a technologické základny v oblasti obrany</u> a pro zlepšení účinnosti vojenských výdajů.</p>
<p>Agentura je otevřena všem členským státům</p>	<p>2. Evropská obranná agentura je otevřena všem členským státům, které si přejí podílet se na její činnosti. Rada kvalifikovanou většinou přijme evropské rozhodnutí vymezující statut, sídlo a způsob fungování agentury. Toto rozhodnutí přihlíží ke stupni skutečného podílu na činnostech agentury. V rámci agentury budou vytvořeny zvláštní skupiny sdružující členské státy, jež vedou společné projekty. Agentura plní své úkoly <u>ve spojení s Komisí</u>, je-li to třeba.</p>
<p>Rozhodnutí o statutu, sídle a způsobu fungování agentury jsou přijímána kvalif. většinou</p>	
<p>Strukturovaná spolupráce Strukturované spolupráce se mohou účastnit členské státy s vysokými vojenskými kapacitami</p>	<p style="text-align: center;">Článek III-312 (nový)</p> <p>XX/U</p> <p>1. <u>Členské státy, které si přejí účastnit se stálé strukturované spolupráce</u> uvedené v čl. I-41(6), <u>splňují kritéria a závázaly se k vojenským kapacitám</u> stanoveným v Protokolu o stálé strukturované spolupráci, <u>oznámí svůj záměr Radě a ministři zahraničních věcí Unie</u>.</p>
<p>Rada přijme rozhodnutí o zřízení strukturované spolupráce kvalif. většinou</p>	<p>2. Do tří měsíců od oznámení podle odstavce 1 přijme Rada <u>evropské rozhodnutí o zřízení stálé strukturované spolupráce</u> a stanoví seznam zúčastněných členských států. Rada rozhoduje <u>kvalifikovanou většinou</u> po konzultaci s ministrem zahraničních věcí Unie.</p>
<p>Strukturovaná spolupráce je otevřena všem členským státům</p>	<p>3. <u>Každý členský stát, který si v pozdějším stadiu přeje účastnit se stálé strukturované spolupráce</u>, oznámí svůj záměr Radě a ministru zahraničních věcí Unie.</p>
<p>Rada potvrdí účast</p>	<p>XX <u>Rada přijme evropské rozhodnutí, kterým potvrdí účast</u> dotyčného</p>

členského státu kvalif. většinou

Hlasovat mohou pouze zúčastněné členské státy

Pozastavení účasti členského státu

Rada rozhoduje kvalif. většinou
= 55% členských států představujících 65% obyvatelstva

Blokační menšina = 35% obyvatelstva zúčastněných členských států + 1 členský stát

Dobrovolné odstoupení

Jednomyslnost, pokud není stanoveno jinak

Finanční ustanovení

Správní výdaje: vždy

členského státu, který splňuje kritéria a přijímá závazky stanovené v článcích 1 a 2 Protokolu o stálé strukturované spolupráci. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou po konzultaci s ministrem zahraničních věcí Unie. Na hlasování se podílejí pouze členové Rady zastupující zúčastněné členské státy.

Kvalifikovaná většina je vymezena jako nejméně 55% členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva těchto států.

Blokační menšinu musí tvořit tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 35% obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

XX 4. Pokud zúčastněný členský stát již nesplňuje kritéria nebo není již schopen dostát závazkům stanoveným v článcích 1 a 2 Protokolu o stálé strukturované spolupráci, může Rada přijmout evropské rozhodnutí o pozastavení účasti tohoto členského státu.

Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou. Na hlasování se podílejí pouze členové Rady zastupující zúčastněné členské státy, s výjimkou dotyčného členského státu.

Kvalifikovaná většina je vymezena jako nejméně 55% členů Rady zastupujících zúčastněné členské státy, které představují nejméně 65% obyvatelstva těchto států.

Blokační menšinu musí tvořit nejméně tolik členů Rady, kolik jich zastupuje nejméně 55% obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden člen, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

5. Pokud si zúčastněný členský stát přeje odstoupit ze stálé strukturované spolupráce, informuje o svém záměru Radu, která vezme na vědomí, že dotyčný členský stát ukončil svou účast.

U 6. Evropská rozhodnutí a doporučení Rady v rámci stálé strukturované spolupráce, jiná než uvedená v odstavcích 2 až 5, se přijímají

jednomyslně. Pro účely tohoto odstavce je k jednomyslnosti třeba pouze hlasů zástupců zúčastněných členských států.

ODDÍL 3

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek III-313 (ex článek 28 TEU)

z rozpočtu Unie.
*Operativní výdaje:
z rozpočtu Unie, pokud
nejde o vojenské nebo
obrané operace*

*Nejsou-li výdaje
hrazeny z rozpočtu
Unie, hradí se
z rozpočtů členských
států, pokud Rada
nerozhodne jinak.
Nezúčastněné členské
státy nemusí hradit
výdaje na vojenské a
obrané operace.*

*Rychlý přístup
k rozpočtu
k naléhavému
financování*

Konzultace s EP

Nově: spouštěcí fond

*Kvalif. většina v Radě
pro:*

- vytvoření fondu

- správu fondu

*- finanční kontrolu
Fond může využívat
ministr zahraničí*

**Společná obchodní
politika**

Cíle:

1. Správní výdaje, které orgánům vzniknou při provádění této kapitoly, jsou hrazeny z rozpočtu Unie.

U 2. Operativní výdaje, které vzniknou v souvislosti s prováděním této kapitoly, jsou rovněž hrazeny z rozpočtu Unie s výjimkou výdajů na operace související s vojenstvím nebo obranou a případů, kdy Rada rozhodne jinak.

U Nejsou-li výdaje hrazeny z rozpočtu Unie, hradí je členské státy podle klíče hrubého národního produktu, pokud Rada nerozhodne jinak. Členské státy, jejichž zástupci v Radě učinili formální prohlášení podle čl. III-300(1) druhého pododstavce, nejsou povinny přispívat na financování operací souvisejících s vojenstvím nebo obranou.

U 3. Rada přijme evropské rozhodnutí, kterým stanoví zvláštní postupy pro zajištění rychlého přístupu k položkám rozpočtu Unie určeným k naléhavému financování iniciativ v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky a zejména k přípravným činnostem pro mise podle čl. I-41(1) a článku III-309. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.

Činnosti pro přípravu misí uvedených v čl. I-41(1) a článku III-309, které nejsou hrazeny z rozpočtu Unie, jsou financovány ze spouštěcího fondu vytvořeného příspěvkem členských států.

X Rada přijme kvalifikovanou většinou na návrh ministra zahraničních věcí Unie evropská rozhodnutí, kterými stanoví:

(a) postupy vytvoření a financování spouštěcího fondu, zejména finanční částky přidělené fondu;

(b) postupy správy spouštěcího fondu;

(c) postupy finanční kontroly.

XX Pokud plánovaná mise podle čl. I-41(1) a článku III-309 nemůže být hrazena z rozpočtu Unie, pověří Rada využitím tohoto fondu ministra zahraničních věcí Unie. Ministr zahraničních věcí Unie předloží Radě zprávu o provedení tohoto pověření.

KAPITOLA III

SPOLEČNÁ OBCHODNÍ POLITIKA

Článek III-314 (ex článek 131 TEC)

- harmonický rozvoj světového obchodu
- postupné rušení obchodních omezení
- odstranění překážek

Vytvořením celní unie v souladu s článkem III-151 Unie přispívá ve společném zájmu k harmonickému rozvoji světového obchodu, k postupnému odstranění omezení mezinárodního obchodu a přímých zahraničních investic a ke snižování celních a jiných překážek.

Článek III-315 (ex článek 133 TEC)

X**/XX*/XX***/U*/U***

Založena na jednotných zásadách

1. Společná obchodní politika se zakládá na jednotných zásadách, zejména pokud jde o úpravy celních sazeb, uzavírání celních a obchodních dohod týkajících se obchodu zbožím a službami a obchodních aspektů duševního vlastnictví, přímé zahraniční investice, sjednocování liberalizačních opatření, vývozní politiku a obchodní ochranná opatření, jako jsou opatření pro případ dumpingu a subvencování. Společná obchodní politika je vedena v rámci zásad a cílů vnější činnosti Unie.

Legislativní postup s kvalif. většinou

X** 2. Evropský zákon stanoví opatření vymezující rámec pro provádění společné obchodní politiky.

3. Je-li třeba sjednat a uzavřít dohody s jedním nebo více státy nebo s mezinárodními organizacemi, použije se článek III-325 s výhradou zvláštních ustanovení tohoto článku.

Rada zmocní Komisi k jednání

XX* Komise podá doporučení Radě, která ji zmocní k zahájení potřebných jednání. Rada a Komise odpovídají za to, že sjednané dohody jsou slučitelné s vnitřními politikami a vnitřními předpisy Unie.

Komise konzultuje Radou jmenovaný zvláštní výbor

Komise při vedení těchto jednání konzultuje zvláštní výbor, který jmenuje Rada, aby jí v tomto úkolu napomáhal a řídí se směrnicemi, které jí Rada může poskytnout. Komise pravidelně podává zprávu o stavu jednání zvláštnímu výboru a Evropskému parlamentu.

V zásadě rozhoduje Rada kvalif. většinou

XX*/XX*** 4. Při sjednávání a uzavírání dohod uvedených v odstavci 3 rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou.

Obchodní dohody o službách, obchodních aspektech **duševního vlastnictví** a přímých **zahraničních investicích** jsou uzavírány na základě **jednomyslného rozhodnutí**, pokud je pro příslušné vnitřní předpisy vyžadována

U*/U*** Při sjednávání a uzavírání dohod v oblasti obchodu službami a v oblasti obchodních aspektů duševního vlastnictví, jakož i přímých zahraničních investic rozhoduje Rada jednomyslně, pokud daná dohoda obsahuje ustanovení, pro která je při přijímání vnitřních předpisů vyžadována jednomyslnost.

U*/U*** Rada rovněž rozhoduje jednomyslně při sjednávání a uzavírání dohod:

jednomyslnost

Také když:

- jde o kulturní služby

(a) v oblasti obchodu kulturními a audiovizuálními službami, pokud by tyto dohody mohly ohrozit kulturní a jazykovou rozmanitost Unie;

- by mohly být

„narušeny“

*vnitrostátní vzdělávací
a zdravotnické služby*

(b) v oblasti obchodu sociálními, vzdělávacími a zdravotnickými službami, pokud by tyto dohody mohly vážně narušit vnitrostátní organizaci takových služeb a ohrozit odpovědnost členských států za jejich poskytování.

Doprava

5. Na sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod v oblasti dopravy se vztahuje kapitola III hlava III oddíl 7 a článek III-325.

*Vymezení pravomocí
mezi Unií a členskými
státy není dotčeno*

6. Výkon pravomocí svěřených tímto článkem v oblasti společné obchodní politiky se nedotýká vymezení pravomocí mezi Unií a členskými státy a nesmí vést k harmonizaci právních předpisů členských států, jestliže Ústava takovou harmonizaci vylučuje.

***Mezinárodní
spolupráce***

KAPITOLA IV

SPOLUPRÁCE SE TŘETÍMI ZEMĚMI A HUMANITÁRNÍ POMOC

ODDÍL 1

Rozvoj

ROZVOJOVÁ SPOLUPRÁCE

- sdílená pravomoc

Článek III-316 (ex článek 177 TEC)

Cíl: snížit chudobu

1. Politika Unie v oblasti rozvojové spolupráce je vedena v rámci zásad a cílů vnější činnosti Unie. Politika rozvojové spolupráce Unie a politika, kterou v této oblasti vedou členské státy, se navzájem doplňují a posilují.

Hlavním cílem politiky Unie v této oblasti je snížení a výhledově i vymýcení chudoby. Unie přihlíží k cílům rozvojové spolupráce při provádění politik, které by mohly mít vliv na rozvojové země.

*Dodržování závazků
OSN*

2. Unie a členské státy dodržují závazky a přihlížejí k cílům, na kterých se shodli v rámci Organizace spojených národů a ostatních příslušných mezinárodních organizací.

Článek III-317 (ex články 178 + 179 TEC)

X**

*Legislativní postup
s kvalifikovanou
většinou*

1. Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření nezbytná pro provádění politiky rozvojové spolupráce, která se mohou týkat víceletých programů spolupráce s rozvojovými zeměmi nebo tématicky zaměřených programů.

Dohody s třetími zeměmi

2. Unie může se třetími zeměmi a příslušnými mezinárodními organizacemi uzavřít jakoukoli dohodu účelnou pro dosažení cílů uvedených v člancích III-292 a III-316.

První pododstavec se nedotýká pravomoci členských států vést jednání na mezinárodní úrovni a uzavírat mezinárodní smlouvy.

Evropská investiční banka

3. Evropská investiční banka za podmínek stanovených ve svém statutu přispívá k provádění opatření uvedených v odstavci 1.

Článek III-318 (ex články 180 a 181 TEC)

Koordinace politik Unie a členských států v mezinárodních organizacích

1. K prohloubení vzájemného doplňování a účinnosti svých činností Unie a členské státy koordinují své politiky v oblasti rozvojové spolupráce a vzájemně sladují své programy pomoci, včetně svého vystupování v mezinárodních organizacích a na mezinárodních konferencích. Mohou přijímat společná opatření. Členské státy v případě potřeby přispívají k provádění programů pomoci Unie.

Komise podporuje koordinaci

2. Komise může vyvinout jakoukoli užitečnou činnost potřebnou na podporu koordinace uvedené v odstavci 1.

Spolupráce s třetími zeměmi

3. V rámci svých pravomocí spolupracují Unie a členské státy s třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi.

ODDÍL 2

HOSPODÁŘSKÁ, FINANČNÍ A TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE S TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek III-319 (ex článek 181a TEC)

X**

*Prostředky:
- finanční, technická a hospodářská spolupráce
- finanční pomoc*

1. Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení Ústavy a zejména články III-316 až III-318, provádí Unie činnosti hospodářské, finanční a technické spolupráce, včetně pomoci zejména ve finanční oblasti, s jinými než rozvojovými třetími zeměmi. Tyto činnosti jsou v souladu s rozvojovou politikou Unie a jsou prováděny v rámci zásad a cílů její vnější činnosti. Činnosti Unie a členských států se navzájem doplňují a posilují.

Legislativní postup s kvalif. většinou

2. Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření nezbytná pro provádění odstavce 1.

Dohody

3. V rámci svých pravomocí spolupracují Unie a členské státy s třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi. Způsoby spolupráce Unie mohou být upraveny dohodami mezi Uní a dotyčnými třetími zeměmi.

Rovněž členské státy mají pravomoc poskytovat pomoc rozvojevým zemím

První pododstavec se nedotýká pravomoci členských států jednat v mezinárodních orgánech a uzavírat mezinárodní smlouvy.

Článek III-320 (nový)

Naléhavá finanční pomoc – schvaluje se rozhodnutím Rady

XX

Vyžaduje-li situace v třetí zemi naléhavou finanční pomoc ze strany Unie, přijme Rada na návrh Komise nezbytná evropská rozhodnutí.

Humanitární pomoc

ODDÍL 3

HUMANITÁRNÍ POMOC

Článek III-321 (nový)

Pomoc a ochrana obyvatelstvu třetích zemí a obětem pohrom

X**

1. Činnosti Unie v oblasti humanitární pomoci jsou vedeny v rámci zásad a cílů vnější činnosti Unie. Tyto činnosti jsou určeny k poskytnutí cílené pomoci a podpory obyvatelstvu třetích zemí postiženému přírodními nebo člověkem způsobenými pohromami, aby byly zajištěny humanitární potřeby vyplývající z těchto různých situací. Činnost Unie a členských států se navzájem doplňují a posilují.

Zachovávání nestrannosti, neutrality a nepřipustnost diskriminace

2. Akce humanitární pomoci jsou vedeny v souladu se zásadami mezinárodního práva a v souladu se zásadami nestrannosti, neutrality a nepřipustnosti diskriminace.

Legislativní postup s kvalif. většinou

3. Evropský zákon nebo rámcový zákon stanoví opatření vymezující rámec, v němž se provádí činnosti humanitární pomoci Unie.

Mezinárodní dohody a organizace

4. Unie může se třetími zeměmi a příslušnými mezinárodními organizacemi uzavřít jakoukoli dohodu účelnou pro dosažení cílů uvedených v odstavci 1 a v článku III-292.

První pododstavec se nedotýká pravomoci členských států vést jednání na mezinárodní úrovni a uzavírat mezinárodní smlouvy.

Evropský dobrovolnický sbor humanitární pomoci zřízen na základě kvalif. většiny

5. K vytvoření rámce pro společný příspěvek mladých Evropanů k humanitárním činnostem Unie se zřídí Evropský dobrovolnický sbor humanitární pomoci. Evropský zákon stanoví statut a způsoby fungování sboru.

Koordinace činností Unie a členských států

6. Komise může vyvinout jakoukoli užitečnou činnost potřebnou na podporu koordinace činností Unie a členských států, aby prohloubila účinnost a doplňkovost programů Unie a vnitrostátních programů v oblasti humanitární pomoci.

Organizace spojených

7. Unie zajišťuje, aby její akce humanitární pomoci byly koordinovány

národů	s činnostmi mezinárodních organizací a institucí, především těch, které jsou součástí systému Organizace spojených národů a aby byly s těmito činnostmi slučitelné.
Bojkotování	<p style="text-align: center;">KAPITOLA V</p> <p style="text-align: center;">OMEZUJÍCÍ OPATŘENÍ</p>
<i>Přerušení vztahů s jinými zeměmi</i>	Článek III-322 (ex článek 301 TEC)
<i>Kvalifikovanou většinou na základě společného návrhu Komise a ministra zahraničí EU</i>	X* 1. Předpokládá-li evropské rozhodnutí přijaté podle kapitoly II <u>pozastavení, omezení nebo úplné přerušování hospodářských a finančních vztahů</u> s jednou nebo s několika třetími zeměmi, přijme Rada <u>kvalifikovanou většinou na společný návrh ministra zahraničních věcí Unie a Komise</u> nezbytná evropská nařízení nebo rozhodnutí. <u>Uvědomí</u> o tom Evropský parlament. 2. Pokud tak stanoví evropské rozhodnutí přijaté podle kapitoly II, může Rada postupem uvedeným v odstavci 1 přijmout <u>omezující opatření</u> vůči fyzickým nebo právnickým osobám a skupinám nebo nestátním subjektům.
<i>Nezbytné právní záruky</i>	3. Akty uvedené v tomto článku obsahují <u>nezbytná ustanovení o právních zárukách</u> .
Mezinárodní smlouvy	<p style="text-align: center;">KAPITOLA VI</p> <p style="text-align: center;">MEZINÁRODNÍ SMLOUVY</p>
<i>Dohody mezi Uníí a třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi</i>	Článek III-323 (ex článek 300(7) TEC) 1. Unie může uzavřít <u>dohodu s jednou nebo s několika třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi</u> , stanoví-li tak Ústava nebo je-li uzavření dohody buď nezbytné k dosažení <u>cílů</u> stanovených Ústavou v rámci politik Unie, nebo je stanoveno právně <u>závazným aktem</u> Unie nebo se může <u>dotknout společných pravidel</u> či změnit jejich oblast působnosti.
<i>Dohody jsou závazné i pro členské státy</i>	2. Dohody uzavřené Uníí jsou <u>závazné pro orgány Unie i pro členské státy</u> .
<i>Dohody o přidružení</i>	Článek III-324 (ex článek 310 TEC) U*** Unie může uzavřít <u>dohodu o přidružení</u> s jednou nebo více <u>třetími zeměmi</u> nebo <u>mezinárodními organizacemi</u> za účelem založení přidružení zahrnujícího <u>vzájemná práva a povinnosti, společné akce a zvláštní postupy</u> .

	Článek III-325 (ex článek 300 TEC)
	<i>U/U*/U***/X/X*/X***/XX/XX*/XX***</i>
<i>Postup při uzavírání dohod</i>	1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení článku III-217, dohody mezi Uníí a třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi se sjednávají a uzavírají podle následujícího postupu.
- Rada dává oprávnění, směrnice k vyjednávání a uzavírá dohody	<i>U/XX (obecné pravidlo)</i> 2. Rada dává <u>oprávnění k zahájení vyjednávání</u> , vydává <u>směrnice k vyjednávání</u> , dává oprávnění k podpisu a <u>uzavírá dohody</u> .
- Komise a ministr zahraničí předloží doporučení	<i>U/XX (obecné pravidlo)</i> 3. <u>Komise</u> , nebo týká-li se zamýšlená dohoda výlučně nebo zejména společné zahraniční a bezpečnostní politiky, <u>ministr zahraničních věcí</u> Unie předloží Radě <u>doporučení</u> a Rada přijme evropské rozhodnutí, kterým dá oprávnění k zahájení vyjednávání a v závislosti na předmětu zamýšlené dohody jmenuje vyjednavatele nebo vedoucího vyjednavatelského týmu Unie.
- Rada jmenuje vyjednavatele a vydává ...	
... směrnice k vyjednávání	<i>U/XX (obecné pravidlo)</i> 4. <u>Rada</u> může vyjednavatelé vydávat <u>směrnice</u> a může určit <u>zvláštní výbor</u> , s kterým musí být vyjednávání konzultováno.
- zřízen zvláštní výbor	
	<i>U/XX/X (obecné pravidlo)</i> 5. Rada přijme na návrh vyjednavatele evropské rozhodnutí, kterým dá oprávnění <u>k podpisu</u> dohody a případně k jejímu prozatímnímu uplatňování před vstupem v platnost.
Rada rozhoduje kvalif. většinou (odstavec 8)	<i>U/U*/U***/X*/X***/XX*/XX***</i> 6. <u>Rada</u> přijme na návrh vyjednavatele evropské rozhodnutí o uzavření dohody.
<i>Pokud se dohoda nedotýká výlučně společné zahraniční a bezpečnostní politiky</i>	<i>U</i> Nedotýká-li se dohoda výlučně společné zahraniční a bezpečnostní politiky, přijme Rada evropské rozhodnutí o uzavření dohody:
... souhlas EP je vyžadován u:	<i>U***/X***/XX***</i> (a) po obdržení <u>souhlasu</u> Evropského <u>parlamentu</u> v těchto případech:
- dohod o přidružení	(i) <u>dohody o přidružení</u> ;
- přistoupení Unie k Evrop. úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod	(ii) přistoupení Unie k <u>Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod</u> ;
- vytvoření zvláštního institucionálního rámce	(iii) dohody vytvářející <u>zvláštní institucionální rámec</u> zavedením postupů spolupráce;
- dohod s citelným dopadem na rozpočet	(iv) dohody mající citelný <u>dopad na rozpočet</u> Unie;
- dohod v oblastech, na něž se vztahuje	(v) dohody v oblastech, na něž se buď vztahuje řádný <u>legislativní postup</u> ,

<i>legislativní postup</i>	nebo zvláštní legislativní postup, v němž je vyžadován souhlas Evropského parlamentu.
<i>Jinak jen po konzultaci s EP</i>	<u>V naléhavých případech</u> se může Evropský parlament a Rada <u>dohodnout na lhůtě pro vydání souhlasu</u> . <i>U*/X*/XX*</i> (b) po konzultaci s Evropským parlamentem v ostatních případech. Evropský parlament zaujme stanovisko ve lhůtě, kterou může Rada stanovit podle naléhavosti věci. Pokud v této lhůtě stanovisko nezaujme, může rozhodnout Rada.
<i>Zmocnění k pozměnění dohod</i>	<i>X/XX/U</i> 7. Odchylně od odstavců 5, 6 a 9 může Rada při uzavírání dohody <u>zmocnit vyjednaváče, aby jménem Unie schválil změny</u> , jestliže dohoda stanoví, že se takové změny přijímají zjednodušeným postupem nebo orgánem zřízeným dohodou. Rada <u>může</u> k takovému zmocnění <u>připojit zvláštní podmínky</u> .
<i>Obecné pravidlo: kvalif. většina v Radě</i>	<i>X/XX</i> 8. Rada <u>v průběhu celého postupu</u> rozhoduje <u>kvalifikovanou většinou</u> .
<i>Jednomyslnost: - když vnitřní předpisy požadují jednomyslnost - u dohod o přidružení a přistoupení</i>	Jednomyslně však rozhoduje tehdy, týká-li se dohoda oblasti, kde je pro přijetí aktu Unie požadována jednomyslnost, jakož i v případě dohod o přidružení a dohod podle článku III-319 se státy, které jsou kandidáty na přistoupení.
<i>Pozastavení dohody a postoj Unie</i>	<i>X</i> 9. <u>Rada na návrh Komise nebo ministra zahraničních věcí Unie přijme evropské rozhodnutí o pozastavení uplatňování dohody</u> a stanoví <u>postoje</u> , které má <u>jménem Unie</u> zaujmout orgán zřízený dohodou, má-li tento orgán přijímat akty s právními účinky, s výjimkou aktů, které doplňují nebo pozměňují institucionální rámec dohody.
<i>EP je informován ve všech etapách</i>	10. <u>Evropský parlament</u> je okamžitě a plně <u>informován ve všech etapách</u> tohoto postupu.
<i>Může být vyžádán posudek Soudního dvora</i>	11. Členský stát, Evropský parlament, Rada nebo Komise si mohou vyžádat <u>posudek Soudního dvora o slučitelnosti</u> zamýšlené dohody <u>s Ústavou</u> . Je-li posudek Soudního dvora odmítavý, nemůže zamýšlená dohoda vstoupit v platnost, pokud nedojde ke změně dohody nebo ke změně Ústavy.
<i>Systém směnných kurzů</i>	Článek III-326 (ex článek 111 TEC)
<i>Dohody o systémech směnných kursů: Rada rozhoduje jednomyslně po</i>	<i>U*</i> 1. Odchylně od článku III-325 může Rada buď na doporučení Evropské centrální banky nebo na doporučení Komise a po konzultaci s Evropskou centrální bankou ve snaze dosáhnout shody slučitelné s cílem <u>cenové stability</u> uzavírat formální dohody <u>o systému směnných kurzů eura</u> ve vztahu k měnám třetích států. Rada rozhoduje jednomyslně po

<i>konzultaci s ECB a EP</i>	konzultaci s Evropským parlamentem postupem podle odstavce 3.
<i>Rada rozhoduje kvalif. většinou na doporučení ECB nebo Komise k střední paritě v rámci systému směnných kurzů</i>	XX* Rada může buď <u>na doporučení</u> Evropské <u>centrální banky</u> , <u>nebo</u> na doporučení <u>Komise</u> a po konzultaci s Evropskou centrální bankou ve snaze dosáhnou shody slučitelné s cílem cenové stability <u>stanovit, upravovat nebo opouštět střední parity eura v rámci systému směnných kurzů</u> . Předseda Rady informuje Evropský parlament o stanovení, upravení nebo opuštění středních parit eura.
<i>Rada formuluje obecné směry</i>	XX 2. Při neexistenci systému směnných kurzů vůči jedné nebo více měnám třetích států podle odstavce 1 může Rada buď na doporučení Evropské centrální banky nebo na doporučení Komise a po konzultaci s Evropskou centrální bankou <u>formulovat obecné směry kurzové politiky</u> ve vztahu k těmto měnám. Tyto obecné směry nesmějí být na újmu prvořadému cíli Evropského systému centrálních bank, udržovat cenovou stabilitu.
<i>Rada rozhoduje o otázkách měnového nebo kurzového režimu po konzultaci s ECB</i>	XX 3. Má-li Unie sjednat s jedním nebo více státy nebo mezinárodními organizacemi dohody týkající se otázek <u>měnového nebo kurzového režimu</u> , rozhoduje Rada odchylně od článku III-325 na doporučení Komise a po konzultaci s Evropskou centrální bankou o podmínkách pro sjednávání a uzavírání takových dohod. Tyto podmínky zajistí, že Unie zaujme jednotný postoj. Komise se v plném rozsahu účastní těchto jednání.
<i>Pravomoc členských států</i>	4. Aniž jsou dotčeny pravomoci a dohody Unie týkající se hospodářské a měnové unie, mohou členské státy jednat v mezinárodních orgánech a uzavírat mezinárodní smlouvy.

Diplomatické zastoupení

KAPITOLA VII

**VZTAHY UNIE K MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM
A KE TŘETÍM ZEMÍM A DELEGACE UNIE**

Článek III-327 (ex články 302 + 303 + 304 TEC)

Spolupráce s OSN, Radou Evropy, OBSE a OECD

1. Unie naváže veškerou účelnou spolupráci s orgány Organizace spojených národů a jejími odbornými organizacemi, s Radou Evropy, s Organizací pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a s Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj.

Unie kromě toho zajišťuje vhodné vztahy s dalšími mezinárodními organizacemi.

Provádí ministr zahraničních věcí Unie

2. Prováděním tohoto článku jsou pověřeni ministr zahraničních věcí Unie a Komise.

	Článek III-328 (nový)
<i>Unii zastupují delegace Unie...</i>	1. Zastoupení Unie ve třetích zemích a při mezinárodních organizacích zajišťují <u>delegace Unie</u> .
<i>... pod vedením ministra zahraničí</i>	2. Delegace Unie jsou <u>pod vedením ministra zahraničních věcí</u> Unie. Jednají v úzké spolupráci s diplomatickými a konzulárními zastoupeními členských států.

Doložka solidarity

KAPITOLA VIII

PROVÁDĚNÍ DOLOŽKY SOLIDARITY

Členské státy si navzájem pomáhají v případech:
- teroristického útoku
- pohromy

Článek III-329 (nový)

1. Pokud je některý členský stát cílem teroristického útoku nebo obětí přírodní či člověkem způsobené pohromy, ostatní členské státy mu na žádost jeho politických orgánů poskytnou pomoc. Za tím účelem členské státy koordinují svou činnost v Radě.

Rada rozhodne sama kvalif. většinou, pokud věc nesouvisí s obranou

X/U 2. Způsob provádění doložky solidarity uvedené v článku I-43 Uníí vymezí evropské rozhodnutí přijaté Radou na společný návrh Komise a ministra zahraničních věcí Unie. Pokud toto rozhodnutí souvisí s obranou, rozhoduje Rada v souladu s čl. III-300(1). Evropský parlament je informován.

Radě je nápomocen Politický a bezpečnostní výbor

Pro účely tohoto odstavce a aniž je dotčen článek III-344 je Radě nápomocen Politický a bezpečnostní výbor s podporou složek ustavených v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky a výbor uvedený v článku III-261, které jí případě podávají společná stanoviska.

Pravidelné hodnocení hrozeb

U 3. Pro zajištění účinnosti jednání Unie a jejích členských států Evropská rada pravidelně vyhodnocuje hrozby, kterým je Unie vystavena.

Orgány

HLAVA VI

FUNGOVÁNÍ UNIE

KAPITOLA I

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

ORGÁNY

Evropský parlament

Volební zákon

U*** Přímé a všeobecné volby jednotným postupem

EP navrhuje, Rada rozhoduje jednomyslně po souhlasu EP, zákon vstoupí v platnost po schválení členskými státy

EP stanoví vlastní úpravy, po souhlasu Rady, která rozhoduje kvalif. většinou, ale v případě zdanění jednomyslně

Politické strany

Financování evropských politických stran je stanoveno kvalif. většinou

Absolutní většinou členů může EP požádat Komisi o návrh

Dočasný vyšetřovací výbor

Na žádost 1/4 členů EP, prostou většinou se zřídí výbor pro vyšetřování nesprávného úředního postupu

**Pododdíl 1
Evropský parlament**

Článek III-330 (ex článek 190 TEC)

U*** a zákony EP X**/U**

U*** 1. Evropský zákon nebo rámcový zákon Rady stanoví nezbytná opatření pro volbu členů Evropského parlamentu v přímých a všeobecných volbách konaných jednotným postupem ve všech členských státech nebo podle zásad společných všem členským státům.

U*** Rada rozhoduje jednomyslně z podnětu a po obdržení souhlasu Evropského parlamentu, který se usnáší většinou hlasů všech svých členů. Tento zákon nebo rámcový zákon vstoupí v platnost až po schválení členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy.

Zákony EP X**/U** 2. Evropský zákon Evropského parlamentu stanoví úpravu a obecné podmínky výkonu funkcí jeho členů. Evropský parlament se usnáší z vlastního podnětu po vyžádání stanoviska Komise a po obdržení souhlasu Rady. Rada rozhoduje jednomyslně o všech pravidlech a podmínkách týkajících se zdanění jeho stávajících nebo bývalých členů.

Článek III-331 (ex článek 191 TEC)

X**

Evropský zákon stanoví pravidla, kterými se řídí politické strany na evropské úrovni podle čl. I-46(4) a zejména pravidla pro jejich financování.

Článek III-332 (ex článek 192 TEC)

X

Evropský parlament může většinou hlasů všech svých členů požádat Komisi, aby předložila vhodný návrh ve věcech, u nichž má za to, že je k provedení Ústavy potřeba vypracovat akt Unie. Pokud Komise akt nepředloží, sdělí důvody Evropskému parlamentu.

Článek III-333 (ex článek 193 TEC)

X

Evropský parlament může při plnění svých úkolů na žádost čtvrtiny všech členů zřídit dočasný vyšetřovací výbor, který by zkoumal obvinění z porušování práva Unie nebo nesprávného úředního postupu při jeho uplatňování, s výjimkou případů, kdy jsou tvrzené skutečnosti předmětem dosud neukončeného soudního řízení; pravomoci svěřené Ústavou jiným orgánům nebo institucím tím nejsou dotčeny.

<i>Působí do předložení zprávy</i>	Dočasný vyšetřovací výbor <u>skončí svou činnost</u> předložením zprávy.
<i>EP přijme zákon po souhlasu Rady a Komise</i>	<i>Zákony EP XX**</i> Podrobnosti pro <u>výkon vyšetřovacího práva</u> stanoví evropský <u>zákon</u> Evropského <u>parlamentu</u> . Evropský parlament se usnáší z vlastního podnětu po obdržení <u>souhlasu Rady a Komise</u> .
Petice	Článek III-334 (ex článek 194 TEC)
<i>Právo na petici k EP</i>	V souladu s čl. I-10(2)(d) má <u>každý občan</u> Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v některém členském státě <u>právo</u> předložit samostatně či společně s dalšími osobami <u>petici</u> Evropskému <u>parlamentu</u> ve věci, která spadá do oblasti činnosti Unie a která se jich přímo dotýká.
Ombudsman	Článek III-335 (ex článek 195 TEC)
<i>EP zvolí veřejného ochránce práv</i>	X 1. Evropský <u>parlament</u> <u>zvolí evropského veřejného ochránce práv</u> . V souladu s čl. I-10(2)(d) a s článkem I-49 je oprávněn od kteréhokoli občana Unie nebo od kterékoli fyzické osoby s bydlištěm nebo právnické osoby se sídlem v členském státě <u>přijímat stížnosti</u> , které se týkají případů <u>nesprávného úředního postupu</u> orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, s <u>výjimkou Soudního dvora</u> Evropské unie při výkonu jeho <u>soudních pravomocí</u> .
<i>Ten přijímá stížnosti na nesprávný úřední postup</i>	
<i>Veřejný ochránce práv koná z vlastního podnětu</i>	V souladu se svými povinnostmi provádí veřejný ochránce práv šetření, která považuje za opodstatněná, a to <u>z vlastního podnětu</u> nebo na základě stížností předložených mu přímo nebo prostřednictvím člena Evropského parlamentu, pokud tvrzené skutečnosti nejsou nebo nebyly předmětem soudního řízení. Jestliže veřejný obhájce práv zjistí nesprávný úřední postup, postoupí věc dotyčnému orgánu, instituci nebo jinému subjektu, které mají lhůtu tří měsíců na to, aby mu sdělily své stanovisko. Poté předá Evropskému <u>parlamentu</u> a dotyčnému orgánu, instituci nebo jinému subjektu <u>zprávu</u> . Osobu podávající stížnost informuje o výsledku těchto šetření.
<i>Jeho zpráva o konkrétních zjištěních pro EP</i>	
<i>Souhrnná výroční zpráva pro EP</i>	Veřejný ochránce práv podává <u>každoročně zprávu</u> o výsledku svých šetření Evropskému parlamentu.
<i>Veřejný ochránce práv je volen po každých volbách do EP. Může být zvolen opakovaně</i>	2. Veřejný ochránce práv je <u>volen po každých volbách</u> do Evropského parlamentu na dobu jeho volebního období. Může být zvolen <u>opakovaně</u> .
<i>Soudní dvůr jej může odvolat na žádost EP</i>	Veřejný ochránce práv může být <u>odvolán z funkce Soudním dvorem na návrh</u> Evropského <u>parlamentu</u> , přestane-li splňovat podmínky nezbytné k výkonu své funkce nebo se dopustí závažného pochybení.

Naprostá nezávislost

3. Veřejný ochránce práv vykonává své funkce zcela nezávisle. Nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádného orgánu, instituce nebo jiného subjektu. Během funkčního období nesmí vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

EP přijme zákon po souhlasu Rady X

Zákony EP X** 4. Evropský zákon Evropského parlamentu stanoví statut a obecné podmínky výkonu funkce veřejného ochránce práv. Evropský parlament se usnáší z vlastního podnětu po obdržení stanoviska Komise a po obdržení souhlasu Rady.

Článek III-336 (ex článek 196 TEC)

V současné době se EP schází k plenárnímu zasedání 12x4 dny ve Štrasburku a 6x2 dny v Bruselu

Evropský parlament zasedá jednou ročně. Schází se, aniž by musel být svolán, druhé úterý v měsíci březnu.

Evropský parlament se může sejít k mimořádnému zasedání na žádost většiny svých členů anebo na žádost Rady nebo Komise.

Vystoupení před druhou stranou

Článek III-337 (ex články 197 a 200 TEC)

1. Za podmínek, které jsou stanoveny v jednacím řádu Evropské rady a v jednacím řádu Rady, mohou Evropská rada a Rada kdykoli vystoupit před Evropským parlamentem.

Rada může vystoupit před EP

2. Komise se může zúčastnit všech schůzí Evropského parlamentu a může před ním na svou žádost vystoupit. Odpovídá ústně nebo písemně na otázky, které jí položí Evropský parlament nebo jeho členové.

Komise může vystoupit a odpovídat na otázky EP

3. Evropský parlament projednává na veřejném zasedání souhrnnou

Výroční zpráva

výroční zprávu, kterou mu předkládá Komise.

Způsob hlasování

Článek III-338 (ex článek 198 TEC)

Většinou odevzdaných hlasů, není-li stanoveno jinak – Ale velmi často absolutní většinou členů

Nestanoví-li Ústava jinak, usnáší se Evropský parlament většinou odevzdaných hlasů. Usnášeníschopnost stanoví jeho jednacím řád.

Článek III-339 (ex článek 199 TEC)

Jednacím řád je přijat absolutní většinou členů

Evropský parlament přijme svůj jednacím řád většinou hlasů všech svých členů.

Zápisy z jednání Evropského parlamentu se zveřejňují způsobem stanoveným v Ústavě a v jeho jednacím řádu.

Nedůvěra Komisi

- EP může o ní hlasovat až po třech dnech od podání návrhu - a to ve veřejném hlasování
- potřebná 2/3-většina odevzdaných hlasů a absolutní většina členů

Komise odstoupí kolektivně – není možné vyslovit nedůvěru jednotlivým členům

Evropská rada

Členové mohou zastupovat jednoho dalšího člena

Zdržení se hlasování nebrání přijetí aktů vyžadujících jednomyslnost

Procedurální otázky se rozhodují prostou většinou

Generální sekretariát

Rada ministrů

Radu svolává její předseda

Členové mohou zastupovat jednoho dalšího člena

Článek III-340 (ex článek 201 TEC)

Byl-li podán návrh na vyslovení nedůvěry Komisi pro její činnost, může Evropský parlament o tomto návrhu rozhodnout až po uplynutí tří dnů od jeho podání, a to pouze veřejným hlasováním.

Je-li návrh na vyslovení nedůvěry přijat většinou dvou třetin odevzdaných hlasů představujících většinu všech členů Evropského parlamentu, členové Komise kolektivně odstoupí ze svých funkcí a ministr zahraničních věcí odstoupí ze své funkce v Komisi. Zůstávají ve funkci a vyřizují nadále běžné záležitosti, dokud nebudou nahrazeni v souladu s články I-26 a I-27. V tomto případě funkční období členů Komise jmenovaných jako nástupci skončí ke dni, k němuž by skončilo funkční období členů Komise, kteří museli kolektivně odstoupit.

**Pododdíl 2
Evropská rada**

Článek III-341 (nový)

1. Při hlasování může být každý člen Evropské rady zmocněn hlasovat nejvýše za jednoho z ostatních členů.

Zdržení se hlasování přítomných nebo zastoupených členů není překážkou přijetí usnesení Evropské rady vyžadujících jednomyslnost.

2. Předseda Evropského parlamentu může být vyzván, aby vystoupil před Evropskou radou.

Prostá většina 3. Evropská rada rozhoduje prostou většinou v procedurálních otázkách, jakož i při přijímání svého jednacího řádu.

4. Evropské radě je nápomocen generální sekretariát Rady.

**Pododdíl 3
Rada ministrů**

Článek III-342 (ex článek 204 TEC)

Radu svolává k zasedání její předseda z vlastního podnětu, na žádost některého z jejích členů nebo na žádost Komise.

Článek III-343 (ex články 205(1) a (3) a 206 TEC)

1. Při hlasování může být každý člen Rady zmocněn hlasovat nejvýše za jednoho z ostatních členů.

Prostá většina znamená většinu všech členů 2. Má-li se Rada usnést prostou většinou, usnáší se většinou hlasů všech svých členů.

Zdržení se hlasování nebrání jednomyslnému přijetí 3. Zdržení se hlasování přítomných nebo zastoupených členů není překážkou přijetí usnesení Rady vyžadujících jednomyslnost.

COREPER

Článek III-344 (ex článek 207 TEC)

Výbor stálých zástupců všech členských států odpovědný za přípravu prací Rady 1. Výbor složený ze stálých zástupců vlád členských států je zodpovědný za přípravu prací Rady a za plnění úkolů, kterými jej Rada pověří. V případech stanovených v jednacím řádu Rady může výbor vydávat procesní rozhodnutí.

O organizaci sekretariátu Rady se rozhoduje prostou většinou 2. Radě je nápomocen generální sekretariát pod vedením generálního tajemníka jmenovaného Radou.

Jednací řád je přijat prostou většinou *Prostá většina* - Rada rozhoduje o organizaci generálního sekretariátu prostou většinou.

Prostá většina - 3. Rada rozhoduje o procedurálních otázkách a přijetí svého jednacího řádu prostou většinou.

Článek III-345 (ex článek 208 TEC)

Prostou většinou může Rada požádat Komisi o předložení návrhu *Prostá většina* – Rada může prostou většinou požádat Komisi, aby provedla průzkumy, které Rada pokládá za potřebné k dosažení společných cílů a aby jí předložila veškeré vhodné návrhy. Pokud Komise žádný návrh nepřeλοžί, sdělí Radě důvody.

Výbory

Článek III-346 (ex článek 209 TEC)

Statuty výborů přijímány v Radě prostou většinou *Prostá většina* – Rada přijme evropská rozhodnutí stanovící statuty výborů uvedených v Ústavě. Rozhoduje prostou většinou po konzultaci s Komisí.

Komise

Pododdíl 4 Evropská komise

Článek III-347 (ex článek 213(2) TEC)

Naprostá nezávislost Členové Komise se zdrží jakéhokoliv jednání neslučitelného s povahou své funkce. Členské státy uznávají jejich nezávislost a nesnaží se je ovlivňovat při plnění jejich úkolů.

*Komisaři nesmějí
vykonávat jinou
profesionální činnost*

*Při výkonu své funkce
musí jednat čestně ...*

*...jinak je může Soudní
dvůr odvolat nebo
zbavit nároku na
důchod*

*Předseda může člena
odvolat*

*Uvolněná funkce se
nahradí v rámci
normálního
jmenovacího postupu*

*Postup při nahrazení
předsedy*

*Nahrazení ministra
zahraničí*

*Zůstávají ve funkci až
do jejich nahrazení*

*Člen může být odvolán
Soudním dvorem*

Předseda určuje

Externí překlad

Prostá většina – Během funkčního období nesmějí členové Komise vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost. Při svém nástupu do funkce se slavnostně zavazují dodržovat během výkonu své funkce i po jeho ukončení povinnosti vyplývající z jejich postavení, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období. V případě porušení těchto povinností může Soudní dvůr na návrh Rady, která rozhoduje prostou většinou, nebo Komise rozhodnout podle okolností o jejich odvolání podle článku III-349 nebo o odnětí jejich nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky.

Článek III-348 (ex článek 215 TEC)

1. Mimo případy pravidelné obměny a smrti končí výkon funkce člena Komise odstoupením nebo odvoláním.

XX 2. Člen Komise je v případě odstoupení, odvolání nebo smrti nahrazen po zbývajících částí funkčního období novým členem stejné státní příslušnosti, kterého jmenuje Rada společnou dohodou s předsedou Komise po konzultaci s Evropským parlamentem a v souladu s kritérii stanovenými v čl. I-27(4).

U Rada může jednomyslně na návrh předsedy Komise rozhodnout, že člena není třeba nahradit, zejména pokud je zbývajících částí jeho období krátká.

XX 3. Předseda je v případě odstoupení, odvolání nebo smrti nahrazen pro zbývajících částí funkčního období v souladu s čl. I-27(1).

XX 4. Ministr zahraničních věcí Unie je v případě odstoupení, odvolání nebo smrti nahrazen pro zbývajících částí funkčního období v souladu s čl. I-28(1).

5. V případě odstoupení všech členů Komise zůstávají tito členové ve funkci a vyřizují nadále běžné záležitosti až do okamžiku svého nahrazení po zbývajících částí funkčního období, v souladu s články I-26 a I-27.

Článek III-349 (ex článek 216 TEC)

Prostá většina – Přestane-li kterýkoli člen Komise splňovat podmínky nezbytné k výkonu své funkce nebo dopustil-li se vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem na návrh Rady, která rozhoduje prostou většinou, nebo na návrh Komise.

Článek III-350 (ex článek 217 TEC)

Aniž je dotčen čl. I-28(4), působnost Komise strukturuje a přiděluje jejím

<i>působnost a může ji změnit</i>	členům <u>předseda</u> v souladu s čl. I-27(3). Předseda <u>může změnit</u> rozdělení působnosti i během funkčního období. Členové Komise vykonávají úkoly, které jim předseda svěřil, pod jeho vedením.
Hlasování	Článek III-351 (ex článek 219 TEC)
<i>Usnášení většinou hlasů svých členů</i>	Komise se usnáší <u>většinou hlasů svých členů</u> . <u>Usnášeníschopnost</u> stanoví její jednací řád.
	Článek III-352 (ex článek 218 TEC)
<i>Jednací řád</i>	1. Komise přijme svůj jednací řád, kterým upraví svou činnost a činnost útvarů jí podléhajících. Zajistí zveřejnění tohoto jednacího řádu.
<i>Výroční souhrnná zpráva pro EP</i>	2. Komise zveřejní <u>každoročně</u> nejméně měsíc před zahájením zasedání Evropského parlamentu <u>souhrnnou zprávu</u> o činnosti Unie.

Soudní dvůr EU =
Soudní dvůr, Tribunál a specializované soudy

Tři sestavy:

- senáty
- velký senát
- plénum

Generální advokát

Počet 8 generálních advokátů může být jednomyslným rozhodnutím zvýšen
Předkládají:

- nestranné
- nezávislé
- odůvodněné závěry, kde je vyžadována jejich účast

Soudní dvůr

Soudci a generální

Pododdíl 5 **Soudní dvůr Evropské unie**

Článek III-353 (ex článek 221 TEC)

Soudní dvůr zasedá v senátech, ve velkém senátu nebo v plénu v souladu se statutem Soudního dvora Evropské unie.

Článek III-354 (ex článek 222 TEC)

U

Soudnímu dvoru je nápomocno osm generálních advokátů. Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslně přijmout evropské rozhodnutí, aby počet generálních advokátů zvýšila.

Úlohou generálního advokáta je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněné závěry ve věcech, které podle statutu Soudního dvora Evropské unie vyžadují jeho účast.

Článek III-355 (ex článek 223 TEC)

U

Soudci a generální advokáti Soudního dvora jsou vybíráni z osob, které

advokáti splňují požadavky k výkonu nejvyšších funkcí ve svých vnitrostátních právních systémech – jsou jmenováni vzájemnou dohodou

poskytují veškeré záruky nezávislosti a které splňují požadavky nezbytné k výkonu nejvyšších soudních funkcí ve svých zemích nebo jsou obecně uznávanými znalci práva; jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států po konzultaci s výborem uvedeným v článku III-357.

Částečná obměna každé tři roky

Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců a generálních advokátů za podmínek stanovených statutem Soudního dvora Evropské unie.

Volí svého předsedu na 3 roky, ten může být zvolen opakovaně

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

Jednací řád schvaluje Rada

Soudní dvůr přijme svůj jednací řád. Jednací řád vyžaduje schválení Rady.

Tribunál – dřívější Soud prvního stupně

Článek III-356 (ex článek 224 TEC)

Může mít více než po jednom soudci z každé země

Počet soudců Tribunálu stanoví statut Soudního dvora Evropské unie. Statut může stanovit, že Tribunálu jsou nápomocni generální advokáti.

*Soudci musí být:
- nezávislí
- způsobilí k výkonu vysokých funkcí*

U Soudci Tribunálu jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu vysokých soudních funkcí. Jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států po konzultaci s výborem uvedeným v článku III-357.

Jsou jmenováni na 6 let, částečná obměna každé tři roky

Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců Tribunálu.

Předseda volen na 3 roky, může být zvolen opakovaně

Soudci volí ze svého středu předsedu Tribunálu na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

Jednací řád schvaluje Rada kvalifikovanou většinou

Tribunál přijme svůj jednací řád po dohodě se Soudním dvorem. Jednací řád vyžaduje schválení Rady.

Nestanoví-li statut jinak, vztahují se ustanovení Ústavy týkající se Soudního dvora i na Tribunál

Výbor

Článek III-357 (nový)

Výbor vydává stanoviska ke kandidátům

Zřizuje se výbor, který před jmenováním vládami členských států podle článků III-355 a III-356 vydává stanovisko k vhodnosti kandidátů na funkci soudce a generálního advokáta Soudního dvora a Tribunálu.

7 členů
- 6 navrženo předsedou Soudního dvora, 1 EP
- Rada je jmenuje kvalif. většinou

Tento výbor se skládá ze sedmi osob vybraných mezi bývalými členy Soudního dvora a Tribunálu, členy nejvyšších vnitrostátních soudních orgánů a obecně uznávanými právníky, z nichž jedna bude navržena Evropským parlamentem. XX Rada přijme evropské rozhodnutí stanovící pravidla fungování tohoto výboru a evropské rozhodnutí o jmenování jeho členů. Rada rozhoduje z podnětu předsedy Soudního dvora.

Působnost Tribunálu
V zásadě: soud prvního stupně

Článek III-358 (ex článek 225 TEC)

Působnost Tribunálu může být statutem rozšířena

1. Tribunál je příslušný rozhodovat v prvním stupni o žalobách uvedených v článcích III-365, III-367, III-370, III-372 a III-374 s výjimkou těch, které jsou v působnosti některého specializovaného soudu zřízeného na základě článku III-359, nebo těch, které statut Soudního dvora Evropské unie vyhrazuje Soudnímu dvoru. Statut může stanovit, že Tribunál je příslušný i pro jiné kategorie žalob.

Odvolání k Soudnímu dvoru možné jen ve věcech právních otázek

Proti rozhodnutím Tribunálu podle tohoto odstavce je možno za podmínek a v mezích stanovených statutem podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru, omezený na právní otázky.

Rozhodnutí specializovaných soudů mohou být Tribunálem přezkoumána pouze výjimečně, rozhodnutí Tribunálu mohou být přezkoumána Soudním dvorem

2. Tribunál je příslušný rozhodovat o opravných prostředcích proti rozhodnutím specializovaných soudů. Rozhodnutí Tribunálu podle tohoto odstavce mohou být výjimečně za podmínek a v mezích stanovených statutem soudního dvora Evropské unie přezkoumána Soudním dvorem v případě vážného nebezpečí narušení jednoty nebo souladu práva Unie.

Předběžná rozhodnutí

3. Tribunál je příslušný rozhodovat o předběžných otázkách podle článku III-369 ve zvláštních oblastech určených statutem Soudního dvora Evropské unie.

Postup Tribunálu ve věcech vyžadujících zásadní rozhodnutí

Má-li Tribunál za to, že věc vyžaduje zásadní rozhodnutí, jež může ovlivnit jednotu a soulad práva Unie, může věc postoupit k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

Rozhodnutí Tribunálu o předběžných otázkách mohou být výjimečně za podmínek a v mezích stanovených statutem přezkoumána Soudním dvorem v případě vážného nebezpečí narušení jednoty nebo souladu práva Unie.

Specializované soudy

Článek III-359 (ex články 200 a 225a TEC)

X**

Zřizovány zákonem

Soudy prvního stupně
ve zvláštních oblastech

Pravidla obsažená
v zákonu jsou
přijímána řádným
legislativním postupem

Odvolání jen
v případech omezených
na právní otázky,

není-li stanoveno jinak

Nezávislí soudci
jmenování Radou
jednomyslně

Jednací řád
specializovaných soudů
schvaluje Rada

Není-li stanoveno jinak,
platí ustanovení o
Soudním dvoru také
pro specializované
soudy

**Postavit členský stát
před Soudní dvůr EU**

Z podnětu Komise:

1. oficiální písemné
oznámení členskému
státu

2. odpověď členského
státu

3. k rozhodnutí
Soudnímu dvoru EU

Z podnětu jiného
členského státu:

1. Evropský zákon může zřídit specializované soudy připojené k Tribunálu, příslušně rozhodovat v prvním stupni o některých kategoriích žalob ve zvláštních oblastech. Přijme se buď na návrh Komise a po konzultaci se Soudním dvorem nebo na žádost Soudního dvora a po konzultaci s Komisí.

2. Evropský zákon o zřízení specializovaného soudu stanoví pravidla pro jeho složení a upřesní rozsah pravomocí, které jsou mu svěřeny

3. Proti rozhodnutí specializovaných soudů je možné podat opravný prostředek k Tribunálu buď omezený na právní otázky, nebo stanoví-li tak evropský zákon o zřízení specializovaného soudu, též týkající se skutkových otázek.

4. Členové specializovaných soudů jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu soudních funkcí. Jsou jmenování Radou, která rozhoduje jednomyslně.

5. Specializované soudy přijmou svůj jednací řád po dohodě se Soudním dvorem. Jednací řád vyžaduje schválení Rady.

6. Nestanoví-li evropský zákon o zřízení specializovaného soudu jinak, vztahují se ustanovení Ústavy týkající se Soudního dvora Evropské unie a statut Soudního dvora Evropské unie i na specializované soudy. Hlava I a článek 64 statutu se na specializované soudy použijí v každém případě.

Článek III-360 (ex článek 226 TEC)

Má-li Komise za to, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj z Ústavy vyplývá, vydá o tom odůvodněné stanovisko poté, co umožní tomuto státu podat vyjádření.

Nevyhoví-li tento stát stanovisku ve lhůtě stanovené Komisí, může Komise předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

Článek III-361 (ex článek 227 TEC)

Má-li členský stát za to, že jiný členský stát nesplnil povinnost, která pro

<p>1. předložení věci Komisi</p> <p>2. každý dotýčný stát podá odpověď</p> <p>3. Komise vydá odůvodněné stanovisko do tří měsíců</p> <p>4. k rozhodnutí Soudnímu dvoru EU</p>	<p>něj vyplývá z Ústavy, může věc <u>předložit Soudnímu dvoru Evropské unie</u>.</p> <p>Dříve než členský stát podá proti jinému členskému státu žalobu pro údajné nesplnění povinnosti, která pro něj vyplývá z Ústavy, předloží <u>věc Komisi</u>.</p> <p><u>Komise</u> vydá <u>odůvodněné stanovisko</u> poté, co umožní <u>dotýčným státům</u>, aby si <u>navzájem předložily</u> písemná i ústní <u>vyjádření</u>.</p> <p>Nevydá-li Komise takové stanovisko ve lhůtě <u>tří měsíců</u> ode dne, kdy jí věc byla předložena, <u>může být věc předložena</u> Soudnímu dvoru Evropské unie <u>i bez stanoviska Komise</u>.</p>
---	---

**Nevyhovění rozsudku
Soudního dvora**
Členské státy musí
vyhovět rozsudkům
Soudního dvora EU

Článek III-362 (ex článek 228 TEC)

Komise může postavit
členský stát před soud
pro nesplnění rozsudku
Soudního dvora EU
Placení penále

1. Shledá-li Soudní dvůr Evropské unie, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z Ústavy, je tento stát povinen přijmout nezbytná opatření, aby vyhověl rozsudku tohoto Soudního dvora.

2. Má-li Komise za to, že dotýčný členský stát nepřijal nezbytná opatření, aby vyhověl rozsudku uvedenému v odstavci 1, může předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie poté, co poskytla tomuto státu příležitost se vyjádřit. Navrhne paušální částku nebo penále, již je dotýčný členský stát povinen zaplatit, ve výši, kterou považuje za přiměřenou okolnostem.

Komise penále
navrhne, Soudní dvůr
EU rozhodne

Shledá-li Soudní dvůr Evropské unie, že dotýčný členský stát nevyhověl jeho rozsudku, může mu uložit zaplacení paušální částky nebo penále.

Článek III-361 není tímto postupem dotčen.

Členské státy mohou
být sankcionovány za
neoznámení opatření
provádějící rámcový
zákon

3. Předloží-li Komise Soudnímu dvoru Evropské unie věc podle článku III-360 z důvodu, že dotýčný stát nesplnil povinnost oznámit opatření provádějící evropský rámcový zákon, může, pokládá-li to za vhodné, navrhnout paušální částku nebo penále, již je dotýčný členský stát povinen zaplatit, ve výši, kterou považuje za přiměřenou okolnostem.

Penále nesmí být vyšší
než Komisi navržené

Shledá-li Soudní dvůr, že došlo k porušení povinnosti, může členskému státu uložit zaplacení paušální částky nebo penále, kteří nepřekročí výši navrženou Komisí. Platební povinnost nabude účinku ke dni stanovenému Soudním dvorem Evropské unie v jeho rozsudku.

Sankce

Článek III-363 (ex článek 229 TEC)

Soudní dvůr EU má

X**

Evropské zákony nebo evropská nařízení Rady mohou na Soudní dvůr

neomezenou soudní pravomoc v oblasti sankcí

Evropské unie přenést neomezenou soudní pravomoc týkající se sankcí, které jsou v nich uvedeny.

Článek III-364 (ex článek 229a TEC)

Pravomoc Soudního dvora EU v oblasti duševních práv, stanovena zákonem

X**

Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení Ústavy, může evropský zákon na Soudní dvůr Evropské unie přenést v míře, kterou stanoví, pravomoc rozhodovat ve sporech týkajících se používání aktů přijatých na základě Ústavy, které vytvářejí evropská práva duševního vlastnictví.

Legalita aktů

Článek III-365 (ex článek 230 TEC)

Soudní dvůr EU přezkoumává:

- legalitu právních aktů

1. Soudní dvůr Evropské unie přezkoumává legalitu evropských zákonů a rámcových zákonů, aktů Rady, Komise a Evropské centrální banky, s výjimkou doporučení a stanovisek a aktů Evropského parlamentu a Evropské rady, které mají právní účinky vůči třetím osobám. Rovněž přezkoumává legalitu aktů institucí a jiných subjektů Unie, které mají právní účinky vůči třetím osobám.

- nedostatek příslušnosti

- procedurální náležitosti

- Ústavu

- právní předpisy

Soudní dvůr EU má pravomoc rozhodovat o žalobách:

2. Pro účely odstavce 1 má Soudní dvůr Evropské unie pravomoc rozhodovat o žalobách podaných členskými státy, Evropským parlamentem, Radou nebo Komisí pro nedostatek příslušnosti, pro porušení podstatných formálních náležitostí, pro porušení Ústavy nebo jakéhokoli právního předpisu týkajícího se jejího provádění anebo pro zneužití pravomoci.

- Účetního dvora

- Evropské centrální banky

- Výboru regionů – k ochraně jejich výsadních práv

3. Soudní dvůr Evropské unie má za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2 pravomoc rozhodovat o žalobách podaných Účetním dvorem, Evropskou centrální bankou a Výborem regionů k ochraně jejich výsadních práv.

Předmětných osob se musí akty

„bezprostředně a osobně“ týkat

4. Každá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2 podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny, nebo které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti podzákonným právním aktům, které se jí bezprostředně týkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření.

Zvláštní podmínky pro instituce a jiné subjekty

5. Akty zřizující instituce a jiné subjekty Unie mohou stanovit zvláštní podmínky a úpravy týkající se žalob podávaných fyzickými nebo právnickými osobami proti aktům těchto institucí a jiných subjektů, které vůči nim mají právní účinky.

Lhůta: případy musí být předány Soudnímu dvoru EU do **dvou měsíců**

<p>Platnost Soudní dvůr EU může prohlásit akt za neplatný od počátku, není-li zákonný Může rovněž určitě</p>	<p>6. Žaloby uvedené v tomto článku musí být podány ve lhůtě <u>dvou měsíců</u>, a to podle okolností ode dne vyhlášení příslušného aktu, <u>ode dne jeho oznámení navrhovateli</u> nebo ode dny, kdy se o něm navrhovatel dozvěděl.</p>
<p>části prohlásit za zachované Nečinnost</p>	<p>Článek III-366 (ex článek 231 TEC)</p> <p>Je-li žaloba opodstatněná, Soudní dvůr Evropské unie prohlásí napadený akt za <u>neplatný od počátku</u>.</p> <p>Soudní dvůr však uvede, považuje-li to za nezbytné, ty účinky aktu <u>prohlášeného za neplatný, které jsou nadále považovány za zachované</u>.</p>
<p>Nečinnost orgánu může být jako porušení předložena Soudnímu dvoru EU</p>	<p>Článek III-367 (ex článek 232 TEC)</p> <p><u>Poruší-li</u> Evropský parlament, Evropská rada, Rada, Komise nebo Evropská centrální banka Ústavu <u>svou nečinností</u>, mohou členské státy a ostatní orgány Unie <u>předložit věc</u> Soudnímu dvoru Evropské unie, aby určil, že došlo k takovému porušení, Tento článek se za stejných podmínek použije na nečinnost institucí a jiných subjektů Unie.</p>
<p>Orgán ale musí být napřed vyzván, aby jednal</p>	<p>Tato žaloba je přípustná <u>pouze tehdy</u>, byl-li příslušný orgán, instituce či jiný subjekt předem <u>vyzván, aby jednal</u>. Jestliže se orgán, instituce či jiný subjekt ve lhůtě dvou měsíců od této výzvy nevyjádří, může být žaloba podána v další lhůtě dvou měsíců.</p>
<p>Každý si může stěžovat</p>	<p>Každá <u>fyzická nebo právnická osoba</u> může za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci podat stížnost k Soudnímu dvoru Evropské unie na některý orgán, instituci či jiný subjekt Unie proto, že nevydaly akt této osobě určený, jiný než doporučení nebo stanovisko.</p> <p>Článek III-368 (ex článek 233 TEC)</p>
<p>Povinnost vyhovět rozsudkům</p>	<p>Orgán, instituce nebo jiný subjekt, jejichž akt byl prohlášen za neplatný nebo jejichž nečinnost byla prohlášena za odporující Ústavě, jsou <u>povinni přijmout nezbytná opatření</u>, aby vyhověly rozsudku Soudního dvora Evropské unie.</p> <p>Tato povinnost se netýká povinností, které mohou vyplynout z použití čl. III-431 druhého pododstavce.</p>
<p>Předběžná rozhodnutí</p>	<p>Článek III-369 (ex článek 234 TEC)</p>
<p>Oblasti předběžných rozhodnutí: - Ústava</p>	<p>Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se:</p> <p>(a) <u>výkladu Ústavy</u>;</p>

<p>- akty orgánů</p>	<p>(b) <u>platnosti a výkladu aktů</u> přijatých orgány, institucemi a jinými subjekty Unie.</p>
<p><i>Každý vnitrostátní soud může požádat o předběžné rozhodnutí</i></p>	<p>Vyvstane-li taková otázka před <u>soudem členského státu</u>, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, požádat Soudní dvůr Evropské unie o <u>rozhodnutí</u> o této otázce.</p>
<p><i>Jestliže už bylo vnitrostátní právo na odvolání vyčerpáno, předá se věc Soudnímu dvoru EU</i></p>	<p>Vyvstane-li taková otázka při jednání před soudem členského státu, jehož rozhodnutí <u>nelze napadnout opravnými prostředky</u> podle vnitrostátního práva, je tento soud <u>povinen obrátit se</u> na Soudní dvůr Evropské unie.</p> <p>Pokud tato otázka vyvstane při jednání před soudem členského státu, které se týká osoby ve vazbě, rozhodne Soudní dvůr Evropské unie v co nejkratší lhůtě.</p>
<p><i>Náhrada škod</i></p>	<p>Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat spory o <u>náhradu škody</u> podle čl. III-431 druhého a třetího pododstavce.</p> <p>Článek III-370 (ex článek 235 TEC)</p>
<p><i>Jestliže Rada pozastaví členská práva, může Soudní dvůr EU rozhodovat jen o procedurálních otázkách</i></p>	<p>Soudní dvůr má <u>pravomoc</u> rozhodovat o legalitě aktů přijatých Evropskou radou nebo Radou podle článku I-59 výlučně na žádost členského státu dotčeného rozhodnutím Evropské rady nebo Rady, a to <u>výhradně v otázce procedurálních ustanovení</u> obsažených v uvedeném článku.</p> <p>Tato žádost musí být podána do jednoho měsíce ode dne takového rozhodnutí. Soudní dvůr <u>rozhodne ve lhůtě jednoho měsíce</u> ode dne této žádosti.</p> <p>Článek III-371 (ex článek 46 (e) TEU)</p>
<p><i>Spory mezi Unií a jejími zaměstnanci</i></p>	<p>Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi Unií a jejími <u>zaměstnanci</u> v mezích a za podmínek stanovených ve <u>služebním řádu</u> úředníků Unie a pracovním řádu ostatních zaměstnanců Unie.</p>
<p><i>Evropská investiční banka</i> <i>Soudní dvůr může rozhodovat o:</i></p>	<p>Článek III-372 (ex článek 236 TEC)</p> <p>Soudní dvůr Evropské unie má v mezích dále uvedených pravomoc rozhodovat spory, které se týkají:</p>
<p>- <i>statutu EIB</i></p>	<p>(a) plnění závazků členských států, jež vyplývají ze <u>statutu</u> Evropské investiční banky. Správní rada banky má v této souvislosti pravomoci, které článek III-360 přiznává Komisi;</p>

- usneseníh přijatých Radou guvernérů EIB

(b) usnesení Rady guvernérů Evropské investiční banky. Každý členský stát, Komise a správní rada banky může v této souvislosti podat žalobu za podmínek stanovených v článku III-365;

- plnění povinností národními centrálními bankami

(c) usnesení správní rady Evropské investiční banky. Žaloby proti těmto usnesením mohou za podmínek uvedených v článku III-365 podat pouze členské státy nebo Komise, a to pouze pro porušení formálního postupu stanoveného v čl. 19(2), (5), (6) a (7) statutu banky;

(d) plnění povinností národními centrálními bankami podle Ústavy a statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky. Rada guvernérů Evropské centrální banky má ve vztahu k národním centrálním bankám v této věci pravomoci, které článek III-360 přiznává Komisi ve vztahu k členským státům. Shledá-li Soudní dvůr Evropské unie, že národní centrální banka nesplnila povinnost podle Ústavy, je tato banka povinna učinit nezbytná opatření, aby vyhověla rozsudku Soudního dvora.

Arbitráž

Článek III-374 (ex článek 238 TEC)

Pravomoc v případech podle veřejného i soukromého práva

Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat na základě rozhodčí doložky obsažené ve veřejnoprávní nebo v soukromoprávní smlouvě uzavřené Unií nebo jejím jménem.

Článek III-375 (ex články 240, 239 a 292 TEC)

Soudy členských států nejsou vyloučeny v případech, v nichž je EU stranou

1. S výhradou pravomocí svěřených Soudnímu dvoru Evropské unie Ústavou nejsou spory, v nichž je Unie stranou, vyňaty z pravomoci vnitrostátních soudů.

Doložka o přednosti při výkladu Ústavy:
Jen soudy EU, nikoli vnitrostátní (vyšší) soudy, mohou rozhodovat o výkladu Ústavy

2. Členské státy se zavazují, že spory o výklad nebo uplatňování Ústavy nebudou řešit jinak, než jak stanoví Ústava.

V jakémkoli jiném sporu může Soudní dvůr EU rozhodovat, když s tím strany souhlasí

3. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi členskými státy, které souvisejí s předmětem Ústavy, jsou-li mu tyto spory předloženy na základě rozhodčí smlouvy.

Společná zahraniční a bezpečnostní politika

Článek III-376 (ex články 46(f) a 47 TEU)

- Soudní dvůr EU nemá

Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc ve vztahu k článkům I-40 a I-

*pravomoc, kromě:
ověřování, zda se spol.
zahr. a bezp. politika
dotýká jiných
pravomocí EU
- žalob fyzických/
právnických osob, které
byly vystaveny
omezujícímu opatření*

**Prostor svobody,
bezpečnosti a práva**
*Bez příslušnosti pro
operace policie a
bezpečnostních orgánů
členských států
vedených z důvodu
udržování pořádku a
vnitřní bezpečnosti*

*Vždy je možné se
domáhat
nepoužitelnosti aktů
s obecnou působností*

*Bez odkladného účinku,
ale Soudní dvůr EU
může nařídit
pozastavení
napadeného aktu*

Předběžná opatření

Výkon rozsudků

Statut Protokolem č. 3

Postup při změně

Externí překlad

41, ustanovením hlavy V kapitoly II o společné zahraniční a bezpečnostní politice a článku III-293, pokud se týká společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

Soudní dvůr Evropské unie však má pravomoc kontrolovat dodržování článku III-308 a rozhodovat o žalobách podaných za podmínek stanovených v čl. III-365(4), které se týkají přezkumu legality evropských rozhodnutí, jimiž se stanoví omezující opatření vůči fyzickým nebo právnickým osobám, přijatých Radou na základě hlavy V kapitoly II.

Článek III-377 (ex článek 35(5) TEU)

Při výkonu svých pravomocí týkajících se ustanovení hlavy III kapitoly IV oddílů 4 a 5 o prostoru svobody, bezpečnosti a práva, není Soudní dvůr Evropské unie příslušný přezkoumávat platnost nebo přiměřenost operací vedených policií nebo jinými donucovacími orgány členského státu, ani rozhodovat o výkonu odpovědnosti členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti.

Článek III-378 (ex článek 241 TEC)

Dotýká-li se spor aktu s obecnou působností přijatého orgánem, institucí nebo jiným subjektem Unie, může se každá strana, i když lhůta stanovená v čl. III-365(6) uplynula, domáhat z důvodů stanovených v čl. III-365(2) před Soudním dvorem Evropské unie nepoužitelnosti tohoto aktu.

Článek III-379 (ex článek 242 a 243 TEC)

1. Žaloby podané u Soudního dvora Evropské unie nemají odkladný účinek. Má-li však tento Soudní dvůr za to, že to okolnosti vyžadují, může nařídit odklad provádění napadeného aktu.

2. Soudní dvůr Evropské unie může ve věcech, které mu byly předloženy, nařídit nezbytná předběžná opatření.

Článek III-380 (ex článek 244 TEC)

Rozsudky Soudního dvora Evropské unie jsou vykonatelné za podmínek stanovených v článku III-401.

Článek III-381 (ex článek 245 TEC)

X**/XX**

Statut Soudního dvora Evropské unie se stanoví protokolem.

Ustanovení statutu lze s výjimkou hlavy I a článku 64 změnit evropským

zákonem. Přijme se buď na žádost Soudního dvora a po konzultaci s Komisí, nebo na návrh Komise a po konzultaci se Soudním dvorem.

Pododdíl 6 Evropská centrální banka

Článek III-382 (ex článek 112 TEC)

XX*

Rada guvernérů

1. Rada guvernérů Evropské centrální banky se skládá z členů Výkonné rady Evropské centrální banky a z guvernérů národních centrálních bank členských států, na které se nevztahuje výjimka podle článku III-197.

Výkonná rada

2. Výkonná rada se skládá z prezidenta, viceprezidenta a čtyř dalších členů.

Členové Výkonné rady jsou jmenováni kvalifik. většinou z řad uznávaných osob s profesionální zkušeností

Prezident, viceprezident a další členové Výkonné rady jsou jmenováni z uznávaných osob s profesionální zkušeností v měnových nebo bankovních záležitostech Evropskou radou kvalifikovanou většinou na doporučení Rady, po konzultaci s Evropským parlamentem a Radou guvernérů Evropské centrální banky.

8 let, nikoli opakovaně

Jejich funkční období je osmileté; nemohou být jmenováni opakovaně.

Jen občané EU

Členy Výkonné rady mohou být pouze státní příslušníci členských států.

Předseda Rady a komisař se mohou účastnit zasedání Rady guvernérů

Článek III-383 (ex článek 113 TEC)

1. Předseda Rady a člen Komise se mohou bez hlasovacího práva účastnit zasedání Rady guvernérů Evropské centrální banky.

Předseda Rady může předkládat návrhy

Předseda Rady může předkládat Radě guvernérů Evropské centrální banky návrhy k projednání.

Prezident ECB je zván k účasti na příslušných zasedáních Rady

2. Prezident Evropské centrální banky je zván k účasti na zasedáních Rady, když Rada projednává záležitosti mající vztah k cílům a k úkolům Evropského systému centrálních bank.

*Výroční zpráva pro:
- Evropský parlament
- Radu
- Komisi
- Evropskou radu*

3. Evropská centrální banka předkládá výroční zprávu o činnosti Evropského systému centrálních bank a o měnové politice za uplynulý a běžný rok Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě a Komisi. Prezident Evropské centrální banky tuto zprávu předkládá Evropskému parlamentu, který na jejím základě může zahájit obecnou rozpravu a Radě.

Funkcionáři ECB mohou vystoupit před

Prezident evropské centrální banky a další členové Výkonné rady mohou na žádost Evropského parlamentu nebo z vlastního podnětu vystoupit před příslušnými orgány Evropského parlamentu.

příslušnými výbory EP
Účetní dvůr

Úkoly:

- *přezkoumávání všech příjmů a výdajů, pokud to není vyloučeno*

- *prohlášení o věrohodnosti (každý rok od 1994 v něm Účetní dvůr uvedl výhrady)*

- *přezkoumávání legality a řádnosti řízení*

- *ohlašování nesrovnalostí*

- *kontrola splatných pohledávek a došlých úhrad*

- *kontroly na základě účetních dokladů a inspekcí na místě*

... *v součinnosti s vnitrostátními kontrolními orgány*

Pododdíl 7 Účetní dvůr

Článek III-384 (ex článek 248(2) – (7) TEC)

XX

1. Účetní dvůr přezkoumává účetnictví všech příjmů a výdajů Unie. Přezkoumává rovněž účetnictví všech příjmů a výdajů každé instituce nebo jiného subjektu zřízeného Uníí, pokud to akt zřizující tuto instituci nebo tento jiný subjekt nevylučuje.

Účetní dvůr předkládá Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o legalitě a řádnosti podkladových operací, které bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Toto prohlášení může být doplněno zvláštním hodnocením ke každé hlavní oblasti činnosti Unie.

2. Účetní dvůr přezkoumává legalitu a řádnost příjmů a výdajů a přesvědčuje se o řádnosti finančního řízení. Podává přitom zprávy zejména o jakýchkoli nesrovnalostech.

Kontrola příjmů se provádí porovnáním splatných pohledávek a došlých úhrad ve prospěch Unie.

Kontrola výdajů se provádí porovnáním přijatých závazků a poskytnutých úhrad.

Kontroly mohou být prováděny před účetní závěrkou příslušného rozpočtového roku.

3. Kontrola se provádí na základě účetních dokladů a podle potřeby i na místě v ostatních orgánech Unie, nebo v prostorách jakékoli instituce nebo jiného subjektu, který spravuje příjmy a výdaje jménem Unie a v členských státech, včetně prostor fyzických a právnických osob, které přijímají platby z rozpočtu. V členských státech se kontrola provádí v součinnosti s vnitrostátními orgány kontroly účetnictví a nemají-li tyto orgány potřebné pravomoci, v součinnosti s příslušnými vnitrostátními místy. Účetní dvůr a vnitrostátní orgány kontroly účetnictví členských států spolupracují se vzájemnou důvěrou a při uznávání vzájemné nezávislosti. Tyto orgány nebo útvary sdělí účetnímu dvoru, zda se na kontrole zamýšlejí podílet.

Ostatní orgány, instituce nebo jiné subjekty spravující příjmy a výdaje jménem Unie, fyzické nebo právnické osoby přijímající platby z rozpočtu

| a vnitrostátní orgány kontroly účetnictví, nebo nemají-li potřebné

	<p>pravomoci, příslušná vnitrostátní místa <u>předají</u> Účetnímu dvoru <u>na jeho žádost</u> veškeré podklady a informace nezbytné pro splnění jeho úkolů.</p>
<p><i>Přístup k informacím Evropské investiční banky</i></p>	<p>Právo Účetního dvora na přístup k informacím Evropské <u>investiční banky</u>, týkajícím se její činnosti při správě příjmů a výdajů Unie, bude upraveno dohodou mezi Účetním dvorem, bankou a Komisí. Účetní dvůr má právo na přístup k informacím, které jsou nutné pro přezkoumání příjmů a výdajů Unie spravovaných bankou i tehdy, pokud k takové dohodě nedojte.</p>
<p><i>- výroční zpráva</i></p>	<p>4. Účetní dvůr vypracuje po skončení každého rozpočtového roku <u>výroční zprávu</u>. Tato zpráva se předkládá ostatním orgánům a zveřejňuje se v <u>Úředním věstníku Evropské unie</u> spolu s odpověďmi orgánů na připomínky Účetního dvora.</p>
<p><i>- zvláštní zprávy</i></p>	<p>Může dále kdykoli předkládat své připomínky k jednotlivým otázkám, zejména ve formě <u>zvláštních zpráv</u> a na žádost některého jiného orgánu zaujímat stanoviska.</p>
<p><i>Výroční zprávy schvalovány většinou hlasů všech členů</i></p>	<p>Výroční zprávy, zvláštní zprávy a stanoviska přijímá Účetní dvůr <u>většinou hlasů všech svých členů</u>. Může nicméně vytvořit ze svého středu <u>senátu</u> pro přijímání určitých kategorií zpráv nebo stanovisek za podmínek stanovených v jeho jednacím řádu.</p>
<p><i>- je nápomocen EP a Radě</i></p>	<p>Je <u>nápomocen</u> Evropskému parlamentu a Radě při výkonu jejich <u>pravomocí</u> při kontrole plnění rozpočtu.</p>
<p><i>Jednací řád po schválení Radou</i></p>	<p><u>Přijme svůj jednací řád</u>. Jednací řád vyžaduje schválení Radou.</p>
<p>Podmínky pro zaměstnání</p>	<p style="text-align: center;">Článek III-385 (ex článek 247 TEC)</p>
<p><i>- členové musí mít zvláštní kvalifikaci</i></p>	<p><u>XX*</u> 1. Členové Účetního dvora jsou vybíráni z osob, které ve svých státech pracují nebo pracovaly v <u>orgánech vnější kontroly účetnictví</u> nebo které <u>mají</u> pro tuto funkci <u>zvláštní kvalifikaci</u>. <u>Musí poskytovat veškeré záruky nezávislosti</u>.</p>
<p><i>- funkční období 6 let, je obnovitelné</i></p>	<p>2. Členové Účetního dvora jsou jmenováni <u>na dobu šesti let</u>. Mohou být jmenováni <u>opakovaně</u>. Rada přijme evropské rozhodnutí, jímž se stanoví seznam členů sestavený podle návrhů podaných každým členským státem. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.</p>
<p><i>- předseda volen na 3 roky, funkční období je obnovitelné</i></p>	<p>Členové Účetního dvora <u>volí</u> ze svého středu <u>předsedu</u> na dobu <u>tří let</u>. Předseda může být zvolen <u>opakovaně</u>.</p>
<p><i>- naprostá nezávislost</i></p>	<p>3. Členové Účetního dvora při plnění svých úkolů <u>nevyžadují ani nepřijímají pokyny</u> od žádné vlády ani jiného objektu. Zdrží se jakéhokoli</p>

- nesmějí vykonávat jinou profesionální činnost

- bezvadné a zdrženlivé jednání

- Soudní dvůr EU může členy odvolávat

- na žádost Účetního dvora může Soudní dvůr EU odvolat člena z jeho funkce a zbavit ho nároků

Poradní instituce

Výbor regionů

Maximálně 350 členů

Funkční období 5 let, je obnovitelné. Současně nemohou být členy EP

Členy vybírá Rada

jednání neslučitelného se svou funkcí.

4. Během funkčního období nesmějí členové Účetního dvora vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost. Při svém nástupu do funkce se slavnostně zavazují respektovat během výkonu své funkce i po jejím ukončení povinnosti vyplývající z jejich postavení, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období.

5. Mimo případy pravidelných obměn a smrti končí výkon funkce členů Účetního dvora odstoupením nebo odvoláním vyhlášeným Soudním dvorem podle odstavce 6.

Dotyčný člen je nahrazen po zbývajících část funkčního období.

Mimo případy odvolání zastávají členové Účetního dvora svou funkci až do okamžiku svého nahrazení.

6. Člen Účetního dvora může být odvolán ze své funkce a zbaven nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky jen v případě, že Soudní dvůr na žádost Účetního dvora shledá, že přestal splňovat podmínky nezbytné k výkonu jeho funkce a neplní povinnosti vyplývající z jeho funkce.

ODDÍL 2

PORADNÍ INSTITUCE UNIE

Pododdíl 1 Výbor regionů

Článek III-386 (ex článek 263 TEC)

U Počet členů Výboru regionů nesmí překročit 350. Rada na návrh Komise jednomyslně přijme evropské rozhodnutí stanovící složení výboru.

Členové výboru a náhradníci jsou ve stejném počtu jmenováni na dobu pěti let. Mohou být jmenováni opakovaně. Nemohou být současně členy Evropského parlamentu.

XX Rada přijme evropské rozhodnutí, jímž se stanoví seznam členů a náhradníků sestavený podle návrhů podaných každým členským státem. Uplynutím mandátu uvedeného v čl. I-32(2), na jehož základě byli navrženi, končí funkční období členů výboru a členové výboru jsou stejným postupem nahrazeni na zbytek funkčního období.

<p><i>Předseda a předsednictvo voleni na 2½ roku</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-387 (ex článek 264 TEC)</p> <p>Výbor regionů <u>volí</u> z řad svých členů <u>předsedu a předsednictvo na dobu dva a půl roku.</u></p> <p>Svolává jej jeho předseda na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise. Může se také sejít z vlastního podnětu.</p> <p>Přijme svůj <u>jednací řád.</u></p>
<p>Konzultace</p> <p><i>- když je to stanoveno, nebo v případě zvláštního zájmu</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-388 (ex článek 265 TEC)</p> <p>Evropský parlament, Rada nebo Komise <u>konzultují</u> Výbor regionů v případech, <u>kdy tak Ústava stanoví a ve všech ostatních případech,</u> v nichž to některý z těchto orgánů považuje za vhodné, zejména v případech týkajících se přeshraniční spolupráce.</p>
<p><i>Lhůta pro stanoviska - minimálně jeden měsíc</i></p>	<p>Považuje-li to Evropský parlament, Rada nebo Komise za nutné, určí výboru pro předložení jeho stanoviska <u>lhůtu nejméně jednoho měsíce</u> od jejího oznámení předsedovi. Po uplynutí stanovené lhůty mohou jednat i bez tohoto stanoviska.</p>
<p><i>Výbor regionů může zaujmou vlastní stanovisko, když je konzultován Hosp. a sociální výbor</i></p>	<p>Je-li konzultován Hospodářský a sociální výbor, Evropský parlament, Rada nebo Komise informují o tomto vyžádání stanoviska Výbor regionů. Usoudí-li Výbor regionů, že jsou dotčeny zvláštní regionální zájmy, může v této věci <u>zaujmout stanovisko.</u> Může rovněž <u>zaujmout stanovisko z vlastního podnětu.</u></p> <p>Stanovisko výboru a zápis z jeho jednání se postupují Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.</p>
<p>Hosp. a soc. výbor</p>	<p style="text-align: center;">Pododdíl 2 Hospodářský a sociální výbor</p> <p style="text-align: center;">Článek III-389 (ex článek 258 TEC)</p>
<p><i>Maximálně 350 členů</i></p>	<p><i>U</i></p> <p>Počet členů Hospodářského a sociálního výboru <u>nesmí překročit 350.</u> Rada na návrh Komise <u>jednomyslně přijme evropské rozhodnutí</u> stanovící složení výboru.</p>
<p><i>Funkční období 5 let, je obnovitelné</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-390 (ex článek 259 TEC)</p> <p><i>XX</i></p> <p>Členové Hospodářského a sociálního výboru jsou <u>jmenováni na dobu pěti let.</u> Mohou být jmenováni <u>opakovaně.</u></p>

Jmenuje Rada po konzultaci s Komisí

Rada přijme evropské rozhodnutí, jímž se stanoví seznam členů sestavený podle návrhů podaných každým členským státem.

Rada rozhoduje po konzultaci s Komisí. Může si vyžádat názor evropských organizací, které představují jednotlivá hospodářská a sociální odvětví, jichž se týkají činnosti Unie.

Článek III-391 (ex článek 260 TEC)

Předseda a předsednictvo voleni na 2½ roku

Hospodářský a sociální výbor volí z řad svých členů předsedu a předsednictvo na dobu dva a půl roku.

Svolává jej jeho předseda na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise. Může se také sejít z vlastního podnětu.

Přijme svůj jednací řád.

Konzultace

Článek III-392 (ex článek 262 TEC)

- když je to stanoveno, nebo v případě zvláštního zájmu

Evropský parlament, Rada nebo Komise konzultují Hospodářský a sociální výbor v případech, kdy tak Ústava stanoví. Tyto orgány mohou výbor konzultovat, kdykoli to považují za vhodné. Výbor může rovněž zaujmou stanovisko z vlastního podnětu.

Lhůta pro stanoviska – minimálně jeden měsíc

Považuje-li to Evropský parlament, Rada nebo Komise za nutné, určí výboru pro předložení jeho stanoviska lhůtu nejméně jednoho měsíce od jejího oznámení předsedovi. Po uplynutí stanovené lhůty mohou jednat i bez tohoto stanoviska.

Stanovisko výboru a zápis z jeho jednání se postupují Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Evropská investiční banka

ODDÍL 3

EVROPSKÁ INVESTIČNÍ BANKA

Článek III-393 (ex článek 266 TEC)

Právní subjektivita

U*

Evropská investiční banka má právní subjektivitu.

Členy jsou členské státy

Jejími členy jsou členské státy.

Statut Evropské investiční banky se stanoví protokolem.

Rada přijímá změny statutu jednomyslně

Evropským zákonem Rady lze změnit statut Evropské investiční banky. Rada rozhoduje jednomyslně buď na žádost Evropské investiční banky a po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí, nebo na návrh Komise

Role banky:

- *vyvážený a nerušený rozvoj vnitřního trhu za pomoci neziskových půjček*

- *rozvojové projekty*

- *modernizace nebo konverze podniků*
- *nové činnosti*

- *velké projekty společného zájmu*

Rozhodovací postupy

Je požadována jednomyslnost, když chce Rada změnit návrh Komise

Dokud Rada nerozhodne, může Komise svůj návrh změnit

Řádný legislativní postup

1. Komise předloží návrh EP a Radě

a po konzultaci s Evropským parlamentem a Evropskou investiční bankou.

Článek III-394 (ex článek 267 TEC)

Úkolem Evropské investiční banky je přispívat k vyváženému a nerušenému rozvoji vnitřního trhu v zájmu Unie; využívá k tomu jak kapitálového trhu, tak vlastních zdrojů. Za tím účelem zejména neziskovým poskytováním půjček a záruk usnadňuje financování dále uvedených projektů ve všech odvětvích hospodářství:

(a) projektů na rozvoj méně rozvinutých oblastí;

(b) projektů na modernizaci nebo konverzi podniků nebo na vytvoření nových činností vyplývajících z vytváření nebo fungování vnitřního trhu, které pro svůj rozsah nebo pro svou povahu nemohou být plně kryty dostupnými finančními prostředky v jednotlivých členských státech;

(c) projektů společného zájmu více členských států, které pro svůj rozsah nebo povahu nemohou být plně kryty dostupnými finančními prostředky v jednotlivých členských státech.

Při plnění svých úkolů usnadňuje Evropská investiční banka financování investičních programů s využitím strukturálních fondů a dalších finančních nástrojů Unie.

ODDÍL 4

**USTANOVENÍ SPOLEČNÁ ORGÁNŮM, INSTITUCÍM
A JINÝM SUBJEKTŮM UNIE**

Článek III-395 (ex článek 250 TEC)

1. Rozhoduje-li Rada na návrh Komise, může takový návrh změnit pouze jednomyslným rozhodnutím, s výjimkou případů uvedených v článcích I-55, I-56, čl. III-396(10) a (13), článku III-404 a čl. III-405(2).

2. Dokud Rada nerozhodne, může Komise kdykoli během postupu vedoucího k přijetí aktu Unie svůj návrh změnit.

Článek III-396 (ex článek 251 TEC)

Řádný postup X**

1. Přijímají-li se podle Ústavy evropské zákony nebo rámcové zákony řádným legislativním postupem, použijí se následující ustanovení.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh.

2. **EP** zaujme **postoj** a postoupí **Radě**

3a. **Rada** přijme **kvalif. většinou** = návrh je přijat

3b. **Rada** nepřijme = zaujme vlastní postoj kvalif. většinou, postoupí **EP**

Komise informuje **EP** o svém postoji

Jestliže do tří měsíců **EP**:

4a. **schválí** postoj **Rady** = návrh je přijat

4b. **odmítne** absolutní většinou členů = návrh je zamítnut

4c. **provede** změny absolutní většinou = návrh je zaslán zpět **Radě**, **Komise** předloží **stanovisko** ke změnám

Jestliže do tří měsíců **Rada** kvalif. většinou:

5a. **schválí** postoj **EP** = návrh je přijat

5b. **neschválí** postoj **EP** = je svolán **dohodovací výbor**

jednomyslnost, pokud **Komise** zaujala **negativní stanovisko**

První čtení

3. Evropský parlament zaujme svůj postoj v prvním čtení a postoupí jej **Radě**.

X 4. Schválí-li Rada postoj Evropského parlamentu, je dotyčný akt přiját ve znění odpovídajícím postoji Evropského parlamentu.

5. Neschválí-li Rada postoj Evropského parlamentu, přijme svůj postoj v prvním čtení a postoupí jej Evropskému parlamentu.

6. **Rada** podrobně informuje Evropský parlament o důvodech, na základě kterých přijala postoj v prvním čtení. **Komise** podrobně informuje Evropský parlament o svém postoji.

Druhé čtení

7. Jestliže ve lhůtě tří měsíců od tohoto postoupení Evropský parlament:

(a) schválí postoj **Rady** v prvním čtení nebo nepřijme žádné usnesení, pokládá se dotyčný akt za přijatý ve znění odpovídajícím postoji **Rady**;

(b) odmítne postoj **Rady** v prvním čtení většinou hlasů všech svých členů, pokládá se navrhovaný akt za nepřijatý;

(c) navrhne většinou hlasů všech svých členů změny postoje **Rady** v prvním čtení, postoupí se změněný text **Radě** a **Komisi**, která k těmto změnám zaujme stanovisko.

X 8. Jestliže ve lhůtě tří měsíců od obdržení změn Evropského parlamentu Rada kvalifikovanou většinou:

(a) schválí všechny tyto změny, pokládá se dotyčný akt za přijatý;

(b) neschválí všechny změny, svolá předseda **Rady** po dohodě s předsedou Evropského parlamentu ve lhůtě šesti týdnů **dohodovací výbor**.

U 9. O návrzích změn, k nimž **Komise** zaujala odmítavé stanovisko, **Rada** rozhoduje jednomyslně.

Dohodovací postup

6. Dohodovací výbor

Stejný počet členů z Rady a EP se dohodne na **společném textu**: Rada kvalif. většinou, EP většinou členů ve výboru
Lhůta: 6 týdnů

Komise se účastní jednání výboru

Není-li oběma stranami ve výboru schválen = návrh je zamítnut
Lhůta: 6 týdnů

7. Společný text zaslán Radě a EP. Rada jej schválí kvalif. většinou EP většinou odevzdaných hlasů.
Lhůta: 6 týdnů

Lhůty mohou být prodlouženy

Zvláštní pravidla, když legislativní akt vychází - z podnětu skupiny států
- doporučení ECB
- žádosti Soudního dvora

Komise je informována a může z vlastního podnětu nebo na žádost vydat své stanovisko

X** 10. Dohodovací výbor, který se skládá z členů Rady nebo z jejich zástupců a ze stejného počtu členů zastupujících Evropský parlament, má za úkol dosáhnout přijetí dohody o společném návrhu kvalifikovanou většinou členů Rady nebo jejich zástupců a většinou členů zastupujících Evropský parlament ve lhůtě šesti týdnů od svého svolání, a to na základě postojů Evropského parlamentu a Rady ve druhém čtení.

11. Komise se účastní jednání dohodovacího výboru a vyvíjí veškerou činnost potřebnou ke sblížení postojů Evropského parlamentu a Rady.

12. Neschválí-li dohodovací výbor ve lhůtě šesti týdnů od svého svolání společný návrh, pokládá se navrhovaný akt za nepřijatý.

Třetí čtení

X 13. Schválí-li dohodovací výbor v této lhůtě společný návrh, mají Evropský parlament, který se usnáší nadpoloviční většinou odevzdaných hlasů a Rada, která rozhoduje kvalifikovanou většinou, ode dne tohoto schválení šest týdnů na to, aby přijaly navrhovaný akt v souladu se společným návrhem. Pokud tak neučiní, pokládá se navrhovaný akt za nepřijatý.

14. Lhůty tří měsíců a šesti týdnů uvedené v tomto článku se prodlužují z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady, první nejvýše o jeden měsíc a druhá nejvýše o dva týdny.

Zvláštní ustanovení

XX 15. Je-li evropský zákon nebo rámcový zákon v případech uvedených v Ústavě podán k řádnému legislativnímu postupu z podnětu skupiny členských států, na doporučení Evropské centrální banky nebo na žádost Soudního dvora, nepoužije se odstavec 2, druhá věta odstavce 6 a odstavec 9.

V takovém případě Evropský parlament a Rada předají Komisi návrh aktu i se svými postoji v prvním a druhém čtení. Evropský parlament nebo Rada mohou kdykoli během celého postupu požádat Komisi o stanovisko, které může Komise rovněž vydat z vlastního podnětu. Pokud to pokládá za nezbytné, může se rovněž podílet na činnosti dohodovacího výboru podle odstavce 11.

Interinstitucionální dohody

Komise, EP a Rada mohou uzavírat interinstitucionální dohody

Článek III-397 (ex článek 218(1) TEC + nové ustanovení)

Evropský parlament, Rada a Komise se navzájem konzultují a vzájemnou dohodou upravují způsoby své spolupráce. Za tím účelem mohou v souladu s Ústavou uzavírat interinstitucionální dohody, které mohou mít závaznou povahu.

Evropská veřejná správa

- podporuje orgány

Legislativní akt přijat kvalif. většinou

Článek III-398 (nový)

X**

1. Při plnění svých úkolů se orgány, instituce a jiné subjekty Unie opírají o otevřenou, efektivní a nezávislou evropskou správu.

2. V souladu se služebním řádem a pracovním řádem přijatými na základě článku III-427 stanoví evropský zákon za tímto účelem ustanovení.

Transparentnost

Orgány, instituce a jiné subjekty přijmou vlastní jednací řád s ustanovením o přístupu veřejnosti k dokumentům

Za zveřejnění dokumentů odpovídají EP a Rada

Článek III-399 (ex článek 255 TEC)

1. Orgány, instituce a jiné subjekty Unie zajišťují transparentnost své činnosti a podle článku I-50 stanoví ve svých jednacích řádech zvláštní ustanovení o přístupu veřejnosti ke svým dokumentům. Soudní dvůr Evropské unie, Evropská centrální banka a Evropská investiční banka podléhají čl. I-50(3) a tohoto článku, pouze pokud vykonávají své správní funkce.

2. Evropský parlament a Rada zajistí zveřejnění dokumentů týkajících se legislativního postupu za podmínek stanovených evropským zákonem podle čl. I-50(3).

Platy

*Rada kvalif. většinou rozhodne o:
- platech
- náhradách
- důchodech*

Článek III-400 (ex články 210 a 247(8) TEC)

XX

1. Rada přijme evropská nařízení a rozhodnutí, která stanoví:

(a) platy, náhrady a důchody předsedy Evropské rady, předsedy Komise, ministra zahraničních věcí Unie, členů Komise, předsedů, členů a tajemníků Soudního dvora Evropské unie a generálního tajemníka Rady;

(b) pracovní podmínky a zejména platy, náhrady a důchody předsedy a členů Účetního dvora;

(c) veškeré náhrady poskytované místo odměny osobám uvedeným v písmenech (a) a (b).

2. Rada přijme evropská nařízení a rozhodnutí, která stanoví náhrady členů Hospodářského a sociálního výboru.

Vykonatelnost aktů

Článek III-401 (ex článek 256 TEC)

Akty ukládající pokuty jsou vykonatelné, nikoli ale na členských státech

Akty Rady, Komise nebo Evropské centrální banky, které ukládají peněžité závazek jiným osobám než členským státům, jsou podkladem pro výkon rozhodnutí.

Výkon rozhodnutí se řídí pravidly občanského procesního práva toho státu, na jehož území se provádí. Doložku vykonatelnosti připojí po přezkoumání rozhodnutí, omezeném jen na ověření pravosti, vnitrostátní orgán, který k tomu určí vláda každého členského státu; jeho určení dá na vědomí Komisi a Soudnímu dvoru Evropské unie.

Jsou-li na žádost oprávněné strany splněny tyto formální náležitosti, může tato strana v souladu s vnitrostátním právem požádat o výkon rozhodnutí přímo příslušný orgán.

Výkon rozhodnutí může být zastaven pouze na základě rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie. Ovšem pravomoc nad stížnostmi, že je výkon rozhodnutí prováděn nesprávně, mají soudy příslušné země.

KAPITOLA II

FINANČNÍ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

VÍCELETÝ FINANČNÍ RÁMEC

Článek III-402 (nový)

U***

Minimálně pět let

1. Víceletý finanční rámec se v souladu s článkem I-55 stanoví nejméně na dobu pěti let.

Stanoví horní hranice v oblasti výdajů

2. Finanční rámec stanoví výši ročních horních hranic položek závazků podle kategorie výdajů a ročních horních hranic položek plateb. Kategorie výdajů, kterých je omezený počet, odpovídají hlavním oblastem činnosti Unie.

Pro hladký průběh rozpočtového procesu

3. Finanční rámec stanoví veškerá další ustanovení, která jsou potřebná pro hladký průběh ročního rozpočtového procesu.

Nebyl-li přijat nový finanční rámec, platnost starého se prodlouží

4. Nebyl-li do uplynutí předcházejícího finančního rámce přijat evropský zákon Rady, který stanoví nový finanční rámec, prodlouží se platnost horní hranice a další ustanovení odpovídající poslednímu roku předcházejícího rámce až do přijetí tohoto zákona.

Rada, Komise i EP usnadňují dokončení

5. Evropský parlament, Rada a Komise činí během celého procesu vedoucího k přijetí finančního rámce všechna nezbytná opatření

<i>procesu</i>	k usnadnění úspěšného dokončení tohoto procesu
Rozpočet	<p style="text-align: center;"><u>ODDÍL 2</u></p> <p style="text-align: center;"><u>ROČNÍ ROZPOČET UNIE</u></p> <p style="text-align: center;">Článek III-403 (ex článek 272(1) TEC)</p>
<i>Rozpočtový rok</i>	Rozpočtový rok začíná <u>1. ledna</u> a končí <u>31. prosince</u> .
Ustanovení o rozpočtu	Článek III-404 (ex článek 272 TEC)
<i>- stanovena zákonem</i>	<i>X** (od III-396 se ale odlišuje)</i> Evropský <u>zákon</u> stanoví roční <u>rozpočet</u> Unie v souladu s těmito <u>ustanoveními</u> :
<i>1. Každý orgán sestaví odhad svých výdajů</i>	1. Každý <u>orgán</u> sestaví před 1. červencem předběžný <u>odhad</u> svých <u>výdajů</u> na příští rozpočtový rok. <u>Komise</u> shrne tyto odhady do návrhu rozpočtu, jež může obsahovat odlišné odhady.
<i>2. Komise připraví návrh rozpočtu ...</i>	Návrh rozpočtu zahrnuje <u>odhad příjmů</u> a odhad <u>výdajů</u> .
<i>... a předloží do 1. září Radě a EP</i>	2. <u>Komise</u> <u>předloží</u> návrh obsahující předlohu rozpočtu Evropskému <u>parlamentu</u> a <u>Radě</u> nejpozději do <u>1. září</u> roku předcházejícího roku, ve kterém má být rozpočet plněn.
<i>Komise může předlohu měnit až do svolání dohodovacího výboru</i>	<u>Komise</u> může předlohu rozpočtu v průběhu procesu <u>měnit</u> , a to <u>až do</u> svolání <u>dohodovacího výboru</u> podle odstavce 5.
<i>3. Rada postoupí svůj postoj EP do 1. října</i>	3. <u>Rada</u> <u>přijme</u> svůj <u>postoj</u> k předloze rozpočtu a postoupí jej Evropskému <u>parlamentu</u> nejpozději <u>do 1. října</u> roku předcházejícího roku, ve kterém má být rozpočet plněn. Podrobně informuje Evropský parlament o důvodech, na základě kterých <u>postoj</u> přijala.
<i>4a. EP schválí = rozpočet je přijat</i>	4. Jestliže <u>ve lhůtě čtyřiceti dvou dnů</u> od tohoto postoupení Evropský parlament: (a) <u>schválí</u> <u>postoj</u> Rady, je evropský <u>zákon</u> o rozpočtu <u>přijat</u> ;
<i>4b. EP nerozhodne = rozpočet je přijat</i>	(b) nepřijme žádné usnesení, pokládá se evropský zákon o rozpočtu za přijatý;
<i>4c. EP návrh změní většinou hlasů všech členů = je svolán dohodovací výbor, pokud Rada všechny změny EP neschválí</i>	(c) <u>přijme</u> <u>změny</u> většinou <u>hlasů</u> všech svých členů, postoupí se <u>změněná</u> předloha Radě a Komisi. Předseda Evropského parlamentu po dohodě s předsedou Rady <u>neprodleně</u> svolá <u>dohodovací výbor</u> . Pokud však <u>do deseti dnů</u> od tohoto postoupení <u>Rada</u> Evropskému parlamentu sdělí, že <u>schvaluje</u> všechny změny, dohodovací výbor <u>se nesejde</u> .

5. Rada a EP se dohodnou na společné předloze do 21 dnů – kvalif. většinou v Radě, většinou členů zastupujících EP

Komise se účastní jednání dohod. výboru

Společná předloha musí být schválena do 14 dnů – jinak viz odstavec 8

6. Dohodovací výbor se dohodne

6a. Obě strany předlohu schválí, jedna nebo obě nepřijmou rozhodnutí = rozpočet je schválen

6b. Obě strany zamítnou, nebo jedna zamítne, druhá nepřijme rozhodnutí = Komise předloží nový návrh

6c. EP zamítne = Komise dá nový návrh

6d. EP schválí, Rada zamítne = rozpočet je přijat

EP může potvrdit vlastní změny většinou svých členů a 60% odevzdaných hlasů, jinak zůstává v platnosti společná předloha

Dohodovací výbor se nedohodne = Komise předloží novou předlohu rozpočtu

5. Dohodovací výbor, který se skládá z členů Rady nebo z jejich zástupců a ze stejné počtu členů zastupujících Evropský parlament, má za úkol dosáhnout přijetí dohody o společné předloze kvalifikovanou většinou členů Rady nebo jejich zástupců a většinou členů zastupujících Evropský parlament ve lhůtě dvaceti jednoho dne od svého svolání, a to na základě postojů Evropského parlamentu a Rady.

Komise se účastní jednání dohodovacího výboru a vyvíjí veškerou činnost potřebnou ke sblížení postojů Evropského parlamentu a Rady.

6. Dohodne-li se dohodovací výbor ve lhůtě dvaceti jednoho dne podle odstavce 5 na společné předloze, mají Evropský parlament a Rada ode dne této dohody čtrnáct dní na to, aby společnou předlohu schválily.

7. Jestliže ve lhůtě čtrnácti dnů podle odstavce 6:

(a) Evropský parlament i Rada schválí společnou předlohu nebo nepřijmou žádné rozhodnutí, nebo jestliže jeden z těchto orgánů společnou předlohu schválí, zatímco druhý nepřijme žádné rozhodnutí, pokládá se evropský zákon o rozpočtu za přijatý s konečnou platností v souladu se společnou předlohou; nebo

(b) Evropský parlament, který se usnáší většinou hlasů všech svých členů i Rada společnou předlohu zamítnou, nebo pokud jeden z těchto orgánů společnou předlohu zamítne, zatímco druhý nepřijme žádné rozhodnutí, Komise předloží novou předlohu rozpočtu; nebo

(c) Evropský parlament, který se usnáší většinou hlasů všech svých členů, zamítne společnou předlohu, zatímco Rada ji schválí, Komise předloží novou předlohu rozpočtu; nebo

(d) Evropský parlament schválí společnou předlohu, zatímco Rada ji zamítne, Evropský parlament, který se usnáší většinou hlasů všech svých členů a třípětinovou většinou odevzdaných hlasů, může ve lhůtě čtrnácti dnů ode dne zamítnutí Radou rozhodnout o potvrzení všech nebo některých změn uvedených v odstavci 4(c). Není-li některá změna Evropského parlamentu potvrzena, zachová se postoj dohodnutý dohodovacím výborem k rozpočtové linii, která je předmětem změny. Evropský zákon o rozpočtu se pokládá za přijatý s konečnou platností na tomto základě.

8. Nedohodne-li se dohodovací výbor ve lhůtě dvaceti jednoho dne podle odstavce 5 na společné předloze, Komise předloží novou předlohu rozpočtu.

7. *Předseda EP prohlásí rozpočet za přijatý*

Příjmy a výdaje musí být v rovnováze

Není-li roční rozpočet přijat, může se každý měsíc vynaložit 1/12 rozpočtu na předešlý rok, ale ne více než je navrženo v současné předloze rozpočtu

Výdaje mohou překročit 1/12, pokud Rada přijme rozhodnutí na návrh Komise a EP nerozhodne většinou svých členů o snížení výdajů

Výdaje mohou být převedeny

EP, Rada, Komise a Soudní dvůr v samostatných oddílech rozpočtu

9. Po ukončení postupu uvedeného v tomto článku prohlásí předseda Evropského parlamentu, že evropský zákon o rozpočtu je přijat s konečnou platností.

10. Každý orgán vykonává pravomoci svěřené mu podle tohoto článku při dodržování Ústavy a aktů přijatých na jejím základě, zejména pokud jde o vlastní zdroje Unie a o rovnováhu příjmů a výdajů.

Článek III-405 (ex článek 273 TEC)

1. Pokud na začátku rozpočtového roku nebyl schválen evropský zákon o rozpočtu s konečnou platností, mohou být výdaje prováděny podle kapitol v souladu s evropským zákonem podle článku III-412, a to každý měsíc až do výše jedné dvanáctiny položek zapsaných v dotyčné kapitole rozpočtu předešlého rozpočtového roku, přičemž tyto částky nesmí překročit jednu dvanáctinu položek předpokládaných ve stejné kapitole předlohy rozpočtu.

X** (negativní spolurozhodnutí EP) 2. Rada může na návrh Komise a za předpokladu dodržení ostatních podmínek uvedených v odstavci 1 přijmout evropské rozhodnutí opravňující k tomu, aby výdaje překročily jednu dvanáctinu, v souladu s evropským zákonem podle článku III-412. Rada toto rozhodnutí neprodleně postoupí Evropskému parlamentu.

Uvedené evropské rozhodnutí stanoví nezbytná opatření, týkající se zdrojů, k použití tohoto článku, v souladu s evropskými zákony uvedenými v čl. I-55(3) a (4).

Vstoupí v platnost třicet dnů po svém přijetí, pokud se v této lhůtě Evropský parlament, který se usnáší většinou hlasů všech svých členů, nerozhodl tyto výdaje snížit.

Článek III-406 (ex článek 271 TEC)

Za podmínek stanovených evropským zákonem podle článku III-412 je možné převést položky nevyčerpané do konce rozpočtového roku, s výjimkou položek určených na výdaje na zaměstnance, výlučně do rozpočtu bezprostředně následujícího rozpočtového roku.

Položky jsou rozděleny do kapitol zahrnujících výdaje podle jejich druhu nebo určení a dále rozčleněny podle potřeby v souladu s evropským zákonem podle článku III-412.

Výdaje:

- Evropského parlamentu,
- Evropské rady a Rady,

Plnění

Komise a členské státy provádějí rozpočet

*Kontrolní a auditorské povinnosti členských států
Odpovědnosti a pravidla pro orgány
Komise může převádět prostředky mezi kapitolami rozpočtu*

Závěrečný účet

Komise předkládá závěrečný účet EP a Radě

Hodnotící zpráva

Absolutorium

ED uděluje Komisi absolutorium na doporučení Rady

- Komise a
- Soudního dvora Evropské unie

tvoří samostatné oddíly rozpočtu, aniž je dotčen zvláštní režim stanovený pro některé společné výdaje.

ODDÍL 3

PLNĚNÍ ROZPOČTU A ABSOLUTORIUM

Článek III-407 (ex článek 274 TEC)

Komise plní rozpočet ve spolupráci s členskými státy, v souladu s evropským zákonem podle článku III-412, na vlastní odpovědnost a v mezích přidělených prostředků, v souladu se zásadou řádného finančního řízení. Členské státy spolupracují s Komisí, aby zajistily využití prostředků v souladu s touto zásadou.

Evropský zákon podle článku III-412 stanoví pro členské státy povinnost kontrol a auditu při plnění rozpočtu, jakož i vyplývající odpovědnosti. Stanoví odpovědnosti a podrobná pravidla, podle kterých se každý orgán podílí na provádění svých výdajů.

V rámci rozpočtu může Komise v mezích a za podmínek stanovených evropským zákonem podle článku III-412 převádět prostředky z jedné kapitoly do druhé nebo z jedné jednotky nižšího členění do druhé.

Článek III-408 (ex článek 275 TEC)

Komise předkládá každoročně Evropskému parlamentu a Radě závěrečný účet operací prováděných v rámci rozpočtu za uplynulý rozpočtový rok. Dále jim předává finanční rozvahu aktiv a pasiv Unie.

Komise rovněž předkládá Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu o financích Unie založenou na dosažených výsledcích, zejména ve vztahu k zadání, které Evropský parlament a Rada uvedl na základě článku III-409.

Článek III-409 (ex článek 276 TEC)

XX

1. Evropský parlament na doporučení Rady uděluje Komisi absolutorium za plnění rozpočtu. Za tím účelem Rada a poté Evropský parlament přezkoumávají závěrečný účet, finanční rozvahu a hodnotící zprávu podle článku III-408, výroční zprávu Účetního dvora, k níž jsou připojeny odpovědi kontrolovaných orgánů na jeho zjištění, prohlášení uvedené v čl.

	<p>III-384(1) druhém pododstavci, jakož i příslušné zvláštní zprávy účetního dvora.</p>
<p><i>EP se může dotazovat Komise</i></p>	<p>2. Před udělením absolutoria Komisi nebo z jiného důvodu v souvislosti s výkonem svých rozpočtových pravomocí <u>si může Evropský parlament vyžádat vystoupení Komise</u> týkající se provádění výdajů nebo fungování systémů finanční kontroly. Komise podá Evropskému parlamentu na jeho žádost všechny nezbytné informace.</p>
<p><i>Komise reaguje na připomínky EP a Rady</i></p>	<p>3. <u>Komise</u> učiní všechna vhodná opatření, <u>aby vyhověla připomínkám</u> připojeným k rozhodnutí o udělení absolutoria a dalším připomínkám Evropského parlamentu, týkajícím se provádění výdajů, jakož i poznámkám provázejícím doporučení k udělení absolutoria, přijatém Radou.</p>
<p><i>Komise podá zprávu o přijatých opatřeních</i></p>	<p>4. Na žádost Evropského parlamentu nebo Rady <u>podá Komise zprávu o opatřeních učiněných</u> s ohledem na tyto připomínky a poznámky zejména o pokynech daných útvarům, které odpovídají za plnění rozpočtu. Tyto zprávy <u>se předávají</u> rovněž <u>Účetnímu dvoru</u>.</p>
<p>ODDÍL 4</p> <p><u>SPOLEČNÁ USTANOVENÍ</u></p>	
	<p>Článek III-410 (ex článek 277 TEC)</p>
<p><i>Rozpočet v eurech</i></p>	<p>Víceletý finanční rámec a roční rozpočet se sestavují v eurech.</p>
	<p>Článek III-411 (ex článek 278 TEC)</p>
<p><i>Komise může převádět aktiva mezi měnami členských států</i></p>	<p><u>Komise</u> může za podmínky, že to oznámí příslušným orgánům dotyčných členských států, <u>převádět</u> aktiva v měně jednoho členského státu do měny jiného členského státu, pokud je to nezbytné k tomu, aby jich mohlo být použito k cílům stanoveným Ústavou. Komise se podle možností zdrží provádění takových převodů, má-li finanční nebo likvidní aktiva v měně, kterou potřebuje.</p> <p>Komise jedná s každým dotčeným členským státem prostřednictvím orgánu, který tento stát určí. Při provádění finančních operací se obrací na emisní banku příslušného členského státu nebo na jiné finanční instituce, které tento stát schválil.</p>
	<p>Článek III-412 (ex článek 279 TEC)</p>
<p><i>Finanční pravidla</i></p>	<p><i>Nejdříve U*, potom X*</i></p> <p>1. Evropský zákon stanoví:</p>
<p><i>- stanovena zákonem</i></p>	<p>(a) <u>finanční pravidla</u> určující zejména podrobnosti týkající se <u>sestavování</u></p>

	<p>a <u>plnění rozpočtu</u> a předkládání a auditu závěrečných účtů;</p> <p>(b) pravidla pro kontrolu odpovědnosti <u>účastníků finančních operací</u> a zejména <u>schvalujících osob a účetních</u>.</p>
<p><i>Konzultace s Účetním dvorem</i></p>	<p>Evropský zákon se přijme po konzultaci s Účetním dvorem.</p>
<p><i>Pravidla o použití vlastních zdrojů jsou od r. 2007 přijímána v Radě jednomyslně</i></p>	<p>2. Rada přijme <u>na návrh Komise</u> evropské <u>nařízení</u>, které stanoví podrobnosti a postup, kterými se <u>rozpočtové příjmy</u> v rámci systému vlastních zdrojů Unie dávají <u>k dispozici Komisi</u>, jakož i opatření, která se v případě potřeby použijí ke krytí hotovostních nároků. Rada rozhoduje po <u>konzultaci</u> s Evropským parlamentem a Účetním dvorem.</p>
<p><i>Až do r. 2007 rozhoduje rada jednomyslně</i></p>	<p>3. Ve všech případech podle tohoto článku rozhoduje <u>do 31. prosince 2006</u> Rada <u>jednomyslně</u>.</p>
	<p>Článek III-413 (nový)</p>
<p><i>Musí být plněny právní závazky</i></p>	<p>Evropský parlament, Rada a Komise zajistí, aby Unie měla <u>k dispozici</u> finanční <u>prostředky</u>, které jí umožní <u>plnit</u> právní <u>závazky</u> vůči třetím stranám.</p>
	<p>Článek III-414 (nový)</p>
<p><i>Pravidelná zasedání Rady, EP a Komise o rozpočtových otázkách</i></p>	<p>V rámci rozpočtového procesu podle této kapitoly jsou <u>z podnětu Komise</u> svolávána <u>pravidelná setkání</u> předsedů Evropského parlamentu, Rady a Komise. <u>Předsedové učiní</u> všechna nezbytná opatření k tomu, aby <u>prohloubili konzultace</u> a sblížení postojů jednotlivých orgánů, kterým předsedají, aby tak usnadnili provádění této kapitoly.</p>
	<p>ODDÍL 5</p> <p><u>BOJ PROTI PODVODŮM</u></p>
<p><i>Boj proti podvodům</i></p>	<p>Článek III-415 (ex článek 280 TEC)</p> <p>X**</p> <p>1. Unie a členské státy <u>bojují proti podvodům</u> a jiným protiprávním jednáním poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie opatřeními přijatými podle tohoto článku. Tato opatření mají odstrašující účinek a poskytují v členských státech a ve všech orgánech, institucích a jiných subjektech Unie účinnou ochranu.</p>
<p><i>Členské státy chrání finanční zájmy Unie jako své vlastní</i></p>	<p>2. <u>Členské státy</u> přijmou <u>k zamezení podvodů</u> poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie <u>stejná opatření</u>, jaká přijímají k zamezení podvodů poškozujících nebo ohrožujících <u>jejich vlastní</u> finanční zájmy.</p>

Členské státy
koordinují svou činnost

3. Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení Ústavy, členské státy koordinují svou činnost zaměřenou na ochranu finančních zájmů Unie proti podvodům. Za tím účelem organizují s Komisí úzkou a pravidelnou spolupráci mezi příslušnými orgány.

Akty jsou přijímány
kvalif. většinou, po
konzultaci s Účetním
dvorem

4. K zajištění účinné a rovnocenné ochrany v členských státech a ve všech orgánech, institucích a jiných subjektech Unie stanoví evropský zákon nebo rámcový zákon opatření nezbytná k předcházení a potírání podvodů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie. Přijme se po konzultaci s Účetním dvorem.

Výroční zpráva pro EP
a Radu

5. Komise každoročně předkládá ve spolupráci s členskými státy Evropskému parlamentu a Radě zprávu o opatřeních, která byla přijata k provedení tohoto článku.

Posílená spolupráce

KAPITOLA III

Musí být v souladu s:

POSÍLENÁ SPOLUPRÁCE

- Ústavou a právem.

Článek III-416 (ex článek 43 (b), (e) a (f) TEU)

Zejména nesmí
narušovat:

Každá posílená spolupráce musí být v souladu s Ústavou a právem Unie.

- vnitřní trh

Tato spolupráce nesmí narušovat vnitřní trh ani hospodářskou, sociální a územní soudržnost. Nesmí vytvářet překážku ani diskriminaci v obchodu mezi členskými státy, ani mezi nimi vyvolávat narušení hospodářské soutěže.

- hospodářskou,
sociální a územní
soudržnost

- obchod a
hospodářskou soutěž

Článek III-417 (ex článek 43(h) a 44(2) TEU)

Vzájemný respekt mezi
zúčastněnými a
nezúčastněnými státy

Každá posílená spolupráce musí zachovávat pravomoci, práva a povinnosti členských států, které se jí neúčastní. Tyto státy pak nebrání jejímu provádění zúčastněnými členskými státy.

Článek III-418 (ex článek 27D a 43B TEU a nová ustanovení)

Je otevřená pro
všechny členské státy, a
to kdykoli a s výhradou
dodržení již přijatých
pravidel

1. Při navázání je posílená spolupráce otevřená pro všechny členské státy, s výhradou dodržení případných podmínek účasti stanovených povolujícím evropským rozhodnutím. Je pro ně rovněž otevřená kdykoli, s výhradou dodržení, kromě případných uvedených podmínek, aktů již přijatých v jejím rámci.

Účastnit by se mělo co
nejvíce států

Komise a členské státy účastníci se posílené spolupráce dbají na to, aby podporovaly úcast co největšího počtu členských států.

EP je informován

2. Komise a případně ministr zahraničních věcí Unie pravidelně informují

	<p>Evropský parlament a Radu o vývoji posílené spolupráce.</p> <p>Článek III-419 (ex článek 27 C TEU a 11 TEC)</p> <p>X***/U</p> <p>1. Členské státy, které si mezi sebou přejí navázat posílenou spolupráci v jedné z oblastí uvedených v Ústavě, s výjimkou oblastí výlučné pravomoci a společné zahraniční a bezpečnostní politiky, podají žádost <u>Komisi</u> a upřesní oblast a cíle navrhované posílené spolupráce. Komise může v tomto smyslu předložit Radě <u>návrh</u>. Pokud Komise návrh nepředloží, sdělí důvody daným členským státům.</p>
<p>Rozhodovací postup: členské státy požádají Komisi o navržení</p>	
<p>Rada povoluje na základě kvalif. většiny a po souhlasu EP</p>	<p>X*** Povolení k zavedení posílené spolupráce vydá evropským <u>rozhodnutím Rada</u>, která rozhoduje na návrh Komise a po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.</p>
<p>V případě spol. zahr. a bezp. politiky: členské státy adresují svou žádost: - Radě - ministru zahraničí - Komisi</p>	<p>2. Žádost členských států, které si přejí mezi sebou navázat posílenou spolupráci v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky, se podává <u>Radě</u>. Postoupí se <u>ministru zahraničních věcí</u> Unie, který <u>zaujme stanovisko</u> k souladu zamýšlené posílené spolupráce se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou Unie a <u>Komisi</u>, která <u>zaujme stanovisko</u> zejména k souladu zamýšlené posílené spolupráce s ostatními politikami Unie. Pro informaci se předá i Evropskému parlamentu.</p>
<p>Rada povoluje jednomyslně, EP se neangažuje</p>	<p>U <u>Povolení</u> k zavedení posílené spolupráce vydá evropským rozhodnutím Rada, která rozhoduje jednomyslně.</p>
	<p>Článek III-420 (ex článek 27 E TEU)</p> <p>1. Každý členský stát, který si přeje účastnit se probíhající posílené spolupráce v jedné z oblastí podle čl. III-419(1), <u>oznámí</u> svůj záměr <u>Radě a Komisi</u>.</p> <p><u>Ve lhůtě čtyř měsíců</u> ode dne přijetí oznámení <u>potvrdí Komise účast</u> dotyčného členského státu. V případě potřeby stanoví, že jsou splněny podmínky účasti a přijme přechodná opatření, která jsou nezbytná pro použití aktů již přijatých v rámci posílené spolupráce.</p> <p>Usoudí-li však Komise, že <u>podmínky účasti splněny nejsou</u>, uvede, jaká ustanovení mají být přijata pro splnění těchto podmínek a stanoví lhůtu pro opětovné přezkoumání žádosti. Po uplynutí této lhůty žádost znovu přezkoumá v souladu s druhým pododstavcem. Pokud Komise soudí, že podmínky účasti stále nejsou splněny, může se dotyčný členský stát <u>obrátit v této věci na Radu</u>, která o žádosti rozhodne.</p>
<p>3. Rada rozhoduje kvalif. většinou</p>	<p>XX/X Rada rozhoduje v souladu s čl. I-44(3). Na návrh Komise může rovněž přijmout přechodná opatření podle druhého pododstavce.</p>

Posílená spolupráce v rámci spol. zahr. a bezp. politiky: je konzultován ministr zahraničních věcí

Spol. zahr. a bezp. politika: Rada rozhoduje jednomyslně

Výdaje kromě správních nákladů - není-li stanoveno jinak, hradí je zúčastněné státy

2. Každý členský stát, který si přeje účastnit se probíhající posílené spolupráce v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky, oznámí svůj záměr Radě, ministři zahraničních věcí Unie a Komisi.

Rada potvrdí účast dotyčného členského státu po konzultaci s ministrem zahraničních věcí Unie a poté, co v případě potřeby stanoví, že jsou splněny podmínky účasti. Rada může na návrh ministra zahraničních věcí Unie rovněž přijmout nezbytná přechodná opatření pro použití aktů již přijatých v rámci posílené spolupráce. Pokud však Rada usoudí, že podmínky účasti splněny nejsou, uvede, jaká ustanovení mají být přijata pro splnění těchto podmínek a stanoví lhůtu pro opětovné přezkoumání žádosti o účast.

U Pro účely tohoto odstavce rozhoduje Rada jednomyslně a v souladu s čl. I-44(3).

Článek III-421 (ex článek 44 A TEU)

Náklady, které vznikají z provádění posílené spolupráce, s výjimkou správních nákladů orgánů, hradí zúčastněné členské státy, pokud všichni členové Rady po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslně nerozhodnou jinak.

Doložka o prohloubení pravomoci

Rada může rozhodnout jednomyslně, že bude rozhodovat kvalif. většinou

Rada může rozhodnout jednomyslně o přechodu ze zvláštního na řádný legislativní postup – je konzultován EP

Nikoli v oblasti obrany

Rada a Komise zajišťují

Článek III-422 (nový)

U 1. Stanoví-li některé ustanovení Ústavy, které může být použito v rámci posílené spolupráce, že Rada rozhoduje jednomyslně, může Rada jednomyslně v souladu s postupem podle čl. I-44(3) přijmout evropské rozhodnutí o tom, že bude rozhodovat kvalifikovanou většinou.

U* 2. Stanoví-li některé ustanovení Ústavy, které může být použito v rámci posílené spolupráce, že Rada přijímá evropské zákony nebo rámcové zákony zvláštním legislativním postupem, může Rada jednomyslně v souladu s postupem podle čl. I-43(3) přijmout evropské rozhodnutí o tom, že bude rozhodovat řádným legislativním postupem. Rada rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.

3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí na rozhodnutí související s vojenstvím nebo obranou.

Článek III-423 (ex článek 45 TEU)

Rada a Komise zajišťují soudržnost mezi činnostmi prováděnými v rámci

<p>soudržnost</p>	<p>posílené spolupráce a soudržnost těchto činností s politikami Unie a za tímto účelem spolupracují.</p>
<p>Francouzské zámořské departementy</p>	<p style="text-align: center;">HLAVA VII SPOLEČNÁ USTANOVENÍ</p> <p style="text-align: center;">Článek III-424 (ex článek 299(2) a (3) TEC)</p>
<p><i>Na návrh Komise a po konzultaci s EP stanoví Rada kvalif. většinou zvláštní úpravu pro uplatnění Ústavy</i></p>	<p>X*</p> <p>S ohledem na strukturální sociální a hospodářskou situaci Guadeloupu, Francouzské Guayany, Martiniku, Réunionu, Azor, Madeiry a Kanárských ostrovů, která je prohlubována jejich odlehlostí, ostrovní povahou, malou rozlohou, složitým povrchem a podnebím a hospodářskou závislostí na malém množství produktů, přičemž neměnnost a spolupůsobení těchto faktorů vážným způsobem ohrožuje jejich rozvoj, přijímá Rada na návrh Komise evropské zákony, rámcové zákony, nařízení a rozhodnutí, zaměřené zejména na vytvoření podmínek pro uplatnění Ústavy na tyto regiony, včetně společných politik. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem.</p>
<p>Vlastnická práva</p>	<p>Akty uvedené v prvním pododstavci se týkají zejména celní a obchodní politiky, daňové politiky, svobodných pásem, zemědělské politiky a politiky rybolovu, podmínek pro zásobování surovinami a základním spotřebním zbožím, státní podpory a podmínek přístupu ke strukturálním fondům a horizontálním programům Unie.</p> <p>Rada přijme akty uvedené v prvním pododstavci s ohledem na zvláštní charakter a omezení nejvzdálenějších regionů, aniž by narušila integritu a soudržnost právního řádu Unie, včetně vnitřního trhu a společných politik.</p>
<p><i>Vnitrostátní vlastnická práva nejsou dotčena</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-425 (ex článek 295 TEC)</p> <p>Ústava <u>se nijak nedotýká</u> úpravy <u>vlastnictví</u> uplatňované v členských státech.</p>
<p><i>Unie může kupovat majetek a vystupovat před soudem</i></p>	<p style="text-align: center;">Článek III-426 (ex článek 282 TEC)</p> <p>Unie <u>má</u> v každém z členských států <u>nejširší způsobilost k právům a právním úkonům</u>, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právníkům osobám. Může zejména nabývat a prodávat movitý i nemovitý <u>majetek</u> a <u>vystupovat před soudem</u>. Pro tento účel je <u>zastupována Komisí</u>. Unie je v otázkách spojených s fungováním jejich jednotlivých orgánů zastupována vzhledem k jejich správní samostatnosti každým z nich.</p>
<p>Služební řád</p>	<p style="text-align: center;">Článek III-427 (ex článek 282 TEC)</p>
<p><i>Kvalif. většinou v rámci běžného legislativního postupu</i></p>	<p>X**</p> <p>Evropský zákon stanoví <u>služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců</u> Unie. Přijme se po konzultaci s dotčenými orgány.</p>

<p><i>Komise může shromážďovat veškeré informace</i></p>	<p>Článek III-428 (ex článek 284 TEC)</p> <p><i>Prostá většina</i> – K plnění úkolů, které jí jsou svěřeny, může Komise shromážďovat <u>veškeré informace</u> a <u>provádět veškeré</u> potřebné <u>kontroly</u> v mezích a za podmínek stanovených evropským nařízením nebo rozhodnutím přijatým Radou prostou většinou.</p>
<p>Statistiky</p> <p><i>Opatření k vypracování přijata běžným legislativním postupem s kvalif. většinou</i></p>	<p>Článek III-429 (ex článek 285 TEC)</p> <p>X**</p> <p>1. Aniž je dotčen článek 5 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, stanoví evropský zákon nebo rámcový zákon opatření k <u>vypracování statistik</u>, jestliže je to nezbytné k provádění činností Unie.</p> <p>2. Při vypracování statistik se dodržuje nestrannost, spolehlivost, objektivita, vědecká nezávislost, hospodárnost výdajů a důvěrnost statistických informací. Hospodářským subjektům při tom nesmí vzniknout nadměrné náklady.</p>
<p>Důvěrnost</p>	<p>Článek III-430 (ex článek 287 TEC)</p> <p>Členové orgánů Unie, členové výborů, jakož i úředníci a jiní zaměstnanci Unie jsou povinni, a to i po skončení svých funkcí, nevyzrazovat takové informace, které jsou služebním <u>tajemstvím</u>, zejména údaje o podnicích, o jejich obchodních stycích nebo o struktuře jejich nákladů.</p>
<p>Smluvní odpovědnost</p> <p><i>Unie může být činěna odpovědnou za škody a smluvní odpovědnost</i></p>	<p>Článek III-431 (ex článek 288 TEC)</p> <p><u>Smluvní odpovědnost</u> Unie se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.</p> <p>V případě mimosmluvní odpovědnosti <u>nahradí</u> Unie v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států <u>škody</u> způsobené jejími orgány nebo jejími zaměstnanci při výkonu jejich funkce.</p> <p>Odchylně od druhého pododstavce nahradí Evropská centrální banka v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států škody způsobené jí nebo jejími zaměstnanci při výkonu jejich funkce.</p> <p><u>Osobní odpovědnost zaměstnanců</u> vůči Unii se řídí služebním nebo pracovním řádem, který se na ně vztahuje.</p>
<p>Sídla</p>	<p>Článek III-432 (ex článek 289 TEC)</p>

<i>Určena vzájemnou dohodou, viz Protokol 6</i>	<p>U</p> <p><u>Sídlo orgánů Unie</u> určí vlády členských států <u>vzájemnou dohodou</u>.</p> <p>Článek III-433 (ex článek 290 TEC)</p>
Jazyky	<p>U</p> <p><u>Rada ministrů</u> přijme <u>jednomyslně</u> evropské nařízení, kterým se stanoví pravidla pro používání <u>jazyků v orgánech Unie</u>, aniž je dotčen statut Soudního dvora Evropské unie.</p> <p>Článek III-434 (ex článek 291 TEC)</p>
<i>Rada rozhodne jednomyslně</i>	
Výsady a imunity	<p>Unie požívá na území členských států <u>výsad a imunit</u> nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie. Totéž platí pro Evropskou centrální banku a Evropskou investiční banku.</p> <p>Článek III-435 (ex článek 307 TEC)</p>
<i>Smlouvy mezi členskými státy a třetími zeměmi uzavřené před r. 1958 nebo novými členskými státy před jejich přistoupením nejsou Ústavou dotčeny</i>	<p>Práva a povinnosti vyplývající ze <u>smluv uzavřených</u> před 1. lednem 1958 nebo pro přistupující státy <u>přede dnem jejich přistoupení</u> mezi jedním nebo několika členskými státy na jedné straně a jedním nebo několika třetími zeměmi na straně druhé <u>nejsou Ústavou dotčeny</u>.</p> <p>Pokud jsou uvedené smlouvy neslučitelné s Ústavou, použije dotyčný členský stát či členské státy všech vhodných prostředků k <u>odstranění zjištěných neslučitelností</u>. V případě potřeby si členské státy poskytnou vzájemnou pomoc k dosažení tohoto cíle a zaujmou případně společný přístup.</p>
<i>Členské státy ale odstraní případné neslučitelnosti</i>	<p>Při používání smluv uvedených v prvním pododstavci členské státy přihlížejí k tomu, že výhody poskytované v Ústavě každým z členských států jsou nedílnou součástí Unie a jsou proto neoddělitelně spojeny s vytvořením orgánů, kterým byly pravomoci svěřeny Ústavou a s poskytováním shodných výhod všemi ostatními členskými státy.</p> <p>Článek III-436 (ex článek 296 TEC)</p>
<i>Ústava:</i>	<p>U</p> <p>1. Ústava nebrání použití těchto pravidel:</p>
<i>- nezavazuje členské státy k poskytnutí informací týkajících se jejich vnitrostátní bezpečnosti</i>	<p>(a) <u>žádný</u> členský stát není povinen <u>poskytovat údaje</u>, jejichž zpřístupnění podle jeho názoru odporuje <u>podstatným zájmům jeho bezpečnosti</u>;</p>
<i>- nebrání členským státům rozhodovat o výrobě zbraní a obchodu s nimi, pokud se to nepříznivě</i>	<p>(b) každý členský stát může učinit opatření, které považuje za nezbytná <u>k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti</u> a která jsou spjata s <u>výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi</u>; tato opatření <u>nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže</u> na vnitřním trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k <u>vojenským účelům</u>.</p>

*nedotkne hospodářské
soutěže v nevojenských
oblastech*

*Změny v seznamu
vojenských výrobků se
stanovují jednomyslně,
na návrh Komise*

2. Rada může na návrh Komise jednomyslně přijmout evropské rozhodnutí, kterým se mění seznam výrobků, na něž se vztahuje odstavec 1(b), ze dne 15. dubna 1958.

**ZÁVĚREČNÁ
USTANOVENÍ**

**Zrušení dřívějších
smluv**

*Všechny dřívější
smlouvy se zrušují,
včetně protokolů,
pokud nebyly změněny
nebo převzaty touto
Ústavou*

**ČÁST IV:
OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

Článek IV-437 (nový)
Zrušení dřívějších smluv

1. Touto Smlouvou o Ústavě pro Evropu se zrušují Smlouva o založení Evropského společenství, Smlouva o Evropské unii a za podmínek uvedených v Protokolu o aktech a smlouvách, které doplnily nebo pozměnily Smlouvu o založení Evropského společenství a Smlouvu o Evropské unii, akty a smlouvy, které je pozměnily nebo doplnily, s výhradou odstavce 2 tohoto článku.

2. Smlouvy o přistoupení:

(a) Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska;

(b) Řecké republiky;

(c) Španělského království a Portugalské republiky;

(d) Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a

(e) České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky

se zrušují.

Nicméně:

- ustanovení smluv uvedených v písmenech (a) až (d), která jsou převzata do Protokolu o smlouvách a aktech o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Řecké republiky, Španělského království a Portugalské republiky, Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, nebo na něž se v tomto protokolu odkazuje, zůstávají v platnosti a jejich právní účinky jsou zachovány v souladu s tímto protokolem;

- ustanovení smlouvy uvedené v písmenu (e), která jsou převzata do Protokolu o smlouvě a aktu přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky, nebo na něž se v tomto protokolu

Právní kontinuita

Je založena nová Unie

Veškerá práva a povinnosti nadále platí, pokud neporušují tuto novou Ústavu

Judikatura „acquis“ je zachována

Přechodná ustanovení

Protokol č. 34 o

Externí překlad

odkazuje, zůstávají v platnosti a jejich právní účinky jsou zachovány v souladu s tímto protokolem.

Článek IV-438 (nový)
Nástupnictví a právní kontinuita

1. Evropská unie založená touto smlouvou je nástupkyní Evropské unie založené smlouvou o Evropské unii a Evropského společenství.

2. Orgány, instituce a jiné subjekty existující ke dni vstupu této smlouvy v platnost vykonávají, s výhradou článku IV-439, své pravomoci podle této smlouvy ve složení k uvedenému dni, dokud nebudou přijata nová ustanovení za použití této smlouvy nebo do konce jejich funkčního období.

3. Akty orgánů, institucí a jiných subjektů přijaté na základě smluv a aktů zrušených článkem IV-437 zůstávají v platnosti. Jejich právní účinky jsou zachovány až do jejich zrušení, zániku nebo pozměnění za použití této smlouvy. Totéž platí pro dohody uzavřené mezi členskými státy na základě smluv a aktů zrušených článkem IV-437.

Ostatní části acquis communautaire a acquis Unie, které existují v okamžiku vstupu této smlouvy v platnost, zejména interinstitucionální dohody, rozhodnutí a dohody zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, smlouvy uzavřené členskými státy, týkající se fungování Unie nebo Společenství nebo mající souvislost s jejich činností, prohlášení, včetně prohlášení učiněných v rámci mezivládních konferencí, jakož i usnesení nebo jiné postoje Evropské rady nebo Rady a ty, které se týkají Unie nebo Společenství a byly přijaty vzájemnou dohodou členských států, jsou rovněž zachovány až do svého zrušení nebo pozměnění.

4. Judikatura Soudního dvora Evropských společenství a Soudu prvního stupně, týkající se výkladu a uplatňování smluv a aktů zrušených článkem IV-437, jakož i aktů a smluv přijatých k jejich uplatňování, obdobně zůstávají zdrojem výkladu práva Unie a zejména srovnatelných ustanovení Ústavy.

5. Kontinuita právních a správních řízení zahájených před vstupem této smlouvy v platnost je zajištěna v souladu s Ústavou. Orgány, instituce a jiné subjekty odpovědné za tato řízení přijmou za tímto účelem všechna nezbytná opatření.

Článek IV-439 (nový)
Přechodná ustanovení týkající se některých orgánů

Přechodná ustanovení týkající se složení Evropského parlamentu, vymezení kvalifikované většiny v Evropské radě a v Radě, včetně případů,

<i>přechodných ustanoveních</i>	kdy nehlasují všichni členové Evropské rady či Rady a složení Komise, včetně ministra zahraničních věcí Unie <u>stanoví Protokol</u> o přechodných ustanoveních týkajících se orgánů a institucí Unie.
Zeměpisné území	Článek IV-440 (ex článek 299(2) a (3) TEC) <u>Územní působnost</u>
<i>Všechny členské státy</i> <i>(Rumunsko, Bulharsko a Turecko podepsaly smlouvu jako kandidátské země)</i>	<i>U</i> 1. Tato smlouva se vztahuje na Belgické království, Českou republiku, Dánské království, Spolkovou republiku Německo, Estonskou republiku, Řeckou republiku, Španělské království, Francouzskou republiku, Irsko, Italskou republiku, Kyperskou republiku, Lotyšskou republiku, Litevskou republiku, Lucemburské velkovévodství, Maďarskou republiku, Republiku Malta, Nizozemské království, Rakouskou republiku, Polskou republiku, Portugalskou republiku, Republiku Slovinsko, Slovenskou republiku, Finskou republiku, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku.
<i>Francouzské zámořské departementy, Azory, Madeira, Kanárské ostrovy</i>	2. Tato smlouva se vztahuje na Guadeloupe, Francouzskou Guayanu, Martinik, Réunion, <u>Azory, Madeiru a Kanárské ostrovy</u> podle článku III-424.
<i>Přidružení</i>	3. <u>Na zámořské země a území uvedené</u> na seznamu v příloze II se vztahuje zvláštní systém přidružení, který je vymezen v části III hlavě IV této smlouvy.
<i>Nevztahuje se na zámořské země Spojeného království</i>	Tato smlouva se nevztahuje <u>na zámořské země a území</u> , jež udržují zvláštní vztahy se <u>Spojeným královstvím</u> Velké Británie a Severního Irsku a jež nejsou uvedeny na tomto seznamu.
<i>Vztahuje se na evropská území zastupovaná členským státem</i>	4. Tato smlouva se vztahuje na <u>evropská území, za jejichž</u> vnější vztahy převzal <u>odpovědnost členský stát</u> .
<i>Alandy</i>	5. Tato smlouva se vztahuje <u>na Alandy</u> s odchylkami, jež byly původně uvedeny ve smlouvě uvedené v čl. IV-437(2)(d) Ústavy a jež byly převzaty do hlavy V oddílu 5 Protokolu o smlouvách a aktech o přistoupení Dánského království, Irsku a Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, Řecké republiky, Španělského království a Portugalské republiky a Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království. 6. Odchylně od odstavců 1 až 5 se:
<i>Ústava se nevztahuje</i>	(a) tato smlouva nevztahuje na Faerské ostrovy;

na Faerské ostrovy (ani na Grónsko, protože to není evropské území)

Nevztahuje se na výsostní území Spojeného království na Kypru

Částečně se vztahuje na ostrov Man a Normanské ostrovy

Evropská rada může jednomyslně změnit statut OCT

Regionální unie

Benelux je uznáván - beze zmínky o unii severovýchodních států

Protokoly mají stejné právní postavení jako články smlouvy
Staré protokoly se zrušují, pokud zde nejsou přiloženy

Pozměňování smlouvy

(b) tato smlouva vztahuje na výsostné oblasti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku na Kypru, Akrotiri a Dhekelii jen v míře nezbytné pro zajištění uplatňování režimu, který byl původně stanoven v Protokolu o výsostných oblastech Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku na Kypru, připojeném k aktu o přistoupení, jenž je nedílnou součástí smlouvy uvedené v čl. IV-437(2)(e) Ústavy a který byl převzat do části II hlavy III Protokolu o smlouvě a aktu o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky;

(c) tato smlouva vztahuje na britské Normanské ostrovy a ostrov Man jen v míře nezbytné pro zajištění uplatňování režimu, který byl pro tyto ostrovy původně stanoven ve smlouvě uvedené v čl. IV-437(2)(a) Ústavy pro Evropu a který byl převzat do hlavy II oddílu 3 Protokolu o smlouvách a aktech o přistoupení Dánského království, Irsku a Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, Řecké republiky, Španělského království a Portugalské republiky a Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

7. Evropská rada může z podnětu dotyčného členského státu přijmout evropské rozhodnutí, kterým se vůči Unii mění status dánské, francouzské nebo nizozemské země nebo území uvedených v odstavcích 2 a 3. Evropská rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Komisí.

Článek IV-441 (ex článek 306 TEC)
Regionální unie

Tato smlouva nebrání existenci ani naplňování regionálních unií mezi Belgií a Lucemburskem nebo mezi Belgií, Lucemburskem a Nizozemskem, pokud k dosažení cílů těchto unií nedostačuje používání této smlouvy.

Článek IV-442 (ex článek 311 TEC)
Protokoly a přílohy

Protokoly a přílohy této smlouvy tvoří její nedílnou součást.

Článek IV-443 (ex článek 48 TEU)
Řádný postup pro přijímání změn

<p>Členské státy, EP a Komise mohou navrhopvat změny</p>	<p>1. Vláša kteréhokoli členského státu, Evropský parlament nebo Komise mohou Radě předkládat návrhy na změnu této smlouvy. Tyto návrhy předá Rada Evropské radě a oznámí se vnitrostátním parlamentům.</p>
<p>Evropská rada rozhodne prostou většinou o přezkoumání změn</p>	<p><i>Prostá většina</i> - 2. Přijme-li Evropská rada po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí prostou většinou kladné rozhodnutí ve vztahu k přezkoumání navrhovaných změn, svolá předseda Evropské rady konvent složený ze zástupců vnitrostátních parlamentů, hlav států nebo předsedů vlád členských států, Evropského parlamentu a Komise. Institucionální změny v měnové oblasti jsou rovněž konzultovány s Evropskou centrální bankou.</p>
<p>Je svolán konvent</p>	<p><i>U v konventu</i> - Konvent přezkoumá návrhy změn a konsensem přijme doporučení pro konferenci zástupců vlád členských států podle odstavce 3.</p>
<p>EP může vetovat rozhodnutí NESVOLAT konvent</p>	<p><i>Prostá většina a ***</i> Evropská rada může po obdržení souhlasu Evropského parlamentu prostou většinou rozhodnout, že konvent nesvolá, pokud to není odůvodněné rozsahem navrhovaných změn. V tomto případě vymezí Evropská rada mandát pro konferenci zástupců vlád členských států.</p>
<p>Změny přijímány „společnou dohodou“</p>	<p>3. Konferenci zástupců vlád členských států svolá předseda Rady, aby se společně dohodly změny, které mají být v této smlouvě provedeny.</p>
<p>Ratifikace všemi členskými státy</p>	<p><u>Změny vstoupí v platnost po ratifikaci všemi členskými státy</u> v souladu s jejich ústavními předpisy.</p>
<p>Pokud do 2 let změnu neratifikuje 20% členských států, sejdou se předsedové vlád Doložka o prohloubení pravomoci</p>	<p>4. Pokud po dvou letech od podpisu smlouvy pozměňující tuto smlouvu ratifikovaly uvedenou smlouvu čtyři pětiny členských států a jeden nebo více členských států se při její ratifikaci setkalo s obtížemi, bude se touto otázkou zabývat Evropská rada.</p>
<p>Evropská rada může jednomyslným rozhodnutím přejít z jednomyslnosti na kvalif. většinu Nikoli ale v oblasti obrany</p>	<p style="text-align: center;">Článek IV-444 (nový) Zjednodušený postup při přijímání změn</p> <p><i>U*** (veto)</i> 1. Stanoví-li se v části III, že Rada rozhoduje v určité oblasti nebo v určitém případě jednomyslně, může Evropská rada přijmout evropské rozhodnutí, které Radě umožní v této oblasti nebo v tomto případě rozhodovat kvalifikovanou většinou.</p> <p>Tento odstavec se nepoužije na rozhodnutí související s vojenstvím nebo obranou.</p>
<p>Evropská rada může jednomyslným rozhodnutím přejít na řádný legislativní postup</p>	<p><i>U*** (veto)</i> 2. Stanoví-li se v části III, že Rada přijímá evropské zákony nebo rámcové zákony zvláštním legislativním postupem, může Evropská rada přijmout evropské rozhodnutí, kterým umožní přijímat tyto evropské zákony nebo rámcové zákony řádným legislativním postupem.</p>

Kterýkoli vnitrostátní parlament může toto rozhodnutí vetovat

Je zapotřebí souhlasu EP daného absolutní většinou jeho členů

**Snadné změny
vnitřních politik**

Nevyžaduje se svolání mezivládní konference

O změně části III hlavy III (vnitřní politiky) rozhodne Evropská rada jednomyslně

*Změny musí být schváleny členskými státy...
... a nesmějí zvýšit pravomoci EU*

Doba trvání

Doložka „navždy“

**Ratifikace a vstup
v platnost**

*Smlouva musí být ratifikována všemi členskými státy
Den očekávaného vstupu v platnost: 1.
listopad 2006*

3. Každá iniciativa Evropské rady na základě odstavců 1 nebo 2 se oznámí vnitrostátním parlamentům. Vysloví-li vnitrostátní parlament ve lhůtě do šesti měsíců od tohoto oznámení svůj nesouhlas, evropské rozhodnutí uvedené v odstavcích 1 a 2 se nepřijme. Není-li nesouhlas vysloven, Evropská rada může toto rozhodnutí přijmout.

Evropská rada rozhoduje o přijetí evropských rozhodnutí uvedených v odstavcích 1 a 2 jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu, který se usnáší většinou hlasů všech svých členů.

Článek IV-445 (nový)

Zjednodušený postup pro přijímání změn týkajících se vnitřních politik a činností Unie

U*

1. Vláda každého členského státu, Evropský parlament nebo Komise mohou předložit Evropské radě návrhy na změnu všech nebo částí ustanovení části III hlavy III, které se týkají vnitřních politik Unie.

2. Evropská rada může přijmout evropské rozhodnutí o změně všech ustanovení části III hlavy III nebo jejich částí. Evropská rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí a v případě institucionálních změn v měnové oblasti s Evropskou centrální bankou.

Toto evropské rozhodnutí vstoupí v platnost až po schválení členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy.

3. Evropské rozhodnutí podle odstavce 2 nesmí zvýšit pravomoci svěřené Unii touto smlouvou.

Článek IV-446 (ex články 51 TEU a 312 TEC)
Doba trvání

Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.

Článek IV-447 (ex články 52 TEU a 313 TEC)
Ratifikace a vstup v platnost

1. Tato smlouva bude ratifikována Vysokými smluvními stranami v souladu s jejich ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Italské republiky.

2. Tato smlouva vstupuje v platnost dnem 1. listopadu 2006 za předpokladu, že budou uloženy všechny ratifikační listiny, nebo nestane-li se tak, prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny tím signatářským státem, který tak učiní jako poslední.

Článek IV-448 (ex články 53 TEU a 314 TEC)

Jazyky

Všechny verze jsou rovnocenné (ale v případě pochybností týkajících se překladu je dobré obrátit se na francouzskou verzi)

Původní znění a překlady

1. Tato smlouva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu vlády Italské republiky, která předá její ověřený opis všem vládám ostatních signatářských států.

2. Tato smlouva může být rovněž přeložena do jakéhokoliv jazyka určeného členskými státy z těch jazyků, jež jsou podle ústavního řádu členských států úředními jazyky na jejich celém území nebo jeho části. Dotyčný členský stát předá ověřený opis těchto překladů, který bude uložen v archivu Rady.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.

V ... dne ...

_____

**Spolupráce postavená
na vnitrostátních
demokraciích**

Alternativní zpráva

EVROPA DEMOKRACÍ

*Úkol Konventu nebyl
dokončen*

Promeškané poselství Laekenu. Nemůžeme jako členové Konventu schválit návrh Ústavy pro Evropu. Nesplňuje požadavky Prohlášení z Laekenu z prosince 2001.

*Unie není blíže svým
občanům*

Toto prohlášení proklamuje: „**Unie se musí více přiblížit svým občanům**“. Větší rozhodovací pravomoc převáděná z členských států na Unii v oblasti trestního soudnictví a v nových oblastech vnitřní politiky Unii více vzdálí.

*Neexistuje jasná dělba
pravomocí ... a Soudní
dvůr EU rozhoduje
(bude nakloněn větší
integraci)*

Prohlášení z Laekenu dále požaduje, aby „**byla dělba pravomocí transparentnější**“. Ovšem nová kategorie 'sdílené pravomoci' nedává žádnou jistotu, jak má být pravomoc sdílena, zejména když bude členským státům zakázáno přijímat v těchto oblastech legislativní akty, jestliže se rozhodne tak učinit Unie. O případných pochybnostech bude rozhodovat Soudní dvůr v Lucemburku.

*Unie je příliš
byrokratická*

Prohlášení z Laekenu popisuje Unii jako „**chovající se příliš byrokraticky**“. Návrh Ústavy neřeší osud 100.000 nahromaděných stránek acquis communautaire a navrhuje nový právní nástroj, 'nelegislativní akt', kterým může nevolená Komise přijímat závazné zákony.

*Nešikovné a nepružné
orgány*

Prohlášení z Laekenu požaduje, aby „**evropské orgány byly méně nešikovné a nepružné**“. Ústava ale uděluje více pravomocí všem stávajícím orgánům EU a vytváří Evropu předsedů, s větším počtem pracovních míst pro politiky a menším vlivem pro lidi.

Evropa předsedů

*Menší vliv
vnitrostátních
parlamentů*

Prohlášení z Laekenu poukazuje na význam vnitrostátních parlamentů a Smlouva z Nice „**zdůraznila potřebu přezkoumat jejich roli v evropské integraci**“. Vnitrostátní parlamenty ztrácejí vliv ve prospěch Komise, Evropského parlamentu a Evropské rady. Jejich navrhovaná nová role 'při zabezpečování' shody se zásadou subsidiarity není ve skutečnosti ničím jiným než požadavkem, který může Komise ignorovat. Členským státům nebude navržena jediná pravomoc.

*Žádná opravdová
zásada subsidiarity*

*Větší pravomoc
orgánům, které se
podílely na špatném
řízení, plýtvání a
podvodech*

Prohlášení z Laekenu volá po „**větší transparentnosti a efektivnosti**“ v Unii. Ústava koncentruje větší výkonnou a rozpočtovou pravomoc v těch orgánech EU, které byly dějištěm opakovaných a pokračujících skandálů kvůli špatnému řízení, plýtvání a podvodům.

Prohlášení z Laekenu počítá s možností ústavy: „**Vyvstává závazná**

*Bez studia alternativ
ústavy*

otázka, zda toto zjednodušení a přeskupení nepovede nakonec k přijetí ústavního textu Unie“. Možnost, že by byly existující mezivládní smlouvy transformovány na novou evropskou ústavu, byla rychle využita, ale bez jakéhokoliv studia alternativní nabídky či dlouhodobých důsledků takového počínu.

*Ústava vytváří
centralizovaný stát*

Nakonec také platí, že prvořadým cílem prohlášení z Laekenu byla **demokratická Evropa**. Návrhem Ústavy se vytváří nový centralizovaný evropský stát, který bude mocnější, vzdálenější, který bude mít více politiků, více byrokracie a ve kterém bude větší odstup mezi vládci a ovládanými. Smlouva o Euratomu byla do Ústavy vnesena na poslední chvíli, aniž měla nějaká pracovní skupina čas ji přezkoumat.

*Nedemokratický
přístup:*

Návrh Ústavy EU nebyl vůbec připravován na základě normálních demokratických metod

*- uchazeči o členství
vliv neměli*

- se zeměmi ucházejícími se o členství bylo v prezidiu jednáno jako s pozorovateli a neměly v tomto procesu skutečné slovo,

*- jen tři největší
politická seskupení*

- v mocném prezidiu byla zastoupena jen 3 politická seskupení, která sestavila návrh výsledného znění,

*- bez normálního
politického procesu*

- členům bylo upřeno právo na překlad, distribuci, projednávání a hlasování o jejich pozměňovacích návrzích

- bez zastoupení

- v Konventu nebyli žádní členové, kteří by zastupovali polovinu obyvatelstva, která odmítla Maastrichtskou smlouvu ve Francii nebo Smlouvu z Nice v Irsku. Ani jednomu euroskeptikovi či eurorealistovi nebylo dovoleno sledovat nebo se účastnit práce prezidia, ani žádného z jemu nápomocných sekretariátů.

*Měl by být svolán nový
konvent*

Giscard v Konventu nedovolil demokratický přístup a normální hlasování. Návrh Ústavy je v rozporu se všemi demokratickými zásadami. Požadujeme nový návrh, vypracovaný daleko více reprezentativním konventem, demokratickým co do obsahu i postupu.

*15 bodů pro Evropu
demokracií*

Proto zde předkládáme k úvaze předsedům našich vlád a dalším našim stoupencům z řad občanů následujících 15 bodů.

*EU postavena na
meziparlamentní
spolupráci*

1. EVROPA DEMOKRACIÍ. Evropská unie (EU) nebude mít ústavu. Místo toho by měla být Evropa uspořádána na meziparlamentním principu, prostřednictvím Smlouvy o evropské spolupráci. Ta vytvoří Evropu demokracií (ED), která nahradí stávající EU. Má-li EU dostat nové jméno, mělo by to být Evropa demokracií.

*EU by se měla
zaměřovat jen na*

2. ÚTLÁ SMLOUVA. Stávající soubor 100.000 stránek *acquis communautaire*, pokrývající EU a Evropský hospodářský prostor, musí

<i>problematiku překračující hranice</i>	být <u>radikálně zjednodušen</u> . Pozornost by se měla místo toho zaměřovat na <u>problematiku překračující hranice</u> , kterou nemohou jednotlivé vnitrostátní parlamenty samy efektivně řešit. Otázky <u>subsidiarity</u> budou <u>řešit vnitrostátní parlamenty</u> .
<i>Otevřená všem demokratickým zemím</i>	3. OTEVŘENÁ VŠEM DEMOKRACIÍM. Členství v ED bude <u>otevřeno každému demokratickému evropskému státu</u> , který je signatářem a plně respektuje <u>Evropskou úmluvu o lidských právech</u> .
<i>Jednoduché rozhodování: - dva druhy legislativních aktů - většina = 75% zemí</i>	4. ZJEDNODUŠENÝ ROZHODOVACÍ PROCES. 30 různých způsobů rozhodování, které v současnosti v EU existují, bude omezeno na dva: <u>zákony a doporučení</u> . Když bude příslušné hlasování podmíněno <u>kvalifikovanou většinou</u> , bude předmětný návrh vyžadovat podporu <u>75% hlasů</u> odevzdaných pro, pokud nebude uvedeno jinak.
<i>Vnitrostátní parlamenty mají právo veta</i>	5. VETO V ŽIVOTNĚ DŮLEŽITÝCH OTÁZKÁCH. Zákony budou platné jen <u>po schválení vnitrostátními parlamenty</u> . Vnitrostátní parlament bude mít v otázce, kterou považuje za důležitou, právo <u>veta</u> .
<i>Legislativní činnost jen v záležitostech společného zájmu</i>	6. SPOLEČNÉ OTÁZKY ZÁSADNÍHO VÝZNAMU. Zákony budou obsahovat <u>pravidla pro společný trh a určité společné minimální standardy</u> na ochranu <u>zaměstnanců, spotřebitelů, zdraví, bezpečnosti a životního prostředí</u> . V ostatních oblastech bude mít ED pravomoc vydávat členským státům doporučení a členské státy budou mít vždy právo přijmout vyšší standardy.
<i>Vždy se používají minimální standardy</i>	7. PRUŽNÁ SPOLUPRÁCE. ED může jednomyslně schvalovat <u>pružnou spolupráci</u> zemí, které se budou chtít zapojit do užší spolupráce. ED bude také uznávat a podporovat další celoevropské organizace, jako je Rada Evropy.
<i>Veškerá zasedání a dokumenty jsou veřejné, pokud kvalif. většina nerozhodne o výjimce</i>	8. OTEVŘENOST A TRANSPARENTNOST. Rozhodovací proces a příslušné dokumenty budou <u>otevřené a přístupné</u> , pokud nebude <u>kvalifikovanou většinou potvrzen</u> rozumný důvod pro výjimku.
<i>Jednoduchý způsob hlasování: - jedna země jeden hlas - většina = 75% zemí představujících 50% obyvatel EU Vnitrostátní parlamenty: - volí vlastního komisaře - volí společně</i>	9. JASNÝ ZPŮSOB HLASOVÁNÍ V RADĚ. V Radě bude fungovat zjednodušený systém hlasování, který může být založen na tom, že každý členský stát bude mít v Radě ED jeden hlas. Rozhodnutí přijímané <u>kvalifikovanou většinou</u> bude vyžadovat podporu <u>zemí</u> představujících více jak polovinu celkového obyvatelstva ED. 10. VNITROSTÁTNÍ PARLAMENTY VOLÍ KOMISI. Každý <u>vnitrostátní parlament by měl zvolit svého člena Komise</u> . Komisař se bude <u>účastnit jednání evropských kontrolních výborů</u> při příslušném vnitrostátním parlamentu. Vnitrostátní parlamenty budou mít pravomoc svého Komisaře odvolat. <u>Předseda Komise</u> bude volen vnitrostátními

*předsedu Komise
- přijímají roční
legislativní program*

parlamenty. Vnitrostátní parlamenty budou určovat roční legislativní program a Komise pak bude fungovat jako sekretariát Rady a vnitrostátních parlamentů.

*Soudní dvůr EU nesmí
vykonávat legislativní
činnost*

11. SOUDNÍ DVŮR NEBUDE VYKONÁVAT LEGISLATIVNÍ ČINNOST. Legislativní činnost Soudního dvora v Lucemburku bude zastavena a Soudní dvůr bude respektovat Evropskou úmluvu o lidských právech.

*Uzavírání smluv o
obchodu a pomoci
s třetími zeměmi*

12. SMLOUVY O PARTNERSTVÍ. Členské státy a ED mohou uzavírat smlouvy o partnerství v oblasti společných zájmů se státy nebo skupinami států. ED bude respektovat parlamentní demokracii svých partnerů a může pomáhat těm chudším formou finanční pomoci při podporování dohod o volném obchodu.

*Více možností pro
kontrolu*

13. LEPŠÍ KONTROLA. Evropský veřejný ochránce práv, Účetní dvůr a výbory pro kontrolu rozpočtu Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů budou mít přístup ke všem dokumentům a ke všem finančním účtům.

*Všechny jazyky jsou si
rovny*

14. ROVNOST JAZYKŮ. V legislativní činnosti budou všechny úřední jazyky ED považovány za sobě rovné.

Bez evropské armády

15. ORGANIZACE SPOJENÝCH NÁRODŮ. ED nebude mít vlastní armádu. Zachováváním a prosazováním míru by měly být pověřeny Organizace spojených národů a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě. Jejich členské státy rozhodnou samy, zda si zvolí společnou obranu prostřednictvím NATO, samostatnou obranu nebo zda budou uplatňovat politiku neutrality.

*OSN a OBSE udělují
mandát ED*

Přispěli tito členové Konventu:

Abitbol, William – (náhradní člen) Evropský parlament

Bonde, Jens-Peter – (člen) Evropský parlament

Dalgaard, Per – (náhradní člen) Dánsko – parlament

Gormley, John – (náhradní člen) Irsko – parlament

Heathcoat-Amory, David – (člen) Spojené království – parlament

Seppanen, Esko – (náhradní člen) Evropský parlament

Skaarup, Peter – (člen) Dánsko – parlament

Zahradil, Jan – (člen) Česká republika – parlament

TABULKA EKVIVALENCÍ

- k Ústavě EU -

Ústava EU	Smlouva z Nice – TEU/TEC (Smlouva o EU/ Smlouva o ES)	Maastrichtská smlouva – TEU/TEC (Smlouva o EU/ smlouva o ES)
Část I		
Hlava I		
Čl. I-1	Čl. 1 (a 49) TEU	Čl. A (a O) TEU
Čl. I-2	Čl. 6 §1 TEU	Čl. F §1 TEU
Čl. I-3	Čl. 2 (a 6 §4) TEU a 2 TEC	Čl. B (a F §3) TEU a 2 TEC
Čl. I-4	Čl. 12 TEC	Čl. 6 TEC
Čl. I-5	Čl. 6 §3 TEU a 10 TEC	Čl. F §1 TEU a 5 TEC
Čl. I-6*		
Čl. I-7	Čl. 281 TEC	Čl. 210 TEC
Čl. I-8*		
Hlava II		
Čl. I-9	Čl. 6 §2 TEU	Čl. F §2 TEU
Čl. I-10	Čl. 17 TEC Čl. 18 TEC Čl. 19 TEC Čl. 20 TEC Čl. 21 TEC	Čl. 8 TEC Čl. 8a TEC Čl. 8b TEC Čl. 8c TEC Čl. 8d TEC
Hlava III		
Čl. I-11	Čl. 5 TEC	Čl. 3b TEC
Čl. I-12*		
Čl. I-13*		
Čl. I-14*		
Čl. I-15	Čl. 98 TEC Čl. 99 TEC Čl. 100 TEC Čl. 101 TEC Čl. 102 TEC Čl. 103 TEC Čl. 104 TEC Čl. 105 TEC Čl. 106 TEC Čl. 107 TEC Čl. 108 TEC Čl. 109 TEC Čl. 110 TEC Čl. 111 TEC Čl. 112 TEC Čl. 113 TEC	Čl. 102a TEC Čl. 103 TEC Čl. 103a TEC Čl. 104 TEC Čl. 104a TEC Čl. 104b TEC Čl. 104c TEC Čl. 105 TEC Čl. 105a TEC Čl. 106 TEC Čl. 107 TEC Čl. 108 TEC Čl. 108a TEC Čl. 109 TEC Čl. 109a TEC Čl. 109b TEC

	Čl. 114 TEC Čl. 115 TEC Čl. 116 TEC Čl. 117 TEC Čl. 118 TEC Čl. 119 TEC Čl. 120 TEC Čl. 121 TEC Čl. 122 TEC Čl. 123 TEC Čl. 124 TEC Čl. 125 TEC Čl. 126 TEC Čl. 127 TEC Čl. 128 TEC Čl. 129 TEC Čl. 130 TEC	Čl. 109c TEC Čl. 109d TEC Čl. 109e TEC Čl. 109f TEC Čl. 109g TEC Čl. 109h TEC Čl. 109i TEC Čl. 109j TEC Čl. 109k TEC Čl. 109l TEC Čl. 109m TEC Čl. 109n TEC Čl. 109o TEC Čl. 109p TEC Čl. 109q TEC Čl. 109r TEC Čl. 109s TEC
Čl. I-16	Čl. 11 a 17 TEU	Čl. J.1 a J.7 TEU
Čl. I-17*		
Čl. I-18	Čl. 308 TEC	Čl. 235 TEC
Hlava IV*		
Čl. I-19	Čl. 3 §1 TEU a 7 §1 TEC	Čl. C TEU a čl. 4 §1 TEC
Čl. I-20	Čl. 189 TEC Čl. 190 TEC Čl. 192 TEC Čl. 197 TEC	Čl. 137 TEC Čl. 138 TEC Čl. 138b TEC Čl. 140 TEC
Čl. I-21	Čl. 4 TEU	Čl. D TEU
Čl. I-22*		
Čl. I-23	Čl. 202 TEC Čl. 203 TEC	Čl. 145 TEC Čl. 146 TEC
Čl. I-24	Čl. 203 TEC	Čl. 146 TEC
Čl. I-25	Čl. 205 TEC	Čl. 148 TEC
Čl. I-26	Čl. 201 TEC Čl. 211 TEC Čl. 213 TEC Čl. 214 §1 TEC Čl. 274 TEC	Čl. 144 TEC Čl. 155 TEC Čl. 157 TEC Čl. 158 §1 TEC Čl. 205 TEC
Čl. I-27	Čl. 214 TEC Čl. 217 TEC	Čl. 158 TEC Čl. 161 TEC
Čl. I-28*		
Čl. I-29	Čl. 220 až 224 TEC	Čl. 164 až 168 TEC
Čl. I-30	Čl. 8 TEC (a čl. 105, 106, 107, 108, 110 a 112 TEC)	Čl. 4a TEC (a čl. 105, 105a, 106, 107, 108a a 109a TEC)
Čl. I-31	Čl. 246 TEC (a čl. 247 a 248 TEC)	Čl. 188a TEC (a čl. 188b a 188c TEC)
Čl. I-32	Čl. 7 §2, 257, 258 a 263 TEC	Čl. 4 §1, 193, 194 a 198a TEC
Hlava V		

Čl. I-33	Čl. 249 TEC a 13 a 34 TEU	Čl. 198 TEC a J. 3 a K. 6 TEU
Čl. I-34*		
Čl. I-35*		
Čl. I-36*		
Čl. I-37	Čl. 202 TEC	Čl. 145 TEC
Čl. I-38	Čl. 253 TEC	Čl. 190 TEC
Čl. I-39	Čl. 254 TEC	Čl. 191
Čl. I-40	Čl. 13, 16, 21, 22 a 23 TEC	Čl. J.3, J.6, J.11, J.12 a J.13 TEU
Čl. I-41	Čl. 17 TEU (a čl. 21 TEU)	Čl. J.7 TEU (a čl. J.11 TEU)
Čl. I-42	Čl. 29 TEU a 61 TEC	Čl. K.1 TEU a 73i TEC
Čl. I-43*		
Čl. I-44	Čl. 43 až 43B a 44 TEU a čl. 11 TEC	Čl. K.15 a K.16 TEU a čl. 5a TEC
Hlava VI		
Čl. I-45*		
Čl. I-46	Čl. 1 TEU, 189 a 191 TEC	Čl. A TEU, 137 a 138a TEC
Čl. I-47*		
Čl. I-48	Čl. 138 a 139 TEC	Čl. 118a a 118b TEC
Čl. I-49	Čl. 195 TEC	Čl. 138e TEC
Čl. I-50	Čl. 255 TEC	Čl. 191a TEC
Čl. I-51	Čl. 286 TEC	Čl. 213b TEC
Čl. I-52	Prohlášení č. 11, Amsterdam	
Hlava VII		
Čl. I-53	Čl. 268 a 270 TEC (a 271, 274 a 280 TEC)	Čl. 199 a 201a TEC (a 202, 205 a 209a TEC)
Čl. I-54	Čl. 269 TEC	Čl. 201 TEC
Čl. I-55*		
Čl. I-56	Čl. 272 TEC	Čl. 203 TEC
Hlava VIII		
Čl. I-57*		
Hlava IX		
Čl. I-58	Čl. 49 TEU	Čl. O TEU
Čl. I-59	Čl. 7 TEU a 309 TEC	Čl. F.1 TEU a 236 TEC
Čl. I-60*		
Část II		
Hlava I		
Čl. II-61	(Listina základních práv)	
Čl. II-62	(Listina základních práv)	
Čl. II-63	(Listina základních práv)	
Čl. II-64	(Listina základních práv)	
Čl. II-65	(Listina základních práv)	
Hlava II		
Čl. II-66	(Listina základních práv)	
Čl. II-67	(Listina základních práv)	
Čl. II-68	(Listina základních práv)	
Čl. II-69	(Listina základních práv)	

Čl. II-70	(Listina základních práv)	
Čl. II-71	(Listina základních práv)	
Čl. II-72	(Listina základních práv)	
Čl. II-73	(Listina základních práv)	
Čl. II-74	(Listina základních práv)	
Čl. II-75	(Listina základních práv)	
Čl. II-76	(Listina základních práv)	
Čl. II-77	(Listina základních práv)	
Čl. II-78	(Listina základních práv)	
Čl. II-79	(Listina základních práv)	
Hlava III		
Čl. II-80	(Listina základních práv)	
Čl. II-81	(Listina základních práv)	
Čl. II-82	(Listina základních práv)	
Čl. II-83	(Listina základních práv)	
Čl. II-84	(Listina základních práv)	
Čl. II-85	(Listina základních práv)	
Čl. II-86	(Listina základních práv)	
Hlava IV		
Čl. II-87	(Listina základních práv)	
Čl. II-88	(Listina základních práv)	
Čl. II-89	(Listina základních práv)	
Čl. II-90	(Listina základních práv)	
Čl. II-91	(Listina základních práv)	
Čl. II-92	(Listina základních práv)	
Čl. II-93	(Listina základních práv)	
Čl. II-94	(Listina základních práv)	
Čl. II-95	(Listina základních práv)	
Čl. II-96	(Listina základních práv)	
Čl. II-97	(Listina základních práv)	
Čl. II-98	(Listina základních práv)	
Hlava V		
Čl. II-99	(Listina základních práv)	
Čl. II-100	(Listina základních práv)	
Čl. II-101	(Listina základních práv)	
Čl. II-102	(Listina základních práv)	
Čl. II-103	(Listina základních práv)	
Čl. II-104	(Listina základních práv)	
Čl. II-105	(Listina základních práv)	
Čl. II-106	(Listina základních práv)	
Hlava VI		
Čl. II-107	(Listina základních práv)	
Čl. II-108	(Listina základních práv)	
Čl. II-109	(Listina základních práv)	
Čl. II-110	(Listina základních práv)	

Hlava VII		
Čl. II-111	(Listina základních práv)	
Čl. II-112	(Listina základních práv)	
Čl. II-113	(Listina základních práv)	
Čl. II-114	(Listina základních práv)	
Část III		
Hlava I		
Čl. III-115*		
Čl. III-116	Čl. 3 §2 TEC	Čl. 3 TEC
Čl. III-117*		
Čl. III-118*		
Čl. III-119	Čl. 6 TEC	Čl. 12 TEC
Čl. III-120	Čl. 153 §2 TEC	Čl. 129a TEC
Čl. III-121	Protokol o ochraně a dobrých životních podmínkách zvířat	Protokol o ochraně a dobrých životních podmínkách zvířat
Čl. III-122	Čl. 16 TEC	Čl. 7d TEC
Hlava II		
Čl. III-123	Čl. 12 TEC	Čl. 6 TEC
Čl. III-124	Čl. 13 TEC	Čl. 6a TEC
Čl. III-125	Čl. 18 TEC	Čl. 8a TEC
Čl. III-126	Čl. 19 TEC	Čl. 8b TEC
Čl. III-127	Čl. 20 TEC	Čl. 8c TEC
Čl. III-128	Čl. 21 TEC	Čl. 8d TEC
Čl. III-129	Čl. 22 TEC	Čl. 8e TEC
Hlava III		
Čl. III-130	Čl. 14 a 15 TEC	Čl. 7a a 7c TEC
Čl. III-131	Čl. 297 TEC	Čl. 224 TEC
Čl. III-132	Čl. 298 TEC	Čl. 225 TEC
Čl. III-133	Čl. 39 TEC	Čl. 48 TEC
Čl. III-134	Čl. 40 TEC	Čl. 49 TEC
Čl. III-135	Čl. 41 TEC	Čl. 50 TEC
Čl. III-136	Čl. 42 TEC	Čl. 51 TEC
Čl. III-137	Čl. 43 TEC	Čl. 52 TEC
Čl. III-138	Čl. 44 TEC	Čl. 54 TEC
Čl. III-139	Čl. 45 TEC	Čl. 55 TEC
Čl. III-140	Čl. 46 TEC	Čl. 56 TEC
Čl. III-141	Čl. 47 TEC	Čl. 57 TEC
Čl. III-142	Čl. 48 TEC	Čl. 58 TEC
Čl. III-143	Čl. 294 TEC	Čl. 221 TEC
Čl. III-144	Čl. 49 TEC	Čl. 59 TEC
Čl. III-145	Čl. 50 TEC	Čl. 60 TEC
Čl. III-146	Čl. 51 TEC	Čl. 61 TEC
Čl. III-147	Čl. 52 TEC	Čl. 63 TEC
Čl. III-148	Čl. 53 TEC	Čl. 64 TEC
Čl. III-149	Čl. 54 TEC	Čl. 65 TEC

Čl. III-150	Čl. 55 TEC	Čl. 66 TEC
Čl. III-151	Čl. 23, 24, 25, 26 a 27 TEC	Čl. 9, 10, 12, 27 a 28 TEC
Čl. III-152	Čl. 135 TEC	Čl. 116 TEC
Čl. III-153	Čl. 28 a 29 TEC	Čl. 30 a 34 TEC
Čl. III-154	Čl. 30 TEC	Čl. 36 TEC
Čl. III-155	Čl. 31 TEC	Čl. 37 TEC
Čl. III-156	Čl. 56 TEC	Čl. 73b TEC
Čl. III-157	Čl. 57 TEC	Čl. 73c TEC
Čl. III-158	Čl. 58 TEC	Čl. 73d TEC
Čl. III-159	Čl. 59 TEC	Čl. 73f TEC
Čl. III-160	Čl. 60 TEC	Čl. 73g TEC
Čl. III-161	Čl. 81 TEC	Čl. 85 TEC
Čl. III-162	Čl. 82 TEC	Čl. 86 TEC
Čl. III-163	Čl. 83 TEC	Čl. 87 TEC
Čl. III-164	Čl. 84 TEC	Čl. 88 TEC
Čl. III-165	Čl. 85 TEC	Čl. 89 TEC
Čl. III-166	Čl. 86 TEC	Čl. 90 TEC
Čl. III-167	Čl. 87 TEC	Čl. 92 TEC
Čl. III-168	Čl. 88 TEC	Čl. 93 TEC
Čl. III-169	Čl. 89 TEC	Čl. 94 TEC
Čl. III-170	Čl. 90, 91 a 92 TEC	Čl. 95, 96 a 98 TEC
Čl. III-171	Čl. 93 TEC	Čl. 99 TEC
Čl. III-172	Čl. 95 TEC	Čl. 100a TEC
Čl. III-173	Čl. 94 TEC	Čl. 100 TEC
Čl. III-174	Čl. 96 TEC	Čl. 101 TEC
Čl. III-175	Čl. 97 TEC	Čl. 102 TEC
Čl. III-176*		
Čl. III-177	Čl. 4 TEC	Čl. 3a TEC
Čl. III-178	Čl. 98 TEC	Čl. 102a TEC
Čl. III-179	Čl. 99 TEC	Čl. 103 TEC
Čl. III-180	Čl. 100 TEC	Čl. 103a TEC
Čl. III-181	Čl. 101 TEC	Čl. 104 TEC
Čl. III-182	Čl. 102 TEC	Čl. 104a TEC
Čl. III-183	Čl. 103 TEC	Čl. 104b TEC
Čl. III-184	Čl. 104 TEC	Čl. 104c TEC
Čl. III-185	Čl. 105 TEC	Čl. 105 TEC
Čl. III-186	Čl. 106 TEC	Čl. 105a TEC
Čl. III-187	Čl. 107 TEC	Čl. 106 TEC
Čl. III-188	Čl. 108 TEC	Čl. 107 TEC
Čl. III-189	Čl. 109 TEC	Čl. 108 TEC
Čl. III-190	Čl. 110 TEC	Čl. 108a TEC
Čl. III-191	Čl. 123 §4 TEC	Čl. 109l TEC
Čl. III-192	Čl. 114 §2 až §4 TEC	Čl. 109c §2 až §4 TEC
Čl. III-193	Čl. 115 TEC	Čl. 109d TEC
Čl. III-194*		

Čl. III-195*		
Čl. III-196*		
Čl. III-197	Čl. 122 §1 a §3 až 5 TEC	Čl. 109k §1 a §3 až §5 TEC
Čl. III-198	Čl. 121 §1, 122 §2 a 123 §5 TEC	Čl. 109j §1, 109k §2 a 109l §5 TEC
Čl. III-199	Čl. 117 §2 a 123 §3 TEC	Čl. 109f §2 a 109l §3 TEC
Čl. III-200	Čl. 124 §1 TEC	Čl. 109m §1 TEC
Čl. III-201	Čl. 119 TEC	Čl. 109h TEC
Čl. III-202	Čl. 120 TEC	Čl. 109i TEC
Čl. III-203	Čl. 125 TEC	Čl. 109n TEC
Čl. III-204	Čl. 126 TEC	Čl. 109o TEC
Čl. III-205	Čl. 127 TEC	Čl. 109p TEC
Čl. III-206	Čl. 128 TEC	Čl. 109q TEC
Čl. III-207	Čl. 129 TEC	Čl. 109r TEC
Čl. III-208	Čl. 130 TEC	Čl. 109s TEC
Čl. III-209	Čl. 136 TEC	Čl. 117 TEC
Čl. III-210	Čl. 137 TEC	Čl. 118 TEC
Čl. III-211	Čl. 138 TEC	Čl. 118a TEC
Čl. III-212	Čl. 139 TEC	Čl. 118b TEC
Čl. III-213	Čl. 140 TEC	Čl. 118c TEC
Čl. III-214	Čl. 141 TEC	Čl. 119 TEC
Čl. III-215	Čl. 142 TEC	Čl. 119a TEC
Čl. III-216	Čl. 143 TEC	Čl. 120 TEC
Čl. III-217	Čl. 144 TEC	Čl. 121 TEC
Čl. III-218	Čl. 145 TEC	Čl. 122 TEC
Čl. III-219	Čl. 146 až 148 TEC	Čl. 123 až 125 TEC
Čl. III-220	Čl. 158 TEC	Čl. 130a TEC
Čl. III-221	Čl. 159 TEC	Čl. 130b TEC
Čl. III-222	Čl. 160 TEC	Čl. 130c TEC
Čl. III-223	Čl. 161 TEC	Čl. 130d TEC
Čl. III-224	Čl. 162 TEC	Čl. 130e TEC
Čl. III-225	Čl. 32 §1 TEC	Čl. 38 TEC
Čl. III-226	Čl. 32 TEC	Čl. K.4 TEC
Čl. III-227	Čl. 33 TEC	Čl. K.5 TEC
Čl. III-228	Čl. 34 TEC	Čl. K.6 TEC
Čl. III-229	Čl. 35 TEC	Čl. K.7 TEC
Čl. III-230	Čl. 36 TEC	Čl. K.8 TEC
Čl. III-231	Čl. 37 TEC	Čl. K.9 TEC
Čl. III-232	Čl. 38 TEC	Čl. K.10 TEC
Čl. III-233	Čl. 174 TEC	Čl. 130r TEC
Čl. III-234	Čl. 175 a 176 TEC	Čl. 130s a 130t TEC
Čl. III-235	Čl. 153 §1 a §3 až 5 TEC	
Čl. III-236	Čl. 70 a 71 TEC	Čl. 74 a 75 TEC
Čl. III-237	Čl. 72 TEC	Čl. 76 TEC
Čl. III-238	Čl. 73 TEC	Čl. 77 TEC
Čl. III-239	Čl. 74 TEC	Čl. 78 TEC

Čl. III-240	Čl. 75 TEC	Čl. 79 TEC
Čl. III-241	Čl. 76 TEC	Čl. 80 TEC
Čl. III-242	Čl. 77 TEC	Čl. 81 TEC
Čl. III-243	Čl. 78 TEC	Čl. 82 TEC
Čl. III-244	Čl. 79 TEC	Čl. 83 TEC
Čl. III-245	Čl. 80 TEC	Čl. 84 TEC
Čl. III-246	Čl. 154 TEC	Čl. 129b TEC
Čl. III-247	Čl. 155 a 156 TEC	Čl. 129c a 129d TEC
Čl. III-248	Čl. 163 TEC	Čl. 130f TEC
Čl. III-249	Čl. 164 TEC	Čl. 130g TEC
Čl. III-250	Čl. 165 TEC	Čl. 130h TEC
Čl. III-251	Čl. 166 TEC	Čl. 130i TEC
Čl. III-252	Čl. 167, 168, 169, 170 a 172 2. alternativa TEC	Čl. 130j, 130k, 130l, 130m a 130o 2. alternativa TEC
Čl. III-253	Čl. 171 a 172 1. alternativa TEC	Čl. 130n a 130o 1. alternativa TEC
Čl. III-254*		
Čl. III-255	Čl. 173 TEC	Čl. 173 TEC
Čl. III-256*		
Čl. III-257	Čl. 29 TEU a 61 TEC	Čl. K.1 TEU a 73i TEC
Čl. III-258*		
Čl. III-259*		
Čl. III-260*		
Čl. III-261	Čl. 36 TEU	Čl. K.8 TEU
Čl. III-262	Čl. 33 TEU a 64 §1 TEC	Čl. K.5 TEU a 73l §1 TEC
Čl. III-263	Čl. 66 TEC (a 34 §1 TEU)	Čl. 73n TEC (a K.6 1. alternativa TEU)
Čl. III-264*		
Čl. III-265	Čl. 62 TEC	Čl. 73j TEC
Čl. III-266	Čl. 63 §1, §2 a čl. 64 §2 TEC	Čl. 73k §1, §2 a čl. 73l TEC
Čl. III-267	Čl. 63 §3 a §4 TEC	Čl. 73k §3 a §4 TEC
Čl. III-268*		
Čl. III-269	Čl. 65 TEC	Čl. 73m TEC
Čl. III-270	Čl. 31 §1 a až d TEC	Čl. K.3 TEU
Čl. III-271	Čl. 31 §1 e TEU	Čl. K.3 TEU
Čl. III-272*		
Čl. III-273	Čl. 31 §2 TEU	Čl. K.3 TEU
Čl. III-274*		
Čl. III-275	Čl. 30 §1 TEU	Čl. K.2 TEU
Čl. III-276	Čl. 30 §2 TEU	Čl. K.2 TEU
Čl. III-277	Čl. 32 TEU	Čl. K.4 TEU
Čl. III-278	Čl. 152 TEC	Čl. 129 TEC
Čl. III-279	Čl. 157 TEC	Čl. 130 TEC
Čl. III-280	Čl. 151 TEC	Čl. 128 TEC
Čl. III-281*		
Čl. III-282	Čl. 149 TEC	Čl. 126 TEC
Čl. III-283	Čl. 150 TEC	Čl. 127 TEC

Čl. III-284*		
Čl. III-285*		
Hlava IV		
Čl. III-286	Čl. 182 a 188 TEC	Čl. 131 a 136a TEC
Čl. III-287	Čl. 183 TEC	Čl. 132 TEC
Čl. III-288	Čl. 184 TEC	Čl. 133 TEC
Čl. III-289	Čl. 185 TEC	Čl. 134 TEC
Čl. III-290	Čl. 186 TEC	Čl. 135 TEC
Čl. III-291	Čl. 187 TEC	Čl. 136 TEC
Hlava V		
Čl. III-292	Čl. 3 a 11 TEU, 174 a 177 TEC	Čl. C a J.1 TEU, 130r a 130u TEC
Čl. III-293	Čl. 13 §2 TEU	Čl. J.3 §1 TEU
Čl. III-294	Čl. 11 a 12 TEU	Čl. J.1 a J.2 TEU
Čl. III-295	Čl. 13 TEU	Čl. J.3 TEU
Čl. III-296	Čl. 18 §1 a §2 TEU	Čl. J.8 TEU
Čl. III-297	Čl. 14 TEU	Čl. J.4 TEU
Čl. III-298	Čl. 15 TEU	Čl. J.5 TEU
Čl. III-299	Čl. 22 TEU	Čl. J.12 TEU
Čl. III-300	Čl. 23 TEU	Čl. J.13 TEU
Čl. III-301*		
Čl. III-302	Čl. 18 §5 TEU	Čl. J.8 TEU
Čl. III-303	Čl. 24 TEU	Čl. J.14 TEU
Čl. III-304	Čl. 21 TEU	Čl. J.11 TEU
Čl. III-305	Čl. 19 TEU	Čl. J.9 TEU
Čl. III-306	Čl. 20 TEU	Čl. J.20 TEU
Čl. III-307	Čl. 25 TEU	Čl. J.15 TEU
Čl. III-308	Čl. 47 TEU	Čl. M TEU
Čl. III-309	Čl. 17 TEU	Čl. J.7 TEU
Čl. III-310*		
Čl. III-311*		
Čl. III-312*		
Čl. III-313	Čl. 28 TEU	Čl. J.18 TEU
Čl. III-314	Čl. 131 TEC	Čl. 110 TEC
Čl. III-315	Čl. 133 TEC	Čl. 113 TEC
Čl. III-316	Čl. 177 TEC	Čl. 130u TEC
Čl. III-317	Čl. 178 a 179 TEC	Čl. 130v a 130w TEC
Čl. III-318	Čl. 180 a 181 TEC	Čl. 130x a 130y TEC
Čl. III-319	Čl. 181A TEC	Čl. 130y TEC
Čl. III-320*		
Čl. III-321*		
Čl. III-322	Čl. 301 TEC	Čl. 228a TEC
Čl. III-323	Čl. 300 §7 TEC	Čl. 228 TEC
Čl. III-324	Čl. 310 TEC	Čl. 238 TEC
Čl. III-325	Čl. 300 TEC	Čl. 228 TEC
Čl. III-326	Čl. 111 §1 až §3 a 5 TEC	Čl. 109 §1 až §3 a §5 TEC

Čl. III-327	Čl. 302 až 304 TEC	Čl. 229 až 231 TEC
Čl. III-328*		
Čl. III-329*		
Hlava VI		
Čl. III-330	Čl. 190 TEC	Čl. 253 TEC
Čl. III-331	Čl. 191 §2 TEC	Čl. 138a TEC
Čl. III-332	Čl. 192 TEC	Čl. 138b TEC
Čl. III-333	Čl. 193 TEC	Čl. 138c TEC
Čl. III-334	Čl. 194 TEC	Čl. 138d TEC
Čl. III-335	Čl. 195 TEC	Čl. 138e TEC
Čl. III-336	Čl. 196 TEC	Čl. 139 TEC
Čl. III-337	Čl. 197 a 200 TEC	Čl. 140 a 143 TEC
Čl. III-338	Čl. 198 TEC	Čl. 141 TEC
Čl. III-339	Čl. 199 TEC	Čl. 142 TEC
Čl. III-340	Čl. 201 TEC	Čl. 144 TEC
Čl. III-341*		
Čl. III-342	Čl. 204 TEC	Čl. 147 TEC
Čl. III-343	Čl. 205 §1, §3 a čl. 206 TEC	Čl. 148 a čl. 150 TEC
Čl. III-344	Čl. 207 TEC	Čl. 151 TEC
Čl. III-345	Čl. 208 TEC	Čl. 152 TEC
Čl. III-346	Čl. 209 TEC	Čl. 153 TEC
Čl. III-347	Čl. 213 §2 TEC	Čl. 157 §2 TEC
Čl. III-348	Čl. 215 TEC	Čl. 159 TEC
Čl. III-349	Čl. 216 TEC	Čl. 160 TEC
Čl. III-350	Čl. 217 TEC	Čl. 161 TEC
Čl. III-351	Čl. 219 TEC	Čl. 163 TEC
Čl. III-352	Čl. 212 a 218 §2 TEC	Čl. 156 a 162 §2 TEC
Čl. III-353	Čl. 221 TEC	Čl. 165 TEC
Čl. III-354	Čl. 222 TEC	Čl. 222 TEC
Čl. III-355	Čl. 223 TEC	Čl. 167 TEC
Čl. III-356	Čl. 224 TEC	Čl. 168 TEC
Čl. III-357*		
Čl. III-358	Čl. 225 TEC	Čl. 168a TEC
Čl. III-359	Čl. 220 2. alternativa a 225A TEC	Čl. 164 TEC
Čl. III-360	Čl. 226 TEC	Čl. 169 TEC
Čl. III-361	Čl. 227 TEC	Čl. 170 TEC
Čl. III-362	Čl. 228 TEC	Čl. 171 TEC
Čl. III-363	Čl. 229 TEC	Čl. 172 TEC
Čl. III-364	Čl. 229A TEC	
Čl. III-365	Čl. 230 TEC	Čl. 173 TEC
Čl. III-366	Čl. 231 TEC	Čl. 174 TEC
Čl. III-367	Čl. 232 TEC	Čl. 175 TEC
Čl. III-368	Čl. 233 TEC	Čl. 176 TEC
Čl. III-369	Čl. 234 TEC	Čl. 177 TEC
Čl. III-370	Čl. 235 TEC	Čl. 178 TEC

Čl. III-371	Čl. 46 e TEU	Čl. L TEU
Čl. III-372	Čl. 236 TEC	Čl. 179 TEC
Čl. III-373	Čl. 237 TEC	Čl. 180 TEC
Čl. III-374	Čl. 238 TEC	Čl. 181 TEC
Čl. III-375	Čl. 239, 240 a 292 TEC	Čl. 182, 183 a 219 TEC
Čl. III-376	Čl. 46 f a 47 TEU	Čl. L a M TEU
Čl. III-377	Čl. 35 §5 TEU	Čl. K.7 TEU
Čl. III-378	Čl. 241 TEC	Čl. 184 TEC
Čl. III-379	Čl. 242 a 243 TEC	Čl. 185 a 186 TEC
Čl. III-380	Čl. 244 TEC	Čl. 244 TEC
Čl. III-381	Čl. 245 TEC	Čl. 245 TEC
Čl. III-382	Čl. 112 TEC	Čl. 109a TEC
Čl. III-383	Čl. 113 TEC	Čl. 109b TEC
Čl. III-384	Čl. 248 TEC	Čl. 188c TEC
Čl. III-385	Čl. 247 §2 až 7 TEC	Čl. 188b §2 až 7 TEC
Čl. III-386	Čl. 263 TEC	Čl. 198a TEC
Čl. III-387	Čl. 264 TEC	Čl. 198b TEC
Čl. III-388	Čl. 265 TEC	Čl. 198c TEC
Čl. III-389	Čl. 258 TEC	Čl. 194 TEC
Čl. III-390	Čl. 259 TEC	Čl. 195 TEC
Čl. III-391	Čl. 260 TEC	Čl. 196 TEC
Čl. III-392	Čl. 262 TEC	Čl. 198 TEC
Čl. III-393	Čl. 266 TEC	Čl. 198d TEC
Čl. III-394	Čl. 267 TEC	Čl. 198e TEC
Čl. III-395	Čl. 250 TEC	Čl. 189a TEC
Čl. III-396	Čl. 251 TEC	Čl. 189b TEC
Čl. III-397 (*)	Čl. 218 §1 TEC	Čl. 162 §1 TEC
Čl. III-398*		
Čl. III-399	Čl. 255 TEC	Čl. 191a TEC
Čl. III-400	Čl. 210, 247 §8 a 258 4. alternativa TEC	Čl. 154, 188b §8 a 194 TEC
Čl. III-401	Čl. 256 TEC	Čl. 192 TEC
Čl. III-402*		
Čl. III-403	Čl. 272 §1 TEC	Čl. 203 TEC
Čl. III-404	Čl. 272 TEC	Čl. 203 TEC
Čl. III-405	Čl. 273 TEC	Čl. 204 TEC
Čl. III-406	Čl. 271 TEC	Čl. 202 TEC
Čl. III-407	Čl. 274 TEC	Čl. 205 TEC
Čl. III-408	Čl. 275 TEC	Čl. 205a TEC
Čl. III-409	Čl. 276 TEC	Čl. 206 TEC
Čl. III-410	Čl. 277 TEC	Čl. 207 TEC
Čl. III-411	Čl. 278 TEC	Čl. 208 TEC
Čl. III-412	Čl. 279 TEC	Čl. 209 TEC
Čl. III-413*		
Čl. III-414*		

Čl. III-415	Čl. 280 TEC	Čl. 209a TEC
Čl. III-416	Čl. 43 <i>b, e a f</i> TEU	Čl. K.15 TEU
Čl. III-417	Čl. 43 <i>h</i> a 44 §2 TEU	Čl. K.15 a K.16 TEU
Čl. III-418	Čl. 43B (a 27D) TEU	Čl. K.15 TEU
Čl. III-419	Čl. 27C TEU a 11 TEC	** a 5a TEC
Čl. III-420	Čl. 27E TEU a 11A TEC	
Čl. III-421	Čl. 44A TEU TEC	
Čl. III-422*		
Čl. III-423	Čl. 45 TEU	Čl. K.17 TEU
Hlava VII		
Čl. III-424	Čl. 299 §2, 2. alternativa a §3 TEC	Čl. 227 TEC
Čl. III-425	Čl. 295 TEC	Čl. 222 TEC
Čl. III-426	Čl. 282 TEC	Čl. 211 TEC
Čl. III-427	Čl. 283 TEC	Čl. 212 TEC
Čl. III-428	Čl. 284 TEC	Čl. 213 TEC
Čl. III-429	Čl. 285 TEC	Čl. 213a TEC
Čl. III-430	Čl. 287 TEC	Čl. 214 TEC
Čl. III-431	Čl. 288 TEC	Čl. 215 TEC
Čl. III-432	Čl. 289 TEC	Čl. 216 TEC
Čl. III-433	Čl. 290 TEC	Čl. 217 TEC
Čl. III-434	Čl. 291 TEC	Čl. 218 TEC
Čl. III-435	Čl. 307 TEC	Čl. 234 TEC
Čl. III-436	Čl. 296 TEC	Čl. 223 TEC
Část IV		
Čl. IV-437*		
Čl. IV-438*		
Čl. IV-439*		
Čl. IV-440	Čl. 299 TEC (ne §2, 2. alternativa a §3)	Čl. 227 TEC
Čl. IV-441	Čl. 306 TEC	Čl. 233 TEC
Čl. IV-442	Čl. 311 TEC	Čl. 239 TEC
Čl. IV-443	Čl. 48 TEC	Čl. 39 TEC
Čl. IV-444*		
Čl. IV-445*		
Čl. IV-446	Čl. 51 TEU a 312 TEC	Čl. Q TEU a 240 TEC
Čl. IV-447	Čl. 52 TEU a 313 TEC	Čl. R TEU a 247 TEC
Čl. IV-448	Čl. 53 TEU a 314 TEC	Čl. S TEU a 248 TEC

* Nové články, které přinesla Smlouva o Ústavě pro Evropu.

KVALIFIKOVANÁ VĚTŠINA V RADĚ

	Počet hlasů (do prosince 2005)	Počet hlasů (od ledna 2005)	Počet obyvatel v EU 25-2003	Podíl na počtu obyvatel EU 25 v 2003	Podíl země na počtu zemí EU - 25
--	--------------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------	---	--

Ústava – čtenářsky přívětivé vydání, které sestavil Jens-Peter Bonde

Belgie	5	12	10396400	2,27 %	4 %
Česká republika	5	12	10211500	2,23 %	4 %
Dánsko	3	7	5397600	1,18 %	4 %
Německo	10	29	82531700	18,00 %	4 %
Estonsko	3	4	1350600	0,29 %	4 %
Řecko	5	12	11041100	2,41 %	4 %
Španělsko	8	27	42345300	9,29 %	4 %
Francie	10	29	61684700	13,45 %	4 %
Irsko	3	7	4027500	0,88 %	4 %
Itálie	10	29	57888200	12,62 %	4 %
Kypr	2	4	730400	0,16 %	4 %
Lotyšsko	3	4	2319200	0,51 %	4 %
Litva	3	7	3445900	0,75 %	4 %
Lucembursko	2	4	451600	0,10 %	4 %
Maďarsko	5	12	10116700	2,21 %	4 %
Malta	2	3	399900	0,09 %	4 %
Nizozemsko	5	13	16258000	3,55 %	4 %
Rakousko	4	10	8114000	1,77 %	4 %
Polsko	8	27	38190600	8,33 %	4 %
Portugalsko	5	12	10474700	2,28 %	4 %
Slovinsko	3	4	1996400	0,44 %	4 %
Slovensko	3	7	5380100	1,17 %	4 %
Finsko	3	7	5219700	1,14 %	4 %
Švédsko	4	10	6975700	1,96 %	4 %
Spoj. království	10	29	59651500	13,07 %	4 %
OBYVATELSTVO CELKEM	119	321	458599300	100 %	100 %
KVALIFIKOVANÁ VĚTŠINA	88	232 a většina členských států	65 % = 298082350 62 % = 284331400 (Smlouva z Nice)	65 %	55 % a 15 členských států

Rejstřík

Používání rejstříku:

- římské číslice udávají, v které části Ústavy se článek nachází
- první číslo po spojovníku udává číslo článku
- číslo po tečce udává číslo odstavce
- následující odstavce jsou připojeny spojovníkem
- odstavce, které spolu nesousedí, jsou odděleny čárkou
- jednotlivé odkazy jsou odděleny středníkem

Příklad: I-3.1,3-5; znamená první, třetí, čtvrtý a pátý odstavec článku 3 v části 1

Rejstřík

- s více jak 1.600 položkami

A

Absolutorium III-407-409

Acquis Communautaire I-2; I-3.1; I-5

Agentura, evropská, pro vyzbrojování, výzkum a vojenské kapacity, I-41.3; III-311

Akce bojkotu III-322

Akty

legislativní akty I-34

nařízení přenesené působnosti (akty) I-36

nelegislativní akty I-35

právní akty I-33

prováděcí akty I-37

zásady I-38

Alternativní metoda řešení sporů III-269.2g

Alternativní zpráva, Evropa demokracií (poslední tabulka před rejstříkem)

Atomová energie, Protokol 36

Atomové elektrárny v nových členských státech, Prohlášení 35; Prohlášení 37

Azory III-424

Azyl III-257.2; III-266

členské státy jsou bezpečné, země původu, Protokol 22

občané EU, Protokol 22

právo na II-78

B

Bankovníctví, liberalizace III-146.2

Bez akcí III-367

Bezpečnost a spravedlnost; I-3.2; I-14.2j; I-42; III-257-III-277
Bezpečnost dodávky (surovin a polotovarů) III-151.6c
Bezpečnost I-3.4; preambule ke kapitole II; II-66; III-133.3; III-154; III-292.2a
    dodávka energie III-256.1.b
    mezinárodní III-131; III-292.2c
    Politický a bezpečnostní výbor III-329.2
    Prostor svobody, bezpečnosti a práva III-257-III-277; III-277.1; III-258; III-377
    veřejná III-133.3; III-140.1; III-154; III-290
    vnitrostátní I-5.1; III-262; III-436.1a
    vnitřní III-261
Bezpečnost III-172.3
Bezpečnostní a obranná politika I-41; III-309-312 viz také I-12.4
Bojové síly III-309
Bulharsko
    přistoupení – počet míst v EP, Prohlášení 41
Bydliště I-10.2b; II-105; III-125.2; III-126

C

Celní spolupráce III-152
Celní tarify III-151; III-170; III-314; III-315.1
Celní unie I-13; III-151; III-314
Cenová stabilita I- 30.2; III-177; III-185.1; III-198.1a; III-199.2b; III-326.1,2
Cestovní ruch I-17d; III-281
Ceuta a Melilla, Protokol 8, čl. 56
CFSP viz Společná zahraniční a bezpečnostní politika
Cíle Unie I-3
Círky I-52
Civilní ochrana I-17f; III-284
Cizí státní příslušníci III-140
Cla III-151; III-170; III-314
COREPER III-344

Č

Česká republika
    průmysl oceli, Protokol 9, čl. 42
Členské státy
    jednání o mezinárodních dohodách III-326.4
    narušené podmínky hospodářské soutěže III-138.2h, III-151.6c
    nesplnění povinností III-360-III-362
    operativní kapacity I-42.1
    operativní spolupráce ve vnitřní bezpečnosti III-261
    podpora obchodu s třetími zeměmi III-151.6a
    podpora unijní zahraniční politiky I-16.2; I-40.1
    pomoc Unie I-5.2

posílená spolupráce I-44; III-416-III-423
právo iniciativy
jednoho členského státu I-40.6; I-41.4; II-165.1; III-299; III-310.2; III-447
skupiny členských států I-34.3; I-42.3; I-59.1 a 2; III-396.15
pravomoc nad spory mezi členskými státy III-375.3
sdílená pravomoc mezi Uníí a členskými státy I-15
služby obecného hospodářského zájmu III-122
společné hodnoty I-2; I-9.3; I-58.1
svěření pravomoci Unii I-1; I-11.1
úprava státních monopolů III-155
užší spolupráce v obraně I-41.5
vzájemná pomoc v případě terorismu nebo pohromy I-43; III-329
vzájemná přípustnost důkazů III-270.2a
vzájemné uznávání diplomů III-141.1a
vzájemné uznávání rozsudků III-257.4; III-269.1; III-270.1
vztah mezi Uníí a členskými státy I-5; I-37.1; I-40.5; I-42.2-3
zájmy v případě dotčení jejich systému sociálního zabezpečení, Prohlášení 14
zásada subsidiarity I-11.3
Členství v Unii I-1.2; I-58-I-60

D

Další plnění III-161.1e
Daně III-158; III-170; III-171; III-172.2
Nepřímé daně III-170; III-171
Dánsko III-286; IV-440; Protokol o postavení Dánska
nabytí vlastnictví, Protokol 24
poslanci Evropského parlamentu, viz Protokol o přechodných ustanoveních Unie
a prohlášení o přechodných ustanoveních Unie
vážení hlasů, viz Protokol o přechodných ustanoveních Unie a prohlášení o
přechodných ustanoveních Unie
Dědictví, preambule k části I; I-3.3; preambule k části II; III-192.3d; III-280.1,2b
Demokracie I-2; I-4-52; III-292
Demokratická rovnost I-45
Demokratický život Unie I-45-52
Den Evropy I-8
Děti I-3.3-4; II-84
Dětská práce II-92
Diplomatická ochrana I-10.2c; II-106; III-127
Diplomatické mise III-296.3; III-301.2; III-306
Diskriminace
boj proti I-3.3; III-118; III-124;
mzda, podle pohlaví III-214;
na základě státní příslušnosti I-4.2, II-81.2; III-149;
zákaz I-4.2; II-81.1; III-133.2
nediskriminace I-2; I-4; II-81; III-123; III-155; III-288.5; III-321.2; III-416

- podpory III-167.2a;
- sazby III-240.1
- svévolná III-154; III-158.3; III-172.6;
- zemědělský trh III-228.2
- Distanční vzdělávání III-282.1f
- Dluh, veřejný III-181.1; III-183; III-184
- Dobré zacházení se zvířaty III-121; III-154
- Dobré životní podmínky I-3.1
- Dobré životní podmínky zvířat III-121
- Dočasný vyšetřovací výbor III-333
- Dohled, daně III-158
- Dohodovací výbor III-396.10-13; III-404.5
- Doložka flexibility I-18; III-125.1, Protokol 1 a 2
- Doložka o pomoci I-41.7
- Doložka o prohlubování pravomoci IV-444; I-40.7; I-55.4
- Doložka o solidaritě I-43; III-329.1
- Dominantní postavení III-162
  - veřejnoprávních podniků III-155, III-166
- Doporučení I-33.1; I-38.2
  - Evropské centrální banky I-34.3; I-35.3; III-187.3b a 4.b; III-190.1; III-326; III-396.15; Protokol o roli vnitrostátních parlamentů, čl. 2; Protokol o statutu Systému centrálních bank a ECB, čl. 34 a 40-41
  - Evropského parlamentu k zahraniční politice III-304.2
  - Evropskému parlamentu, aby udělil absolutorium III-409.1
  - k hospodářské politice III-179.2, 4 a 5
  - k nominování prezidenta a členů Výkonné rady ECB III-382.2
  - k poplatkům za překračování hranic III-242
  - ke změně politiky v oblasti směnných kurzů III-326.1, 2 a 3
  - Komise členským státům III-148; III-175; III-242
    - na žádost členských států III-193
  - Komise k mezinárodním dohodám III-325.3
  - pro trh práce III-211.3
  - Rady členskému státu I-59.2 III-184.6; III-197.4; III-198.2; III-206.4
  - Rady, Komise a ECB, přijetí I-35.3
  - v oblasti kultury III-280.5b
  - v oblasti veřejného zdraví III-278.6
  - v oblasti všeobecného vzdělávání, sportu, mládeže a odborného vzdělávání III-282.3b, 283.3b
  - v případě nadměrného schodku III-184.6-9
  - v souvislosti s prováděním politik zaměstnanosti III-206.4
  - v souvislosti se Systémem evropských centrálních bank III-187.3b a 4b
- Doprava I-14.2g; III-146.1; III-236-245; III-246.1
  - tranzit přes Rakousko, Protokol 8, čl. 64-73
- Dovolená, placená II-91.2; III-215
- Drogy III-271; III-278

E

ECB, viz Evropská centrální banka

EMU, viz Hospodářská a měnová unie

Energie I-14.2i; III-246; III-256

volba 234.2c, III-256.2

ESDP viz Evropská bezpečnostní a obranná politika

Etnický původ III-118; III-124

Euro III-194-196; I-13; I-15; I-30.1; III-177; III-186; III-191; III-326; Protokol o

eurozóně III-194-III-196

EU funkcionáři

zeměpisná a demografická různorodost při výběru vedoucích EU funkcionářů,

Prohlášení 3

EU – občanství

Španělsko o EU občanství, Prohlášení 47

EU projekt III-167.3b

Euratom smlouva, viz Protokol 36 ke smlouvě Euratom

potřeba její změny, Protokol 36; Prohlášení 44

Eurojust I-42.2; III-273; III-274.1; III-276.2b

Europol I-42.2; III-273-276 viz také III-259;

Eurozóna III-194-III-196

členství III-194-202

Eurozóna III-194-196; Protokol o Euroskupině

měna Unie I-8

posílený dialog, Protokol 12

přechod na III-197-202

vydávání, Protokol 4, čl. 16

země mimo III-194; III-197.2; Protokol o Euroskupině

Evropa demokracií, alternativní zpráva, poslední tabulka před rejstříkem

Evropská agentura pro vyzbrojování, výzkum a vojenské kapacity I-41.3; III-311

Evropská bezpečnostní a obranná politika (ESDP- EBOP) viz obranná politika

Evropská centrální banka (ECB) I-30; I-34.3; I-35; III-159; III-181; III-185; III-186-192;

III-199; III-326; III-365 (viz také III-378); III-367; III-373d; III-382; III-383; III-396.15;

III-399.1; III-429.1; III-431; III-434; IV-443; Protokol o Euroskupině, čl. 1

ECB-akty I-35;

Generální rada, III-199

hlasovací systém, Protokol 4, čl. 10(2)

konzultace s ní III-159; III-184.13; III-185.4-6; III-186; III-187.3-4; III-191; III-

192.3; III-196; III-198.3; III-326.1

nezávislost III-188

podíl členských států na upsaném kapitálu, Protokol 4, čl. 29

poradní funkce, Protokol 4, čl. 4

právní akty, Protokol 4, čl. 34

prezident, Protokol 4, čl. 13

Rada guvernérů III-187.1; III-382; III-383

rozhodovací orgán, Protokol 4, čl. 12

soudní kontrola ECB, Protokol 4, čl. 35

stanovisko, Protokol 4, čl. 4
veřejné zprávy, Protokol 4, čl. 15
Výkonná rada III-382; III-383
Evropská investiční banka III-393-394; III-184.10b; III-221; III-317.3; III-373; III-384.3;
III-399 III-434
statut, Protokol 6
přechodná ustanovení, Protokol 9, čl. 38-41
Evropská komise I-26 to I-28; III-347-352
absolutorium III-409
konzultace III-187.3b-4b; III-330.2; III-335.4; III-359.1; III-381; III-392
místopředseda I-26.1; I-28
monopol na iniciativu I-25.2
nedůvěra I-26.8
nepřijímání pokynů I-26.7
nezávislost I-26.4
odstoupení Komise I-26.8; I-27.3
předseda I-27 I-21.2-3; I-22.2b; I-25.4; I-28; III-348.2; III-350; III-400.1a
role I-26.1
Evropská obranná agentura I-41; III-311
Evropská prokuratura III-274
Evropská rada I-21; I-22
předseda I-22
rozhodování I-21.4
složení I-21.2
vážení hlasů, Protokol 34, čl. 2
zasedání I-21.3
Evropská služba zaměstnanosti (EURES) III-134.a,d
Evropská soudní síť III-273.1c
Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (ECHR) I-9; II-113; III-
325.6a(ii) a 8
Evropská veřejná správa III-398-399
Evropské orgány
sídla, Protokol 6
Evropské politické strany I-46.4; II-72.2; III-331
Evropské společenství pro atomovou energii – smlouva, Protokol 36
Evropské společenství uhlí a oceli, Protokol 35
Evropský dobrovolnický sbor humanitární pomoci III-321.5
Evropský ochránce práv I-10.2, I-49; III-335; alternativní zpráva: Evropa demokracií
jmenování III-335
Evropský parlament I-20; III-330-340 viz také I-10.2; I-27.1; I-34; I-40.8; I-41.8; II-100;
III-172.3; III-325.6; III-392
dočasný vyšetřovací výbor III-333
konzultace III-126; III-127; III-157.3; III-163; III-169; III-173; III-176; III-182;
III-183; III-184.13; III-186; III-187.4; III-198.2; III-206.2; III-208; III-210.3;
III-217; III-234.2; III-240.3; III-251; III-253; III-263; III-266.3; III-269.3; III-
275.3; III-277; III-304.1; III-313.3; III-326.1; III-341.2; III-385.2; III-412; III-
422, III-424

- petiční právo občanů I-10.2
- počet poslanců I-20.2; Protokol 34, čl. 1
- právní předpisy I-20.1
- volby do I-20.2, II-99
- Evropský rámcový zákon I-33.1; I-34
  - použití jen rámcových zákonů III-138; III-140.2; III-141.1; III-147; III-174; III-210.4; III-270.2; III-271; III-362.3
- Evropský sociální fond III-219; III-221; III-224
- Evropský soudní dvůr I-29; III-353-III-381
  - dialog s Evropským soudem pro lidská práva, Prohlášení 2
- Evropský soud pro lidská práva (ECHR), Prohlášení 2
  - dialog se Soudním dvorem EU, Prohlášení 2
- Evropský systém centrálních bank (ESCB) I-30; III-185; III-187-191; III-383
  - cíle a úkoly, Protokol 4, čl. 2-6
  - fungování, Protokol 4, čl. 17-24
  - nezávislost, Protokol 4, čl. 10
  - rozhodování, Protokol 4, čl. 8
  - statut III-198-199; III-326; III-373.d; III-429
- Evropský útvar pro vnější činnost III-296.3; prohlášení o Evropském útvaru pro vnější činnost
- Evropský zákon I-33.1
  - použití jen zákonů (v části III): 160; 176; 179.6; 184.13; 185.6; 113; 213; 224; 234.3; 251; 252.2-3; 273.2; 274; 276.2; 285.2; 315.2; 321.5; 330.2; 331; 333; 335.4; 359; 363; 364; 381; 393; 398.2; 402.4; 404; 412; 427
  - prováděcí zákony I-37
  - zákony přenášející působnost I-36

F

- Faerské ostrovy IV-440.6a
- Farmaceutická povolání III-141.2
- Finance Unie I-53-56; III-402-409
- Finanční pomoc III-180
- Finanční rámec
  - důsledky včasného nepřijetí, Prohlášení 26
  - přijetí kvalifikovanou většinou – postoj Nizozemska, Prohlášení 42
- Finanční ustanovení III-313; III-402-409
  - financování v nouzových situacích III-313.3
  - víceletý finanční rámec I-55; III-402
- Finsko
  - Podpory finské vlády pro zemědělství, Protokol 8, čl. 47-49
- Firmy III-137; III-138.2.g. III-142-143; III-161; III-162; III-283.1.d; III-287e
- Fiskální pravidla III-170-171 viz také III-158; III-172.2
- Fond soudržnosti III-223; III-234.5b; III-247.1c
- Forma legislativních aktů I-33 až I-38
- Francie III-186; IV-440

Francouzské zámořské departementy III-424

Funkcionáři

zeměpisná a demografická různorodost při výběru vedoucích EU funkcionářů,

Prohlášení 3

G

Generální advokáti III-354-357, Protokol 3, čl. 3, 6, 8, 9, 14

Generální rada ECB III-199

Generální sekretariát Rady III-341.4; III-344.2

Generální tajemník III-344.2; III-400.1a

Genetická manipulace, omezení II-63.2b,d

Gibraltar, Protokol 8, čl. 6; Prohlášení 45

Grónsko III-286.1

H

Harmonizace

Harmonizace

ekologické politiky III-172.4-10; III-233.2

Evropská agentury pro vyzbrojování, výzkum a vojenské kapacity III-311.1b

interního trhu III-172-173

sociální politiky (podle minimálních standardů) III-210.2b

sociálních systémů III-209(3);

trestního práva III-271.2

zákonů III-172 –III-176

životních a pracovních podmínek III-209(1)

vyloučení harmonizace

cestovní ruch III-280.5a

civilní ochrana III-284.2

imigrační politika III-267.4

kultura III-280.5a

obecná výjimka pro doložku o pružnosti I-18.3

obecná výjimka pro koordinační, doplňující a podpůrná opatření I-12.5

odborné vzdělávání III-283.3a

podpůrná opatření

pro politiky zaměstnanosti III-207

pro problematiku diskriminace III-124.2

průmysl III-279.3

sociální politika III-210.2a

správní spolupráce III-285.2

koordinační, doplňující nebo podpůrná opatření

cestovní ruch III-281.2

civilní ochrana III-284.2

kultura III-280.5a

- odborné vzdělávání III-283.3a
- průmysl III-279.3
- správní spolupráce III-285.2
- veřejné zdraví III-278.5
- všeobecné vzdělávání, mládež a sport III-282.3a;
- všeobecné vzdělávání, odborné vzdělávání, mládež a sport III-282.3a; III-283.3a
- zaměstnanost III-207
- zdraví III-278.5
- Heslo Unie I-8
- Hlasovací právo I-20.3; II-99.2; III-330.1
- Hlasování v Radě
  - kvalifikovaná většina I-25.1
  - super-kvalifikovaná většina I-25.2
  - vážení hlasů viz: Protokol o přechodných opatřeních týkajících se institucí a orgánů Unie
- Hlavní směry
  - CFSP I-40.2; III-294.3a, III-295 1
  - členové Eurozóny III-194.1b
  - hospodářství I-15.1; III-179.2;
    - směry hospodářské politiky pro členy Eurozóny III-194.1b
  - interní trh III-130.3
  - jednání o odstoupení I-60.2
  - plánování Evropské rady v oblasti justice a vnitřních věcí (JHA) III-258
  - práce Komise I-27.3
  - prostor svobody, bezpečnosti a práva III-258
  - průmysl III-279.2
  - sociální politika III-213
  - transevropské sítě III-247.1a a 2
  - veřejné zdraví III-278.2
  - výzkum a technologický rozvoj III-250.2
  - zaměstnanost I-15.2; III-206.2
- Hodinové mzdy III-214.2b
- Hodnocení ohrožení III-329.3
- Hodnoty I-2; I-3.4
  - vyžadované pro členství I-1.2
- Hospodářská a měnová politika III-177-202
- Hospodářská a měnová unie III-159; III-177-202, III-326.4
- Hospodářská a měnová unie, nedodržování požadavků III-184.10
- Hospodářská koordinace I-12.3; I-14.2; I-15.1; III-177.1; III-179
  - členů eurozóny III-194.1b a Protokol o Euroskupině
- Hospodářská soutěž III-161-169; I-3.2; I-13b; III-151.6c; III-171; III-177; III-178, III-436.1b
  - další plnění III-161.1e
  - doprava III-241
  - hospodářská politika III-178
  - narušení III-132; III-171; III-174-175; III-279.3; III-416

podílení se na trhu III-161c
podmínky pro III-151.6.b
porušování III-165
pravidla I-13.1b
smlouvy III-161
společná pravidla III-163
svobodně a nenarušeně I-3.2; III-151.6.c
vyhnout se narušení III-171; III-174; III-175.1; III-279.3
výlučná pravomoc I-13.1b
zásada, která má být respektována Evropskou centrální bankou III-185.1
zemědělství III-228; III-230
Hospodářská, sociální a územní soudržnost III-220-224
Hospodářské politiky I-12.3; I-15.1; I-30.2; III-177-202; III-204; III-221
    zvláštní hospodářské programy
        Německo, Prohlášení 20
        v Itálii, Prohlášení 41
Hospodářský a finanční výbor III-192; III-201
Hospodářský a sociální výbor I-32; III-389-392;
    konzultace III-139; III-134; III-138.1; III-147.1; III-172; III-173; III-206.2; III-
    207; III-210.2-3; III-213; III-214; III-216; III-219.3; III-221; III-223; III-224;
    III-234; III-235.3; III-236.2; III-240.3; III-245.2; III-247.2; III-251; III-252; III-
    253; III-256.2 III-278.4 a 5; III-279.3; III-282.3a; III-283.3; III-388; III-400.2
Hranice III-242; III-246
    bez I-3; III-130.2
Humanitární pomoc I-14.4; III-316-III-321; III-292.2d a g
    humanitární úkoly III-309.1
Hygiena III-213f
Hymna Unie I-8

CH

Charta Spojených národů I-3.4; I-41.1 a 7; III-292.1 a 2c; III-305.2
Charta základních sociálních práv zaměstnanců Společenství III-209
Chudoba
    boj proti II-94.3
    vymýcení I-3.4, III-292.2d; III-316.1

I

Imigrace III-257.2; III-265– III-268
    postoj Spojeného království, Protokol 19
Imunita III-434
    členové Evropského parlamentu, Protokol 7, čl. 7-9
Iniciativa

299.1; III-300.2b; III-302; III-307.1; III-313.3; III-322; III-325.3 (doporučení) ;
III-325.9; III-396.1; III-420.2
ECB (doporučení) I-30.5; I-34.3; III-185.4(2); III-187.3b; III-326.1 a 2
Evropské investiční banky (žádost) III-393; III-396.15
Evropské komise (obecné pravidlo) I-26.1 a 2
Evropské rady I-40.2; I-41.2
Evropského parlamentu I-20(2); I-59.1; III-304.2; III-330.1(2) a 2; III-396.14;
III-333(3); III-335
Hospodářského a finančního výboru III-192.2
Hospodářského a sociálního výboru III-391(2); III-392(1)
jednoho členského státu I-40.6; I-41.4; III-165.1; III-299; III-310.2; III-447
ministra zahraničních věcí (návrh) I-28.2; I-40.6; I-41.4; III-293.2; III-296.3; III-
monopol práva na iniciativu I- 26.2;
občanů I-47.4
ochránce práv III-355.1(2)
prezidenta ECB III-383.3(2)
předsedy Rady I-34.2
prezidenta Soudního dvora III-357(2)
Rady III-396.14
skupiny členských států I-34.3; I-42.3; I-59.1 a 2; III-264.b, III-396.15
Soudního dvora (žádost) I-34.3; III-359.1; III-381; III-396.15
Výboru pro zaměstnanost III-208.b
Výboru regionů III- III-387(2); III-388(3)
Výboru sociální ochrany III-215c
zvláštní kvalifikované většiny I-25.2; I-44.3(4); I-59.5(3)
Instituce I-19-I-32; III-330-III-385
sídla III-432
Integrita lidské osobnosti II-63
Interinstitucionální smlouvy III-397
Interní trh viz vnitřní trh
Investice,
    přímé III-157.2
    přímé zahraniční III-314; III-315
Irsko
    kontrola na hranicích, Protokol 18
    potraty, Protokol 31
    průmyslová politika, Protokol 8, čl. 14

J

Jazyky I-10.2d; II-82; II-101.4; III-128; III-282.2a; III-151; IV-448
Jednací řád I-50.4; III-337.1; III-338; III-339; III-341.3; III-344.3; III-351; III-352; III-
355; III-356; III-359.5; III-376; III-384.4; III-387; III-391; III-399
Jednomyslnost (hlasování v Evropské radě nebo v Radě)
    boj proti diskriminaci III-118; III-124.1
    členové specializovaných soudů III-359.4

dohody o systému směnných kurzů pro euro III-326.1
ekologické právo a rámcové zákony III-234.2
finanční pravidla pro rozpočet (do prosince 2006) III-412.3
identifikace strategických zájmů a cílů Unie III-293.1
jazyky unijních orgánů III-433
krok zpět v liberalizaci pohybu kapitálu III-157.3
limit vlastních zdrojů Unie I-54.3
mezinárodní dohody III-325.8
nahrazení měny po vstupu nového člena do eurozóny III-198.3
obchod se zbraněmi III-436.2
obchod v oblasti kulturních a audiovizuálních služeb III-315.4
obchodní dohody pro služby III-315.4
operativní spolupráce mezi národními orgány v trestních věcech III-275.3
počet generálních advokátů III-354
podporující členské státy v oblasti sociální politiky III-210.1,c,d,f a g; III-212.2
pokyny pro zahraniční a obrannou politiku III-295; III-300.1
porušení hodnot Unie I-59.2
posílená spolupráce v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky III-419.2; III-420.2
poskytnutí odchylky pro dopravu III-237
pozměňování návrhů Komise III-395.1; III-396.9
pravidla pro orgán operující na území jiných členských států III-277
právo veta pro životně důležité oblasti národní politiky III-300.2d
pravomoc Ústavy, nedostatečná I-18; III-125
priority Strukturálních fondů (do ledna 2007) III-223
Protokol o referenčních hodnotách používaných v rámci postupu při řešení nadměrného schodku se mění na evropský zákon III-184.13
první víceletý finanční rámec I-55.4
přechod z jednomyslnosti na kvalifikovanou většinu IV-444.1; I-40.7; I-55.4; III-300.3
přechod z jednomyslnosti na konsensus I-21.4
přidružení zámořských zemí a území III-291
přistoupení nového členského státu I-58.2
rodinné právo III-269.3
rozšířený prostor pro spolupráci v trestních věcech III-270.2d; III-271.1; III-274.4
složení Evropského parlamentu I-20.2
složení Hospodářského a sociálního výboru III-389
složení sboru Komise I-26.5-6
složení Výboru regionů III-386
společná zahraniční a bezpečnostní a obranná politika I-40.4; I-41.2 a 4
státní podpora slučitelná s interním trhem III-168.2
ustavení prokurátora III-274.1
volba poslanců Evropského parlamentu III-330.1
výdaje na posílenou spolupráci III-421
využívání vojenských a civilních prostředků III-309.2

zákony o vnitřním trhu, které bude třeba harmonizovat, pokud neexistuje žádný zvláštní právní základ III-173
zdanění poslanců Evropského parlamentu III-330.2
zdržení se nebrání jednomyslnosti III-341.1; III-343.3
změna statutu zámořských zemí a území IV-440.7
změny statutu EIB III-393

Jednotný (vnitřní) trh I-3.2; I-14.2, III-130-III-176

Justice a vnitřní věci I-42; III-257-III-277

K

Kaliningrad, Protokol 9, čl. 57-60

tranzit, Prohlášení 36

Kanárské ostrovy III-424; IV-440.2

Kapitál, volný pohyb III-156-160

Kategorie pravomoci I-12

Kolektivní smlouvy II-88; III-212

Kolektivní vyjednávání II-88; III-211.4; III-212; III-213g

Komise viz Evropská komise

Komitologie – spolupráce Komise s výbory

postup podle Lamfalussyho, Prohlášení 8

Konkurenční schopnost III-151.6b

Konsenzus I-21.4; I-22.2c; III-326.1; IV-443.2

Konstruktivní zdržení se I-59.5; III-300.1; III-341.1; III-343.3

Kontrola na hranicích ve Spojeném království a Irsku, Protokol 18

Kontrola na vnějších hranicích III-257.2

Kontrola trhu III-161b

Konzistence unijních politik III-115

Konzultace s

členskými státy III-213

Evropskou centrální bankou III-159; III-184.13; III-185.6; III-186.2; III-187.3a; III-187.4a; III-191; III-192.3; III-196.1-2; III-326

Evropským parlamentem, I-27.1; I-54.3; III-125.2; III-126; III-127; III-157.3; III-163.1; III-169; III-173; III-176; III-182.2; III-183.2; III-184.13; III-185.6; III-186.2; III-187.4; III-198.2; III-206.2; III-208; III-210.1,c,d,f,g a 3; III-217; III-234.2; III-240.3; III-251.3-4; III-253; III-263; III-266.3; III-269.3; III-274.4; III-275.3; III-277; III-291; III-304.1; III-313.3; III-325.6b; III-326.1; III-382.2; III-385.2; III-393; III-412.2; III-421; III-424; IV-443.2; IV-445.2

Hospodářským a finančním výborem III-202.3

Hospodářským a sociálním výborem (EcoSoc), viz Hospodářský a sociální výbor

institucemi zabývajícími se pracovními podmínkami III-427

kandidáty navrženými na předsedu Komise I-27.1

Komisí I-58.2; III-187.3b-4b; III-330.2; III-335.4; III-346; III-359.1; III-381; III-390; III-393; III-424; IV-440.7; IV-445.2

ministrem zahraničních věcí III-312.2-3; III-420.2

- předsedou Evropského parlamentu, III-341.2
- Radou ministrů členských států III-297.3
- sociálními partnery III-211
- Soudním dvorem III-359; III-381
  - stranami dotčenými unijními akty I-47.3;
- Účetním dvorem III-412; III-415.4
- zaměstnanci II-87 III-210.1e
- Koordinace
  - hospodářských politik a politik zaměstnanosti, obecná doložka I-15
  - hospodářských politik III-177ff
  - hospodářských politik států eurozóny III-185
  - politik zaměstnanosti I-15.2; III-203; III-204; III-208
  - průmyslu III-279.2
    - sociální politiky III-210.2; III-213
    - společných praktik ovlivňujících obchod III-161.1
  - svobody, bezpečnosti a spravedlnosti III-257
  - transevropských sítí III-247.3
  - veřejného zdraví III-278.2
  - výzkumu a technologického rozvoje III-250
- Korupce, boj proti III-271.1
- Krev III-278.4.a; III-278.7
- Kritéria konvergence III-198.1
- Krizové řízení III-307; III-309
- Kultura III-280; také preambule k části I; I-17.1c; III-167.3d;
  - jednomyslnost v obchodní politice III-315.4
- Kulturní dědictví, preambule; I-3.3; III-167.3d; III-280
- Kulturní rozmanitost II-82
- Kvalifikační lhůty III-134c
- Kvalifikovaná většina I-25; I-23.3; Prohlášení 5
  - běžný legislativní postup III-396.4, 5, 8,10 a 13
  - celní sazebník III-151.5
  - diplomatická ochrana III-127
  - dobrovolné vystoupení z Unie I-60.2,3a
  - dohody mezi sociálními partnery na úrovni Unie III-212.2
  - Evropská agentura pro vyzbrojování, výzkum a vojenské kapacity III-311.2
  - fiskální pravidla III-170.3
  - iniciování vojenské strukturované spolupráce III-312.2
  - jednací řád Tribunálu III-356
  - jmenování ministra zahraničních věcí I-28.1
  - mezinárodní dohody III-325.6,8; III-326.1
  - nadměrný schodek III-184.6 a 7
    - nařízení a rozhodnutí III-130.3; III-151.5; III-159; III-160; III-163.1; III-167.3e; III-169; III-182; III-183; III-184; III-187.4; III-190.1a a 3; III-212.2; III-230.2; III-253; III-260; III-263; III-266.3; III-363; III-400; III-424
    - nařízení přenesené působnosti I-33
  - nová pravidla o kvalifikované většině nabudou účinnosti, viz Přejídná ustanovení týkající se institucí a orgánů Unie

platební bilance, ohrožení III-201.2 a 3
platy, příspěvky, důchody III-400.1
plnění doložky o solidaritě III-329.2
podpůrná opatření III-124.2
pokuty ukládané ze strany ECB III-190.3
pokyny pro hospodářskou politiku III-179.2
pokyny pro zaměstnanost III-206.2 a 4; III-207
posílená spolupráce I-44
pozastavení práv členských států I-59
právní řád vnitřního trhu III-172.1
prezident a členové Výkonné rady ECB III-382.2
předseda Evropské rady I-22.1
prováděcí opatření týkající se Evropského fondu regionálního rozvoje III-224
přerušování vztahů s třetími zeměmi III-322.1
přijetí víceletého finančního rámce I-55.2
rozhodnutí o podpoře III-167.3e
rozpočtový proces III-404.5,6
směry hospodářské politiky, jejich porušení III-179.4
společná bezpečnostní a obranná politika III-300.2,4; III-311.2; III-312.2,4; III-313.3
společná obchodní politika III-315.4
správní spolupráce, zajištění III-263
uprchlíci, náhlý příliv III-266.3
v eurozóně III-194.2
volba předsedy Evropské rady I-27.1
vstup do eurozóny III-194.2
výjimečná ochranná opatření III-159
vytváření Rady různého složení I-24.4
zákaz přečerpání finančních prostředků III-183.2
změna způsobu hlasování na kvalifikační většinu (passerelle - přechod) IV-444; I-40.8; I-55.4
Kypr IV-440.6b
britské výsostné území na Kypru, Protokol 9, čl. 43-51; Prohlášení 33
severní Kypr, Protokol 9, čl. 68-72

L

Lamfalussyho postup, Prohlášení 8
Legislativní akty I-33; I-34; I-38
forma I-33-I-38
zveřejnění I-39
Legislativní postup I-34; III-396;
zveřejnění 399
Legislativní rada I-24.6
Lékařská a farmaceutická povolání III-141.2
Lidská důstojnost I-2; preambule k části II; II-61; III-292.1

Lidská práva- 2; I-3.4; I-9.2-3; preambule k části II; II-112.3; II-113; III-292.1 a 2b
Unie se připojuje k Evropské úmluvě o lidských právech III-325.6aii
Listina základních práv I-9; část II; preambule, 5. odstavec; prohlášení k vysvětlivkám
týkajícím se listiny
oblast použití II-111
omezení rozsahu použití II-112-114
výklad II-111
zákaz zneužití práv II-114
Litva
atomová elektrárna, Protokol 9, čl. 52-56
Loajální spolupráce I-5.2

M

Madeira III-424; IV-440
Malé sousední státy, Prohlášení 11
Malta
nabytí vlastnictví, Protokol 9, čl. 61
potraty, Protokol 9, čl. 62
Manželství II-69
Mediální svoboda a pluralismus II-71.2
Méně rozvinuté regiony III-241.2; III-394a
Menšiny
obyvatelé Samosu, Prohlášení 32
Mezinárodní dohody III-323-III-326
hospodářská, finanční a technická spolupráce III-319.3
humanitární pomoc III-321.4
obchodní dohody III-315
problematika životního prostředí III-233.4
respektování úrovně ochrany II-113
rozvojová politika III-317.2
výlučná pravomoc I-13.2

Mezinárodní organizace
296.2; III-301.2; III-303; III-305; III-306; III-315.3; III-316.2; III-317.2; III-318;
III-319.3; III-321.4,7; III-323-III-324; III-326
viz také III-201.2a; III-233.4; III-249.b; III-252.4; III-278.3; III-280.3; III-282.3;
III-283.3; III-
vztahy mezi Uníí a mezinárodními organizacemi III-327-328
Mezinárodní právo I-3.4; II-109.2; II-113; III-265.3; III-292.1
Měnová unie
členské státy, které jsou členy eurozóny III-194-196
měnová unie znamená jednotnou měnu III-177.2
postup při nadměrném rozpočtovém schodku III-184

Protokol o eurozóně
pravomoc zemí, které nejsou členy eurozóny I-30.4
Migrace III-257.2; III-267
Ministr zahraničních věcí I-28; Protokol 34, čl. 4
člen sboru komisařů I-26.4 a 5; I-28.4
iniciativy (návrh) I-28.2; I-40.6; I-41.4; III-293.2; III-296.3; III-299.1; III-300.2b; III-302; III-307.1; III-313.3; III-322; III-325.3 (doporučení); III-325.9; III-329.2; III-396.1; III-420.2
jmenování I-28.1
konzultace s a informování Evropského parlamentu III-304.1
koordinace postojů členských států v mezinárodních organizacích III-305.1,2; III-327.3; III-328.2
koordinace vojenských akcí III-309.2; III-310.1
místopředseda Komise I-28.4
pomoc ze strany Evropského útvaru pro vnější činnost III-296.3
předseda Rady pro zahraniční věci I-28.3; III-296.1
schválení Evropským parlamentem I-27.2
stanovisko k posílené spolupráci III-419.2
stanovisko ke strukturované spolupráci III-312.3
Mír, část I-preambule; I-3.1 a 4; I-41.1; III-131; III-292.2c; III-309
Místo bydliště I-10.2; II-105; III-125.2; III-126
Mládež I-17.e; III-135, III-282-283
Mladí zaměstnanci III-135
Mnohonárodní finanční rámec I-55; III-402
Mnohonárodní síly I-41.3
Mnohostranný dohled III-179.3, 5-6
Množstevní omezení III-153
Mravnost III-154
Mučení II-64
Muži a ženy, rovnost I-2, II-83

N

Náboženské přesvědčení, svoboda II-70
odkaz, preambule k části I
různorodost II-82
Náboženství II-70; II-81; III-118; III-124.1
Nabytí vlastnictví
v Dánsku, Protokol 26
na Maltě, Protokol 9, čl. 61
Nadřazenost unijního práva I-6, III-365.3; Prohlášení 1
Námítka z důvodů svědomí II-70.2
Národní identita, respektování I-5.1; preambule
Národní odchylka I-10.3; III-198
Národní omezení I-10, III-126
Národní poklady III-154

Národní přizpůsobení III-189

Národní souhlas III-129

Narušená hospodářská soutěž III-132 III-171; III-174; III-279; III-416

Nařízení I-33.1

bez harmonizace nařízení členských států I-12.5; I-18.3; III-124.2; III-207; III-210.2.a; III-267.4; III-278.5; III-279.3; III-280.5a; III-281.2; III-282.3a; III-283.3a; III-284.2; III-285.2;

boj proti organizovanému zločinu III-160

doprava, týkající se III-240.3

formální požadavky I-39.2

hospodářská politika III-182; III-183.2; III-184.13

imigrace III-266.3

interní trh III-130.3

měnová politika III-187.4; III-190.1a; III-198.3

nařízení přenesené působnosti I-36

platná pro podniky III-163.1; III-166.3

platy osob zaměstnaných v institucích EU III-400

podpis I-39.2

podpory poskytované členskými státy III-168.4; III-169

povinnosti ochránce práv III-335.4

pravidla Evropského parlamentu III-330.2; III-331;

prováděcí nařízení I-37.4

přijímaná ze strany ECB I-35

sblížování v rámci soudní spolupráce III-270.1

služební řád III-372; III-427

správní spolupráce III-263; III-264

stanovující cla v rámci společného celního sazebníku III-151.5

trh práce III-212.2

výjimečné ochranné opatření III-159

vyšší ekologické normy III-172.4

výzkum a rozvoj III-253

zemědělský trh III-228.2; III-230.2; III-231.3

Nařízení v přenesené pravomoci I-36

Nastolení míru III-309.1

NATO, viz Organizace Severoatlantické smlouvy

Návrh I-38.2

členských států III-385; III-386; III-390; III-396.15; III-443

Komise I-18; I-25.2; I-26.2; I-32.5; I-34.1; I-35.3; I-48.4; I-59; III-130; III-151.5; III-159; III-160; III-163; III-167.2c a 3e; 169; III-179; III-180; III-182; III-183; III-186; III-192; III-196; III-198.2; III-206.2; III-210.3; III-221; III-230.2; III-231; III-243; III-253; III-264; III-269.3; III-291; III-320; III-395; III-405; III-412; III-436; III-445

předsedy Komise III-348.2

společný návrh III-293.2; III-323.1; III-325.9; III-329

unijního ministra zahraničních věcí I-25.2; I-28.2; I-40.6; I-41.4; I-59.5; III-296; III-302; III-313; III-420.2

vyjednávače III-325.5

žádosti III-193; I-47.4 III-136.2b; III-300.2b; III-332; III-345; III-445
žádosti Evropského parlamentu na Komisi III-332
žádosti Evropského parlamentu na Radu III-443; III-445
Návrh na vyslovení nedůvěry I-26.5; III-340
Nediskriminování I-2; I- 4; II-81; III-123-III-129; III-321.2
Nedůvěra Komisi I-26.5; III-340
Nejvyšší soud I-29; III-353 až III-381
Nekalé obchodování III-160; III-267.1
Nekonfesní organizace I- 52
Nelegislativní akty I- 35
Německo
Pomoc východnímu Německu III-167.2c; III-243
Nemovitosti III-138.2e; III-157.1
Neoprávněné propuštění II-90
Nepřímé daně III-170.3; III.171.1
Nerovnosti mezi ženami a muži III-116
Nesprávný úřední postup I-49; II-103; III-333; III-335
Nezaměstnanost III-167.3a, viz také zaměstnanost
Nezávislost
ECB I-30.3, III-188
EUROSTATU III-429
generálního advokáta III-354(2), 355(1)
Komise I-26.4,7; III-347(1)
ochránce práv I-49
soudců III-355(1), III-356.2; III-359.4
Soudního dvora I-29.2, III-355.1
starších lidí II-85
Účetního dvora III-384.3, III-385.1
zdravotně postižených osob II-86
Nezbytné kapacity III-310.1
Nizozemsko III-286; IV-440; IV-441
Nizozemský čistý příspěvek do rozpočtu EU, Prohlášení 42
Nové členské státy
atomové elektrárny, Prohlášení 35, Prohlášení 37
možnost ochranných opatření do r. 2007, Protokol 9, čl. 26
odstoupení od dohod o volném obchodu, Protokol 9, čl. 8
použití schengenských acquis, Protokol 9, čl. 3
přechodná možnost pro nové členské státy, Protokol 9, čl. 23-24
příspěvek do rozpočtu Unie, Protokol 9, čl. 17, 20
přistoupení k Evropskému hospodářskému prostoru, Protokol 9, čl. 6.3
přistoupení k mezinárodním smlouvám, Protokol 9, čl. 5, 6.5-7
rozpočtové kompenzace hrazené Unií, Protokol 9, čl. 18-19
účast v hospodářské a měnové unii, Protokol 9, čl. 4

O

- Občané třetích zemí III-144
- Občané Unie I-10; II-106; III-123-129
- Občanská iniciativa I-47.4
- Občanská práva
  - diplomatická ochrana I-10.2c; II-106
  - ochránce práv I-10.2d; II-103
  - právo kandidovat ve volbách I-10.2b; II-100
  - právo na dobrou správu I-10.2; II-101
  - právo petiční k Evropskému parlamentu II-104; III-334
  - právo volit I-10.2b; II-100
  - přístup k dokumentům I-50.3; II-102
  - svoboda pohybu a pobytu I-10.2a; II-105
- Občanskoprávní věci III-257.4
- Občanství I-10; III-123-129
  - Španělsko o občanství EU, Prohlášení 47
- Obecní volby II-41
- Obchodní charakter aktivit III-145b; III-155.1
- Obchodní majetek III-154
- Obchodní politika III-314 – III-315
- Oblast použití
  - Listina základních práv II-111
  - Ústava IV-440
- Obranná agentura I-41; III-311
- Obranná politika I-41; III-295; III-309-313
  - viz také III-304.2; III-329; I-41.7
- OCT viz zámořské země a území
- Odborné vzdělávání I-17.e; II-74.1; III-213c; III-219.1; III-283.1
- Odchyly III-126; III-130.4; III-192.4; III-197; III-198.2; III-234.2 a 5; III-237; III-278.4; III-300.2; III-325.7; III-326.1 a 3; III-382.1
- Odměna III-133.2; III-210.6
  - stejná II-83; III-214
  - v orgánech Unie III-400
- Odstoupení Komise I-26.8; I-27.3
- Odstranění omezení svobody usazování III-138.2f
- Odzbrojení III-309
- Ochrana občanů I-10.2
- Ochrana osobních údajů I-51; II-68
- Ochrana spotřebitele III-235; I-14.2f; II-98; III-120; III-172.3;
  - přísnější národní pravidla III-235.4
- Ochrana výsad III-365.3
- Ochránce práv I-10.2d; I-49; II-103; III-128, III-335
- Ochranná doložka III-172.10; III-233.2
- Omezení před r. 1993 III-157.1
- Opětovné spojení rodiny III-267.2a, III-269.3
- Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OSCE) III-327.1

Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) III-327.1
Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO) I- 41.7 Protokol o stálé strukturální spolupráci
Organizovaný zločin III-160
Orgány Unie, viz „Instituce”
Orgány, dárcovství lidských orgánů III-278.7
Osobní průkazy III-125.2
Osobní údaje, ochrana I-51; II-68;
Osoby bez státní příslušnosti III-257.2
Otevřená metoda koordinace
    prostor svobody, bezpečnosti a práva III-257
    průmysl III-279.1
    sociální politika III-210.2; III-213
    transevropské sítě III-247.3
    veřejné zdraví III-278.1
    výzkum a technologický rozvoj III-250
    zaměstnanost I-52.2; III-203; III-204, III-208
Otroctví II-65

P

Participativní demokracie I- 47
“Passerelle” (přechod z jednomyslnosti na kvalifikovanou většinu): IV-444; I-40.7; I-55.4
Pasy III-125.2
Petice I-10.2d; II-104; III-334
Placená dovolená II-91; III-215
Placení pokut III-362.3
Platby III-156-III-160
Platební bilance III-177; III-201.1; III-202
Platy III-400; III-133.2; III-214
Plnění rozpočtu III-407
Pluralismus
    hodnoty I-2
    médiá II-71.2
Počítačový zločin, boj proti III-271.1
Podmínky členství v Unii I-58
Podniky
    pravidla platná pro III-161-III-166
    veřejnoprávní podniky III-166
    zakázané dohody mezi podniky III-161
    zneužití dominantního postavení III-162
    zřízení II-75; III-137
Podpora obchodu III-151.6a
Podpora spotřeby III-229b. III-151.6d
Podpory určitým regionům, Protokol 8, čl. 48-49
Podpurná opatření III-124.2; III-207; III-278.5; III-282.4a

Podpurné akce I-12.5; I-17; I-44.1; III-267.4
Podvody I-53.7; III-415
Pohlaví III-118; III-124.1; III-214.4
Pohromy, pomoc I-43.1b
Pojištění III-146.2; III-185.6
Pokuty III-163.a; III-184.10.d; III-190.3; III-362.2; III-401
    právnost, pro občany II-109-110
Policejní spolupráce III-275-III-277
    Europol I-42.1c; III-273; III-275-III-277
Politická kontrola
    Evropský parlament I-20.1
    Zahraniční a bezpečnostní výbor III-307
Politické strany I-46.4; II-72.2; III-331
Politický a bezpečnostní výbor III-307; III-309.2; III-329.2
Politika v oblasti směnných kurzů III-177.2; III-198.3, III-326.2
    odchylka od ní III-200
Polsko
    průmysl oceli, Protokol 9, čl. 42
Poplatky za překročení hranic III-242
Poradní orgány Unie I-32
Poradní výbor pro dopravu III-244
Portugalsko
    průmyslová politika, Protokol 8, čl. 41
Porušení III-333; III-335
Porušování
    EU práva III-361; III-365.2; III-367
    pravidel hospodářské soutěže III-165.1-2;
    Protokolu o subsidiaritě a proporcionalitě, čl. 5, 7
    vnitrostátních předpisů III-158.1b;
Posílená spolupráce I-44; III-416-423;
Poskytnutí podpory III-167ff
    v zemědělském sektoru III-230.2
Postup při nadměrném schodku III-184
    kontrola Soudním dvorem III-184.13
    pokuty III-184.10
    referenční hodnoty, Protokol 10, čl. 1
Postupné vymezování obranné politiky I-41.2
Potrat II-62;
    Irsko Protokol 31; Irská deklaráce
    Malta Protokol 9, čl. 62
Povolání III-141; III-145d
Povolení k pobytu III-125.2
Pozastavení členských práv I-59
Pozastavení členství I-59
Požadovaná činnost III-297.1
Pracovní podmínky II-75.3; II-91-92; III-209; III-210.1b; III-213
Pracovní právo III-210.1a-g, III-213b

Pracovní prostředí III-172.4; III-210.1a
Pracovní úrazy a nemoci z povolání III-213.e
Praní peněz III-271.1
Práva duševního vlastnictví II-77; III-176; III-315.1 a 4; III-364
Práva menšin I-2
Práva pracovníka II-87-91
Práva zaměstnanců III-172.2, III-133.4, III-134c
Pravidla o Radě III-342; III-343
Právní akty I-33 – I-34 viz také I-38
Právní kontinuita IV-438
Právnícká osoba I-7; I- 30.3; III-393
Právnost aktů III-365
Právo
    důstojnost II-61-65
        integrita II 63
        lidská důstojnost II-61
        život II-62
    menšiny I-2
    občanů I-10; II-99-106
        diplomatická a konzulární ochrana II-106
        dobrá správa II-101
        evropský ochránce práv II-103
        hlasovat a být kandidátem II-99-100
    petiční právo I-10.2d; II-104
    přístup k dokumentům II-102
    volný pohyb a pobyt II-105
    rovnost II-80-86
        děti II-84; II-92
        kulturní, náboženská a jazyková rozmanitost II-82
        mezi muži a ženami II-83
        před zákonem II-80
        starší lidé II-85
        zdravotně postižení II-86
    solidarita II-87-98
        dětská práce, zákaz II-92
        informace a konzultace, právo zaměstnanců na ně II-87
        kolektivní vyjednávání a akce II-88
        ochrana v případě neoprávněného propuštění II-90
        pracovní podmínky II-91
        přístup k zprostředkovatelnám práce II-89
        zaměstnanci II-87-91
        zdravotní péče II-95
    soudnictví II-107-110
        nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin II-110
        presumpce nevinny a právo na obhajobu II-108
        účinná právní ochrana a spravedlivý proces II-107
    svoboda II-66-79

- azyl II-78
- majetek II-77
- manželství II-69
- myšlení, svědomí a náboženství II-70
  - ochrana osobních údajů II-68
  - podnikání II-76
  - projev a informace II-71
  - shromažďování a sdružování II-72
  - soukromý a rodinný život II-67
  - svoboda a bezpečnost II-66
- umění a vědy II-73
  - volba povolání II-75
  - vzdělání II-74
- usazování III-137-143; III-158.2
  - výjimky, Protokol 8, čl. 56
- zákaz zneužití II-114
- zůstat na území III-133.3d; III-138.2d
- Právo odmítnout z důvodů svědomí II-70.2
- Pravomoc Unie
  - doložka flexibility I-18
  - druhy pravomoci I-12
  - koordinace hospodářských a zaměstnaneckých politik I-15
  - nadřazenost unijního práva I-6; prohlášení ve věci I-6
  - podpůrné, koordinační nebo doplňující akce I-17
  - sdílená pravomoc I-14
  - společná zahraniční a bezpečnostní politika I-16
  - subsidiarita a proporcionalita I-11.3-4 (viz také protokoly)
  - svěřené pravomoci I-11.2
  - výlučná pravomoc I-13
- Preambule
  - Listina základních práv; část II
  - Ústava; část I
- Precedenční právo
  - nadřazenost práva Unie, Prohlášení 1
- Presumpce neviny II-108
- Prevence konfliktů I-41; III-309.1
- Prezident
  - Evropské rady I-22; III-295; III-403; IV-443.2
  - Evropského parlamentu III-341, III-396.8b, III-404.4c a 9
    - Komise I-27; I-21.2 a 3; I-22.2b; I-25.4; I-28.1; III-348.2; III-350; III-400.1a
    - Rady I-22, III-180.2, III-184.10, III-192.3, III-326.1, III-396.8b, III-404.4c, IV-443.3
  - Účetního dvora III-355; III-357
- Prohlášení
  - Alandy, Prohlášení 31 o Alandských ostrovech

- atomová elektrárna Ignalina, Prohlášení 35 o jaderné elektrárně Ignalina v Litvě
- atomová elektrárna na Slovensku, Prohlášení 37 o jednotce 1 a 2 v jaderné elektrárně VI v Bohunicích
- belgické komory, Prohlášení 49 Belgického království o vnitrostátních parlamentech
- Bulharsko a Rumunsko, Prohlášení 40 k Protokolu o přechodných ustanoveních týkajících se orgánů a institucí Unie
- čisté platby Nizozemska, Prohlášení 42 Nizozemského království k článku I-55
- dánské výjimky, Prohlášení 39 k Protokolu o postavení Dánska
- demografické rozdíly, Prohlášení 3 k článkům I-22, I-27 a I-28
- energetika, Prohlášení 22 k článku III-256
- EU – evropský útvar pro vnější činnost, Prohlášení 24 k článku III-296
- EU vrcholná schůzka po odmítnutí, Prohlášení 30 o ratifikaci Smlouvy o Ústavě pro Evropu
- finanční rámce, Prohlášení 26 k článku III-402(4)
- hlasování v Radě, Prohlášení 5 k článku I-25
- jaderní experti, Prohlášení 8 k článku I-36
- Komise o Kypru, Prohlášení 34 Komise o výsostných územích Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku na Kypru
- lidská práva, Prohlášení 2 k čl. I-9(2)
- menší Komise, Prohlášení 6 k článku I-26
- mezinárodní smlouvy, Prohlášení 25 k článku III-325 o sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod ze strany členských států, týkajících se prostoru svobody, bezpečnosti a práva
- násilí v rodině, Prohlášení 14 k článku III-116
- Nizozemské Antily, Prohlášení 43 Nizozemského království k článku IV-440
- obyvatelé Samosu, Prohlášení 32 o obyvatelích Samosu
- omezující opatření, Prohlášení 15 k článkům III-160 a III-322
- osobní údaje a vnitrostátní bezpečnost, Prohlášení 10 k článku I-51
- ostrovy, Prohlášení 19 k článku III-220
- Pakt růstu a stability, Prohlášení 17 k článku III-184
- pohyb kapitálu III-158.1b
- pracovní právo, Prohlášení 18 k článku III-213
- předseda Komise, Prohlášení 7 k článku I-27
- předsednictví Rady, Prohlášení 4 k článku I-24(7) týkající se rozhodnutí Evropské rady o využití nadřazenosti práva EU ze strany předsednictví rady, Prohlášení 1 k článku I-6
- přistupující země 2004, Prohlášení týkající se Protokolu ke Smlouvě a Aktu o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky
- rozdělení Kypru, Prohlášení 38 o Kypru
- rozdělení Německa – doprava, Prohlášení 20 k článku III-243
- rozdělení Německa – podpory, Prohlášení 16 k článku III-167(2)(c)

smlouva o atomové energii, Prohlášení 44 Spolkové republiky Německa, Irsku, Maďarské republiky, Rakouské republiky a Švédského království

sociální zabezpečení, Prohlášení 14 k článkům III-136 a III-267

solidarita proti teroru, Prohlášení 9 k článkům I-43 a III-329

Spojené království – „občanství“, Prohlášení 46 Spojeného království Velké Británie a severního Irsku k vymezení výrazu „státní příslušníci“

Spojené království o hlasovacích právech v EP, Prohlášení 48 Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku o volebních právech občanů při volbách do Evropského parlamentu

Spojené království – výsostné území na Kypru, Prohlášení 33 o výsostných územích Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku na Kypru

statut IV-437; IV-438

statut Mayott, Prohlášení 28 k článku IV-440(7)

stíhání, Prohlášení 23 k článku III-273(1), druhý pododstavec

Španělsko o občanství EU, Prohlášení 47 Španělského království k vymezení výrazu „státní příslušníci

tranzit z Kaliningradu, Prohlášení 36 o tranzitu osob po zemi mezi

kaliningradským regionem a ostatními částmi Ruské federace

úřední jazyky, Prohlášení 29 k článku IV-448(2)

vysvětlení k listině, Prohlášení 12 týkající se vysvětlivek k Listině

základních práv

výzkum, Prohlášení 21 k článku III-248

zaostalé regiony v Itálii, Prohlášení 41 týkající se Itálie

zdržení se hlasování III-300.1

způsob psaní slova euro, Prohlášení 50 Lotyšské republiky a Maďarské republiky o způsobu psaní slova označující jednotnou měnu, tj. ve Smlouvě o Ústavě pro Evropu

Projekt EU III-167.3b

Proporcionalita I-11.1; Prohlášení 1 a 2

návrh vnitrostátního parlamentu III-259

proporcionalita trestních sankcí II-109; III-377

Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality

zásada I-11.4; I-38.1

Prostá většina I-27.2; III-208; III-217; III-333; III-341.3; III-343.2; III-344.2-3; III-345; III-346; III-347; III-349; III-428; IV-443

Prostor svobody, bezpečnosti a práva I-42; I-14.2j; II-78; III-257-277; III-377

Prostředky k dosažení cílů I-3.5

Proti dumpingu III-232

Protokol I-11.3,4; III-195; III-184.2; III-198.1 (všechny protokoly jsou přiloženy ke Smlouvě)

týkající se uprchlíků II-78; III-266.1

Prováděcí akty I-37

nařízení nebo rozhodnutí I-37.4

obrana I-41.4

společná zahraniční a bezpečnostní politika I-40.3

Provádění unijního práva I-37

členskými státy I-5.2; I-37.1
Komisí I-26.1; I-37.2
Radou I-37.2
rozpory III-333; III-335
Průmysl I-17b; III-279
Průmyslová politika
atomová elektrárna na Slovensku, Protokol 9, čl. 64-67
atomová elektrárna v Litvě, Protokol 9, čl. 52-56
český průmysl oceli, Protokol 9, čl. 42
Irsko, Protokol 8, čl. 14
polský průmysl oceli, Protokol 9, čl. 63
Portugalsko, Protokol 8, čl. 41
Řecko, Protokol 8, čl. 21
Přečerpání III-181.1, III-183.1
Předběžná rozhodnutí I-29.3; III-358.3; III-369
Přednostně se zabývat III-138.2a
Předseda Komise, Rady, Evropského parlamentu a Soudního dvora viz prezident Komise, Rady, Evropského parlamentu a Soudního dvora
Přidružení, právo na III-210.6; III-213.g
Přijetí Smlouvy IV-443
Přímé investice III-157.2; III-314; III-315
Přírodní zdroje III-233.1c
Přísnější národní pravidla III-172.4.5., III-234.6; III-235.4, 278.4a
Přistoupení
Bulharsko, přistoupení – počet míst v EP, Prohlášení 41
Rumunsko, přistoupení – počet míst v EP, Prohlášení 41
Přístup k dokumentům I-50.3-4; II-102
ochrana osobních údajů I-51; II-68
Půjčky III-182; III-201.2c; III-247.1.c; III-394

R

Rada bezpečnosti Spojených národů III-305.2
Rada Evropy I-9; preambule Listiny základních práv; III-280.3; III-327
Rada guvernérů ECB III-187.1; III-382; III-383
Rada ministrů I-23-24; I-19; III-342-346
EU-ministr zahraničí I-28
implementace I-37
kvalifikovaná většina I-25
“super” kvalifikovaná I-25.2
normální I-25.1
obrana I-41.5
posílená spolupráce I-44.2-3
předsednictví I-24.7; návrh rozhodnutí o výkonu předsednictví Rady ministrů
přijímání nelegislativních aktů I-35
přijímání právních aktů I-34

složení I-24
vážení hlasů; viz Protokol o přechodných ustanoveních týkajících se institucí a orgánů Unie
zahraniční a bezpečnostní politika I-40.2,3,5,6,7
zrušení přenesení pravomoci I-36.2a
žádost o členství I-58.2
Rada pro obecné záležitosti I-24.2
Rada pro zahraniční věci I-24.3; III-296.1
Rakousko
tranzitní doprava, Protokol 8, čl. 64-73
Rámcový zákon I-33.1; I-34
použití jen rámcových zákonů III-138; III-140.2; III-141.1; III-147; III-174; III-210.4; III-270.2; III-271; III-362.3
Rasa II-81; III-118; III-124.1
Rasismus III-257.3
Ratifikace IV-443.3; IV-447,
Regionální politika III-220-224
Španělsko, uznání, Protokol 8, čl. 40
Regionální rozvojový fond III-221; III-222; III-224
Regionální unie IV-441
Repatriace III-267.2c
Restriktivní opatření proti státům, fyzickým nebo právnickým osobám III-322.2
Revize Ústavy IV-443
vnitřní politiky IV-445
Rodina II-67; II-69; II-93; III-269.3
Rostliny III-154
Rovnost I-2; II-80-83; III-124; III-292.1
demokratická I-45
méně zastoupeného pohlaví III-214.4
na trhu práce III-214
pohlaví I-2; I-3.3; II-83; III-116; III-210.1i; III-214.4
Rozhodnutí I-33.1; I-37.4; I-39.3; I-40.3,6,7; I-41.4;
Rozpočet I-53-56; III-402-415
Rozpočtová kázeň III-184.2
Rozpočtový rok III-403
Rozsudky, vzájemné uznávání III-257.4; III-269.1
Rozvoj oblastí III-167.3a
Rozvoj regionů III-220-224
Rozvojová spolupráce a humanitární pomoc I-14.4; III-316-321; III-292.2d;
Rumunsko
přistoupení – počet míst v EP, Prohlášení 41
Růst a stabilita – pakt, Prohlášení 17
Růst spotřeby III-151.6d, III-229b
Rybolov III-225-232; I-13.1; I-14.2; III-424
Rychlé rozhodnutí o svolání mimořádného zasedání Rady III-299.2
Rychlý přístup k přidělovaným částkám v rozpočtu Unie III-313.3

Ř

Řecko

průmyslová politika, Protokol 8, čl. 24

Řemeslníci III-145c

Řešení sporů, alternativní metoda III-269.2g

S

Samostatná výdělečná činnost II-76; III-137; III-141

Samos – obyvatelé, Protokol 8, čl. 60-62; Prohlášení 32

Sankce II-109; II-110; III-163.2a; III-184.10d; III-190.3; III-362-III-363; III-401
platba III-362.3

Sankce viz restriktivní opatření

Sbližování zákonů III-172-173

Sdílená pravomoc I-12.2; I-14; I-44

Sexuální orientace II-81; III-118; III-124.1

Sexuální vykořisťování (viz také obchod s lidmi) III-271.1

Schengenské acquis – členové, Protokol 17

Schodek veřejných financí III-184

Schodky, veřejné III-184; III-197.2b a 4b; III-198.1b

Sídlo orgánů Unie III-432

Sledování mezinárodní situace III-307

Slovensko

Atomová elektrárna, Protokol 9, čl. 64-67

Služby obecného hospodářského zájmu II-96, III-122

Služby zaměstnanosti III-134a

Služby, volný pohyb III-144-III-149

Služební řád III-427, III-431

Směry hospodářské politiky III-179.2, III-194.1b

Smlouva Euratom viz protokol o Smlouvě Euratom

Smlouvy

interinstitucionální III-397

mezinárodní III 323-326

Smlouvy o přidružení III-324

Smluvní odpovědnost III-431

Sociální cíle I-3.3; II-94

Sociální doložka III-117

Sociální fond viz Evropský sociální fond

Sociální charta III-209

Sociální partneři I-48; II-87; II-88, III-211-212

Sociální platby a dávky III-136.1b

Sociální politika I-14.2; I-15.3; III-213; III-209-219

Sociální rozvoj III-218

Sociální zabezpečení a pomoc II-94

Sociální zabezpečení II-94; III-125.2; III-136; III-210.1c a 5a; III-213.d

- Solidarita II-87-98; III-292.1
  - mezi členskými státy I-3.3; I-5.2; I-40.1; I-41.7
  - v případě pohromy, Prohlášení 9
- Soudci
  - imunita, Protokol 3, čl. 3
  - odstoupení, Protokol 3, čl. 5, 14
  - odvolání, Protokol 3, čl. 6
  - výměna, Protokol 3, čl. 6, 9
- Soudci Tribunálu III-356-III-357
- Soudní dvůr I-29; III-353-381; preambule k části II; III-132; II-107; III-163.d; III-168.2; III-172.9; III-325.11; III-335; III-347; III-349; III-385.5-6; III-399.1; III-401; III-406; III-433; Protokol 2. čl. 7; Protokol 3
  - prezident Soudního dvora III-355; III-357
  - proces před Soudním dvorem, Protokol 3, čl. 19-46
  - předběžné rozhodnutí III-369
  - rozhodování na Soudním dvoře, Protokol 3, čl. 17
  - senáty Soudního dvora, Protokol 3, čl. 16
    - plénum, Protokol 3, čl. 16
    - Tribunál, Protokol 3, čl. 16
    - Velký senát, Protokol 3, čl. 16
  - specializované soudy I-29.1; III-358.2
  - Tribunál III-356
- Soudní síť, evropská III-273.2b
- Soudní spolupráce v občanskoprávních věcech III-257.4; III-269; III-284
- Soudní spolupráce v trestních věcech III-270-III-274
- Soudržnost, hospodářská, sociální a územní III-220-224
- Soudržnost politik Unie III-115
- Souhlas
  - členských států, I-54.3; III-129; III-330.1; IV-445.2
  - Evropské centrální banky III-186.2
  - Evropského parlamentu I-18; I-20.2; I-54.4; I-55.2; I-58.2; I-59.1-2; I-60.2; III-124.1; III-129; III-270.2d; III-271.1; III-274.1; III-325.6a; III-330.1; III-330.1; IV-443.2; IV-444.3
  - osoby II-63.2a; II-68.2
  - Rady III-330.2; III-333; III-335.4; III-359.5; III-384.4
- Soukromé vlastnictví III-425
- Soukromí, právo na II-67
- Sousední státy I-57
  - malé sousední státy, prohlášení 11
- Specializované soudy I-29.1, III-359
- Spojené království
  - kontrola na hranicích, Protokol 18
  - postoj, přistěhovalectví a azyl, Protokol 19
- Spojené národy III-292.1; III-316.2; III-321.7; III-327
- Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) I-40 viz také I-16; I-22.2; I-12.4; I-41; III-294-313; III-325.6; III-376; III-419; III-420.2;
  - vyloučení právních předpisů v SZBP I-40.7

- Společné praktiky III-161.1; III-164
- Společné ustanovení III-424-436
  - pro finanční ustanovení III-410-414
  - pro uplatnění pravomoci Unie I-33-39
- Společnosti
  - kapitál III-143
  - ochrana III-230.2a
  - právní postavení III-142
  - vytvoření III-137
  - z OCT (zámořských zemí a území) III-287.e
- Společný trh viz vnitřní trh
- Spolupráce
  - posílená spolupráce I-44
  - stálá strukturovaná spolupráce I-41.6
  - vzájemná vojenská pomoc I-41.7
- Sport I-17.e; III-282
- Správa
  - nesprávný úřední postup I-49; II-103; III-333; III-335
  - postup III-138.2c
  - právo na dobrou správu II-101
- Správní hranice III-134.b
- Správní postupy III-138.2c
- Správní spolupráce III-285
- Stabilizace konfliktu III-309
- Stálé ceny III-161.1a; III-231.3
- Stálí zástupci III-344
- Stálý výbor pro vnitřní bezpečnost III-261
- Stanoviska I-33.1; I-35
  - definice I-33
  - Evropská centrální banka I-30.5; III-185.4; III-190.1c a 2
  - Evropský parlament III-296.3
  - Hospodářský a finanční výbor III-184.4; III-192.2a
  - Hospodářský a sociální výbor III-388; III-392
    - Komise III-184.3 a 5; III-202.3; III-213; III-335.4; III-360-III-361; III-396.7c, 9 a 15; III-404.1; III-419.2
  - ministr zahraničních věcí III-419.2
  - nediskriminování podle (politických) stanovisek II-81
    - občanská společnost I-47; III-390
  - Politický a bezpečnostní výbor III-307
  - právnost III-365.1; III-367
  - sociální partneři III-211.3
  - Soudní dvůr III-325.11
    - Stálý výbor pro vnitřní bezpečnost a Politický a bezpečnostní výbor III-307.1; III-329.2
  - Účetní dvůr III-384.4
    - vnitrostátní parlamenty viz Protokol o vnitrostátních parlamentech čl. 3, 5 a 6
  - Výbor pro kandidáty Soudního dvora a generálních advokátů III-357

Výbor pro sociální ochranu III-217
Výbor pro zaměstnanost III-208b
Výbor regionů III-388
zástupci různých hospodářských a sociálních sektorů III-390
Starší lidé, práva II-85
Statistika III-429
Státní monopol III-155
Státní podpory II-167; III-230.2
Státní příslušnost
bez diskriminace podle ní I-4.2; II-81.2; III-123; III-133; III-149
Státní zaměstnanec III-427; III-430
Statut
Evropského soudního dvora, Protokol 3
Evropského systému centrálních bank členských států III-197.3; III-198; III-373.d; III-429.1
Stávka, právo na ni III-210.6; II-88
Stejná odměna III-214
Strany v Unii/evropská úroveň I-46.4; II-72.2; III-331
Strategické zájmy I-40.2
Strukturální fondy III-221; III-223.2
Strukturovaná spolupráce I-41.6; III-312.1; Protokol 23
Subsidiarita I-11.3; I-18.2; III-259; Protokol 1 a 2
Super-kvalifikovaná většina I-25.2
Světové hospodářství III-292.2e
Světový obchod III-314
Svoboda II-66; preambule, III-292.1
myšlení, svědomí a náboženství II-70
podnikání II-76
projevu a informací II-71
shromažďování a sdružování II-72
usazování I-4; preambule k části II; II-75.2; III-137-143
výjimky III-139; III-141.2
Svoboda usazování I-10; III-125
Symboly Unie I-8
Systémy podpory (existující v členských státech) III-168

Š

Španělsko
o EU občanství, Prohlášení 47
regionální politika, uznání Protokolu 8, čl. 40
Štrasburk III-336

T

Technologický rozvoj I-14.3; III-248-255

Telekomunikace III-246.1
Tělesná a duševní integrita II-63
Terorismus I-43; III-160; III-329.1
Transevropské sítě I-14.2h; III-246-247
Transparentnost I- 47.2; I- 50.3-4; II-102; preambule k části I; III-399
    v Komisi, Prohlášení 6
Trest smrti II-62
Trestní věci III-270-274
Trh práce III-209-III-219
    viz také III-203; III-208; III-210.1h-i; III-267.5; III-283.2.b
Trh, viz vnitřní trh a jednotný trh
Tribunál I-29; III-356 – III-359
Trvání Smlouvy/ Ústavy IV-446
Tržní podíl III-161c
Týmové předsednictví, viz návrh rozhodnutí Evropské rady

U

Účetní dvůr I-31; III-384-385; III-365.3; III-400.1b; III-409.1,4; III-412; III-415.4;
Protokol o vnitrostátních parlamentech
Účetnictví III-384
Udělení absolutoria Komisi III-409
Udržitelný rozvoj I-3.3; III-119; III-292.2d
Ucházet se o nabídky III-133.3a
Úkolové mzdy III-214.2a
Umístění evropských orgánů, Protokol 6
Úmluva IV-443
    revize Ústavy bez Úmluvy IV-445
Úmluva o ochraně lidských práv
    přistoupení EU k Protokolu 32
Unie
    cíle I-3
    členství I-1.2; I-58
    dobrovolné vystoupení I-60
    finance I-53 – I-56; III-402 – III-414
    hodnoty I-2
    občanství I-10; III-123 – III-129
    politické strany II-72.2
    pozastavení členských práv I-59
    právní akty I-33
    právní subjektivita I-7
    právo I-6
    pravomoc I-11; I-12
    strategické zájmy I-40.2
    symboly I-8
    vztahy mezi Unií a členskými státy I-5

- založení I-1
- zastoupení III-328
- zdroje (vlastní) I-54
- Unijní právo I-6; prohlášení ve věci I-6
- Uprchlíci II-78; III-266.1
- Úrazy a nemoci III-213.e
- Urgentní financování III-313.3
- Usazení
  - vnitřní trh III-130
  - svoboda I-4.1; preambule k části II; II-75.2; III-137-III-143
  - Unie I-1
- Úspory III-130.4; III-151.6d; III-179.3; III-227.2c
- Ústava
  - geografická působnost IV-440
  - meze Unie I-5.1, III-436
  - odstoupení od I-60.3
  - právní kontinuita IV-438
  - problémy s ratifikací, Prohlášení 30
  - přijetí IV-447
  - ratifikace IV-443.3; IV-447
  - trvání IV-446
  - vstup v platnost IV-447
  - výklad III-375.2
  - změny IV-443; IV-445
- Ústavní doložka III-375.2
- Územní plánování III-234.2b(i)
- Uznání práva, preambule k části I
- Užší spolupráce
  - posílená spolupráce I-44; III-416-423
  - stálá strukturovaná spolupráce v obraně I-41.6

V

- Válka III-131; III-436.1.b
- Varování před porušením hospodářských pokynů III-179.4
- Vážení hlasů, Protokol o přechodných ustanoveních pro instituce
  - 15 členských států I-25.1
  - 4/5 členských států IV-443.4
  - 65% obyvatel I-25.1 a 2
  - 75% členských států I-25.2
- Věda I-3.3; II-73, III-172.3 a 5; III-233.3a; III-248.1; III-251.1a; III-254.1; III-429.2
  - omezení II-63.2
- Vědecké důkazy III-172.5
- Věk, bez diskriminace z důvodů, III-118; III-124.1
- Velký senát Soudního dvora III-353
- Velvyslanectví, konzuláty a zastoupení III-328

- Veřejné finance III-177
- Veřejné služby III-133.4; III-238; III-398
- Veřejné vysílání – státní financování, Protokol 27
- Veřejné zdraví, viz zdraví
- Veřejnoprávní monopoly III-155; III-162; III-166
- Veřejnoprávní podniky III-166
- Veřejný pořádek III-133.3; III-140.1; III-154; III-158.1b; III-290
- Vesmír I-14.3; III-254.3
- Veto III-
  - členských států IV-444.3
- Většina
  - kvalifikovaná většina do r. 2009: protokol o přechodných ustanoveních
  - kvalifikovaná většina I-25; viz také I-23.3
  - návrh na vyslovení nedůvěry III-340
  - obecné pravidlo na Účetním dvoře III-384.4(3)
  - obecné pravidlo v Evropské radě I-21.4
  - obecné pravidlo v Evropském parlamentu III-338
  - obecné pravidlo v Komisi III-351
  - obecné pravidlo v Radě I-25.2; III-343
  - od jednomyslnosti k hlasování kvalifikovanou většinou v Radě (passerelle): IV-444; I-40.7; I-55.4
  - "super" kvalifikovaná většina I-25.2(2)
- Víceletý finanční rámec
  - přijetí kvalifikovanou většinou – postoj Nizozemska, Prohlášení 42
- Viceprezidenti Komise I-26.5; I-27.3C; I-28.4
- Víra III-118; III-124.1
  - svoboda II-70
- Vízum III-265.2a
- Vklad, trest za nesplnění požadavků EMU III-184.10
- Vlajka Unie I-8
- Vlastní iniciativa
  - členské státy III-165.1; III-310.0
  - Evropský parlament III-330.2; III-333
  - Komise III-240.4; III-241; III-396
  - Rada III-217; III-300.2b; III-342
  - veřejný ochránce práv III-335
- Vlastní zdroje Unie I-54
- Vlastnická práva (duševní vlastnictví) III-176; III-364; III-425
- Vlastnictví
  - nabytí, Protokol 26
- Vliv občanů I-45-47
- Vnější vztahy III-292-329
- Vnitrostátní parlamenty I-11.3
  - mají být informovány I-18.2; I-42.2; I-59.2; III-261; IV-443, IV-444
  - Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality
  - Protokol o roli vnitrostátních parlamentů členských států
  - účast na zákonodárném procesu III-259; III-273.2; III-276.2

- veto IV-444.3
- Vnitrostátní právo I-6; I-42.1a; I-52; II-69; II-70.2; II-74.3; II-76; II-87; II-88; II-90; II-94; II-95; II-96; II-99.1; II-102; III-163.2e; III-164; III-279.3; III-369; III-377; III-401;
- Pozměněný protokol čl. 5 ke stanovisku Dánska, prohlášení ve věci I-6
- Vnitrostátní předpisy III-134bc; III-138.2c; III-189; III-198
  - přísnější národní pravidla III-172.4.5., III-234.6; III-235.4, 278.4
- Vnitrostátní trestní právo III-163.2e
- Vnitřní poruchy interního trhu III-131
- Vnitřní trh III-130-III-176
  - cíl Unie I-3.2
  - fiskální ustanovení III-170-III-171
  - omezení zásad III-133.3; III-154; III-172.4 a 5;
  - podpory poskytované členskými státy III-167-III-169
  - pravidla hospodářské soutěže III-161-III-169
  - sblížení právních předpisů III-172-III-176
  - sdílená pravomoc Unie I-14.2a
  - svoboda poskytování služeb III-144-III-150
  - svoboda usazování III-137-III-143
  - volný pohyb kapitálu a plateb III-156-III-160
  - volný pohyb osob a služeb III-133-III-150
  - volný pohyb zaměstnanců III-133-III-136
  - volný pohyb zboží III-151-III-155
  - výlučná pravomoc Unie I-13.1
  - vytvoření a fungování III-130 –III-132
- Vodní zdroje III-234.2(ii)
- Vojenská pomoc I-41.7; I-43; III-309
- Volby I-10.2b; II-99; II-100; III-126
  - Evropského parlamentu I-20.3; III-330.1
  - předsedy Komise I-27.1; I-20.1
- Volební pravidla III-126
- Volné poskytování služeb III-144-150
- Volný pohyb III-125; III-130.2; III-133-160; III-172.2; III-265
  - doprava III-236-247
  - kapitálu a plateb I-4, III-156-160
  - kontrola na hranicích ve Spojeném království a Irsku, Protokol 18
  - osob I-4; II-105; III-133-136
  - při zakládání podniků III-137-143
  - služeb I-4; III-144-150
  - zaměstnanců III-133-136
  - zboží I-4; III-151-155
- Vrcholné schůzky (evropské summity)
  - schůzky Evropské rady I-21; I-22; I-25; I-40; I-41; I-59.2; I-60.2; III-136.2; III-179.2; III-198.2; III-206; III-258; III-270, 3-4; III-271.4; III-293; III-295; III-301.1; III-329.3; III-341
  - trojstranná sociální vrcholná schůzka pro růst a zaměstnanost I-48

Vstup v platnost

- evropské zákony a rámcové zákony I-39.1
- nařízení a rozhodnutí I-39.2
- Smlouva IV-447
- Všeobecné hlasovací právo I-20.3; II-99.2; II-100; III-330.1
- Výbor pro zaměstnanost III-206.2-4; III-208
- Výbor regionů I-32; III-219.3; III-386-388
- Výbor sociální ochrany III-217
- Výbory III-346
- Výdaje I-53
- Vyhoštění II-79.1
- Výchovný trest II-74
- Vyjádření názorů I-47; II-71
- Vyjednavač III-325.3
- Výjimky III-139
- Výklad Listiny základních práv, Prohlášení 12
  - azyl – zvláštní případy; Spojené království, Dánsko, Prohlášení 12, čl. 18
  - lidská důstojnost, Prohlášení 12, čl. 1
  - listina nesmí být vykládána jako omezení, Prohlášení 12, čl. 53, 54
  - mučení a nelidské zacházení, Prohlášení 12, čl. 4
  - nedostatečně zastoupené pohlaví, Prohlášení 12, čl. 23
  - ochrana osobních údajů – nezávislá kontrola, Prohlášení 12, čl. 8
  - osobní nedotknutelnost v souvislosti s lékařstvím a biologií, Prohlášení 12, čl. 3
  - patentová práva a práva ochranné známky, Prohlášení 12, čl. 17
  - právo na soukromí – výjimky, Prohlášení 12, čl. 7
  - právo na svobodu – výjimky, prohlášení 12, čl. 6
  - právo na vlastnictví – zbavení kvůli veřejnému zájmu, Prohlášení 12, čl. 17
  - právo na život – výjimky, Prohlášení 12, čl. 2
  - právo odmítnout z důvodů svědomí, Prohlášení 12, čl. 10.2
  - služby obecného hospodářského zájmu, Prohlášení 12, čl. 36
  - sociální pomoc a pomoc na bydlení, Prohlášení 12, čl. 34
  - svoboda náboženského přesvědčení – omezení, Prohlášení 12, čl. 5.2
  - svoboda podnikání – uznávání vnitrostátních zákonů, Prohlášení 12, čl. 16
  - svoboda projevu – omezení, Prohlášení 12, čl. 10.2
  - svoboda shromažďování a sdružování – omezení, Prohlášení 12, čl. 12
  - svoboda umění – omezení, Prohlášení 12, čl. 13
  - svoboda volby vzdělávacího zařízení, Prohlášení 12, čl. 14
  - těhotné pracovnice, Prohlášení 12, čl. 33
  - zákaz nucené práce, výjimka ... , Prohlášení 12, čl. 5.2
- Výkonná rada Evropské centrální banky III-187.3; III-382.1; III-383.3; III-197.2h
- Výlučná pravomoc I-13
- Výluky III-210.6
- Výměnné pobyty mládeže III-282.1e
- Vyplácení dávek III-136.1b
- Vyrovňovací dávky III-170.3; III-232
- Výsady a imunity Unie, Protokol 7
- Vysoký zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku
  - funkční období, Protokol 34, čl. 5

Vystoupení z Unie I-60
Vysvětlivky k Listině základních práv II-preambule 5. odstavec; Prohlášení k
vysvětlivkám týkajícím se Listiny základních práv
Využití půdy III-234.2.iii
Vyvážený pokrok III-130.3
Výzkum I-14.3; III-248-255
Vzájemná obrana I-41.7; I-43
Vzájemná pomoc III-201.2
Vzájemné uznávání III-141.1a
    diplomů III-141.1a
    rozsudků III-257.4; III-269.1
Vzájemné záruky III-183
Vzdělání III-282-283; I-17; II-74; III-235.1; III-278.1

X

Xenofobie III-257.3

Z

Zahraniční a bezpečnostní politika I-12.4; I-16; I-22.2; I-28; I-40-41; III-294-312
Zahraniční činnost III-296.3; prohlášení k vytvoření Evropského útvaru pro vnější činnost
Zahraniční investice III-314; III-315
Zahraniční politika III-294-312
Zachování míru I-41.1; III-309.1
Základní práva I-4; I-9; II-112.3; II-113; III-292.1;
    Listina základních práv, část II
    jako zásady práva EU I-9.3
Základní sociální práva zaměstnanců III-209; II-87-II-93
Základní svobody I-4; II-112.3; II-113; III-292.1;
Zákonnost I-2; III-292.1
Zákony, evropské I-33.1; I-34; I-38, III-396
    legislativní postup III-396
    oblasti, v nichž mohou být přijímány jen zákony a nikoli rámcové zákony (vše v
    části III) : 160; 176; 179.6; 184.13; 185.6; 187.5; 219; 223; 224; 234.3; 251;
    252.2 a 3; 273.2; 274; 276.2; 285.2; 315.2; 321.5; 330.2; 331; 333; 335.4; 359;
    363; 364; 381; 393; 398.2; 402.4; 404; 412; 427
    prováděcí zákony I-37
    zákony v přenesené působnosti I-36
Zákony, evropský rámec viz evropské rámcové zákony
Zaměstnanci III-133-136; II-75; II-87; II-88; II-91; II-83.2d; III-209; III-210.1b; III-
213b,d,g; III-214.1; III-219.1; III-290
Zaměstnanost I-3; I-15.2; I-12.3; II-75; II-83; II-92; II-94; III-133.2-3; III-134; III-137;
III-141; III-155; III-167; III-203-208; III-210.1d; III-213a; III-219; III-372; III-385; III-
400; III-427; III-431

Zámořské země a území (OCT) III-286-III-291

Zásada

loajality I-5.2

právnosti I-19.2

proporcionality I-11.4; I- 38.1, II-109; III-259

Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality I-11.3; I-18.2;

preambule Listiny; II-111.1;

Zastoupení Unie III-328

Zastupitelská demokracie I-46

Závazky Organizace spojených národů, dodržování III-316.2

Závazná v celém rozsahu a přímo použitelná ve všech členských státech I-33.1

Zboží

omezení volného pohybu III-154; III-161.3

volný pohyb I-4.1; III-151-155; III-130.2

z třetích zemí III-151.3

ze zámořských zemí III-288.1 a 5; III-289; III-424

Zdraví, veřejné zdraví III-140; III-278

lidské zdraví jako cíl ekologické politiky III-233.1b

lidské zdraví jako cíl ochrany spotřebitele III-235.1b

lidské zdraví jako průřezový úkol Unie III-117

ochrana a zlepšení lidského zdraví jako předmět podpůrné akce I-17

omezení čtyř svobod z důvodů zdraví III-133.3; III-154; III-290

přísnější národní pravidla III-278.4a

spolupráce ve veřejných zdravotních službách III-278

veřejné zdraví jako sdílená pravomoc I-14.2

zdraví dítěte II-92

zdraví jako faktor na vnitřním trhu III-172.3,6,8

zdraví zaměstnance II-91, III-210.1a

zdravotní péče II-95

Zdravotní postižení II-81; II-86; III-118; III-124

Zdroje Unie I-54

Zdržení se hlasování, konstruktivní zdržení I-59.5 III-300.1; III-341.1; III-343.3

Zemědělské orientační a záruční fondy III-228.3

Zemědělství III-225-232

podpora podniku postiženému strukturálními nebo národními podmínkami III-230.2a

sdílená působnost I-14.2

ze strany finské vlády, Protokol 8, čl. 47-49

Zeměpisná a demografická různorodost při výběru vedoucích EU funkcionářů, Prohlášení 3

Zkoumání

národní odchylky III-172.7-8

posílené spolupráce III-420

rozpočtové situace III-184.2; III-198.1

rušivých vlivů III-132

u soudu III-333

účetnictví I-31.2; III-384.1; III-409

Úmluvy IV-443.2

Zločin

boj proti III-257.3; III-273-277, III-160, III-271
Eurojust I-42.2; III-273; III-259; III-274.1; III-276.2.b
Europol I-42.2; III-273-274; III-276
Evropský prokurátor III-274
minimální příslušná pravidla III-271
oběti III-270.2c
organizovaný III-160
počítačový, III-271
policejní spolupráce III-275-277
prevence III-272
zákaz dvojího trestu za stejný zločin II-110

Změny smlouvy IV-443

Zmrazení aktiv III-160; III-322

Zneužití dominantního postavení III-162

Zpráva

boj proti podvodům (od Komise) III-415.5
členských států o jejich úsilí na úpravy v případě nadměrného schodku III-184.9
členských států o pokroku při plnění jejich povinnosti v rámci měnové unie
III-198.1
hlavní směry hospodářských politik (od Rady) III-179.2
hospodářská, sociální a územní soudržnost (od Komise) III-221
mezinárodní obchodní jednání (od Komise) III-315.3
nadměrné schodky (od Komise) III-184.3
o činnosti Evropského systému centrálních bank a měnové politice (od ECB) III-
383.3
o sociální situaci (od Komise) III-216; III-218
občanství a diskriminace (od Komise) III-129
plnění rozpočtu III-408; III-409.4 viz také III-384.4
předsedy Evropské rady Evropskému parlamentu I-22.2.d
situace v zaměstnanosti III-206.1
Výboru sociální ochrany o sociální situaci III-217.c
výkonnost hospodářství členských států III-179.2
výroční celková zpráva Komise III-337.3; III-352.2
výzkum a technologický rozvoj (od Komise) III-255
zpráva evropského ochránce práv I-49, III-335.1
zpráva Hospodářského a finančního výboru III-192.2.b, d a 4
zpráva Účetního dvora III-384.2 a 4

Zprostředkovatelný práce II-89, III-134a

Zrušení dřívějších smluv IV-437

Zveřejnění a vstup v platnost I-39.1-2

Zvláštní kvalifikovaná většina I-25.2; I-22.1; I-24.4; I-27.1; I-44.3; I-55.4; I-59; I-60.2a;
III-184.6-7; III-194.2; III-207

Zvláštní legislativní postupy IV-444.2

Zvláštní výbor III-315.3; III-325.4

Zvláštní zástupce III-302

Ž

Žádost Evropského parlamentu, aby Komise předložila návrh III-332

Ženevská úmluva (o statutu uprchlíků) II-78; III-266.1

Ženy a muži, rovnost I-2

Životní prostředí III-233-234; I-3.3; I-14.2e; II-97; III-119; III-172.3-4; III-223; III-256;
III-279.1.b; III-292.2f

přísnější národní pravidla III-234.6

záruka III-172; III-233.2